

שאלות ותשובות בחסידות ברסלב

אוסף שאלות ותשובות אקטואליות
העוסקות בכל תחומי החיים

אמונה

זוגיות

חינוך

בריאות

פרנסה

אקטואליה

שמחה

ועוד

חלק י"ד

הכתבת להשיג את הספר הזה
וכל ספרי אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי תלמידיו הקדושים

* * *

בארץ ישראל
יבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

בארצות הברית
מתיבתא היכל הקדש - חסידי ברסלב

1129 .42nd st

Brooklyn N.Y. 11219

* * *

יוצא לאור על ידי

מוסדות 'היכל הקדש' חסידי ברסלב בארץ ובחו"ל
שעל-ידי עמתת 'ישמח צדיק - קהלת ברסלב בגליל'
בנשיאות כ"ק מוהרא"ש שליט"א - הצדיק מיבנאל
רח' רבי נחמן מברסלב 1, ת.ד. 421 יבנאל, 15225
טלפון רב קוי: 04-6656666 - פקס: 04-6656655

דאר אלקטרוני: info@breslevcity.co.il

אתר אינטרנט: www.breslevcity.co.il

* * *

להזמנת ספר זה והפרכים הקודמים:
'ברסלב סנטר' - המרכז לתשמישי קדשה ויוזאיקה הגדול בצפון
04-6650050

תִּכְן הָעֵינַיִם

- טו **הַקְדָּמָה**
- א' תקמוז.** כָּבֵר חֲמֵשׁ שָׁנִים אֲנַחְנוּ בְּקֶשֶׁר וְעַדִּין לֹא הִתְחַתְּנוּ.
 יז **הָאֵם אֲנַחְנוּ זְווֹג מִתְאִים לְחַתָּנָה?**
- א' תקמח.** הָאֵם זֶה נֶכּוֹן שְׁלֹא טוֹב לְשָׂאֵל בִּיצִים מִמִּישָׁהוּ
 יח **אַחֲרָ?**
- א' תקמט.** הוֹסַפְתִּי לְשָׁמִי אֶת הַשֵּׁם 'נַחְמָן', וְשָׁנֵי רַבְנִים
 אָמְרוּ לִי שֶׁהַשֵּׁם הַזֶּה גּוֹרֵם לִי אֶת כָּל הַבְּעִיּוֹת.
 כ **הָאֵם זֶה נֶכּוֹן?**
- א' תקנ.** מֵאֲזוּ שְׁחֹזַרְתִּי בַתְּשׁוּבָה כָּלֵם רוֹדְפִים אוֹתִי, וְנִגְרַם
 לִי הַרְבֵּה צַעַר. אוֹלֵי אֵינֶנִּי רְאוּיָה לְחֹזֵר
 כב **בַּתְּשׁוּבָה?**
- א' תקנא.** אֲמִי רוֹצֵה שְׁנַעֲרֶךָ מִפְּגֶשֶׁת עִם כָּל הַיְלָדִים
 וְהַנְּכָדִים, אַךְ אֲנִי חוֹשֶׁשֶׁת שֶׁהַיְלָדִים שְׁלִי יִחְשְׁפוּ
 כה **לְדַבְּרִים לֹא טוֹבִים**
- א' תקנב.** הָאֵם יֵשׁ "רֹאשׁ-בֵּית" בְּכָל דּוֹר גַּם אַחֲרֵי פְטִירָתוֹ
 כז **שֶׁל רַבֵּנוֹ?**
- א' תקנג.** לְמִרּוֹת שֶׁנִּפְגַּשְׁנוּ עִם יוֹעֵץ נְשׂוֹאִין, הַמְּצַב בְּבֵית
 לֹא הִשְׁתַּנָּה. מַה יָכוֹל לַעֲזֹר לָנוּ לְשַׁפֵּר אֶת
 ל **הַמְּצַב?**
- א' תקנד.** רְאִיתִי בְּסִפְרִים יְשָׁנִים מְדַרְשִׁים שְׁנַעְלָמוּ וְסִפְרוּ
 לג **מִרְבֵּי נִסִּים גְּאוּן. הָאֵם הֵם נְכוֹנִים וְאַמֵּתִיִּים?**

תִּכְן הַעֲנִינִים

- א' תקנה. הַתְּחַתְּנִתִּי מִתּוֹךְ "רְבוּי אֹר", וְאַף פָּעַם לֹא אֶהְבֵּתִי אֶת בְּעָלֵי בְּאֵמַת, וּבְגִלְל שֶׁהִכַּל קָשָׁה, אֲנִי חוֹשֶׁבֶת לְהִתְנַרֵּשׁ לו
- א' תקנו. יֵשׁ לִי חֵבֵר יְלָדוֹת, שֶׁלֹּא־חֲרוּנָה הֵחַל בְּפַעֲלוֹת מְסִינְרִית. הָאֵם לְנַתֵּק אֶתוֹ אֶת הַקְּשָׁר? מא
- א' תקנו. שָׁמַעְתִּי שֶׁהַצַּדִּיק מִקְפִּיד שֶׁלֹּא לְהַעֲבִיר נְעָלִים מֵאֶחָד לְשֵׁנִי, מַה הָעֲנֵן בְּזֶה? מג
- א' תקנה. סִבְתָּא שְׁלִי הוֹרִישָׁה לְנוּ בֵּית בְּצָרְפַת, וְאֲנִי מֵתְלַבְּטִים הָאֵם לְמַכֵּר אֹתוֹ אוֹ לֹא מה
- א' תקנט. בְּשִׁמוּסִיפִים לְמִישָׁהוּ שֵׁם חֲדָשׁ, הֵיכֵן מוֹסִיפִים אוֹתוֹ — לְפָנֵי הַשֵּׁם הַמְּקוֹרֵי אוֹ אֲחֵרִיו? מז
- א' תקס. יֵשׁ אֲנָשִׁים שֶׁמַּעֲשֵׂנִים בְּמִקּוּם הָעֵבֹדָה שְׁלִי, וְלִמְרוֹת שֶׁבִקְשָׁתִי מֵהֵם, הֵם לֹא מוֹכֵנִים לְהַפְסִיק מא
- א' תקסא. הָאֵם עַל-יְדֵי הַתְּבוּנָנוֹת עַל הָאֲלָקוֹת נָתַן לְעוֹרֵר אֶת הַלֵּב לְאַהֲבָה וְיִרְאַהֲ? נא
- א' תקסב. לְאֲחֲרוּנָה בְּעָלֵי כְּמַעַט וְלֹא מְגִיעַ הַבִּיטָה, וְגַם כִּשְׁהוּא בָּא אֲנִי מְרַגִּישָׁה שֶׁהוּא סוֹלֵד מִמֶּנִּי נב
- א' תקסג. אֲנִי חוֹשֵׁב לְעֹזֵב אֶת הַכּוֹלֵל שֶׁאֲנִי לוֹמֵד בוֹ, מִפְּנֵי שֶׁהַמְּלָגָה לֹא מְסַפִּיקָה לִי נו
- א' תקסד. מְגִיל צָעִיר אֲנִי נִכְשָׁל בְּחִטָּא שֶׁל פְּגַם-הַבְּרִית. אֵיךְ אֲנִי יוֹכֵל לְתַקֵּן אֶת כָּל מַה שֶׁחֲטָאתִי? נח
- א' תקסה. קָשָׁה לִי מְאֹד לְקוֹם בְּבִקְרָה לְתַפְלָה, מַה אֲנִי יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת, בְּדֵי לְשׁוֹנוֹת אֶת הַמְּצַב? סא
- א' תקסו. יֵשׁ לְנוּ קְשׁוּיִים בְּפִרְנֶסָה, וְאֲנִי חַיִּים בְּדַחֵק עֲצוּם. מַה לַּעֲשׂוֹת? סד

תַּכְּן הָעֲנִינִים

ה

- א' תקטז.** בְּאִיזָה שְׁדוּף לְבַחֵר: בְּרֶסֶלְבֵר לְלֹא אֶמְצָעִים, אוּ
בְּאַחַר שֶׁהוּא בְּעַל אֶמְצָעִים, אִךָ לֹא מְקַרֵּב
לְרַבְּנוֹ? סז
- א' תקסח.** שְׁמָה שֶׁל אֲשֵׁתִי הוּא 'קָרֵן אור'. אִיזָה שֵׁם הַצְּדִיק
מִמְּלִיךָ לָהּ לְהוֹסִיף? סט
- א' תקסט.** אֲנִי מְרַגֵּשׁ חֶסְרוֹן גָּדוֹל, כִּי לֹא מְצֵאתִי חֲבוּרָה
רְצִינִית שֶׁל עוֹבְדֵי ה', שְׂאֵנִי יָכוֹל לְהַצְטַרֵּף
אֵלֶיהָ ע
- א' תקע.** בְּעֵלֵי הַתְּגַרְשׁ מִמְּנֵי בְּעֵצַת "רַב", אִךָ אֲנִי עֲדִין
אוֹהֶבֶת אוֹתוֹ. בִּיצֵד לְעוֹר לְעֵצְמִי? עג
- א' תקעא.** הֵאֵם יֵשׁ צְדִיקִים אֲמֵתִיִּים בְּכָל דּוֹר? וְהֵאֵם זֶה
נִכּוֹן שֶׁרַבְּנוֹ בִּטֵּל אֶת עֲנִינֵי הַהִתְבַּטְּלוֹת
לְצְדִיקִים? עה
- א' תקעב.** לְבַת דּוּדָה שְׁלִי יֵשׁ קֶשֶׁר הַדּוֹק עִם מְסִיוֹנִירִים, מַה
הֶרַב מִמְּלִיךָ לְעִשׂוֹת? עט
- א' תקעג.** לְמִרוֹת שֶׁהִרְיוֹן הָאֲחֵרוֹן שְׁלִי הִיָּה מְאֹד קָשָׁה
וְיִלְדָתִי בְּנֵס, אֲנִי רוֹצֵה עוֹד יֶלֶד. מַה דַּעְתּוֹ שֶׁל
הַצְּדִיק? פב
- א' תקעד.** אוֹמְרִים לִי לְהַפְסִיק לְהַפִּיץ קוֹנְטֵרֶסִים בְּאַנְגְּלִית,
בְּטַעֲנָה שְׂאֵסוֹר לְהַפִּיץ דְּבָרֵי תוֹרָה בְּשָׂפוֹת
אַחֵרוֹת. הֵאֵם זֶה נִכּוֹן? פד
- א' תקעה.** אֲנִי שׁוֹקֵל לְלַכֵּת לְמִישֶׁהוּ שְׂעִיעֶשָׁה לִי אֲמוֹן אִישִׁי,
בְּגִלְל שְׂעִישׁ לִי חֲסִימָה בְּעֵסְקִים. מַה דַּעְתְּכֶם? פו
- א' תקעו.** אֲשֵׁתִי רוֹצֵה שְׂנַמְשִׁיף לְגוֹר בְּצִפּוֹן, אִךָ אֵינְנִי מוֹצֵא
כָּאֵן עוֹבְדָה וּמְצַב הַפְּרָנְסָה קָשָׁה פח
- א' תקעז.** בְּעֵלֵי מוֹלֹל בִּי מְאֹד, מִשְׁפִּיל אוֹתִי וְקוֹרָא לִי
"שְׂפָחָה", מַה עוֹשִׂים בְּמְצַב כְּזֶה? צא

- א' תקעח.** הסברתי לבעלי, שמאד מפריע לי שיש לו זקן, אף הוא מתעקש שלא לקצץ אותו **צד**
- א' תקעט.** אני בקשר עם בחור כבר שלש שנים. האם להתחתן אתו או להתחיל בשדוף אחר בדרך התורה? **צו**
- א' תקפ.** מאז שנכנסתי להריון, העבודה נהיתה לי קשה מאד, אף אני חוששת להפסיק לעבוד בגלל הקשיים בפרנסה. **צח**
- א' תקפא.** האם כל יהודי יכול להגיע למדרגתו של רבנו הקדוש שזכה ליחידה דיחידה? **ק**
- א' תקפב.** כל הזמן יש לי מלחמה בין מחשבות האמונה בה' יתברך למחשבות כפירה. **קב**
- א' תקפג.** בעלי הוא איש צבור, וכשהוא נוסע לצורך עבודתו אני נשארת לבד, עצובה ובודדה. **קו**
- א' תקפד.** אני מרגיש שכל הזמן אני עצוב, מתי כבר אזכה לאשר ושמחה? **קח**
- א' תקפה.** מה כונתו של רבנו ז"ל בתורה א', שאומר "תורה בכח"? **קי**
- א' תקפו.** קראתי בהרבה ספרים ממעלת "מדת הבטחון". איך זוכים למדה יקרה זו? **קיב**
- א' תקפז.** אשתי כעסנית בצורה בלתי רגילה, ואני סובל ממנה הרבה, לכן אני רוצה להתגרש. **קיד**
- א' תקפח.** עד עכשו התמדתי בלמוד הדף היומי, אף מאז שנכנסתי בעסק הרבים, הפסקתי ללמוד. **קיו**
- א' תקפט.** האם תקון הכללי מתקן גם את מי שנכשל עם גזירה? **קיט**

- א' תקצ.** קללתי את בעלי, ואמרתי לו שילך מדהבית, מאז הוא הלך, ואינו מוכן לחזור הביתה. קבא
- א' תקצא.** מה הכונה ש"הצדיק בונה משכן שממנו מקבלים תינוקות של בית רבן את הכל פיהם, שאין בו חטא"? קבג
- א' תקצב.** מציעים לי בחור, אבל לא רוצים לספר לי את כל הפרטים עליו. האם להפגש אתו? קבה
- א' תקצג.** האם יש סגולה כלשהי, כדי לזכות לדירה משלי בארץ ישראל? קבו
- א' תקצד.** אני משעמם, לא יודע מה לעשות עם עצמי. איך אני יכול להפיג את השעמום? קבז
- א' תקצה.** האם זה נכון, שבדי להבין בראוי את ה"לקוטי מוהר"ן", צריכים להיות בקיאים בספר 'עץ חיים'? קל
- א' תקצו.** בעלי רוצה לתת לבננו את שמו של אביו, שנפטר בגיל 59. מה דעתו של הרב? קלב
- א' תקצז.** האם גם מי שמסיים מסכת בגירסא, צריך לעשות סיום מסכת עם סעדה? קלג
- א' תקצח.** גרשתי מבית-הכנסת שלנו יהודי שגראה משגע, ומאז יש לי יסורי מצפון שהתנהגתי ככה. קלה
- א' תקצט.** מרב דכאון אין לי כח לקום מהמטה, ואני מרגיש שאין סבוי שאצא מהמצב הזה אי פעם. קלח
- א' תר.** אבי נפטר בגיל חמשים ושמונה. האם זה אומר שהוא נפטר ב"מיתת כרת"? קמא
- א' תרא.** האם קברו של הושע בן ארי אכן נמצא בבית העלמין בצפת? קמג

- א' תרב. יש לנו עגמת נפש גדולה בגלל המשפט שאנו עומדים לעבר, ואנו זקוקים לחזק קמד
- א' תרג. למדתי נהיגה ונכשלתני בהמון סטטים, מה עלי לעשות כדי להצליח? קמו
- א' תרד. לאחרונה יש לי פחדים שאני חולה, וזה גורם לי לחלשה גדולה בגוף ובנפש קמח
- א' תרה. הקשיים בפרנסה גורמים לנו ללחצים בבית קמט
- א' תרו. אנחנו רוצים לקנות בית, אף חוששים שאם נקנה לא ישאר לנו כסף להוצאות הגדולות שעומדות להגיע קנב
- א' תרוז. אני חושש להתחתן בגלל שאני בשנת האבל על אבי, וגם משום שאני מבלבב לגבי הבחירה קנג
- א' תרח. כבר שש שנים אני בשדוכים, ולמרות שעשיתי את כל ההשתדלות, עדין לא מצאתי את האחד שלי קנה
- א' תרט. יש לי יסורי מצפון בגלל שעזרת הבית שלנו היא יתומה קנז
- א' תרי. בגלל שבעלי עובד עם נער רחוב, הוא רוצה לעבר לגור בעיר לוד, אבל אני חוששת מאד כי יש שם המון ישמעאלים קנט
- א' תריא. התלוננתי על בעלי במשטרה, והוא קבל צו הרחקה מהבית. איך אני יכולה לתקן את המצב? קסב
- א' תרבי. האם יש בעיה לרשם את בני הקטן בגיל שלש לגן חרדי שמלמדת שם גננת? קסג
- א' תריג. יש לי יצר הרע להתמהמה בכל בקר לפני תפלת

תִּכְן הַעֲנִינִים

ט

- שְׁחֵרִית, וּכְשָׁאֲנִי מִתְפַּלֵּל, אֲנִי מְרַגֵּשׁ קִשֵׁי גְדוֹל
 וְעֲצֻבוֹת קסח
- א' תריד. עֲבַרְתִּי חַיִּים קָשִׁים, וְהִמְזַל אִף פֶּעַם לֹא מֵאִיר לִי
 פָּנִים קסו
- א' תרטו. אֲנִי נִמְצָא בְּתַהֲלִיךָ שֶׁל חֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה, וְאֲנִי
 צָרִיךְ הַכּוֹנֵה קסט
- א' תרטז. אֲנִי מְאֹד רוֹצֵה לְטוֹס לְצִיּוֹן רַבְנוּ, אִךְ אֲנִי רוֹצֵה
 לְהַפְרֵד מִקְדָּשְׁתְּךָ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל קעד
- א' תריז. אֲנִי רוֹצֵה עוֹד יְלָדִים, אָבֵל חוֹשֶׁשֶׁת שְׁבַגְלָל
 הַהֲרִיּוֹן וְהַלְדָּה, אֲצַטְרֶךְ לְעֵבֶר עוֹד נְתוּחִים קעז
- א' תריח. אִיךָ בּוֹדְקִים אִם יֵשׁ לְמִשְׁדָּכַת שְׁלִי יִרְאֵת
 שָׁמַיִם? קעט
- א' תריט. מִה הַעֲצָה לְהַצְלִיחַ לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד גַּם בְּעֶרְב
 שַׁבַּת-קֶדֶשׁ? קפא
- א' תרכ. הֲאִם זֶה שִׁינְךָ שֶׁאֲתַחֲתֵן עִם גְּבֵר גְּרוֹשׁ עִם שְׁנֵי
 יְלָדִים, שְׂגוֹדוֹל מִמֶּנִּי בְּעֶשֶׂר שָׁנִים? קפב
- א' תרכא. אִיךָ אֲנִי יָכוֹל לְהַחְזִיר לְצַדִּיק טוֹבָה עַל כָּל מֵה
 שֶׁהוּא עוֹשֶׂה עֲבוּרֵי בְרוּחַנִית וּבְגִשְׁמִיּוֹת? קפד
- א' תרכב. אֲנִי בִכְעַס עַל בְּעָלִי, בְּגִלְלָה שֶׁהוּא נֶעְדָּר הַרְבֵּה
 שְׁעוֹת מִהִבִּית לְצַרְךָ עֲבוֹדָתוֹ קפה
- א' תרכג. מִדּוּעַ לְפַעֲמִים נוֹהֲגִים כְּדַעַת הָאֲרִיז"ל, אִךְ בְּעִנְיָן
 סְגוּפִים וְתַעֲנִיּוֹת צוּהָ רַבְנוּ ז"ל לֹא לְנַהֵג
 כְּדַעַתוֹ? קפז
- א' תרכד. כְּתַבְתָּם, שְׁכָל הַסְּפָרִים שְׁלָכְם מִיַּעֲדִים רַק
 לְתַלְמִידִים שְׁלָכְם, אֲזוּ מִדּוּעַ מְפִיצִים אוֹתָם לְכָל
 עַם יִשְׂרָאֵל? קצ

תַּכְּן הַעֲנִינִים

י

- א' תרכה. איך הרב ממליץ להתקדם בענין רפואי של תינוקות שהפסיקה לשמע? קצא
- א' תרכו. האם יש עצה לעצירות? קצב
- א' תרכז. יש ביני לבין אשתי חלוקי דעות ואי הבנות שגורמים לרחוק. קצג
- א' תרכח. התגרשתי מאשתי בגלל שהיא היתה אשה קשה, והפרתי מישהי אחרת, אבל יש לי יסורי מצפון גדולים. קצו
- א' תרכט. הגענו אליכם בשליחות הצדיק מירושלים, אבל הגבאי שלכם לא נתן לנו להכנס. מדוע? קצט
- א' תרל. לאחר הגרושין, בעלי עשה לי תרגיל, ולקח בערמה את הילדים אליו. האם יש סכוי שהילדים יחזרו אלי? רא
- א' תרלא. מה הפונה בדברי רבנו ז"ל שאמר: "על-ידי הצדקה פותחים פתח בעבודת השם"? רד
- א' תרלב. במשך החיים הוספתי לעצמי כמה שמות, אך מאז יש לי בעיות רז
- א' תרלג. האם בת מאמצת יכולה לחבק ולנשק את אביה כאלו הוא אביה האמתית? רט
- א' תרלד. כבר למעלה משנה אני מבלבל ואובד עצות לגבי המשך דרכי בלמוד תורה בפולל. ריא
- א' תרלה. אני מרגישה שמשפחתו של בעלי אינה מקבלת אותי כראוי, מכיון שאני ספרדיה והם אשכנזים ריג
- א' תרלו. אחי הגדול מדבר נגד רבנים מהדור הזה ומהדורות הקודמים. איך להתנהג אתו? רטז

תַּכְּן הַעֲנִינִים

יא

- א' תרלז.** האם כְּדַאי לָנוּ לַקְנוֹת דִּירָה שְׂנוּחָה לָנוּ וּמְחִירָה גְבוּהָ, אוּ דִירָה שְׂפָחוֹת נוּחָה, אַךְ מְחִירָה זול? ריח
- א' תרלח.** מִדּוּעַ הִבְעַל-שֵׁם-טוֹב הָיָה מִתְּפַלֵּל בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת כִּילָד קָטָן, הֲרֵי הוּא הֵיחָה בְּקִיא בְּכָל סוּדוֹת הַיְחוּדִים? רכ
- א' תרלט.** הָאֵם יֵשׁ עֲנָן מִיַּחַד לְנָשִׁים לְהַגִּיעַ לְצִיּוֹן שֶׁל רַבְּנוּ דְּקָא בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה? רכג
- א' תרמ.** בְּעוֹד חֲדָשׁ וְחֲצִי אָנוּ מִתְחַתְּנִים. אֵיךְ צְרִיכִים לְהִתְנַהֵג בְּתַקוּפָה הַזֹּאת? רכד
- א' תרמא.** הָאֵם אִשָּׁה צְרִיכָה לְהִיּוֹת נוֹכַחַת בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת כְּאִשֶּׁר בַּעֲלָהּ מְבַרַךְ 'הַגּוֹמֵל', כְּדֵי לְהוֹצִיאָהּ יְדֵי חוּבָה? רכו
- א' תרמב.** הָאֵם צְרִיךְ לַעֲנוֹת בַּחֲזָרָה לְמִי שֶׁמְשַׁמֵּיץ אֶתְכֶם בְּאֵינְטֶרְנֵט? רכז
- א' תרמג.** יֵשׁ לִי פְּחָדִים מֵעוֹלָם הַתְּהוֹ, וְכִתּוּצָאָה מִכֶּךָ נִפְלְתִי לְמִשְׁכָּב וְאֵינִי מִתְּפַקֵּד רלב
- א' תרמד.** אִשְׁתִּי מְרֹשָׁה לְעֶצְמָה לְדַבֵּר עִם גְּבָרִים זָרִים, וְלִמְרוֹת שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ מִמֶּנָּה, הִיא לֹא מִשְׁתַּנָּה רלד
- א' תרמה.** אַחוּתִי הַכִּירָה בַּחוּר דְּתִי לְאִמִּי, שְׂאֵינוּ מְסֻכִּים עִם הַהִשְׁקָפָה הַחֲרָדִית. הָאֵם כְּדַאי לָהּ לְהִתְחַתֵּן אִתּוֹ? רלו
- א' תרמו.** מִדּוּעַ סֵעֲדָה רְבִיעִית נִקְרָאת "סֵעֲדַת דָּוִד הַמְּלֶךְ"? רלט
- א' תרמז.** מַה דַּעְתּוֹ שֶׁל הַצְּדִיק לְגַבֵּי חֶסֶד הַשְּׂפַעַת? רמ

תִּכְנֵן הָעֲנִינִים

- א' תרמח.** אָנִי רוֹצֵה שְׁבַעֲלִי וַיִּמְשִׁיף לְלַמֵּד תּוֹרָה כָּל הַיּוֹם,
אָבֵל זֶה מָאֹד קָשָׁה מִבְּחִינָה כְּלָפְלִית. רמט
- א' תרמט.** הָאֵם זֶה נִכּוֹן, שְׁכַאֲשֶׁר אוֹטָמִים לְחַלּוּטֵין חֶלּוֹן אוֹ
דְּלַת בְּבֵית, צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת חוֹר? רמג
- א' תרנ.** אָנִי וּבַעֲלִי בְּגִיל אֶרְבָּעִים וּמָאֹד רוֹצִים לְחַבֵּק
תִּינוּק. הָאֵם הַצַּדִּיק מִמְּלִיץ לָנוּ לַעֲשׂוֹת טְפוּלִי
פוֹרְיוֹת? רמד
- א' תרנא.** הָאֵם הַהֵינּוּמָה שֶׁל הַכֹּלָה צְרִיכָה לְהִיּוֹת אֲטוּמָה
לְגַמְרִי? וְהָאֵם יֵשׁ מְנַהֵג בְּבֶרֶסֶלֶב בְּעֵנָן זֶה? רמה
- א' תרנב.** מָאֹז הַלֵּדָה נִכְנָסְתִי לְחֶרְדוֹת וּפְחָדִים. הָאֵם
הַצַּדִּיק מִמְּלִיץ לִי לְלַכֵּת לְטְפוּל נְפֹשִׁי? רמו
- א' תרנג.** יֵשׁ לִי רְתִיעָה מִחֲמוֹתֵי, וְקָשָׁה לִי לְהִיּוֹת
בְּמַחְצָתָה. אֵיךְ אֶפְשֶׁר לְגַרֵם שְׁתִּהְיֶה בִּינֵינוּ
אֶהְבֶּה? רמט
- א' תרנד.** אָנִי בְּאֵמַת רוֹצֵה לְהִתְחַתֵּן וְאֵינִי בֶרֶרן, אָבֵל כָּל
שְׂדוּף מִתְבַּטֵּל מִסְבָּה אַחֶרֶת. רנא
- א' תרנה.** לְמֵרוֹת שְׁחֹזְרְתִי בְּתִשׁוּבָה, יֵשׁ לִי שׁוֹב וְשׁוֹב אֵת
אוֹתָם הַנְּסִיווֹת הַקָּשִׁים. רנג
- א' תרנו.** לְפָנַי שְׁחֹזְרְתִי בְּתִשׁוּבָה הֵייתִי אוֹכֵלֶת אֶכֶל וּבָשָׂר
לֹא כֶּשֶׁר, וַיֵּשׁ לִי יִסּוּרֵי מִצְפוֹן גְּדוֹלִים. רנו
- א' תרנז.** הָאֵם מִתֵּר לְבַקֵּשׁ מֵה' שְׂיַעֲשֶׂה לִי נְסִים, כְּדִי
שְׂאֵתְחֹזֵק בְּאֵמוּנָה? רנט
- א' תרנח.** כְּתוּב שְׂרַבְנוּ הִנֵּה "מִתְגַּעְגַּע לַעֲבוּדַת
הַהִתְבוֹדְרוֹת". מַה הַכּוֹנֵה? רסד
- א' תרנט.** הָאֵם כְּשִׁמְתוּדִים בְּצִיּוֹן הַקְּדוֹשׁ בְּאֵימָן, זֶה נֶחְשָׁב
"וְדוּוֵי דְבָרִים לְפָנַי תִּלְמִיד חָכֵם"? רסה

תַּכְּן הַעֲנִינִים

יג

- א' תרס. האם עלי להתערב, ולעודד זוג שֶׁבִטַל אֶת
הַחֲתָנָה בְּגִלּוֹל הַתְּעַרְבוֹת הַהוֹרִים? רסז
- א' תרסא. בְּעָלִי לֹא נוֹתֵן לִי לְצֵאת מִהַבַּיִת, וּמִכְתִּיב לִי עִם
מִי לְדַבֵּר וְעִם מִי לֹא. רסט
- א' תרסב. חֲכָמֵינוּ וְזָרוּנָם לְבָרְכָה אָמְרוּ: "אֵל תְּרַבֵּה שִׁיחָה
עִם הָאִשָּׁה". מַה נֶחָשֵׁב לְרַבּוּי דְּבָרִים? רעא
- א' תרסג. מַה עָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת כְּדֵי שֶׁבְּעָלִי יִזְכֶּה לְלַמּוֹד תּוֹרָה
מִתּוֹךְ יִשׁוּב הַדַּעַת? רעד
- א' תרסד. לְמֵרוֹת שְׁאֵנִי מִשְׁתַּדֵּל לְקַדֵּשׁ אֶת עֲצָמֵי, לְאַחֲרֹנָה
אֲנִי חוֹלֵם בְּלִילָה חֲלוּמוֹת שֶׁל גֵּאוּף. ערה
- א' תרסה. אֲנִי מִתְקַשֶּׁה מְאֹד לְמַצֵּא אֶת זְוִיגִי, לְמֵרוֹת
שְׁעִשִׁיתִי אֶת כָּל הַסְּגֻלוֹת הָאֶפְשָׁרִיּוֹת. רעט
- א' תרסו. מִדּוּעַ בְּכָל הַסְּפָרִים שֶׁלְכֶם אַתֶּם כּוֹתְבִים "בְּנֵי
וּבְנֹתַי הַיְקָרִים", הֲרֵי הַסְּפָרִים מוֹפְצִים בְּכָל
הָעוֹלָם כְּלוֹ? רפב
- א' תרסז. מֵרַב הַשְּׁפָלוֹת וְאֱלִימוֹת מְלוּלִית מֵצַד בְּעָלִי, אֲנִי
חוֹשֶׁבֶת לְהִתְאַבֵּד. רפד
- א' תרסח. כְּבֵר הֲרַבָּה זְמַן אֲנִי נִמְנַע מִלְהִתְחַתֵּן וּלְבָנוֹת בַּיִת,
כִּי אֲנִי חוֹשֵׁשׁ שֶׁעֲדִין אֲנִי לֹא מוּכָן. רפט
- א' תרסט. הַאִם צְרִיכִים לְהַגִּיד אֶת ה'תְּקוּן הַכְּלָלִי בְּלִי
הַפֶּסֶק, אוֹ שְׁמַתֵּר לְהַפְסִיק בֵּין הַפְּסוּקִים? רצב
- א' תרע. הַאִם זֶה נְכוּן, שְׁאֲסוּר לְעֵבֵר מֵעַל תִּינוּק אוֹ יָלֵד
שְׁשׁוּכְבִים עַל הָרֵצֶפֶה? רצג
- א' תרעא. בְּכָל פֶּעַם שְׁאֲנִי וְהַחֲבֵר שְׁלֵי רְבִים, הוּא מְקַלֵּל
אוֹתִי וּמְתַיַּחֵס בְּצוּרָה מְשִׁפִּילָה. הַאִם כְּדֹאֵי לִי
לְהִתְחַתֵּן אִתּוֹ? רצה

תְּכַן הַעֲנִינִים

- א' תרעב. האם המנהג להתענות בימי השוכבי"ם שׂיף גם
 לַאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ? רצז
- א' תרעג. הציעו לי בחור מבגד ממני שיש לו מום מלדה,
 מה דעתו של הצדיק? רצט
- א' תרעד. התארסתי עם בחור ישיבה, אכל הוא רוצה
 להתחתן רק בעוד שנתים. מה הצדיק מציע לי
 לעשות? ש
- א' תערה. יש לנו בן חולה, ומאד קשה לנו להתמודד
 ולהשלים עם זה שב

-
- תפלה לזכות לשמחה סג
- תפלה לתשובה והתחלה מחדש רנה
- תפלה להנצל מאכילת טרפות ונבלות ממוהרנ"ת
 ז"ל רנז
- תפלה ללדה קלה ערב

הַקְדָּמָה

הַסֵּפֶר הַזֶּה הוּא הַחֵלֶק הָאַרְבָּעָה עָשׂוֹר בְּסֵדֶרֶת "שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת בְּחִסְדֵי דָוִד בְּרֶסֶלֶב". וְבוֹ מוֹפִיעוֹת שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת בְּנוֹשְׂאִים שׁוֹנִים וּמְגֻנִים, הַנוֹתְנוֹת מֵעֲנָה לַתְּהִיּוֹת וְסִפְקוֹת שֶׁל מִתְקַרְבִּים חֲדָשִׁים לְדַרְכָּהּ שֶׁל חִסְדֵי דָוִד בְּרֶסֶלֶב, וְכֵן לְתַלְמִידִים וְתִיקִים, אֲשֶׁר מֵעֲנִינִים לְדַעַת אֶת דַּעַתוֹ שֶׁל רַבְּנוֹ הַקְּדוֹשׁ רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסֶלֶב זי"ע, וְאֵת הַדֶּרֶךְ שֶׁלֵּמַד אוֹתָנוּ.

הַשְּׁאֵלוֹת שֶׁהִגִּיעוּ מִכָּל רַחְבֵי הָעוֹלָם, נִשְׁלַחוּ לְלִשְׁכַת כְּבוֹד קְדֻשַׁת מוֹהֲרַ"שׁ שְׁלִיט"א — הַצַּדִּיק מִיַּבְנָאֵל, אֲשֶׁר הִשִּׁיב עֲלֵיהֶן בְּאִפְּן אִישִׁי, הַתְּשׁוּבוֹת אוֹצְרוֹת בְּתוֹכָן עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אִיךָ לְהַחְזִיק מֵעֵמֶד בְּכֹל מַה שֶׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל, בְּרוֹחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְאִיךָ לְהִתְמוֹדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים בְּזֶה הָעוֹלָם.

מֵאַמְצִים גְּדוֹלִים נַעֲשׂוּ עַל מְנַת לְהַגִּישׁ לְקוֹרְאִים אֶת הַסֵּפֶר בְּאִפְּן מְהִיר וְאִיכוֹתִי, וּבְלִבְנוֹ תַקְוָה, שֶׁכָּל מִי שֶׁיִּקְרָא בְּסֵפֶר הַזֶּה, יִהְיֶה וְיִחְיֶה אֶת עֲצֻמוֹ מְאֹד, וְיִמְצָא תְשׁוּבָה גַם לְשְׁאֵלוֹתָיו הַפְּרֻטִיּוֹת, כִּי לְמִירוֹת שֶׁהַמְּכַתְּבִים נִכְתְּבוּ בְּאִפְּן אִישִׁי לְשׂוֹאֵל, מֵיעֲדִים הֵם לְכָל אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל.

על-ידי שאתה נוטל עצה מהרב,
על-ידי-זה תזכה לישועה.

(ספר המדות, אות עצה, סימן ה')

אי אפשר לבוא לאמונה אלא
על-ידי אמת... ואי-אפשר לבוא
לאמת אלא על-ידי התקרבות
לצדיקים, וילך בדרך עצתם.

(לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ז')

גם לכם יש שאלה?

עכשו ההזדמנות הנדירה לקבל תשובה - אפשרית!

במספר הטלפון של משרד הקהלה ביבנאל - 04-6708356

או בדאר אלקטרוני - info@breslevcity.co.il

או באתר האינטרנט - www.breslevcity.co.il

שאלות ותשובות בַּחֲסִידוֹת בְּרִסְלָב

א' תקמז.

**כָּבֶר חֲמֵשׁ שָׁנִים אֲנַחְנוּ בְּקֶשֶׁר וְעַדִּין לֹא הִתְחַתְּנוּ.
הֲאִם אֲנַחְנוּ זְווֹג מֵתָאִים לְחַתְּנָה?**

שאלה:

מאת מירי: לצדיק שלום וברכה.
אני נכנסת לשנה חמישית עם בן זוגי ועדין לא
התחתנו. הוא רוצה, אך אני מרגישה שהוא לא
מתאמץ מספיק. הוא מבטיח ולא עומד בהבטחתו, ואני
כבר מתסכלת מזה. נכון שבעבר הטעיתי אותו ולא
רציתי להתחתן, אך כיום התגברתי על היצר הרע,
ואני בן מוכנה. האם אנחנו זווג מתאים לחתנה?

תשובה:

בעזרת השם ותפריך, יום שני לסדר וארא, כ"ה טבת ה'תשע"ג.

שלום רב אל מירי תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת, שכל דבר יש לו מחיר, פשתיים
באסור משלמים על זה מחיר כבד מאד, קדם כל כפי דבריך
— כשהוא רצה להתחתן את לא רצית, ועכשו כשאת רוצה
להתחתן — הוא אינו רוצה להתחתן.

מה אמר לך! אנחנו יהודים מאמינים בהקדוש-ברוך-

הוא, והוא צוה אותנו להתחמתן כדת משה וישראל בחפה וקדושים, וצריכים לשמר טהרת המשפחה, וזה רצונו יתברך, וכשהולכים כפי התורה הקדושה, אף פעם לא מפסידים.

לדעתי, שניכם צריכים לחזור בתשובה שלמה להקדוש-ברוך-הוא, והוא יוליך אתכם בדרך האמת. איזה יפי ואיזה חן יש לעם ישראל — כשמתנהגים על-פי התורה בדרך ארץ ובצניעות, אשר אין למעלה מזה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני — תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תקמח.

האם זה נכון שלא טוב לשאל ביצים ממישהו אחר?

שאלה:

מאת טובה: למוהרא"ש היקר, אני מאחלת לכם רפואה שלמה ובריאות איתנה, ושה' ישלח לכם את כל הטוב שבעולם.

האם יש ענין לא לשאל אחד מהשני ביצים? יש כאלו שאומרים שביצה זו נשמה, וחלק אומרים שביצה זה מזל, ולכן אסור לשאל ביצים אחד מהשני. האם זה נכון?

תודה רבה לכבוד הצדיק, ואני מברכת אתכם שתזכו לגור ביבנאל בקביעות.

תשובה:

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וְאֵרָא, כ"ה טַבַּת ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל טוֹבָה תַּחֲיִיה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

תְּשׁוּאוֹת חֵן עַל הַבְּרָכוֹת וְהָאֲחוּלִים, וְהַמְּבָרָךְ מִתְבָּרָךְ
מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

לֹא רָאִינוּ וְלֹא שָׁמַעְנוּ מִנְהַג כְּזֶה וְכו', וְאֵין לַחֲשֹׁשׁ עַל
זֶה כְּלָל וְכו', וְאִדְרָבָה זֶה גְּמִילוּת חֶסֶד גְּדוֹלָה שֶׁשְׂכֵנוֹת
מִשְׂאֵילוֹת אַחַת מִהַשְׁנִיָּה בְּצִים, סֶכֶר, מֶלֶח אוֹ קֶמַח וּשְׂאֹר
דְּבָרִים, כִּי בְּדִיּוּק עֲכָשׂוּ אֶזֶל מִהַבֵּית שֶׁל הַשְּׂכָנָה, וְהִיא בָּאָה
לְשֵׂאל אֶצֶל חֲבֵרְתָּהּ אוֹ אֶצֶל שְׂכָנָה, וְזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד,
שֶׁאִשָּׁה עוֹזֶרֶת לְשְׂכֵנוֹתֶיהָ, כִּי כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ עוֹמֵד עַל מַדַּת
הַחֶסֶד, כְּמֵאמָרָם ז"ל (יְלֻקוּט תַּהֲלִים, רַמְזוֹ תַּתְּלֻד): אָמַר רַבִּי סִימּוֹן,
בְּשַׁעֲהַ שְׂבָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְבָרָא אֶתְּ אֲדָם הָרֵאשׁוֹן, נִעְשָׂו
הַמְּלֵאכִים כְּתוּת כְּתוּת, מֵהֶם אוֹמְרִים יְבָרָא וּמֵהֶם אוֹמְרִים אֵל
יְבָרָא, חֶסֶד אוֹמַר יְבָרָא — שֶׁהוּא גּוֹמֵל חֶסְדִּים; כִּי זֶה עֵקֶר
הַיְפִי שֶׁל כְּלָל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם גּוֹמְלֵי חֶסְדִּים, וְעוֹזְרִים אֶחָד
לְהַשְׁנִי, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְלֻקוּט הוֹשַׁע, רַמְזוֹ תַּקְכַּב): אָמַר
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, חַבִּיב עָלֵי חֶסֶד שֶׁאַתֶּם גּוֹמְלִים זֶה עִם זֶה
יּוֹתֵר מֵאֶלֶף עוֹלוֹת שֶׁהַקְּרִיב לְפָנַי שְׁלֵמָה, הֵינּוּ שְׁלֵמָה הַמְּלֻךְ
הַקְּרִיב אֶלֶף עוֹלוֹת בְּכָל יוֹם, וְאֵף-עַל-פִּי-כֵן חֶסֶד אֶחָד
שֶׁיְהִינִי עוֹשֶׂה עִם הַשְּׁנִי, זֶה יּוֹתֵר שְׁוֶה מִהַכֹּל, כִּי אֶצְלוֹ יִתְבָּרָךְ
מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב חֶסֶד, כִּי (תַּהֲלִים פֹּט, ג): "כִּי אֲמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד
יִבְנֶה", כָּל הָעוֹלָם לֹא נִבְרָא רַק עַל חֶסֶד, וְלִכֵּן אֵין לַחֲשֹׁשׁ
עַל זֶה כְּלָל, רַק לְהַמְשִׁיךְ לַעֲשׂוֹת חֶסֶד אֶחָד עִם הַשְּׁנִי,
וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁבְּזָכוֹת הַחֶסֶד שֵׁישׁ בֵּין עִם

ישראל, נזכה להגאל גאלת עולם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני — תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תקמט.

הוספתי לשמי את השם 'נחמן', ושני רבנים אמרו לי שהשם הזה גורם לי את כל הבעיות. האם זה נכון?

שאלה:

מאת אברהם אבא: שלום רב למורנו ורבנו מוהרא"ש שליט"א.

ברצוני לשאל שאלה חשובה שמאד מעיקה עלי: לפני כארבע וחצי שנים החלו לתקף אותי יסורים קשים בבריאות הגוף והנפש, ועד עכשו אני עדין סובל.

לפני כארבע שנים שהיתי באימן חצי שנה, ואז הוספתי בציון במנין ותיקין את השם 'נחמן' בנוסף לשם המקורי 'אברהם אבא'. הייתי אצל שני רבנים מאשדוד, והם אמרו לי להסיר מיד את השם נחמן, ושזה מקור ושרש הבעיה. ברצוני לשאל דעת תורה בענין זה, ולדעת מה עלי לעשות.

אשמח אם הצדיק יואיל לענות לי. תודה רבה.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וארא, כ"ה טבת ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל אברהם אבא, גרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אסור להוסיף סתם ככה שם לעצמו מפני שמתחשק לו להקראות "נחמן", אסור לשחק עם שמות, כי השמות שנתנו בעת הברית זה השם שבו תלויה הנפש, ולכן אסור לשחק עם שמות כלל, כי זה מאד מסכן, תראה להוריד את השם הזה תכף-ומיד.

ראה לבדק את המזוזות בדירת ביתך, כי הן בודאי פסולות, וכן לבדק את התפלין שלך, כי על-פי-רב פשאדם לא מרגיש טוב, או משהו קורה אתו, הדבר הראשון צריכים לבדק את מזוזות ביתו וכן את התפלין שלו, ואחר-כך צריכים לבדוק איזה בשר אוכלים? האם יש בזה הכשר טוב? האם זה לא נבלות וטרפות וכו' וכו'.

כשקורה עם אדם משהו, הוא צריך לחפש ולבקש בעצמו על מה ולמה עשה לו הקדוש-ברוך-הוא ככה? כי כבר אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ה:): מי חשיד קדשא בריך הוא דעביד דינא בלא דינא; כשעובר משהו בפריאות באדם, הוא צריך לחטט ולחפש וכו' על מה ולמה בא לו הדבר הזה, וישתדל לתקן את מעשיו וכו', והקדוש-ברוך-הוא ישלח לו רפואה שלמה מן השמים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע

בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה
מרבה, ובכל אשר תפנה — תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תקנ.

**מֵאֵז שְׁחִזַּרְתִּי בְּתִשׁוּבָה כָּלִם רוֹדְפִים אוֹתִי, וְנִגְרַם
לִי הַרְבֵּה צַעַר. אוֹלֵי אֵינְנִי רְאוּיָה לְחַזֵּר
בְּתִשׁוּבָה?**

שאלה:

מאת אילה נטלי: שלום וברכה לכבוד הרב, ומזל טוב
לנשואי נכדו. תודה רבה על תשובת הרב הממוזקת
והמחוללת נסים לשאלתי הקודמת.

אני חוזרת בתשובה מזה כעשר שנים, ומאז שאני
חוזרת בתשובה אני רדופה, הורי כל-כך התנגדו
לתשובה שלי, עד שרדפו אחרי לבית-הכנסת באחד
מימי ראש השנה לפני כמה שנים, וחטפתי שם באמצע
תקיעת השופר, אמי לא זכתה להיות בחתנתי בשל
שהותה בארצות-הברית.

תאר לך, כבוד הרב, מה עבר עלי, להקים חתנה לבד
עם בן תורה כשכל העולם נגדך. ואם זה לאחר נשואי,
חמותי מתנהגת אלי כל-כך לא יפה ומפריעה לשלום
ביתי.

כבוד הרב, מה רוצה ממני ה' ישתבח שמו, שאני
כל-כך אוהבת אותו? יתכן שאינני ראויה ללכת חלילה
בדרכי ה' יתברך?! אני מרגישה שאני נלחמת על

התשובה שלי, וחוטפת מכל מקום בזיונות ועלבונות
 והפרנסה קשה. למה?
 מצפה לתשובת הרב ולישועת ה' יתברך. תודה רבה
 ויישר בך גדול.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וארא, כ"ה טבת ה'תשע"ג.

שלום רב אל אילה נטלי תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להתחזק ביתר שאת וביתר עז, שזכית לחזר
 בתשובה שלמה, פי אצלו יתברך מאד מאד חשוב בעל
 תשובה, עד כדי כך שאמרו (ברכות לד.): במקום שבעלי
 תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמד;
 ואמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא דרב כהנא): גדול כחה של
 תשובה, שכיון שאדם מהרהר בלבו לעשות תשובה, מיד היא
 עולה לא עד עשרה ימים ולא עד עשרים ולא עד מאה, אלא
 עד מהלך חמש-מאות שנים, ולא עד רקיע ראשון ושני, אלא
 שהיא עומדת לפני כסא הכבוד; ולכן אסור לה להתחרט
 שחזרת בתשובה, אדרבה, התנא הקדוש אומר (אבות, פרק ה'):
 לפום צערא אגרא; כפי הצער שסובלים בעת קיום מצוה
 וכו', או בעת חזרה בתשובה וכו', בן מקבלים את השכר;
 ולכן חזקי ואמצי מאד, כי גדול אדוננו ורב להושיע.

העקר את צריכה לראות שיהיה בינך ובין בעלך
 שלום-בית אמתי, ותאהבו אחד את השני, ושתהיה ביניכם
 הבנה הדדית, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סוטה יז.): איש
 ואשה זכו — שכינה ביניהן. ואמרו (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה
 ח'): אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש,

ואי אפשר לשגיהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצאת — שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, פי שלום, אמרו חכמינו הקדושים (שבת י'): זה שמו של הקדוש-ברוך-הוא; ולכן אם מכניסים את הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום-בית, הינו שמו של הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית.

בענין חמותך וכו', אני מכרח להגיד לך, שפלה וחמותה אף פעם לא משתוות, וזה טבע רע שנכנס בדמיון של חמות כאלו הפלה גובה את הבן שלה וכו', ואם הכלה פקחית, ולא משיבה שום דבר לחמותה וכו', על-ידי-זה תמיד ישרה השלום בינה לבין בעלה וכו', כי סוף כל סוף זו האמא שלו, וכואב לו אם את תדברי עליה וכו', ולכן תהיי פקחית, ואל תדברי לפני בעלך נגד האמא שלו וכו', תשחקי את המשחק וכו', וכך הכל יסתדר על הצד הכי טוב, אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שאת מבינה אל מה אני מתכוון.

עם כל זאת כדאי לך לדבר עם בעלך ולהסביר לו, שקשה לך מאד מאד ההתנהגות שלה נגדך ושיבין אותך, פי אני בטוח שיש ביניכם אהבה גדולה, וכך צריך להיות, אבל מה שנוגע בינך לחמותך, בזה את צריכה לעשות עם שכל, ולהתחמק ממנו, כדי שלא יהיה חס ושלום, מריבות ביניכם, ושלא יגרם, חס ושלום, מחלקת בינך לבין בעלך.

חזקי ואמצי מאד, פי את מאד מאד חשוכה בעיניו יתברך, ואל תחיי בדמיונות ואשליות וכו' וכו', כאלו הקדוש-ברוך-הוא רוצה את הרע שלך וכו', אדרבה מנסים אותך מן השמים לראות אם התשובה שלך זה עם אמת, ותראי להתחזק להיות רק בשמחה, כי השמחה היא רפואה

לכל — בין בגשמי ובין ברוחני, והשמחה בו יתברך מגלה את טהר לבבו אליו יתברך, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות שמחה, סימן א'): כשאדם עושה מצוה בשמחה, בידוע שלבו שלם עם אלקיו; ואצלו יתברך שרויה רק השמחה, כמו שכתוב (דברי-הימים-א' טז): "עז וחדנה במקומו".

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני — תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תקנא.

אמי רוצה שנעריך מפגש עם כל הילדים והנכדים, אך אני חוששת שהילדים שלי יחשפו לדברים לא טובים

שאלה:

מאת שילה: שלום.

הורי דתיים לאמים, והאחיות שלי חלוניות מאוד. אמי בקשה ליום הולדתה השבעים, שנהיה יחד בשבת או באמצע השבוע כל המשפחה כולל לינה משתפת. האחיות שלי לא מכבדות את התורה ומזלזלות, וילדיהם הם נער חלוני עם כל המשתמע מכה.

אני מאוד לא רוצה שהילדים שלי יהיו אתם הרבה שעות, והן לא מבינות למה, וכועסות עלי, שאיני מכבדת את רצונה של אמי. יש לי בן שהוא שומר מצוות, אך הן אומרות שהילדים שלי ממילא חשופים,

וְאֵנִי סֵתֶם מִנִּתְקַת אוֹתֶם מִהַמְשַׁפָּחָה. יֵשׁ לְצִיָּן
שְׁלֵהוֹרִים שְׁלִי אֲנַחְנוּ נוֹסְעִים לְבֵד לְשַׁבְּתוֹת, וּמֵאֵד
מִכְּבָדִים אוֹתֶם.

מָה אֲנִי אֲמוֹרָה לַעֲשׂוֹת לְגַבִּי בְּקִשְׁתָּהּ שֶׁל אֲמִי?

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאֶרְאָא, כ"ה טַבַּת ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל שִׁילָה תַחֲנִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת, שְׁעֲלִיךָ לְדַאָּג קֹדֶם לַמְשַׁפָּחָה שְׁלֹךְ,
אֲנַחְנוּ יְהוּדִים מֵאֲמִינִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ וּבְמִצְוֹתָיו, שֶׁהֵם רְצוֹנוֹ
יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן כְּבוֹד אָב וְאֵם זֶה מִצְוָה מְאֹד מְאֹד חֲשׂוּבָה, עִם
כָּל זֹאת אֶת צְרִיכָה לְהַסְבִּיר לְאֵמָא, שְׁלִצְעֲרָנוּ הָרַב, עֲדִין
הָאֲחִיוֹת רְחוּקוֹת לְגַמְרֵי מְקִיּוֹם מִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, וּמִחֲמַת
חֲסָרוֹן דִּיעָה וְכוּ' הֵן מְזַלְזֵלוֹת בְּמִצְוֹת וְכוּ'.

וְלִכֵּן אֶת לֹא יְכוּלָה לְהַפְקִיר אֶת הַיְלָדִים שְׁלֹךְ בְּשִׁבְלֵי זֶה,
אֶת תְּבוּאֵי עִם הַמְשַׁפָּחָה שְׁלֹךְ בְּשַׁעָה שֶׁהֵם לֹא יִהְיוּ. וְתִהְיֶי
חֲזָקָה בְּזֶה, כִּי חֲיִיךָ קוֹדְמִים לְחַיֵּיהֶם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַחְזִיר אֶת הָאֲחִיוֹת בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, שְׂיִתְחִילוּ לְהַרְגִישׁ אֶת
הַטַּעַם הַנִּפְלָא שֵׁישׁ בְּקִיּוֹם מִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, וְאִזּוֹ יִתְאַחֲדוּ בְּנֵי
הַמְשַׁפָּחָה בְּשִׁלְמוֹת.

רַק תִּשְׁמְרֵי מִמַּחֲלָקַת, לֹא לְהַכְנִס בְּוִכּוּחִים, אֶת לֹא חֲיִבַּת
לְאָף אֶחָד תִּשׁוּבָה וְכוּ', רַק לְהַסְבִּיר בְּהַסְבָּרָה נְכוֹנָה לְאֵמָא
אֶת הַנִּקְדָּה שְׁלֹךְ וְכוּ', שְׂאֵת לֹא עוֹשָׂה אֶת זֶה פְּדִי לְצַעַר
אוֹתָהּ, אֶלָּא מִפְּנֵי שֶׁהֵן מְזַלְזֵלוֹת בְּקִיּוֹם מִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת,
וְעוֹשׂוֹת צַחוּק מִמֶּךָ, וְלִכֵּן אֶת לֹא מְחַיְבַת לְהִיּוֹת אִתָּן בְּיַחַד.

שו"ת א' תקנב ברסלב כז

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני — תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תקנב.

האם יש "ראש-בית" בכל דור גם אחרי פטירתו של רבנו?

שאלה:

מיאת אהרן: שלום וברכה לרב שליט"א. בלקוטי-תפלות, חלק שני, תפלה ל"ג, רבי נתן מקוגן על הסתלקות הצדיק, וידוע, שפונתו להסתלקות רבנו זכותו נגן עלינו, אמן. ובהמשך התפלה, מבקש רבי נתן: "זכנו, שנזכה לידע באמת מי הוא הראש-בית של העולם עתה, אשר מקבל כח מהצדיקים..." למיה מתפון רבי נתן, האם יש "ראש-בית" אחרי פטירת רבנו?

תשובה:

בצורת השם ותברך, יום שני לסדר וארא, כ"ה טבת ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל אהרן, נרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הצדיק האמת שבדור הזה הוא רבנו ז"ל בעצמו, וצריכים לזכור מה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן

קכג): העקר והיסוד שהכל תלוי בו, לקשר עצמו להצדיק שבדור, ולקבל דבריו על כל אשר יאמר כי הוא זה, דבר קטן ודבר גדול. ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (ספרי פרשת שופטים): 'אפלו אומר לך על ימין שמאל ועל שמאל ימין — תציית אותו, ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל, בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשארו אצלו שום שכל עצמו, אינו בשלמות, ואינו מקשר להצדיק; כי העקר לבטל את שכלו המדמה והבדוי לגמרי, ולציית את הצדיק על כל אשר אומר, ורק זו נקראת התקרבות אמיתית. ומוכא בדברי מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות שלוחין, הלכה ה'), שהצדיק האמת משאיר תלמידים מדור לדור, ובכל דור יש תלמידים, שהם בבחינת ראש-בית, כמו שידוע, שאחרי הסתלקות מוהרנ"ת ז"ל אמרו אנשי שלומנו וכן הרב הקדוש מטשערין, זכר צדיק לברכה אמו, שבדור הזה רבי נחמן טולטשינער ז"ל הוא הראש-בית. וכן הוא בכל דור ודור, התלמידים האמתיים של רבנו ז"ל, שקבלו בשלמות את דעתו הקדושה, נקראים ראש-בית, שהם דואגים שיהיה לעולם בית, הינו שלא יהיה בבחינת (איכה ד'): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות"; כי פשאין בעל-הבית בעולם וכו', אזי הנשמות הולכות לאבוד וכו', כמו שרואים בדור הזה בחוש וכו', אשר בני הנעורים מסכנים, יוצאים לתרבות רעה, רחמנא לישזבן, ואין מי שידאג בעדם כלל, והם נאבדים לגמרי וכו'.

ולכן צריכים ראש-בית שירחם עליהם, ויקבץ את כל הנשמות הנדחות האלו, ועל זה מתפלל ומקונן מוהרנ"ת ז"ל בתפלה הנוראה (לקוטי תפלות, חלק ב', תפלה לג): וזכנו ברחמיך

העצומים, שנוזקה לידע באמת מי הוא הראש-בית של העולם
 עתה, אשר מקבל כח מהצדיקים האמתיים האלה וכו', פי
 תכף-ומיד כשיש ראש-בית, והוא מגלה את החן והיפי של
 העולם, שזה הצדיק האמת של הדור הזה, שהוא רבנו ז"ל,
 על-ידי-זה בלם מתקרבים אליו, ואף נשמה לא נשארת
 בחוץ. אשרי מי שעוסק לגלות ולפרסם את הצדיק האמת
 שהוא רבנו ז"ל, ועל-ידי-זה יתגלה הקדוש-ברוך-הוא
 בעולם, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן סז);
 כי הצדיק האמתי הוא ההדור והיפי של כל העולם, וכשזה
 היפי והפאר מתגלה בעולם, דהינו כשזה הצדיק שהוא היפי
 של כל העולם נתפרסם ונתגדל בעולם, אזי נפתחין העינים
 של העולם, ויכול לראות וכו', והעקר להסתפל על עצמו איך
 הוא אויזו בכל המדות שגמשכין מהארבעה יסודות, ועל-
 ידי-זה נתגלה גדלתו יתברך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע
 בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה
 מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תקנג.

למרות שנפגשנו עם יועץ נשואין, המצב בבית לא השתנה. מה יכול לעזור לנו לשפר את המצב?

שאלה:

מאת משה ופייגא: שלום לצדיק הקדוש מוהרא"ש שליט"א.

ברצוננו לשאל מה עושים כדי לשפר את השלום-בית שלנו, הלכנו אל יועץ נשואין, שלמנו הרבה בסף, ולמרות כל הפגישות אתו, המצב לא השתנה. מה עלינו לעשות, כדי לשפר את המצב?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וארא, כ"ה טבת ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל משה ופייגא שוחיו.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לכם! רבנו ז"ל אמר (שיחות-הר"ן, סימן רסג) מענין בני הנעורים, ששכיח מאד שנעשה קלקול ביניהם וביין נשותיהם, ונפרדים זה מזה איזה זמן, ולפעמים נעשה מזה פרוד לגמרי, חס ושלום. ואמר שזה מעשה בעל-דבר שמניח את עצמו על זה מאד — לקלקל השלום של בני הנעורים, כדי שיתפסו במצודתו, חס ושלום, על-ידי-זה. כי הוא אורב על זה מאד לתפסם בנעוריהם, על-ידי קלקול השלום-בית, חס ושלום, שגורם בערמומיותו לקלקל השלום שביניהם. והאריך בשיחה זאת, כי זה מאד מאד נחוץ לאברכים לדעת

— איך להתנהג עם האשה, כי לצערנו הרב, היום יש כל מיני אנשים פגומים וכו', שהם אומרים שמתמחים בענייני שלום-בית וכו', ולוקחים הרבה כסף וכו', ונקראים מפרסמים לענייני שלום-בית וכו', ובאמת נתקיים אצלם מה שאמר רבנו ז"ל (לקיט"י מו"ה ר"ן, חלק א', סימן סא), שיש מפרסמים ומנהיגים שאינם יכולים להנהיג את עצמם, ואיך ינהיגו את אחרים?!

ולכן צריכים מאד מאד לשמר מאנשים כאלו וכו', וכלל זה יהיה בינכם — אם אחד רוצה כסף עבור לעשות שלום-בית, הוא כבר שקרן גדול מאד, והוא לא מעניין שיהיה אצלכם שלום-בית, כי הוא ימשך את זה לכל הפחות לחצי שנה או לשנה, כי הרי זו הפרנסה שלו, וככה אם הוא יגמר עם זה אחת שנים וכו', אז לא יחזרו אליו, ולכן צריכים מאד מאד לשמר מאנשים כאלו.

כלל גדול צריכים לדעת, אשר איש ואשה צריכים להיות ותרגים אחד להשני, ולתת תשומת-לב אחד להשני, וזו שלמות הבית, ועל-ידי-זה ממילא יש אהבה והכנה הדרדית, אבל ברגע שרוצים אחד להשתלט על הזולת, דעו לכם, שזה הסמ"ך-מ"ם, שבא לשבר את הבית.

הזהר הקדוש קורא איש לבדו 'פּלַג גּוּפָא' — חצי גוף, נמצא, כשאדם מתחתן זה גוף שלם, כמו שכתוב (בראשית ב, כד): "ודבק באשתו והיו לבשר אחד", הינו שניהם חצי חצי, וביחד הם שלם, מה שאין כן כשאחד רוצה להשתלט על הזולת — זה הסמ"ך-מ"ם, הינו ששים על ארבעים, אני יותר ממך וכו', וברגע שהבעל או האשה חושבים שאחד

יותר מהשני בעשרה אחוזים, וההוא פחות ממני בעשרה אחוזים, זה כבר נקרא ס"מ — ששים על ארבעים.

ולכן כל מי שרוצה שלום-בית אמת, צריך לדעת, שהאיש והאשה הם גוף אחד, וכמו שאמר החכם מכל האדם (קהלת ד'): "טובים השנים מן האחד, אשר יש להם שכר טוב בעמלם, כי אם יפלו האחד יקים את חברו, ואלו האחד שפול, ואין שני להקימו, גם אם ישכבו שנים וחס להם, ולאחד איך יחס"; ולכן אם רוצים שלום-בית אמת, צריך להיות משני הצדדים — הן מהבעל והן מהאשה, לותר אחד להשני, ואז הם חצי חצי שתפים שלמים, ותמיד יחיו ביחד באהבה ובהבנה הדדית, ויצליחו בחיי נשואיהם.

ולכן כל זוג צריכים לזכר היטב היטב, אם הם רוצים לבנות בית נאמן בישראל, עליהם לכתחלה להיות ותרגים, ולותר אחד להשני, ואז אף פעם לא יצטרכו ללכת אל שום בן אדם שעוסק בשלום-בית וכו', כדי שהשלום ישרה בתוכם ביתם, צריכים רק שכל ודעת איך להתנהג הבעל והאשה, והיות שעדין אין בית-חרשת שמיצר שכל ודעת וכו', וכן אין חנות או קניון וכו', שמוכרים שמה שכל ודעת וכו', על-פני צריכים לבנון בכל יום שלש פעמים ביום, בעת שמתפללים את הברכה: "אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה" וכו', לבקש אז על דעת ושכל, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (נדרים מא.): דעת קניית — מה חסרת, דעת חסרת — מה קניית, אם יש לאדם דעת — יש לו הכל, ואם אין לו דעת אין לו כלום.

ולכן כל זוג צריכים לבקש הרבה ממנו ותברך על דעת

שו"ת א' תקנד ברסלב לג

ושכל, אשר השכל היבש אומר, שצריכים להיות ותרגים, ואז השלום שורה בבית.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו — תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

א' תקנד.

ראיתי בספרים ישנים מדרשים שנעלמו
וספורים מרבי נסים גאון. האם הם נכונים
ואמתיים?

שאלה:

מאת אלישע: לכבוד הצדיק מיבנאל.
ראיתי בכמה ספרים ישנים שמביאים מדרשים
שנעלמו מאתנו במשך הדורות, וכן מביאים מספורי
רבנו נסים גאון. האם המדרשים והספורים האלו
נכונים ואמתיים?
אודה לתשובתכם.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וארא, כ"ו טבת ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל אלישע, נרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! יש ספר "רב פעלים" מהגאון רבי אברהם,

זכרונו לברכה, בן הגר"א, זכותו תגן עלינו, ששמה מביא מהרבה מדרשים שהיו ובמשך הדורות נעלמו, עם כל זאת ידוע, שגם זרים משמשו בספרו זה (כאלו הדפיסו את זה מחדש מהכתב יד שלו), אבל ידוע שזרים הכניסו שמה כל מיני שקרים ודמיונות, וכן משאר ספרים העתיקו כאלו הם מדרשים וכו', והכל הבל ורעות רוח, ולצערנו הרב, המשפילים הארורים הכניסו שם כל מיני שקרים ודמיונות וגם גבול פה ונאוף, והכל לקוח מספורי אגדות העמים וכתבי חכמי פמרי האמות, שרב רבם מהספורים הבדויים האלו בלולים בזמה ונאוף ומקורם טמא, והכל כדי לטמטם את המון-עם הנבערים, כדי להצדיק מעשיהם הנלוזים, אבל הכל הבל ורעות-רוח, והמשפילים הארורים כתבו את זה בצורה כזו, כדי להחליש את האמונה מעם ישראל, כגון הספור של תולדות יהושע בן נון, שזה ספור טפשי והזוי, כאלו בלעו דג וכו', והוא הרג את אביו וכו', שהכל שקר ומלא נאוף, שמי שעין אמת לו, תופס וקולט תכף-ומיד שהכל בדוי, וידי זרים מינים ואפיקורסים שלטו בהם, ולצערנו הרב, טפש שקורא את עצמו מקבל שמטעה את הבריות עם ספריו ודמיונותיו, כתב על זה פרוש... כאלו יש בזה סודות.

חס מלהזכיר דברים כאלו על יהושע בן נון, שאמרו חכמינו הקדושים (ספרי ואתחנן): יהושע לא קרא עצמו עבד, והקדוש-ברוך-הוא קרא אותו עבד; ואמרו (ספרי נצבים) על הפסוק (במדבר כו, יח): "קח לך את יהושע בן נון", גברתן כמותך; הרי שלך לפניך, שיהושע היה גדול מאד, וכל הספור שמספרים כאלו הרג את נון אביו וכו', הוא מלא הזיות וזמה, והכל ידי המשפילים הארורים שלטו בהם, כדי להחליש את האמונה מעם ישראל, על-ידי ספורים בדויים.

וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשׁוֹמֵר מְאֹלוֹ הַמְדַרְשִׁים, שְׂאִין לָהֶם שׁוֹם שְׁחַר וּמְקוֹר כָּלֵל, וְכֵן הַסְפּוּרִים שְׁנֹדָפְסוּ בְּשֵׁם רַבִּי נֹסִים גְּאוֹן, גַּם-כֵּן הַכְנִיסוּ בָהֶם סְפּוּרִים שְׂאִין לָהֶם שׁוֹם שְׁחַר, וְאִין לָהֶם שׁוֹם מְקוֹר, וְאִין לְהֵבִיא רְאִיָּה מְשָׁם, וּמְכַל שְׁפָן לְסַפֵּר סְפּוּרִים מְשָׁם, כִּי הַכֹּל שְׂאֵלָה גְדוּלָה מִי עוֹמֵד תַּחַת הַסְפּוּרִים הָאֵלוֹ וְכוּ'. וְכֵלֵל זֶה תִּקַּח בְּיַדְךָ — שְׁכַל דְּבַר שֶׁהוּא נֶגֶד דְּבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים, יִהְיֶה מֵה שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה, זֹו כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת, שְׂיִדֵי הַמְשָׁפִילִים הָאֲרוּרִים נִגְעָה בָהֶם.

אֲשָׁרֵי מִי שֶׁמְתַרְחַק מִכָּל אֵלוֹ הַסְפָּרִים הַבְּדוּיִים וְהַהֲזוּיִים, וְלֹא בְּחִנָּם שֶׁחִבֵּר הָאִישׁ אֱלֹקֵי הַחֵיד"א זי"ע אֵת סְפָרוֹ "שֵׁם הַגְּדוּלִים" — מְעַרְכֵת סְפָרִים וְכַתְבֵי יְדוּת, שֶׁשֵׁם הוּא מְבִיא אֵת כָּל הַסְפָּרִים שֶׁהָיוּ לְמַרְאֵי עֵינָיו, וּבּוֹדָאי מֵה שֶׁהוּא מְבִיא, יֵשׁ עַל זֶה מְקוֹר, אֲבָל סֵתֵם כָּכָה וְכוּ', זֶה צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשׁוֹמֵר מֵהֶם, כִּי הַמְשָׁפִילִים הָאֲרוּרִים יִדְיָהֶם שְׁלֵטָה בְּהִרְבֵּה סְפָרִים. אֲשָׁרֵי מִי שֶׁמְדַבֵּק אֵת עֲצָמוֹ בְּסִפְרֵי תַלְמִידֵי הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע, שֶׁשֵׁם יִרְאֶה גְלוּי אֱלֹקוֹת בְּמַדְרָגָה עֲלִיוֹנָה מְאֹד, וְיִתְרַחַק מִכָּל אֵלוֹ הַבַּעְלֵי דְמִיוֹנוֹת, שֶׁקוֹרְאִים אֵת עֲצָמָם מְקַבְּלִים וְכוּ', שֶׁרְבוּ וְצָצוּ כִּהְיוּם כְּפִטְרִיּוֹת אַחַר הַגֶּשֶׁם וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תקנה.

התחנתתי מתוך "רבוי אור", ואף פעם לא אהבתי את בעלי באמת, ובגלל שהכל קשה, אני חושבת להתגרש

שאלה:

מאת הודיה: לכבוד מוהרא"ש שליט"א, שלום רב. אנחנו בעלי תשובה כבר ארבע-עשרה שנה, נשואים שלש-עשרה שנים, ויש לנו ברוך ה' בנים ובנות שיחיו. יש לנו בעיות בשלום-בית, אף פעם לא אהבתי את בעלי באמת, התחתנו מתוך "אורות בלי בליים", הכל סתום, ואנחנו לא יודעים אם להמשיך ביחד.

הוא לא רוצה להתגרש, אבל לא בגלל שהוא אוהב אותי, אלא בגלל שרבונו אמר, שאשתו הראשונה של אדם מביאה אותו להשגות ודרגות. מצדו כמעט ואין יחס אלי, והוא בכלל לא משקיע ביוגיות. פעם אחת בלבד יצאנו ביחד לבלות בכל השנים האלו. תמיד יש לו תרוצים: "אין לי זמן", "אין לי כסף".

הוא לא מוכן לקבל עזרה מקצועית, כי הוא לא מאמין בזה. אני כבר לא מאמינה שיכול להיות שלום-בית. צריך שיהיה נס כדי שאני אהב אותו. הוא כל הזמן שקוע בתוך עצמו והבעיות שלו, וכל הזמן אומר "רבונו אמר"...

אין לו סדר יום. הוא הולך בבקר לפולל אבל לא משקיע. אין לו קביעות בעבודה ולא בלמוד. לפעמים הוא מתחסס קצת לילדים, אבל מהר מאוד מאבד סבלנות. הוא שקוע באכילה שלו — אם יש אכל הוא לא רואה ממטר, קדם כל הוא, ואחר-כך לילדים, ולפעמים לא נשאר לילדים. הילדים אוהבים אותו,

אָבֵל נִרְתָּעִים מִמֶּנּוּ. הוּא מְתִיחַס אֲלֵיהֶם בְּבְרוּטָא לִיּוּת, וְהֵם בּוֹכִים. הוּא בְּקָשֵׁי עוֹזֵר לִי, וְעָלִי נוֹפֵל כָּל הָעַל. רַק אִם אָנִי מִתְחִילָה לְצַעֵק עָלָיו — תִּקּוּם וְתַעֲזֹר, אָז הוּא קָם וְעוֹזֵר עַד הַפַּעַם הַבָּאָה.

אָנִי מְאֹד רוֹצֶה עוֹד יְלָדִים, אָבֵל לֹא יוֹדַעַת אִם לְהִבְיֵא עוֹד יְלָדִים בְּמִצְבַּב הַזֶּה. כְּשֶׁאֲנַחֲנוּ מְדַבְּרִים עַל גְּרוּשִׁין, הוּא אוֹמֵר: אֵיפֹה אָנִי אֵלָּךְ, מָה אָנִי אֶעֱשֶׂה וְכוּ'. הַהוֹרִים שְׁלִי רוֹצִים שְׂאֲתַגְרֹשׁ, הֵם רוֹאִים שֶׁהוּא לֹא מְפָרְנֵס, וְלִפְעָמִים הֵם בָּאִים לְבַקֵּר, וְאֵין כְּלוּם בְּמִקְרָר, וְאֵין לִי כֶסֶף לְבַגְדִים לְיְלָדִים בַּחֲרָף. הֵם מוֹכֵנִים לְתַמְדָּךְ בִּי וּבְיְלָדִים אִם אֲתַגְרֹשׁ, אָבֵל לֹא בְּבַעֲלִי, כִּי הֵם רוֹאִים אוֹתוֹ כְּפָרְזִיט.

אָנִי עוֹבְדֵת בְּמִשְׁק בֵּית כָּל הַזְּמַן, וְקוֹנָה לְיְלָדִים מֵה שְׂפָרִיף. אָבֵל אָנִי לֹא סוֹמְכֵת עַל הַהִבְטָחוֹת שֶׁל אָבִי, כִּי רְאִיתִי בְּמִקְרָיִם שֶׁל חֲבֵרוֹת, שֶׁהַהוֹרִים הִבְטִיחוּ לְעוֹזֵר, וּבְעֵצָם נִצְלוּ אֶת הַמַּעֲמֵד הַזֶּה כְּדִי לְהִתְעַרֵּב. אָנִי לֹא רוֹצֶה שֶׁהוֹרֵי יִתְעַרְבוּ לִי יוֹתֵר מִדֵּי בְּחַיִּים, הֵם מְסוֹרְתִיִּים, וְלֹא מְקַבְּלִים אֶת הַדְּרָךְ שֶׁלָּנוּ. הֵם שׂוֹאֲלִים לְמָה צְרִיף לְלִבֵּשׁ גְּרִבּוּיֹנִים, הֲלֹא חָם, וְלָמָּה אֵין לָכֶם בְּבֵית מַחֲשָׁב וְכוּ'.

אָנִי מְבַקֶּשֶׁת מְאֹד לְדַעַת מֵה לַעֲשׂוֹת, אָנִי מְרַגֵּיֶשֶׁה שְׂאֵי אֶפְשֵׁר לְהַמְשִׁיךְ כָּכָה. בְּבִרְכָּה.

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֻדֵּר וְאַרְא, כ"ו טבת ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל הוֹדְיָה תַחֲנִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לָכֶם! לְצַעֲרָנוּ הָרַב, רַבּוּ כְּמוֹ שֶׁרַבּוּ זוּגוֹת צְעִירִים כְּמוֹכֶם שֶׁחֲזָרוּ בְּתִשְׁבּוּבָה, וְלֹא הִיָּתָה לָהֶם הַדְּרָכָה נְכוֹנָה וְכוּ', וּמָזָה בָּא שְׂאֲתֶם נִכְנָסְתֶם בְּדַמְיוֹנוֹת, וְרוֹצִים

להתגרש, חס מלהזכיר. הקדוש-ברוך-הוא זכה אתכם להתחתן כבר שלש-עשרה שנה, ונתן לכם בנים ובנות חמודים, אך פנאיה שלא קבלתם הדרכה נכונה, מזה יוצא שבמשך הזמן נכנס לכם דמיון כאלו את לא אוהבת את בעלך וכו', וכאלו בעלך לא אוהב אותך וכו', ומחמת שבעלך לא קבל הדרכה נכונה, לכן הוא שרוי בעצבות ובמרירות ובדפאון וכו', שזה בעצמו מביא אותו ללחץ וכו', והעניות חוגגת אצלכם, שזה גם-כן לא עוזר לשלום-בית שלכם וכו' וכו'.

ולכן לדעתי, הייתם צריכים עכשו לקבל הדרכה נכונה מאיש ירא שמים, וישלים ביניכם, ויכניס את השכינה בתוך ביתכם, פי כף אמרו חכמינו הקדושים (סוטה יז.): איש ואשה זכו — שכינה ביניהן; ואמרו (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח'): אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש, ואי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצאת — שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, פי שלום, אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.): זה שמו של הקדוש-ברוך-הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום-בית, הינו שמו של הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית.

אני מקרח להגיד לכם, מאחר שאתם קוראים את עצמכם על שם רבנו ז"ל, פשוט אתם לא יודעים את האלף-בית של חסידות ברסלב, שרבנו ז"ל רצה כל-כף שיהיה שלום-בית בין הזוג, והזהירנו מאד (שיחות-הר"ן, סימן רסד) לכבד וליקר את אשתו. כי אמר: הלא הנשים הן סובלות צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלדה

והגדול, כְּאִשֶּׁר יָדוּעַ לְכָל עַצְמָם מְכַאוֹבָם וְצַעֲרָם וְיִסּוּרֵיהֶם בְּכַמָּה אַפְּנִים הַקְּשִׁים וְכִבְדִּים מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', עַל-כֵּן רָאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וְלִיקְרָם, וְלִכְבְּדָם.

וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכָא מְצִיעָא נט.): 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁכּוֹ כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּ' [תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׂוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׂתִהִיו עֲשִׁירִים]. וְכֵן אָמְרוּ (בְּמֹת סג.): 'דִּינּוּ שְׂמַגְדְּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלוֹת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא'.

וְלִכֵּן צְרִיכִים לְכַבֵּד וְלִיקֵר אוֹתָן מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יְסוּד גָּדוֹל בַּחֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, שֶׁהַבְּעַל מְכָרַח לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל וְלִצִּית אוֹתוֹ, הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן עָלָיו לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ בְּכָל הַמּוֹבָנִים. וְכִנְרָאָה שֶׁבְּעַלְדָּף עֲדִין רְחוּק מְאֹד מֵהַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שְׁזֶה לְמוּד נִפְלָא וְנִעִים אֵיךְ לְעֵבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם וּבְאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחֹת-הַר"ן, סִימָן רסג) מְעַנֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים, שֶׁשְׂכִיחַ מְאֹד שֶׁנַּעֲשֶׂה קְלָקוּל בֵּינֵיהֶם וּבֵין נְשׂוֹתֵיהֶם וְנִפְרָדִים זֶה מִזֶּה אֵיזֶה זְמַן, וְלִפְעָמִים נַעֲשֶׂה מִזֶּה פְּרוּד לְגַמְרֵי, חֵס וְשָׁלוֹם. וְאָמַר, שְׁזֶה מַעֲשֶׂה בְּעַל-דְּבָר, שֶׁמִּנִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ עַל זֶה מְאֹד לְקַלְקַל הַשָּׁלוֹם שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים, כְּדִי שְׂתִתְפָּסוּ בְּמִצְוֹתָיו, חֵס וְשָׁלוֹם, עַל-יְדֵי-זֶה. כִּי הוּא אוֹרֵב עַל זֶה מְאֹד לְתַפְסֹם בְּנְעוּרֵיהֶם עַל-יְדֵי קְלָקוּל הַשָּׁלוֹם-בֵּית, חֵס וְשָׁלוֹם, שְׂגוּרִים בְּעַרְמוּמִיּוּתוֹ לְקַלְקַל הַשָּׁלוֹם שֶׁבֵּינֵיהֶם, וְהִיאֲרִיף בְּשִׂיחָה זֹאת, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ לְאַבְרָכִים לְדַעַת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג עִם הָאִשָּׁה.

וְלִכֵּן לְדַעַתִּי, אִם אַתֶּם נִקְרָאִים עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, אַתֶּם צְרִיכִים לְהִתְחִיל מִחֲדָשׁ, הֵן אֲמַת שְׁחֹזְרֹתֶם בְּתִשׁוּבָה כְּבָר

לפני ארבע-עשרה שנה, ואתם נקראים על שם רבנו ז"ל —
 "חסידי ברסלב", אבל פנראה שאתם לא מתחילים לדעת
 בכלל מה שרבנו ז"ל רוצה מאתנו וכו'.

ולכן היה טוב מאד, שתלכו אל יהודי ירא שמים, שיצור
 לכם בחיי גשואיכם וכו', ויזריח אתכם על כל פרט ופרט
 וכו', וחס מלהזכיר להתגרש, יש לכם ילדים, ואני בטוח
 שבפנימיות לבבכם אתם אוהבים אחד את השני, כי עליו
 הראיה — התחנתם יחד וכו'.

ולכן אני מאד מאד מבקש אותך, שאל תעשי מעשה
 פזיז ואל תתגרשי, כי כף אמרו חכמינו הקדושים (גטין ז):
 כל המגרש אשתו ראשונה אפלו מזבח מוריד עליו דמעות;
 נשאלה השאלה: למה דוקא המזבח מוריד דמעות, למה לא
 שאר כלי המקדש, כגון: הכיור, השלחן, המנורה, הארון
 וכו'? אלא המזבח מוריד דמעות — מספיק קרבנות הביאו
 עלי, ולכן אני לא צריך יותר קרבנות, כי בגרושין מי
 הקרבנות? הילדים. ולכן המזבח דיקא מוריד דמעות, כי יש
 עלי מספיק קרבנות, אני לא צריך שביאו עלי עוד קרבנות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע
 בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה
 מרבה, ובכל אשר תפני — תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תקנו.

יש לי חבר ילדות, שלאחרונה החל בפעילות
מסיונרית. האם לנתק אתו את הקשר?

שאלה:

מאת רן: שלום כבוד הרב ורפואה שלמה, הלואי שתאריך ימים ושנים מלאי נחת.
יש לי חבר ילדות גוי, לפני כמה שנים הוא החליט להתחזק יותר בדת שלו, שנקראת "עדי השם". היום הוא משמש כמסיונר, שעובר מדלת אל דלת, ומנסה לגרם בעקר ליהודים לעזב את דרך אבותם, ולהצטרף לדת שלהם, שמאמינים שאותו האיש הוא המשיח. האם עלי לנתק קשר לחלוטין מהחבר הזה, או שאפשר לשמור אתו על קשר מינימלי?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וארא, כ"ו טבת ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל רן, נרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואות חן לך על הברכות והאחולים, וכל המברך — מתברך מפי אל עליון.

בנדיאי אתה צריך לעזב תכף-ומיד את הגוי הארור הטמא הזה, פי צריכים להתרחק ממינים כמו שמתרחקים מאש שורפת, ואל תשפח, שאנחנו מתפללים בכל יום ברכת

המינים, פדי להתרחק מהם בתכלית הרחוק, והרבו חכמינו הקדושים לדבר איך שצריכים להתרחק מפל פתות המינים האלו וכו', ובפרט אלו שמתלבשים עצמם עם שמו יתברך וכו', הם מאד מספנים, ואמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה כו:): שאני מינות דמשכא, בקלות הוא יכול למשך אותך אצלו, אז מה אתה צריך אותו?!

אתה צריך לדעת, שאדם צריך להאמין בהקדוש-ברוך-הוא, שהוא אחד יחיד ומיוחד, ואין שני לו, ומנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, וכל העבודות הנרות הכל בשביל הבחירה והנפיון, וישאל קדושים הם, מוסרים את נפשם על קדוש השם, להחזיק באמונה הקדושה, ופה ערל גוי טמא הוא החבר שלך?! ואמרו חכמינו הקדושים (ברך ארץ רבה, פרק ב'): הצדוקים והמסורות והרשעים והחנפים והאפיקורסין, עליהן הכתוב אומר (איוב ג): "כי לא לפניו חנף יבוא", אשרי מי שמתרחק מהם וממהומנם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תקנז.

**שְׁמַעְתִּי שֶׁהַצַּדִּיק מְקַפֵּיד שֶׁלֹא לְהַעֲבִיר נְעִלִים
מֵאֶחָד לְשֵׁנִי, מִה הָעֲנִין בְּזֶה?**

שְׂאֵלָה:

מֵאֵת דָּוִד: שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל כְּבוֹד קִדְשַׁת מוֹהֲרֵא"ש
שְׁלִיט"א. תוֹדָה רַבָּה עַל הַתְּשׁוּבוֹת הַנִּפְלְאוֹת שֶׁמְלַמְּדִים
אוֹתֵנוּ אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בַּחַיִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה – לְזָכוֹת לְחַיֵּי
עוֹלָם הַבָּא!

שְׁמַעְתִּי בְּמָה פְּעָמִים מֵאֲבֵא שְׁלִי, שֶׁמוֹהֲרֵא"ש מְקַפֵּיד
שֶׁלֹא לְהַעֲבִיר נְעִלִים מֵאֶחָד לְשֵׁנִי, וְאַחֲרֵיכֶן רָאִיתִי גַם,
שֶׁזֶה כְּתוּב בַּסֵּפֶר "שִׁיחוֹת-מוֹהֲרֵא"ש". רְצִיתִי לְשָׂאֵל: א. מִה
הָעֲנִין בְּזֶה?

ב. לְפַעְמִים יֵלֵךְ נֶעַל זוּג נְעִלִים לְזִמְן קֶצֶר מְאֹד, וְזֶה
נִהְיָ קָטָן, הֵאֵם אֶפְשָׁר לְהַעֲבִיר אֶת זֶה לְאַחֲיוֹ הַקָּטָן,
אוּ שְׂגַם בְּזֶה יֵשׁ הַקִּפְדָּה?

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר וָאָרָא, כ"ו טֵבֵת ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל דָּוִד, נִרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי תָּמִיד רְגִיל לֹדֵמֵר, שֶׁשְׁנֵי דְבָרִים אָדָם צָרִיךְ לְשָׁמֵר
מְאֹד מְאֹד: עַל מִשְׁקָפִים וְעַל נְעִלִים, לֹא יְכוּלִים לְתַת אֶת
הַמִּשְׁקָפִים שָׁלוֹ לְזוּלָתָהּ, כִּי אִתָּהּ יְכוּל לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ בְּעַל מוֹם,
וּכְמוֹ-כֵן לֹא יְכוּלִים לְתַת אֶת הַנְּעִלִים שֶׁל קָטָן לְגְדוֹל, וְהוּא
דָּרָךְ מְשָׁל, שֶׁאָדָם צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְהִטְעוֹת אֶת
עַצְמוֹ, אֶלָּא לְלַכֵּת עִם הַגְּלוּי שֶׁגָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל הַפְּסוּק

(יחזקאל לג): "אֶחָד הָיָה אֲבָרְהָם", שְׁאֲבָרְהָם עֲבַד אֶת הַשֵּׁם רַק עַל-יְדֵי שְׁהִיָּה אֶחָד, שְׁחָשַׁב בְּדַעְתּוֹ שֶׁהוּא רַק יְחִידִי בְּעוֹלָם, וְלֹא הִסְתַּכַּל כָּלֵל עַל בְּנֵי הָעוֹלָם, שְׁפָרִים מֵאַחֲרֵי הַשֵּׁם וּמוֹנָעִים אוֹתוֹ, וְלֹא עַל אָבִיו וְעַל אִמּוֹ וּשְׂאָר הַמוֹנָעִים, רַק כְּאִלוֹ הוּא אֶחָד בְּעוֹלָם.

וְכֵן כָּל הַרוּצָה לְהַפְנִס בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, אִי אֶפְשָׁר לוֹ לְהַפְנִס, כִּי אִם עַל-יְדֵי בְּחִינָה זוֹ, שְׁיִחָשַׁב שְׂאִין בְּעוֹלָם, כִּי אִם הוּא לְבַדּוֹ יְחִידִי בְּעוֹלָם, וְלֹא יִסְתַּכַּל עַל שׁוּם אָדָם הַמוֹנָעוֹ, כְּגוֹן: אָבִיו וְאִמּוֹ אוֹ חוֹתָנוֹ וְאִשְׁתּוֹ וּבָנָיו וְכִיּוּצָא, אוֹ הַמְּנִיעוֹת שֵׁישׁ מִשְׂאָר בְּנֵי הָעוֹלָם, הַמְּלַעֲיָגִים וּמְסִיתִים וּמוֹנָעִים מֵעִבּוּדָתוֹ יִתְבַּרְךָ. וְצָרִיף שְׁלֹא יַחּוּשׁ וְיִסְתַּכַּל עֲלֵיהֶם כָּלֵל, רַק יִהְיֶה בְּבַחֲיַנְתּוֹ: "אֶחָד הָיָה אֲבָרְהָם", כְּאִלוֹ הוּא יְחִיד בְּעוֹלָם; וְהִמְצִיאֹת מֵרְאָה, שֶׁהִמְשַׁקְּפִים שְׁטוּבוֹת בְּשִׁבְלֵךְ, אִם תִּתֵּן אֶת זֶה לְהַשְׁנִי, אַתָּה יָכוֹל לְהַזִּיק לְעֵינָיו וְכוּ', וְכִמוֹ-כֵן אִם הַשְׁנִי יִתֵּן לְךָ נְעֻלִים קְטָנוֹת, יַעֲשֶׂה אוֹתָךְ בְּעַל מוּם עַל הַרְגָלִים וְכוּ'. וְלִכֵּן כָּל אֶחָד צָרִיף רַק לְדַאֵג וּלְהִסְתַּכַּל עַל עֲצָמוֹ, וְלֹא לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמוֹ מֵאַחֲרִים, זֶה הַמְּשַׁל שְׂאִנֵּי נוֹתֵן תְּמִיד.

וְכִנְרָאָה שְׁמֹזָה צָצָה שִׁיחָה כְּאִלוֹ אִמְרַתִּי שְׁלֹא לְהַעֲבִיר זֶה נְעֻלִים מֵאֶחָד לְהַשְׁנִי וְכוּ', אִמְתָּ, בְּעַל שְׁכָל צָרִיף מֵאֵד מֵאֵד לְשֹׁמֵר עַל דְּבַר זֶה, אִם הוּא רוּצָה לְחַסֵּד כְּסָף, וְיִתֵּן לְהַבִּין הַקְּטָן אֶת הַנְּעֻלִים שֶׁל אַחֵיו הַגָּדוֹל, אוֹ אֶת הַמְּשַׁקְּפִים שֶׁלוֹ וְכוּ', וְאִם זֶה לֹא מֵתָאִים, הָרִי עוֹשִׂים אוֹתוֹ בְּעַל מוּם וְכוּ'.

הַעֲקָר לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל דַּעַת וְשִׁכָּל, וְהִיּוֹת שְׁעֵדִין אִין בֵּית-חֲרֻשֶׁת שְׁמִיּוֹצָר שְׁכָל וְדַעַת וְכוּ', וְכֵן אִין חֲנוּת אוֹ קְנִיּוֹן וְכוּ', שְׁמוֹכְרִים שְׁמָה שְׁכָל וְדַעַת וְכוּ',

שו"ת א' תקנח ברסלב מה

ועל-פן צריכים לכוון בכל יום שלש פעמים ביום בעת שמתפללים את הברכה: "אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה" וכו', לבקש אז על דעת ושכל, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (נדרים מא.): דעת קניית מה חסרת, דעת חסרת מה קניית; אם יש לאדם דעת — יש לו הכל, ואם אין לו דעת — אין לו כלום.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תקנח.

סבתא שלי הורישה לנו בית בצרפת, ואנו מתלבטים האם למכר אותו או לא

שאלה:

מאת טלי: לכבוד מוהרא"ש שליט"א. ישנו ענין המטריד אותי מאד, ורציתי לקבל דעת תורה בענין. כדאי לציון בראש ובראשונה שאני בעלת תשובה, ומשפחתי המרחבת גרה בחוץ לארץ, וחייה חיים חלוניים לגמרי הכוללים התבוללות וכו' והקשר בינינו רעוע פבר המון זמן, עוד לפני חזרתי בתשובה. הקשרים הקרובים היחידים שיש לי עם המשפחה הרחבה הם — עם סבי וסבתי. לפני כחדש סבתי היקרה נפטרה, ונאלצתי לטוס לצרפת ללוויה, בה ראיתי את כל משפחתי המרחבת. הייה לי עצוב לראות

כי לפני הלוייה, הדודים שלי מדברים על הצואה, ואחרי הלוייה, אף אחד מהם לא נשאר לצד סבי הכואב.

היה לי מאד קשה לשמר על שתיקה, ונסיתי לגרם להם קצת להתעורר, אבל לא עזר דבר. עכשו, לאחר שסבי הוציא את הצואה, הוא הודיע לנו, כי סבתי הוריש לנו בית באזור יקר בצרפת, ובקש מאתנו לשמר אותו על מנת לאחד את המשפחה.

פה מגיעה שאלתי: סבי רוצה שנשמר את הבית גם לאחר מותו, על מנת לקים בו מפגשים משפחתיים. אך אני יודעת, שיהיה לי מאד קשה להביא את בני ובעלי למקום שיש בו פריצות ומתירנות, בני דודי הם גויים, ולא צריף להסביר, כי אין זה מקום שמתאים לשהות בו, ובכלל אני לא חושבת שתהיה הענות מצד המשפחה הרחבה לפגישות משפחתיות שנתיות.

אנו חושבים למכור את הבית, אבל סבא שלי מתנגד לכה, ומבקש מאתנו לא לעשות זאת. הבית ידרש מאתנו הוצאה כספית, במדה ונחליט לשמר אותו על מנת לשמר את מצבו.

מה הרב מציע לי לעשות? האם לתמך ברעיון של מכירת הבית? האם עכשו או אחרי שסבי ילך לעולמו? האם כדאי בכלל לקחת את חלקי בצואה הזאת, או לבקש להוציא את עצמי מכל הענין לפני שאנדרדר למקומות לא טובים? אשמח לתשובה. תודה רבה.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וארא, כ"ו טבת ה'תשע"ג.

שלום רב אל טלי תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

היות שהסתבא פתבה את הבית בשבילכם, ואני מבין
 ששאר הילדים כל אחד קבל את חלקו, ולכן לאחר ארף ימים
 ושנים של הסבא, אתם יכולים למכר את זה, ועכשו אתם
 לא צריכים לדבר מזה, כדי לא לצער אותו, חס ושלום.

את צריכה מאד מאד לשלח שבחרת בטוב, וחזרת
 בתשובה, ורואים את ההפרש פשיהודי חי על-פי דרף התורה
 והאמונה, אילו דורות נפלאים הוא מקים, ואיך הקשרים
 המשפחתיים מתהדקים יחד, וכל החיים הולכים בצורה
 אחרת לגמרי, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שכל עם ישראל יחזרו
 בתשובה שלמה, ויתנהגו על-פי דרף התורה והאמונה
 הקדושה, ויתענגו מערכות וזיו שכנית עזו ותברך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע
 בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה
 מרבה, ובכל אשר תפני — תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תקנט.

בשמוסיפים למישהו שם חדש, היכן מוסיפים
 אותו — לפני השם המקורי או אחריו?

שאלה:

מאת מיטל לאה: לכבוד קדשת הצדיק מוהרא"ש
 הקדוש שלום וברכה.

נכתבה לא מזמן בשו"ת שאלה ובקשה לברכה בעבור
 חולה, שהמחלה הנדועה חזרה אליו בפעם השנייה,

בְּתַבְתֵּם בְּתִשׁוּבַתְכֶם הַקְדוּשָׁה בְּרַכָּה לְרַפּוּאָה, וְהַמְלִצָּה
 שֶׁהַחוּלָה יוֹסִיף אֶת הַשֵּׁם שְׁמַעוֹן.
 הַחוּלָה אָכֵן הוֹסִיף בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת בְּשַׁבַּת שֶׁם זֶה לְשִׁמּוֹ,
 וְנִתְבַקְּשׁתִּי עַל-יַדֵּי הַחוּלָה וּמִשְׁפַּחְתּוֹ לִשְׁאֹל הֵיכָן בְּדִיּוּק
 לְהוֹסִיף אֶת הַשֵּׁם שְׁמַעוֹן. שְׁמוֹ הַקּוֹדֵם שֶׁל הַחוּלָה הוּא
 גִּיָּא נְתָן, הֵיכָן בְּדִיּוּק לְהוֹסִיף אֶת הַשֵּׁם שְׁמַעוֹן —
 בְּתַחֲלַת הַשֵּׁם, בְּסוֹף הַשֵּׁם, בְּמָקוֹם הַשֵּׁם הַקּוֹדֵם?
 עֲנֵן זֶה חֲשׂוֹב מְאֹד וְעֲקֻרוֹנֵי עֲבוּרִים, בְּעֵקֶר בְּגִלּוֹל דְּבָרֵי
 רַבְּנוּ הַקְדוֹשׁ שְׁאָמַר, שֶׁהַשֵּׁם שֶׁל הָאָדָם מְשֻׁפָּע עַל כָּל
 הַחַיִּים שָׁלוּ.
 נִשְׁמַח לְתִשׁוּבָה בְּרִירָה בְּעֲנֵן זֶה. תּוֹדָה רַבָּה, שֶׁהַקְדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא יִצְרִיף יְמֵיכֶם בְּבִרְיאוֹת אֵיתָנָה, וְתִרְאוּ רַב
 נַחַת הַקְדָּשָׁה מִכָּל עַמְלָכֶם. אָמֵן בֵּן יְהִי רַצוֹן.

תשובה:

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וָאָרָא, כ"ו טבת ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל מֵיטַל לְאָה תַחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי הִצַּעֲתִי לְהוֹסִיף אֶת הַשֵּׁם שְׁמַעוֹן, כִּי הוּא גֵר בְּמוֹשָׁב
 בַּר יוֹחָאֵי, שָׁנָה קְרוֹב לְהַתְנַא הָאֱלָקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי,
 וּכְדַאֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן לְסַמְךָ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדַּחַק, וּפְרָשׁוּ צַדִּיקִים
 שְׁפִשְׁפִּאָדָם נִמְצָא בְּצָרָה וּבְדַחַק, כְּדַאֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן לְסַמְךָ עָלָיו.

וְלִכֵּן הָיִית שְׁיֵשׁ לוֹ כְּכַר שֵׁם, לְהוֹסִיף בְּסוֹף גַּם אֶת הַשֵּׁם
 שְׁמַעוֹן, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות-הר"ן, סימן מד) שְׁמַעוֹן הוּא צְרוּף
 עַו"ן מ"ש, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שם סימן צה), דַּע, שֶׁהַשֵּׁם שְׁנוֹתָנִין
 לוֹ לְאָדָם הוּא לְפִי הַפְּעֻלָּה שְׁיֵשׁ לוֹ לַעֲשׂוֹת בְּעוֹלָם, וַיֵּשׁ אָחַד
 שְׁעוֹשֶׂה הַפְּעֻלָּה שָׁלוּ בְּחֻצֵי שָׁנִים שְׁיֵשׁ לוֹ, וְצִרְיָף לְקָרָא לוֹ
 שֵׁם אַחַר דִּהְיֵנוּ שֵׁם חֲדָשׁ. כִּי הַשֵּׁם שְׁנוֹתָנִין לְאָדָם הוּא לְאַחַר

מותו לְבוֹשֵׁין שְׁלוֹ, כִּי הַשֵּׁם הוּא בְּחִינַת לְבוֹשֵׁין, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (ישעיה מ"ב, ח): "אֲנִי הִנְיָ"ה הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי" וְכוּ', 'כְּבוֹדִי' זֶה בְּחִינַת לְבוֹשֵׁין, כִּי (שְׁבַת ק"ג): 'רַבִּי יוֹחָנָן קָרָא לְמֵאנָה מְכַבְּדוֹתָא'; וְזֶה הָעֲנִיָּן שְׁמוֹסִיפִים לְאָדָם שֶׁם בְּעַת חָלְיוֹ וְכוּ'.

הַעֲקָר לֹא לְהִתְיָאֵשׁ, כִּי כָּל זְמַן שְׂאָדָם חַי יֵשׁ לוֹ תְּקוּנָה לְתַקֵּן אֶת הַפֶּל, וְיֵשׁ עֲנִיָּן שְׂיִתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה, צָרִיכִים רַק לְהִרְבּוֹת בְּתַפְלָה וּבְתַחֲנוּנִים, וּלְהִרְבּוֹת בְּצַדִּיקָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְגֵּי — תִּשְׁפִּילִי וְתִצְלַחֲנִי.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תקס.

יֵשׁ אֲנָשִׁים שְׂמַעְשָׁנִים בְּמָקוֹם הָעֲבוּדָה שְׁלִי,
וּלְמִרְוֹת שְׂבִקְשָׁתִי מֵהֶם, הֵם לֹא מוֹכְנִים
לְהַפְסִיק

שְׂאֵלָה:

מֵאֵת יִצְחָק: לְכַבּוֹד הַצַּדִּיק שְׁלִיט"א.
יֵשׁ לִי בְּעֵינַי רְצִינָת: אֲנִי עוֹבֵד בְּמִשְׁרָד, וּבְרוּךְ ה' הַמָּקוֹם נוֹחַ לִי מִכָּל הַבְּחִינוֹת, אֲבָל הַבְּעֵינָה הַיָּא שְׂמַעְשָׁנִים שְׂמָה כָּל הַזְּמַן, וְאִין לִי כַח לְזוּה. אֲנִי מְרַגֵּישׁ שְׂאִין לִי אֲוִיר, וּבְכֹל שְׂאֲמִרְתִּי לְהַפְסִיק, וְגַם הֵם רוֹצִים לְהַפְסִיק, אֲבָל הֵם לֹא מְצַלְחִים. אֲנִי מִבְּקֵשׁ מִהַצַּדִּיק שְׂיִתֵּן לִי עֲצָה אִיךָ לְהִתְנַהֵג בְּזוּה.

תשובה:

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר וארא, כ"ו טבת ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל יצחק, נרו נאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך להבין, שהבחירה בידי האדם, לא יכולים להכריח בני-אדם שיעשו כמוך וכו', הן אמת שזה מפריע לך מאד מאד, אבל מה אתה יכול לעשות כשהם לא רוצים לשנות את הנהגותיהם וכו', ואל תאמר שהם רוצים וכו', כי כף אמר הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע: אם רוצים — יכולים, תרצה ותוכל; ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוה"ר, חלק ב', סימן קי) לאחד ששאל אותו: כיצד הוא הבחירה, השיב לו בפשיטות: שהבחירה היא ביד האדם, אם רוצה — עושה, ואם אינו רוצה — אינו עושה וכו' [ונכתב מוה"ר ז"ל: ודבר זה הוא נצרך מאד לדעת, כי פמה בני-אדם נבוכים בזה מאד, מחמת שהם מרגלים במעשיהם ובדרכיהם מנעוריהם מאד, על-פן נדמה להם שאין להם בחירה, חס ושלום, ואינם יכולים לשנות מעשיהם. אבל באמת אינו כן, כי בודאי יש לכל אדם בחירה תמיד על כל דבר, וכמו שהוא רוצה עושה].

ולכן העצה היעוצה, שתמשיך לבקש אותם ולהתחנן לפניהם שיפסיקו לעשן, ואולי יצייתו אותך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תקסא.

**האם על-ידי התבוננות על האלקות נתן לעורר
את הלב לאהבה ויראה?**

שאלה:

מאת מיכאל: לכבוד הצדיק.

האם על-ידי עבודת המחשבה, כלומר להתבונן בשכלו
על האלקות שבכל דבר, נתן לעורר את הלב לאהבה
ויראה?

תשובה:

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר וארא, כ"ו טבת ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל מיכאל, גרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אצל רבנו ז"ל היה העקר הדבור, כל מה שצריכים עלינו
לבקש רק ממנו יתברך, ואי אפשר להגיע אל אהבה ויראה,
רק על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, והעקר מה שמקבלים
מהצדיק האמת הוא — שפותח את לבנו, ומעורר אותנו
מהשנה, כדי לדבר אליו יתברך, וזה יסוד היסודות בחסידות
ברסלב — להרבות בשיחה בינו לבין קונו בתמימות
ובפשיטות גמורה, וככל שאדם מרבה בשיחה ובתפלה בינו
לבין קונו, יותר הוא מטהר את מחשבתו, עד שמגיע
לאהבה ויראה.

ולכן הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, בלי
שום חכמות כלל, והעקר לבקש ממנו יתברך שתזכה לטהרת
המחין וכו'. ואמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן קנד), שעקר מה

שְׁהֵגִיעַ לְמַדְרַגְתּוֹ, הוּא רַק עַל-יְדֵי עֲנִין פְּרֹאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת), שְׁהָיָה מְדַבֵּר הַרְבֵּה וּמְשִׁיחַ הַרְבֵּה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְאָמַר תְּהִלִּים הַרְבֵּה בַּפְּשִׁיטוֹת. וְעַל-יְדֵי-זֶה דִּיקָא הֵגִיעַ לְמָה שְׁהֵגִיעַ. וְאָמַר: אִם הָיִיתִי יוֹדֵעַ, שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה מִמְּנִי מָה שְׁאֲנִי עֹתָה, דְּהֵינּוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הָיִיתִי עוֹשֶׂה בְיוֹם אֶחָד מִה שְׁעֲשִׂיתִי בְּשָׁנָה כְּלָה (כְּלוֹמַר שְׁהָיָה מְזַדְרָז כֹּל-כֶּף בְּעִבּוּדְתּוֹ, עַד שֶׁמָּה שְׁהָיָה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּשָׁנָה כְּלָה, הִיָּה עוֹשֶׂה בְיוֹם אֶחָד). וְהָיָה מִתְגַּעְגַּע מְאֹד אַחַר מַעֲלַת הָעִבּוּדָה שֶׁל פְּרֹאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאַמְתּוֹ, וְאָמַר: אִי אִי פְּרֹאסְטִיק. גַּם אָמַר, שְׁדַבֵּר עִם כַּמָּה צְדִיקִים גְּדוֹלִים, וְאָמְרוּ גַם-כֵּן, שֶׁלֹּא הֵגִיעוּ לְמַדְרַגְתָּם, כִּי אִם עַל-יְדֵי עֲנִין פְּרֹאסְטִיק, שְׁעֲסָקוּ בְּעִבּוּדְתָם עִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בַּפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה בְּהַתְּבוּדוֹת וְשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ וְכוּ', וְעַל-יְדֵי-זֶה דִּיקָא הֵגִיעוּ לְמָה שְׁהֵגִיעוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תקסב.

לְאַחֲרוֹנָה בְּעָלִי כְּמַעַט וְלֹא מְגִיעַ הַבֵּיתָה, וְגַם כִּשְׁהוּא בָּא אֲנִי מְרַגֵּשָׁה שֶׁהוּא סוֹלֵד מִמְּנִי

שְׁאַלְהָ:

מֵאֵת בְּתִיָּה: שְׁלוֹם לְרַב הַיִּקָּר.
רְצִיתִי לְהַתְיַעַץ אֶתְכֶם עַל מְשֻׁהוּ שְׁמָאֵד מְאֹד כּוֹאֵב לִי.
אֲנִי מְרַגֵּשָׁה שְׁבְּעָלִי סוֹלֵד מִמְּנִי. לְאַחֲרוֹנָה הוּא כְּמַעַט

ולא מגיע הבינה, ובפעמים שהוא כן בא, הוא בא מאוד מאחר, ואינו מסתכל לכוונו.
אני לא יודעת למה זה קורה, אולי זה בגלל שלפעמים הוא רוצה בקרבתי, ואני מסרבת, אבל מה אני יכולה לעשות, לפעמים יש סבות מצדקות.
מה אני צריכה לעשות, כדי לשפר את המצב?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ז טבת ה'תשע"ג.

שלום רב אל בתיה תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת, שחכמינו הקדושים אמרו (תנא דבי אליהו רבה, פרק י', סימן ה'): אין אשה פשרה — אלא העושה רצון בעלה; נשואין אמתיים ומסורים וכו' וכו', צריך להיות שתפות של שניהם, הינו הבעל והאשה צריכים להיות שתפים מלאים בכל פרט ופרט מהחיים, וזה נשואין בריאים ומצלחים, אבל ברגע שהאשה מתחילה להתחמק מהתפקידים שלה בבית וכו' וכו', אזי גם הבעל מתחיל להתחמק מהתפקידים שלו וכו' וכו', וזה פשוט מאד.

ולכן איש ואשה צריכים להיות ותרנים אחד להשני, ולתת תשומת לב אחד להשני, וזו שלמות הבית, ועל-ידי-זה ממילא יש אהבה והכנה הדדית, אבל ברגע שרוצים אחד להשתלט על הזולת, דעו לכם שזה הס"מ, שבא לשבור את הבית. הזהר הקדוש קורא איש לבדו 'פלא גופא' — חצי גוף, נמצא, כשאדם מתחמק זה גוף שלם, כמו שפתוב (בראשית ב, כד): 'ודבק באשתו והיו לבשר אחד', הינו שניהם חצי חצי, וביחד הם שלם, מה שאין כן כשאחד רוצה להשתלט

על הזולת, זה הס"מ, הינו ששים על ארבעים, אני יותר ממך וכו', וברגע שהבעל או האשה חושבים שאחד יותר מהשני בעשרה אחוזים, והוא פחות ממני בעשרה אחוזים, זה כבר נקרא ס"מ — ששים על ארבעים.

ולכן כל מי שרוצה שלום-בית אמת, צריך לדעת, שהאיש והאשה הם גוף אחד, וכמו שאמר החכם מכל האדם (קהלת ד'): "טובים השנים מן האחד, אשר יש להם שכר טוב בעמלם, כי אם יפלו האחד יקים את חברו, ואלו האחד שיפל, ואין שני להקימו, גם אם ישכבו שנים וחס להם, ולאחד איך יחס", ולכן אם רוצים שלום-בית אמת, צריך להיות משני הצדדים, הן מהבעל והן מהאשה, לותר אחד להשני, ואז הם חצי חצי — שתפים שלמים, ותמיד יחיו ביחד באהבה ובהבנה הדדית, ויצליחו בחיי נשואיהם.

כשהבעל מבקש אותך וכו', ותובע אותך וכו', אסור להתחמק ממנו וכו', אפלו שתהיי צודקת במאה אחוז, אבל כשהבעל מבקש וכו', והאשה מסרבת, זאת כבר נקראת אשה רעה וכו', כל הכבוד לך וכו', אבל לא מאימים על הבעל בדבר זה, חכמינו הקדושים אמרו (במות גו): היכי דמי אשה רעה, אמר אב"י: מקשטא ליה תכא ומקשטא ליה פומא, רבא אמר: מקשטא ליה תכא ומתדרא ליה גבא; הינו אשה שהיא מתקשטת לפני בעלה, והיא מהפכת את פניה לפניו, הינו שלא רוצה להיות אתו וכו', עושה ברגז ולא רוצה לאכל אתו וכו', ולא עוד אלא היא פותחת את פיה ומקללת ומגדפת אותו וכו', אזי אני שואל אותך — למה שבעלך לא יעדר מהבית? מה יש לו בבית? רק קללות והשפלות וכו' וכו', וגם את לא רוצה להיות אתו כשמבקש אותך וכו', אזי מה

את רוצה מבעל כּוֹה? ! תאמיני לי, זה בעל צדיק, שְׂעֵדִין
נשָׂאֵר אַתָּךְ אֶפְלוּ שְׁעָה אַחַת תַּחַת גַּג אֶחָד וְכוּ'.

אִשָּׁה צְרִיכָה לְהִיּוֹת מְסוּרָה לְבַעֲלָהּ, וְאִז גַּם בַּעֲלָהּ יִהְיֶה
מְסוּר אֲלֶיהָ, הַחַיִּים הוֹלְכִים דּוּ סְטְרִי, אֵל תִּשְׁפָּחִי שְׁבַעֲלֶךָ
עוֹבֵד מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְהַשִּׁיג פְּרִנְסָה, וּמְקַבֵּל בַּעֲבוּרָהּ
עֲלִבוֹנוֹת וּבְזִיווּנוֹת וְהַשְׁפָּלוֹת וְכוּ', וְהַכֵּל הוּא סוֹפֵג, כְּדִי
שְׂיִהְיֶה לָּךְ אֶכָּל בְּשִׁפְעַע, וְשְׂיִהְיֶה לְשֵׁלֶם אֶת הַמִּשְׁפָּנָתָא וְכוּ',
וּלְבִסּוּף סִף הַכֵּל מַה שֶּׁהוּא מְבַקֵּשׁ זֶה אוֹתָךְ וְכוּ', וְאֶת עוֹשָׂה
לוֹ דְּוָקָא וְכוּ', מַה אֶת רוֹצָה שְׁלֵא יִבְרַח מִהַבֵּית? !

וְלָכֵן אִם אֶת רוֹצָה שֶׁהַבַּעַל יֹאֵהֵב אוֹתָךְ, וְיִהְיֶה אַתָּךְ
תְּמִיד בְּבֵית, תְּמַסְרִי אֶת כָּל כְּלָךְ אֲלֵיו וְכוּ', וְתִרְאִי לוֹ תְּמִיד
אַהֲבָה, וְאֵל תְּקַמְצִי מִחֲמָאוֹת אֲלֵיו וְכוּ', וְאִז תִּרְאִי אֵיזָה בַּעַל
נִפְלָא יִהְיֶה לָּךְ, שְׂאֵף פַּעַם לֹא יִבְרַח לָךְ בְּלִילוֹת מִהַבֵּית, וְכִבְר
אָמַר הֶחֱכַם מִכָּל הָאָדָם (משלי כו, ט): "כַּמִּים הַפְּנִים לַפְּנִים בֶּן
לֵב הָאָדָם לָאָדָם", וּפִרְשׁ רַש"י: "כַּמִּים הֵלְלוּ הַפְּנִים שְׂאֵתָהּ
מִרְאָה לְתוֹכָן — הֵן מִרְאוֹת לָךְ. בֶּן לֵב הָאָדָם לָאָדָם חֲבֵרוֹ,
לְפִי מַה שֶּׁאָדָם יוֹדֵעַ שֶׁחֲבֵרוֹ אוֹהֵבוֹ — בֶּן הוּא מִרְאָה לוֹ
פְּנִים; אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַצִּיטִי אוֹתִי, וְאִז
תִּרְאִי שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב בְּבֵיתָךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע
בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתִהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה
מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגִּי — תִּשְׁפִּילִי וְתַצְּלִיחִי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תקסג.

אני חושב לעזב את הכולל שאני לומד בו, מפני שהמלגה לא מספיקה לי

שאלה:

מאת אליעזר: לכבוד האדמו"ר מוהרא"ש שליט"א. אני אברך עם שלשה ילדים, וברוך ה' אני לומד בכולל, אבל עכשו בנראה שאין בררה, אלא לעזב את הכולל, כי אני לא יכול לחיות עם המלגה שאני מקבל, ואין הקמץ משביע את הארי. מה דעתו של האדמו"ר בנושא? מה עלי לעשות?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ז טבת ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל אליעזר, נרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

חכמינו הקדושים אמרו (אבות פ"ק ב'): יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ, שגייעת שגיהם משפחת עון, הינו שצריכים את שניהם — למצא לעצמו איזו עבודה לעבד, וכן לקבע עתים לתורה, והם לא סותרים אחד את השני, אדרבה, רבנו ז"ל אמר (ת"י מוה"ר"ן, סימן תקא), שחפץ מאד שיהיה לנו פרנסה, אף-על-פי שבטחון גם-כן טוב מאד, אף-על-פי-כן טוב מאד כשזוכין שיש לו מעמד פרנסה, כי במקום עבודת הבטחון, במקום זה יעשה עבודה אחרת, פלומר כי אם לא יהיה לו מעמד פרנסה, ויהיה לו בלבול הדעת מהפרנסה, ויצטרך

בְּכָל פֶּעַם לְחִזּוֹק עֲצָמוֹ בְּמַדַּת הַבְּטָחוֹן, בְּמָקוֹם זֶה יַעֲסֹק
בְּעִבּוּדָה אַחֲרַת וְהַתְחַזְּקוֹת אַחֲרַת בְּשָׂאֵר עֲבוֹדַת הַשָּׁם.

וְלִכֵּן הֵייתִי מֵיַעֵץ לָךְ עַל־פִּי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁתִּמְצָא
לְעֲצָמְךָ אִיזוֹ פְּרִנְסָה קְבוּעָה, אִם תּוּכַל לְהִיּוֹת עֲצָמָאִי — אֵין
לְמַעֲלָה מִזֶּה, וְאִם לֹא, אֲזִי תִקַּח אִיזוֹ עִבּוּדָה שְׂרָק תְּבוֹא תַחַת
יָדֶיךָ, לֹא לְהַתְבַּיֵּשׁ מִשּׁוֹם דְּבָר, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
(פְּסָחִים קלג.): פֶּשֶׁט נְבִילָתָא בְּשׁוֹקָא, וְשָׁקִיל אַגְרָא, וְלֹא תִימָא
כְּהִנָּא אָנָּא, וְגִבְרָא רַבָּא אָנָּא, וְסִנְיָא בִּי מְלִתָּא; תּוֹרִיד אֶת
הָעוֹר שֶׁל הַנְּבִלָה בְּתוֹךְ הַשּׁוֹק, וְתִקְבֵּל עַל זֶה שְׂכָרְךָ. וְאֵל
תֹּאמֶר: אָנִי כֹהֵן, אוֹ אָנִי אָדָם גָּדוֹל, וְזֶה לֹא מִתְאִים לִי; הֵינּוּ
אָדָם צָרִיף לְקַחַת כָּל מָה שְׂרָק מִצִּיעִים לוֹ בְּעִבּוֹר פְּרִנְסָה,
וְכִמּוֹ שֶׁסָּפַר לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל בְּסִפּוֹר שֶׁל הַבְּעַל בְּטָחוֹן, שֶׁבְּכָל
יוֹם יֵצֵא עַל הַרְחוּב וּמִצָּא לְעֲצָמוֹ עִבּוּדָה חֲדָשָׁה, פֶּעַם נִקָּה
רַפְתּוֹ וְכוּ', פֶּעַם תִּקַּן דְּבָרִים וְכוּ', כָּל יוֹם הֵיתָה לוֹ עִבּוּדָה
אַחֲרַת, וְלֹא הָיָה מְסַתְּפֵל אֶפְלוֹ שֶׁהִיא בְּזוּיָה וְכוּ', הָיָה תְּמִיד
שִׂמְחָה, וְלִקַּח כָּל עִבּוּדָה שְׂרָק הִצִּיעוּ לוֹ, וְהַתְּפָרְנֵס בְּכַבּוֹד.

וְלִכֵּן אֵתָה תַעֲשֶׂה אוֹתוֹ דְּבָר, תַּחֲפֹשׁ לְעֲצָמְךָ אִיזוֹ עִבּוּדָה
שְׂרָק יִצִּיעוּ לָךְ, וְתִקַּח אֶת זֶה, וְאֵל תִּגִּיד שְׁנֵה לֹא מִתְאִים לָךְ,
אֵין דְּבָר כְּזֶה, צְרִיכִים לְפָרְנֵס אֶת הָאִשָּׁה וְהַיְלָדִים בְּכַבּוֹד,
וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (פְּתוּחַת ג.) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים קו. ג):
"אֲשֶׁרִי שׁוֹמְרֵי מִשְׁפָּט עוֹשֶׂה צְדָקָה בְּכָל עֵת", וְכִי אֶפְשָׁר
לְעֲשׂוֹת צְדָקָה בְּכָל עֵת? דְּרָשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ שְׁבִיבְנָה, וְאֶמְרֵי לָהּ
רַבִּי אֱלִיעֶזֶר: זֶה הֵזֵן בְּנָיו וּבְנֹתָיו כְּשֶׁהֵן קְטָנִים; הָרִי שֶׁלְּךָ
לְפָנֶיךָ, שֶׁהִצְדָּקָה הִרְאֵה שׁוֹנָה צְרִיכִים לְתַת לְהָאִשָּׁה וְלַיְלָדִים.

וְלִכֵּן תִּמְצָא לָךְ עִבּוּדָה קְבוּעָה, וְכֵן תִּקְבַּע עֵתִים לַתּוֹרָה
לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדָרָשׁ, מְכַל לְמוֹד שְׁעוֹר

אָחַד, וְעַל כָּלֵם — לְמוֹד שְׁלַחַן עֲרוּף, שְׁמַאד מְאֹד הַזֵּהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה, וְאָמַר (שִׁיחֹת-הַר"ן, סִימָן כט), שְׁכַל בַּר יִשְׂרָאֵל מְחִיב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלְכָה בְּשִׁלְחַן עֲרוּף, אִם תִּתְנַהֵג כְּכֹה, אֲזִי טוֹב לָךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּמְכַל שְׁכַן בְּעוֹלָם הַבָּא.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (נִדָּה ע:): מַה יַּעֲשֶׂה אָדָם וַיִּתְעַשֶּׂר? אָמַר לָהֶן: יִרְבֶּה בְּסִחּוּרָה וַיִּשָּׂא וַיִּתֵּן בְּאֶמּוּנָה. אָמְרוּ לוֹ: הֲרַבֵּה עָשׂוּ כֵּן וְלֹא הוֹעִילוּ? אֵלָּא יִבְקֹשׁ רַחֲמִים מִמִּי שֶׁהֶעֱשֶׂר שָׁלוֹ, שְׁנֹאֲמַר (חגי ב, ח): "לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב", מֵאִי קָא מִשְׁמַע לָן דְּהָא בְּלֹא הָא לֹא סָגִי; הֵינּוּ שְׁצָרִיכִים שְׁגִיחֵם — הֵן פְּרֻגְסָה וְהֵן תְּפִלָּה לְבִקְשׁ מִמִּי שֶׁהַכֶּסֶף אֶצְלוֹ, הֵינּוּ לְבִקְשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּלִי תְּפִלָּה זֶה לֹא יֵלֵךְ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׂאֲנֵי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ, שֶׁתְּהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תקסד.

**מְגִיל צְעִיר אֲנִי נִכְשָׁל בְּחֶטָּא שֶׁל פְּגָם-הַבְּרִית.
אֵיךְ אֲנִי יָכוֹל לְתַקֵּן אֶת כָּל מַה שֶּׁחֶטָּאתִי?**

שְׂאֵלָה:

מֵאֵת אֶלְחָנוּ: לְכַבוֹד הַצְּדִיק מִיְּבִנְאֵל, שְׁלוֹם וְתוֹדָה רַבָּה עַל כָּל הַתְּשׁוּבוֹת הַנִּפְלְאוֹת, הֵם מִמֶּשׁ נִוְתְּנוֹת לִי חַיִּים חֲדָשִׁים וְהִתְחַזְּקוֹת רַבָּה בְּכָל מַה שֶּׁאֲנִי צָרִיךְ.
מְגִיל צְעִיר אֲנִי נִכְשָׁל בְּחֶטָּא שֶׁל פְּגָם-הַבְּרִית. לְצַעֲרִי

הרב, לא ידעתי במה זה חמור, ושוה בורא קלפות ומלאכי חבלה. איך אני יכול לתקן את כל מה שחטאתי?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ז טבת ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל אלחנן, גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

חכמינו הקדושים אמרו (נדה יג): כל המוציא זרע לבטלה חייב מיתה; והסברה לזה, פי חכמי הטבע אומרים, באם לוקחים זכוכית מגדלת, אזי רואים שיש בכל טפת זרע גופה שלמה: ראש, גוף, ידים ורגלים וכו', נמצא, כשאדם מאונן ומוציא זרע לבטלה, הוא הורג את בנו או את בתו, והוא פשוט רוצח גמור, ובגני-אדם לא יודעים מזה, ולא חושבים על זה, חושבים שאוננות זו תאווה או הנאה, זה, רחמנא לצלן, רציחה, ולא עוד אלא מחליש את כח האדם לגמרי, וכן הורס לו את הבריאות, ומחליש לו את הראיה וכו', ומי שפוגם בדבר זה ומאונן, הוא הורס את הדעת והשכל שלו, ונעשה עצבני, והוא מלא ספקות וקשיות עליו יתברך, וזה הורס לו את כל החיים. ואמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן רמט), שפעם ורציחה ואלימות שיש באדם, זה בא מהחטא המגנה הנה, פי כתיב (בראשית לח, ז): "ויהי ער בכור יהודה רע בעיני הוי"ה וימיתהו הוי"ה", ושואל רבנו ז"ל: למה נקרא החטא הנה "רע בעיני הוי"ה"? אלא מי שחוטא בחטא המגנה הנה של אוננות והוצאת זרע לבטלה, הוא נעשה איש רע ובליעל, והוא תמיד בכעס. ולכן פשרואים אדם עצבני ותמיד בכעס ורציחה, זה כבר מגלה שהוא פגום מאד בחטא האוננות והוצאת זרע לבטלה. וכן אמר (שיחות-הר"ן, סימן קפד), כי בחטם

יכולין להפיר הנואף, עין שם; הינו פעם בא מהחטם שהוא האף. ורואים אדם פעסן, שמוציא את העצבים שלו על הזולת, סימן שהוא נואף.

כדי לתקן את החטא הזה, הדבר הראשון פדאי לנסע אצל ציון רבנו ז"ל, ולתת פרוטה לצדקה, ולהגיד את העשרה מזמורי תהלים הנקראים "תקון הפללי", כי אם רבנו ז"ל הבטיח עם שני עדים צדיקים קדושים, שכל מי שיבוא אל הציון שלו, ויתן פרוטה לצדקה, ויגיד את העשרה מזמורי תהלים האלו: ט"ז, ל"ב, מ"א, מ"ב, נ"ט, ע"ז, צ', ק"ה, קל"ז, ק"נ, אפלו אם עצמו וגבהו חטאיו ופשעיו, יוציא אותו מהשאול תחתית ומתחתיו. ולכן כל מי שידע שפגם וחטא בחטא הזה, עליו לעשות כל מה שביכולתו להיות על-כל-פנים פעם אחת אצל ציון רבנו ז"ל, ומה לא יעשה אדם בשביל להציל את נפשו מרדת שחת.

עליך להקפיד להניח תפלין כשרות, וללכת להתפלל את השלש תפלות בבית-הכנסת ובמנין דיקא, חק ולא יעבר, וכן להקפיד מאד לברך ברכות הנהנין על כל מה שאתה אוכל, ולשמור מאד שכל מה שאתה אוכל, שיהיה לזה הכשר של בד"ץ יראי השם, ובפרט להקפיד לברך ברפת-המזון מתוך הסדור דיקא, וכן לומר קריאת שמע שעל המטה כפי נסח האריז"ל, שזה תקון גמור לפגם-הברית הוצאת זרע לבטלה.

מה טוב ומה נעים, אם תוכל לגרס הרבה משניות, הינו להתחיל מהתחלת ברכות ולסיים פרק אחר פרק מסכתא אחר מסכתא, עד שתזכה לסיים ששה סדרי משנה, ותתחיל עוד פעם, וכך תתנהג כל ימי חייך, כי אין טוב מזה לתקון הברית, ואשרי מי שזוכה לומר בכל יום ח"י פרקים משניות,

שְׁזָה תִקּוֹן גָּמוּר לַפָּגַם הַבְּרִית, וְהוֹרֵג אֶת הַיֵּצֶר הַרַע.

אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ, שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת נְאֻף, סימָן מא): תִּקּוֹן לְהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה — שִׁישְׁתַּדֵּל לְהַחְזִיר בְּנֵי-אָדָם בְּתִשׁוּבָה; וְלִכֵּן זֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת הַתִּקּוֹן שְׁלָךְ, לְקַחַת חִבְלֵה שֶׁל סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל וּלְהַפִּיצֵם לְכָל עוֹבֵר וְשׁוֹב, וְזֶה כָּבֵר יַעֲשֶׂה אֶת הָעֲבוּדָה, כִּי יְדוּעַ, אֲשֶׁר סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל וּבִכְפֻרַט הַחוּבְרוֹת, הֵם הַמַּחְזִירִים בְּתִשׁוּבָה אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְרַב רַבָּם מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שֶׁנִּתְקַרְבוּ אֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּלִמְעָלָה מִחֻצֵי יוֹבֵל הַזֶּה, הָיָה רַק עַל-יְדֵי הַקּוֹנְטְרַסִּים וְהַחוּבְרוֹת וְכוּ', וְאֶפְלוּ אֵלָיו שְׂכָבֵר נִקְרָאִים 'מִשְׁפִּיעִים' בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, גַּם-כֵּן חֲזָרוּ בְּתִשׁוּבָה עַל-יְדֵי הַחוּבְרוֹת וְהַקּוֹנְטְרַסִּים, וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְהַפִּיץ אוֹתָם, וְזֶה יִהְיֶה הַתִּקּוֹן שְׁלָךְ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לָּךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תקסה.

קִשָּׂה לִי מְאֹד לָקוּם בְּבִקּוֹר לְתַפְלָה, מָה אֲנִי יְכוֹל לַעֲשׂוֹת, כִּדֵּי לְשַׁנוֹת אֶת הַמַּצָּב?

שְׂאֵלָה:

מֵאֵת רַז: לְכַבּוֹד מוֹהֲרָא"ש שְׁלוֹם רַב.
אֲנִי מֵאחַל לָּךְ בְּרִיאוֹת אִיתְנָה, הַמּוֹן שְׁמֻחָה, וְשִׁתְּמֻשִּׁיךְ לְהַשְׁקוֹת אוֹתְנוּ מִמִּימֵי הַנַּחֵל.

קשה לי לקום בבקר לתפלה. היתה לי תקופה שכל יום הלכתי לישן באחת או שתיים בלילה, וקם כל בקר לתפלת הניץ. היום אף שאני הולך לישן בשתיים-עשרה בלילה, אני לא מצליח לקום אפילו למנין של שמונה בבקר. וגם אם אני מתעורר, אני מכבה את השעון מעורר וחוזר לישן.
מה אני יכול לעשות כדי לשנות את המצב?

תשובה:

בעזרת השם ותפריך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ז טבת ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל רז, גרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

העצה לקום מקדם וכו', היא ללכת לישן מקדם וכו', וזה פשוט.

מה אמר לך! אם תתבונן על עצמך, תראה איך שהסמ"ך-מ"ם עובד עליך ועל כמותך דיקא בלילות לבלות את הזמן היקר בהבל תבלים, לדבר ולפטפט עם זה או עם זה וכו' וכו', או להסתובב במקום זה או במקום זה וכו' וכו', הכל הוא עושה העקר שלא תלך לישן, כי הסמ"ך-מ"ם הוא ערום, ויודע שאם יתפס את האדם בלילות וכו', ולא יתן לו ללכת לישן, אז ממילא תפס אותו על כל היום הבא. ולכן החכם עיניו בראשו, הולך לישן בלילה תכף-ומיד, ואינו מבטל את הזמן בשטיות ובהבלים, ועל-ידי-זה יוכל לקום עוד קדם אור היום, וללכת למקנה ולהתבודד עמו ותפריך, וללמד שעורים בתורה, ואחר-כך יתפלל ותיקין וכו' וכו'.

הכל תלוי כפי ההכנה שאדם מכין את עצמו בלילות. וידוע, שאצל הרבי רבי אלימלך מליז'ענסק זי"ע, היה אצלו

החצי לילה הראשון סגור ומסגר וכו'. ולכן תעשה כל מיני מאמצים שבעולם, שבלילה תלך לישן מה שיותר מקדם, ותראה איך שהמטה תזרק אותך אחר שבע שעות שנה, ותוכל אחר-כך לקום מקדם.

אני מכרח להגיד לך, שעל-פירב זה שאדם לא יכול לקום מהשנה העמקה שישן בה, זה נובע מעצבות ומרירות ודפאון פנימי שיש בו וכו', ולכן חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ועקר השמחה היא שמחת המצוות. ורבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות שמחה, סימן א'): כשאדם עושה מצוה בשמחה, זה סימן שלבו שלם עם אלקיו, וצריכים הרבה לבקש את הקדוש-ברוך-הוא על שמחה, כי שמחה היא אור כל-כף גדול, שאי אפשר לקבלו אלא על-ידי רבוי תפלה, לבקש ולהתחנן ממנו יתברך בכל יום:

רבנו של עולם, חוס וחמל עלי, וזכני להיות בשמחה תמיד, ואזכה לרקוד מרב שמחה, שהשמחה תעבר דרך רמ"ח איברי ושס"ה גידי, ואזכה להרגיש את אמתת מציאותך יתברך, שאתה נמצא ואין בלעדך נמצא, ורק בשביל זה נבראתי ונרדה נשמתי אל העולם הגשמי והחמרי הזה, הפל כדי שאזכה להכיר אותך מכל פרט מפרטי הבריאה, אבל אתה יודע שפגמתי במחשבה, דבור ובמעשי, שעל-ידי-זה נמשכת עלי עצבות ועצלות, שמשם נמשכים עלי כל הצרות והדינים והעניות והדחקות, ולכן אבי שבשמים, חוס וחמל עלי, שאזכה לנתק את עצמי מגשמייתי, ואזכה להיות רק בשמחה, ואשמח את עצמי, וכן אזכה לשמח את אחרים, אשר אין עוד מצוה יותר גדולה מזו מלחזק שבורי לב, ותן בלבי שמחה, שאוכל לשמח בעצמי עם נקדת יהדותי, וכן אוכל לשמח את כל

בר ישראל כל ימי חיי, עד היום שאצטרף לעזוב את זה העולם, וגם אז אזכה להפלל לגמרי באין סוף ברוך הוא, ואחזור אל שרשי הנצחי אמן סלה. כף תתפלל כל יום, וזה יועיל לך מאוד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תקסו.

יש לנו קשיים בפרנסה, ואנו חיים בדחק עצום.
מה לעשות?

שאלה:

מאת ישראל: לכבוד הרב.
אני רוצה לדעת מה לעשות עם החיים שלי. אני אברך בכולל, וקשה לי מאוד מבחינת הפרנסה. כמה שאני יושב ללמוד יש קשי עצום, ובפרט שאין לנו דירה, ואנו עם ארבעה ילדים, והחמישי בעזרת ה' בדרך. אשתי עובדת רק בצוקהרים ואני בכולל. אפלו את המלגה ממשרד הדתות אני לא מקבל. קשה לנו. מה לעשות?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ז טבת ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל ישראל, נרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

קדם אתה צריך לעבד הרבה על שמחה, כי כף אמר רבנו ז"ל (לקוטי מו"ק"ן, חלק ב', סימן י'): **מה שבגוי-אדם רחוקים מהקדוש-ברוך-הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה, ואז תזכה לגדלות המחין, וכבר לא יחסר לך שום דבר, כי העניויות והדחקות באים מחמת חסרון הדעת, כמאמרם ז"ל (נדרים מא.): דעת קניית — מה חסרת, דעת חסרת — מה קניית; אם יש לאדם דעת — יש לו הכל, ואם אין לו דעת — אין לו כלום.**

ולכן הדבר הראשון תעשה כל מה שביכולתך להתחזק להיות בשמחה, כי השם של פונסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק (תהלים קמה): **"פוחח את ידיך"**, יוצא גם מפסוק (דברים טז, טו): **"והיית אף שמח"**.

ולכן אתה צריך להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך, ומרים לך החיים ממות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתפק יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה. ואם תאמר — **במה יש לי לשמח? הרי אני עני ואביון ומלא חובות? אלא דע לך, שחכמינו הקדושים אמרו (נדרים מא.): אין עני אלא מדעת, עקר העניויות תלויה בחסרון דעת, כי המאמין האמתית,**

שְׁמַאֲמִין שְׁאִין בְּלַעֲדֵיו יִתְבַּרַךְ כָּלֵל, וְהַפֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר
הוא, וְהוּא יִתְבַּרַךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדֵּק
וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֲלֵא
בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, עַד כְּדֵי כֶּף שְׁאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (חֲלִין ז'): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְמַטָּה, אֲלֵא
אִם־כֵּן מְכַרְיִזִין עָלָיו מִלְמַעְלָה; שְׁאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה
בְּאֶצְבָּע קִטְנָה, אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קִדְם מִלְמַעְלָה, הָאָדָם
הַזֶּה הוּא תְּמִיד שְׂמֵחַ. וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סְפָר־הַמְּדוּת, אוֹת מָמוֹן, סִימָן
פג): אָמוּנָה הוּא טוֹב לְפָרְנָסָה.

וְלָכֵן בְּזֶה שֶׁתִּשְׂמַח עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתָךְ, שְׁנִבְרָאתָ יְהוּדִי,
וְשֵׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, הַשְׂמֵחָה וְהָאֲמוּנָה הַזֹּאת,
יִפְתָּחוּ לָךְ כָּל צְנוּרֵי הַשָּׁפַע וְהַפְּרָנָסָה.

מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים, אִם תְּחַפֵּשׂ לַעֲצָמָךְ אִיזוֹ עֲבוּדָה אוֹ
מְשָׁרָה לְפָרְנָסָה, כִּי בְּפִרוּשׁ אֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אֲבוֹת, פֶּרֶק
ב'): יִפָּה תִלְמוּד תוֹרָה עִם דֶּרֶךְ אֶרֶץ, שִׁיגִיעַת שְׁנִיָּהֶם מִשְׁפַּחַת
עוֹן; הֵינּוּ שְׁצָרִיכִים אֶת שְׁנִיָּהֶם — לְמַצָּא לַעֲצָמוֹ אִיזוֹ עֲבוּדָה
לְעַבֵּד, וְכֵן לְקַבֵּעַ עֵתִים לַתוֹרָה, וְהֵם לֹא סוֹתְרִים אֶחָד אֶת
הַשְּׁנִי, אֲדַרְבָּה רַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (חֵי־מוֹהֲרָן, סִימָן תְּקֵא), שְׁחַפֵּץ מְאֹד
שֶׁתִּהְיֶה לָנוּ פְּרָנָסָה, אֶף־עַל־פִּי שְׁבִטְחוֹן גַּם־כֵּן טוֹב מְאֹד,
אֶף־עַל־פִּי־כֵן טוֹב מְאֹד כְּשִׁזּוֹכִין שֵׁישׁ לוֹ מֵעַמֵּד פְּרָנָסָה, כִּי
בְּמָקוֹם עֲבוּדַת הַבִּטְחוֹן, בְּמָקוֹם זֶה יַעֲשֶׂה עֲבוּדָה אַחֲרָת,
כְּלוּמַר כִּי אִם לֹא יִהְיֶה לוֹ מֵעַמֵּד פְּרָנָסָה, וְיִהְיֶה לוֹ בְּלִבּוֹל
הַדַּעַת מֵהַפְּרָנָסָה, וְיִצְטָרֵף בְּכָל פֶּעַם לַחֲזֹק עֲצָמוֹ בְּמַדַּת
הַבִּטְחוֹן, בְּמָקוֹם זֶה יַעֲסֹק בְּעֲבוּדָה אַחֲרָת וְהַתְחַזְּקוֹת אַחֲרָת
בְּשָׂאָר עֲנִינֵי עֲבוּדַת הַשֵּׁם.

וְלָכֵן הֵייתִי מְיַעַץ לָךְ עַל־פִּי דַעַת רַבְּנּוּ ז"ל, שֶׁתִּמְצָא

לְעֲצֻמָּךְ אֵיזוֹ פְּרִנְסָה קְבוּעָה, אִם תּוּכַל לְהִיּוֹת עֲצֻמָּאִי — אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְאִם לֹא, אֲזַי תִּקַּח אֵיזוֹ עֲבוּדָה שְׂרָק תְּבוֹא תַּחַת יָדֶיךָ, וְאֵל תַּתְּבַּיֵּשׁ וְאֵל תַּתְּפַּעַל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֵוֹלָם, זֶה לֹא נוֹרָא אִם תִּקַּח לְעֲצֻמָּךְ עֲבוּדָה, כִּי יֵשׁ לָךְ כָּבֵר אַרְבַּעַה יְלָדִים וְהַחֲמִשִּׁי בְּדַרְךָ, יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּמְצָא עֲבוּדָה טוֹבָה, וְתִקְבַּע עֵתִים בַּתּוֹרָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּהֲיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תקסז.

**בְּאִיזָה שְׂדוּף לְבַחֵר: בְּרִסְלָב לֹא אֶמְצָעִים, אוּ
בְּאַחַר שֶׁהוּא בַּעַל אֶמְצָעִים, אֵךְ לֹא מְקַרֵּב לְרַבֵּנוּ?**

שְׂאֵלָה:

מֵאֵת אוֹשֶׁרָה: לְכַבּוֹד מוֹהֲרֵי"ש שְׁלִיט"א שְׁלוֹם רַב. רְצִיתִי לְשָׂאֵל בְּעִנְיַן זְוִיג: יֵשׁ שְׁנֵי בַּחוּרִים שְׂרוּצִים לְהַשְׁתַּדֵּף אֶתִּי, אַחַד אֲנִי מִכִּיכָה מִזֶּה זְמַן מֵהָ, הוּא בַּחוּר חוּזֵר בַּתְּשׁוּבָה בֶּן שְׁלֹשִׁים וְשֹׁלֵשׁ, וְהוּא הוֹלֵךְ בְּדַרְךָ רַבֵּנוּ נִחְמָן מִבְּרִסְלָב, הַבַּחוּר עוֹבֵד וְלוֹמֵד, אֲבָל אֵין לוֹ כָּל אֶמְצָעֵי לְחַתֻּנָּה.

הַבַּחוּר הַשְּׁנִי הוּא בֶּן שְׁלֹשִׁים סְפָרְדִי, לוֹמֵד בֵּי־שִׁיבָה לִיטְאִית, בֶּן תּוֹרָה, רוֹצֵה לְהִיּוֹת אַבְרָהָ אַחֲרֵי הַחַתֻּנָּה, יֵשׁ לוֹ בֵּית וְאֶמְצָעִים, וּמִשְׁפַּחְתּוֹ תַּעֲזוֹר לוֹ מְאֹד.

אני לא יודעת במי לבחור, שניתאים לי יותר, ובניחוד נעשה נחת להשם יתברך. אני מאד מקרבת לרבנו, ואני לומדת כל יום בספריו. אני רוצה בעל צדיק, ולהקים בית של תורה, בית בשר עם קדשה וטהרה. חשוב לי לדעת מה הרב מציע? תודה.

תשובה:

בצורת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ז טבת ה'תשע"ג.

שלום רב אל אושרה תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הבחור שאף מפירה אותו זה איזה זמן וכי, והוא אינו מתנגד על דרך רבנו ז"ל, תקחי אותו, ודעי לך, שלא הכל זה כסף וכי, העקר זה אהבה והבנה הדדית והיראת שמים של האדם, כי בלי יראת שמים אין לאדם פלום, ותזכרי שפסוק הוא עגל, פעם אדם למטה ופעם הוא למעלה.

ולכן אמרו חכמינו הקדושים (שמות רבה, פרשה לא, סימן ג), שגלגל הוא בעולם לא מי שהוא עשיר היום עשיר למחר, ומי שהוא עני היום עני למחר, אלא לזה מוריד ולזה מעלה, שנאמר (תהלים עה): "כי אלקים שופט, זה ישפיל וזה ירים".

העקר תבדקי את המדות שלו, כי אם יש לאדם מדות טובות, זה סימן שהוא ירא שמים, כי עקר האדם זה המדות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני — תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תקסח.

שְׁמָה שֶׁל אֲשֶׁתִי הוּא 'קָרֵן אֹר'. אֵיזָה שֵׁם
הַצְדִּיק מִמְּלִיץ לָהּ לְהוֹסִיף?

שְׂאֵלָה:

מֵאֵת רַפָּאֵל: שְׁלוֹם לְצַדִּיק.
שְׁמָה שֶׁל אֲשֶׁתִי הוּא 'קָרֵן אֹר'. אֵיזָה שֵׁם הַצְדִּיק
מִמְּלִיץ לָהּ לְהוֹסִיף? וְגַם הָאֵם שְׁמִי 'רַפָּאֵל' הוּא שֵׁם
טוֹב?

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר וְאָרָא, כ"ז טֵבֵת ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל רַפָּאֵל, גֵּרוֹ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ, שֶׁ"קָרֵן אֹר" זֶה לֹא שֵׁם, וְעַדִּיף
שֶׁתּוֹסִיף שֵׁם תְּנַכְּ"י. צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל הַשְּׁמוֹת
אֵיזָה שֵׁם נוֹתְנִים לְהִילָדִים, וּבְאֵיזָה שֵׁם נִקְרָאִים, כִּי הַשֵּׁם זֶה
עָקֵר הָאָדָם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב'): "וְכָל אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ
הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ", כִּי הַשֵּׁם הוּא הַנֶּפֶשׁ, וְלִכְּנֹן
צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר לֹא לְתַת שְׁמוֹת בְּדוּיִים לְהִילָדִים,
שְׂאִין לָזֶה שׁוֹם עֶרְךָ וְכו'.

הַלְוֹאֵי שְׁבִנֵי-אָדָם הָיוּ מְכַנְּיָסִים בְּדַעְתָּם, אֲשֶׁר צְרִיכִים
לְשֹׁמֵר מְאֹד אֵיזָה שֵׁם נוֹתְנִים לְהִילָדִים, כִּי כְּפִי הַשֵּׁם כָּף
נִמְשָׁף נִשְׁמַת וּמְזַל הִילָדִים, לִכְּנֹן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים לְתַת שֵׁם
אֲחֵר צְדִיק אוֹ אֲחֵד מִשְׁמוֹת הָאֲבוֹת וְהָאֲמָהוֹת הַקְדוּשִׁים, אוֹ
הַנְּבִיאִים וְהַנְּבִיאוֹת וְכו', כְּמוֹבָא מֵהַצְדִּיק הַקְדוּשׁ הַרְבִּי רַבִּי

אלימלך מליז'ענסק זי"ע (נעם אלימלך — במדבר), שישם יתברך ברוך הוא גזר בכריאת העולם, שיהא כף וכף שמות ראובן, וכף וכף שמות שמעון, ועתה כשנתגלגל איזה אדם בעולם, ונותנין לו שם בשם צדיק אחד שהיה כבר בעולם, זה גורם לאיש הלזה שיהיה גם-כן צדיק, מחמת שנתעורר האור של הצדיק שהוא בעולם העליון.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תקסט.

אני מרגיש חסרון גדול, כי לא מצאתי חבירה רצינית של עובדי ה', שאני יכול להצטרף אליה

שאלה:

מאת ששון: שלום למורנו הרב הצדיק. אני אברך בן שלושים וחמש מצפת אב לשלשה ילדים. חזרתי בתשובה לפני תשע שנים. אני לומד בכלל חצות בציון רבי שמעון בר יוחאי, ואחר הצהריים אני עוסק בכתיבת סת"ם. אני משתדל בכל כחי להתחזק בעצות רבנו הקדוש, אבל אני מרגיש חסרון גדול בעבודת השם, כי לא מצאתי חבירה רצינית של עובדי ה' שאני יכול להצטרף אליה, ואני חושב אולי לעבר למקום אחר.

מה דעתו של הרב?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וארא, כ"ח טבת ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל ששון, נרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך, שאתה נמצא בכל חצות לילה אצל ציון התנא הקדוש רבי שמעון בן יוחאי, אשר אין למעלה מזה. ואתה צריך להחיות את עצמך עם הזכות הגדולה הזו שנפלה בך לקך. ובכלל טוב מאוד מאד, שפתחיל לשמח עם הנקדה שלך, ואל תסתפל על אחרים כלל, ותלך עם הגלוי שגלה לנו רבנו ז"ל על הפסוק (יחזקאל לג): "אחד היה אברהם", שאברהם עבד השם רק על-ידי שהיה אחד, שחשב בדעתו שהוא רק יחידי בעולם, ולא הסתפל כלל על בני העולם, שסרים מאחרי השם ומונעים אותו, ולא על אביו ועל אמו ושאר המונעים, רק כאלו הוא אחד בעולם.

וכן כל הרוצה להכנס בעבודת השם, אי אפשר לו להכנס, כי אם על-ידי בחינה זו, שיחשב שאין בעולם פי אם הוא לבדו יחידי בעולם, ולא יסתפל על שום אדם המונעו, כגון: אביו ואמו או חותנו ואשתו ובניו וכיוצא, או המניעות שיש משאר בני העולם, המלעיגים ומסיתים ומונעים מעבודתו יתברך. וצריך שלא יחוש ויסתפל עליהם כלל, רק יהיה בבחינת: "אחד היה אברהם", כאלו הוא יחיד בעולם.

אדם צריך לשמח במקום שהוא נמצא, ובפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן לד), אשר יש לכל אחד נקדה מה שאין בחברו; ולכן מי יודע אם תמצא חבורה כזו וכי,

מה שאתה חושב ומדמין לעצמך וכו', אתה צריך לדעת, שהיום עובר על כל אחד ואחד משברים וגלים אחרים, ואשרי מי שמחיה את עצמו עם ספרי רבנו ז"ל, וצריכים לשמח עם מה שיש לו, ולא לחשב שבמקום אחר יהיה לי יותר טוב.

ולכן אתה צריך להתחזק עם עצמך, והעקר תרבה בשיחה בינך לבין קונך, וכך תזכה למצא את המקום שלך. וזה מה שאמר הקדוש-ברוך-הוא למשה (שמות ג, ה): "של נעליך מעל רגליך, פי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא", תכה-ומיד פשאדם מוריד מעצמו את ההעלמות והסתרות שמעלימים ומסתירים את אמתת מציאותו יתברך, כבר נתגלה שאפלו בתוך הסנה, שם נמצא הקדוש-ברוך-הוא, וכמאמרם ז"ל (שבת טו): הסנה לאו משום דגביהת מפל אילגי, אשרי הקדוש-ברוך-הוא שכניתיה עלך, אלא משום דמייכת מפל אילגי, אשרי קדשא בריך הוא שכניתיה עלך; תכה-ומיד פשאדם מבטל את עצמו אל האין סוף ברוך הוא, מתגלה אליו השכינה, אפלו במקום שהוא נמצא שם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תקע.

בעלי התגרש ממני בעצת "רב", אך אני עדין אוהבת אותו. כיצד לעזר לעצמי?

שאלה:

מאת בתיה: לפני כשמונה חדשים התגרשתי בלית בררה מבעלי שמאד אהבתי ועודי אוהבת. בעלי הנה מקשר לרב מסים, ועשה כל אשר הלה הורה לו. אלו נשואין שניים לשנינו, ומשהפירני ושאל לעצת "הרב", הורה לו זה להנשא לי תוך שבוע, פי אנו וויג ואכן נשאנו. אנו בגילאי ארבעים וארבע, ולשנינו ילדים גדולים מנשואין קודמים. את כל הון ביתי נתתי בזו האהבה, הפנימי, הנפשי, הרגשי, הכלכלי, הכל מכלל, כל, והוא בז לי. מדוע בז? כיון ש"הרב" הורה לו לאחר שנתיים להתגרש ממני, על פי הוא "חייב בן זכר". בעלי הודיע לי טלפונית למקום עבודתי, כי אנו מתגרשים, "הוריד מסך", התעלם ממני, לא דבר, ותוך שבועים קבלתי גט.

דמעותי קרעו את השמים, אך לבו נאטם אלי. עברתי תלאות רבות בחיי, והמהמורה האחרונה שברה את נפשי לאין שעור. כעשרה חדשים חלפו, עודי מצפה שיתדפק על דלתי, יכרע ברך, יבקש סליחה ויצייע נשואין. אלא שהדבר לא התרחש אף בכפור האחרון. בבית-הדין הרבני הוא התעלם ממני לחלוטין, ואף לא הישיר מבטו אלי. אנו מתגוררים באותו ישוב, ומתחפש לפגש אותו אני מסגרת בביתי, והמצב הנפשי והפיזי שלי החמיר לאין שעור. אני יודעת כי זהו רצון השם יתברך, וכי הכל לטובה, אך הכניעה קשה עלי. טרם השתחררתי ממנו, ואני חולמת עליו מדי לילה.

אני מבקשת מהרב, כי ישיא לי עצתו כיצד לעזור לעצמי. תודה רבה.

תשובה:

בעזרת השם ותפלה, יום חמישי לסדר וארא, כ"ח טבת ה'תשע"ג.

שלום רב אל בתיה תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הדבר הראשון שאני מכרח להגיד לך, שאת צריכה להתחיל להסתפל על עצמך, לרחם על עצמך, לדאג לעצמך, ואל תבלבלי את עצמך משום בריה שבעולם, עברת טראומה מאוד קשה בחיים וכו' וכו', למה את צריכה להתחבא ולהסגר בבית, פן ואולי תפגשי אותו וכו', אדרבה שהוא יתחבא והוא יסגר בבית, את צריכה לבנות את הבטחון העצמי שלך, ואם אדם מסגל לעשות את זה בשביל איזה מטמטם שקורא את עצמו 'רב' וכו', אני הוא לא שנה אותך כלל.

ולכן עשי זאת, קדם כל לבנות את הבטחון העצמי שלך, ואת זה יכולים לעשות רק על-ידי שמרגילים את עצמם לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בשפת האם, שזו נקראת התבודדות, ותדעי לך, שכל דבור שמדברים אל הקדוש-ברוך-הוא — נשמע ונתקבל בכל העולמות. ואשרי אדם שמרגיל את עצמו בעבודה הקדושה הזו, תמיד להיות רגיל לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ותהיי חזקה בזה, וזה יבנה לך את הבטחון עצמי. ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן כו): ובאמת אם היה יודע האדם דיעה בלב שלם, שמלא כל הארץ כבודו (שע"ה ו'), והקדוש-ברוך-הוא עומד בשעת

התפלה ושומע התפלה, בודאי הִיהַ מתפלל בהתלהבות גדולה, והִיהַ מדקדק מאד לכונן את דבריו, ומחמת שאין לִבּוֹ אדם אמונה, בשביל זה הוא מתרשל בעבודה הקדושה הזו.

ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סא): כמו שאדם צריך להאמין בהקדוש-ברוך-הוא, כִּף אדם צריך להאמין בעצמו, שהוא גם-כן חשוב בעיניו יתברך, ולכן תתחזקי ואל תכנסי בתוך עצמך בשביל רשעות ואכזריות שעשו לך.

הדבר השני, צריכים מאד מאד לשמר מאלו הרע-בנים, שעובדים על בני-אדם. הלואי שהיה מתגלה פרצופם האמתי, איך שהם סתם שקננים רמאים צבועים, שר'ץ השורץ על הארץ, מפרסמים של שקר, שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סא): יש שנקראים מנהיגים שלא יכולים להנהיג את עצמם, איך הם יכולים להנהיג את אחרים, והלואי היו מתחילים לבדק אצל רע-בנים כאלו אם בכלל יש להם סמיכה לרבנות?! היום עובדים כל-כִּף על בני-אדם תמימים, ושוכרים להם את הפתים על לא דבר, רק על בצע כסף, יש עירות ששמה יש רע-בנים, שלא יודעים מימינם ומשמאלם, וכל הראש שלהם זה רק איך להשיג כסף וכו', ואיך להוציא מבני-אדם כספים במרמה ובערמה, ויש נוכלים כאלו, שיש להם עמותות פיקטיביות, ומוציאים מזקנים וזקנות חתימה, שהדירה שלהם אחר מותם תעבר אליהם על שם העמותה וכו', ועוד כל מיני נוכלות של נוכלים כאלו, שנקראים רע-בנים שעובדים על בני-אדם, והורסים בתים שלמים.

ולכן אל תהי שבורה משום דבר, פי גדול אדוננו ורב

להושיע, וכלל זה תקחי בידך — מה ששיף לך לא יוכלו לקחת, רק חזקי ואמצי מאד, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תקעא.

האם יש צדיקים אמתיים בכל דור? והאם זה נכון שרבנו בטל את ענין ההתבטלות לצדיקים?

שאלה:

מאת יניב: שלום עליכם.

רציתי לשאל: בשמצינ בספרי רבנו ורבי נתן המשג "צדיקים אמתיים", ושאנחנו צריכים לחפש צדיקים אמתיים, האם מדבר על צדיקים שבדורנו? האם הם דוקא מאנשי שלומנו? ומה עם כל הל"ו צדיקים שיש בדור?

האם בשמוצאים צדיק בזה, צריכים להיות מבטלים אליו? שמעתי בשם רבנו, שהוא בטל את ענין ההתבטלות לצדיקים וההליכה אליהם בעת צרה. האם זה נכון? האם אדם שצריך זרע של קימא, ופונה לצדיק לישועה, זה טוב או שיש להמנע מזה? תודה מראש.

תשובה:

בעזרת השם ותפריך, יום חמישי לסדר וארא, כ"ח טבת ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל יניב, גרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא יודע מאיפה לקחת דבר כזה, שרבנו ז"ל בטל את הענין וכו', אדרבה מי עוד לנו כמו רבנו ז"ל, שמרבה לדבר על אמונת חכמים, שכל התורה כלולה רק באמונת חכמים, ואמר בפרוש (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן סא), שעל ידי אמונת חכמים, אדם יכול לדעת איך להתנהג בכל פרט ופרט בחייו, ומי שפוגם באמונת חכמים, סימן שצוואה ולכלוף וטנוף בראשו וכו'.

ולכן אני לא יודע מי למד אותך דבר כזה, אדרבה רבנו ז"ל הוא הצדיק האמת, שמגלה את מעלת אמונת חכמים, שצריכים להתחזק בזה מאד מאד, וכל התורה תלויה רק בזה, כמאמר ז"ל על הפסוק (שמות יד): "ויאמינו בהנני"ה ובמשה עבדו" ואמרו חכמינו הקדושים (מכילתא בשלח): אם במשה האמינו קל וחמר בהנני"ה? בא זה ללמדך, שכל מי שמאמין ברועה נאמן, כאלו מאמין במאמר מי שאמר והיה העולם.

ולכן אם אדם אין לו אמונת חכמים, סימן שאין לו גם אמונה בהקדוש-ברוך-הוא. ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק ב', סימן נב): מה שקשה קשיות על הצדיקים, זהו מכרח להיות. כי הצדיקים מתדמים ליוצרים, וכמו שקשה קשיות על השם יתברך, כמו-כן בהכרח שיהיה קשה קשיות על הצדיק, כי הוא מתדמה אליו יתברך. ובענין הקשיות שקשה על השם יתברך, מרגלא בפומיה רבנו ז"ל לומר: אדרבה, כף ראוי להיות דיקא, שיהיו קשיות על השם יתברך, וכף נאה ויפה לו יתברך לפי גדלתו ורוממותו. כי מעצם גדלתו ורוממותו, שהוא מרומם מאד מדעתנו, על-כן בודאי אי אפשר שגבין ונשיג בשכלנו הנהגתו יתברך. ועל-כן בהכרח שיהיו עליו יתברך קשיות, כי כף נאה ויפה להבורא יתברך, שיהיה

מרומם ונשא מדעתנו, שעל-ידי-זה קשה קשיות, ואם היה הנהגתו כפי חיוב דעתנו, אם כן היה, חס ושלום, דעתו כדעתנו.

ולכן אני לא יודע מאיפה אתה לוקח, שרבנו ז"ל בטל את הענין של אמונת חכמים וההתבטלות לצדיקים, וללכת אליהם בעת צרה, לא יודע מי הכניס לה את הדמיון הזה וכו'.

בענין צדיקים שבודר הזה, כבר אמר רבנו ז"ל למוהר"ב ת"ל (שיחות-הר"ן, סימן קצב), בשעה שספר מוהר"ב ת"ל לפניו ז"ל, מענין זה, שאין העולם רוצים להאמין, שיהיו נמצאים עכשו צדיקים גדולים במעלה מאד כמו בדורות הראשונים. ענה ואמר רבנו ז"ל: אם מאמינים בהשם יתברך, צריכים להאמין שיש צדיקים גם-כן, כי כמו שהשם יתברך נמצא, בודאי כמו-כן נמצאים צדיקים בכל דור ודור; והרב הקדוש מראדומסק זי"ע, פ"רש בזה מה שאומרים בברכת ההפטר"ה: "צור פל עולמים צדיק בכל הדורות", הינו כמו שהקדוש-ברוך-הוא נמצא, כ"ף יש צדיקים בכל דור ודור. ואמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן קיא) על הפסוק (משלי יט, ג): "אולת אדם תסלף דרכו ועל הו"ה יזעף לבו", פרוש — מי שאינו מקשר ומקרב לצדיק אמתי, אזי כל עבודתו היא רק כמי שמעקם עצמו, ומתדמה לחברו כקוף בפני אדם, וזהו: "אולת אדם תסלף דרכו", הינו שהאדם על-ידי אולתו, פל עבודתו היא רק בבחינת "תסלף דרכו", כמי שמסלף ומעקם עצמו אחר חברו, והטעם כי "ועל הו"ה יזעף לבו", הינו להצדיק שהוא בחינת "על הו"ה", כי "מי מושל בי — צדיק". "יזעף לבו" הינו שחולק על הצדיק, ואינו מקרב

שו"ת א' תקעב ברסלב עט

אליו, על-ידי-זה "תסלף דרכו", שהוא רק כמי שמעקם עצמו, כי אין ממש בעבודה, כי אם על-ידי הצדיק האמתי.

בנדאי נמצאים צדיקים בכל דור ודור, והאריך בזה מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי-הלכות, שלוחין, הלכה ה'), איך שצריכים לחפש ולבקש אחר הצדיק הגדול במעלה נראיה ונפלאה מאוד, ואם מחפשים מוצאים אותו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תקעב.

לבת דודה שלי יש קשר הדוק עם מסיונגרים,
מה הרב ממליץ לעשות?

שאלה:

מאת אהרן: לבת דודה שלי יש קשר הדוק עם מסיונגרים, והיא נמצאת כל הזמן באחד המרכזים שלהם בנחד עם חברות שלה וידיד שלה. מה הרב ממליץ לעשות? ואיך לפעל?

תשובה:

בעזרת השם ותבריך, יום חמישי לסדר וארא, כ"ח טבת ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל אהרן, גרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין עצה אחרת רק להיות בקשר עם "יד לאחים", שהם מתעסקים עם דברים פאלו וכו', מה לעשות? שבשביל הבחירה והנפיון נתנו כח להסטרא אחרא והקלפות, שהם המסיונרים, להפיץ את השקרים שלהם, שזה צחוק מכאיב לצערנו הרב, ותהלה לאל, הקדוש-ברוך-הוא שלח שליחים יקרים מארגון "יד לאחים", שהם מפרסמים את המגולים האלו וכו' וכו'.

הנוצרים לא מתבישים לבוא אל כלל ישראל וללמד אותנו אמונה וכו', בשעה שבמשך אלפי שנה הם הרוצחים הכי גדולים שרק נמצאים על פני האדמה, רצחו מלי מליונים יהודים במשך כל הדורות, עם כל מיני מיתות משונות, מיתות אכזריות, שכל מי שרק שומע את הספורים, תסמנה שערות ראשו וכו', ועדין מסתובבים בינינו רבבות אנשים עם מספר על היד שעברו את השואה, וראו במו עיניהם אל מה מסגלים חיות בצורת אדם לעשות לגברים, נשים ילדים ויונקי שדים חפים מפשע, והכל בשם האליל וכו', והם מסגלים לבוא וללמד עם עם ישראל את אמונתם הטפלה, ולא מתבישים!?

ולצערנו הרב, יכולים לעבד על אנשים תמימים, ומי יתן, שפל בית-ספר יקח לכל הפחות פעם בשנה את כל התלמידים והתלמידות אל "יד ושם", ושם יראו במו עיניהם מי אלו הנוצרים וכו', ואל מה הם מסגלים לעשות וכו', ואת זה עשו במשך אלפים שנה כל הפוגרומים שעם ישראל עברו במשך כל הדורות, וכן לפני חמש-מאות שנה מה שעם ישראל סבלו בספרד ובפורטוגל מהאינקוויזיציה, שענו בכל מיני ענויים ויסורים מרורים את אחינו בני ישראל, שלא רצו לקבל את אמונתם הטפלה, וכדאי לקרא את מעלליהם את

אָשר עשו לאַחינו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְהַיּוֹם הֵם לֹא מִתְבַּיְשִׁים לְבוֹא אֶל עַם יִשְׂרָאֵל, שְׂמִירוֹ אֶת דָּתָם וְכוּ', הַלּוֹאֵי הַלּוֹאֵי הָיוּ לוֹמְדִים בְּכָל בְּתֵי סֵפֶר אֶת מַעֲלֵיָהֶם הַרְצָחָנִים שֶׁל אֱלוֹ הַנוֹצְרִים וְכוּ', שְׁבָאִים אֵלֵינוּ הַיּוֹם בְּשֵׁפֶה שֶׁל: "אַהֲבָה" "שְׁלוֹם" "חֻבְרִים" וְכוּמָה, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיִרְחַק אוֹתָם מִמַּחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְשֵׁלֵא יִהְיֶה לְשׁוֹם בֵּר יִשְׂרָאֵל שְׂיִכּוֹת אֲלֵיהֶם, כִּי הֵם לֹא הִשְׁתַּנּוּ כָּלֵל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֵר, שְׁנֹזְפָה לְגִלוֹת אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וַיִּקְיֵם מַה שְׁאַנְחָנוּ אוֹמְרִים שֶׁלֶשׁ פְּעָמִים בְּכָל יוֹם: "וְעַל-כֵּן נִקְוָה לָךְ הַיּוֹי"ה אֱלֹקֵינוּ, לְרֹאוֹת מְהֵרָה בַתְּפָאֶרֶת עֲזָךְ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהַאֲלִילִים כְּרוֹת יִכְרְתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׂדֵי. וְכָל בְּנֵי בְּשָׂר יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֶלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ, יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תַבַּל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בְּרֵךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לְשׁוֹן. לְפָנֶיךָ הַיּוֹי"ה אֱלֹקֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְלוּ, וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ יִקָּר יִתְנוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת עַל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלָּךְ הִיא, וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד".

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תקעג.

למרות שההריון האחרון שלי היה מאוד קשה
וילדתי בנס, אני רוצה עוד ילד. מה דעתו של
הצדיק?

שאלה:

מיאת אפרת: שלום לכבוד הרב, שמחתי לשמע
שש'לומך טוב, אני כלי תפלה ליושב במרומים, שישמר
אותך בבריאות איתנה לחיים ולשנים.
בעוד חדש אהיה בת שלשים ותשע, וברוך ה' לפני
כש'לשה וחצי חדשים נולד לי בן אחרי שתי בנות כפי
ש'כבוד הרב אמר. אני כ'ל-כ'ף שמחה ומאשרת על
המתנות הנ'הדרות שהקדוש-ברוך-הוא נתן לי, ואני
מרגישה קצת עזות לבקש עוד אחת.
אני ובעלי מענינים בעוד בן, כמובן אם ירצה השם
יתברך, אף הרופאה שלי אמרה, שהיא ממליצה לי
להפגס להריון רק בשנה הזאת בלבד, זאת אומרת עד
גיל ארבעים ולא יותר, עקב סכונים לעבר ולי.
יש לי בבית ילדה בת חמש, וילדה בת שנתים ותינוק
בן שלשה וחצי חדשים, ואני אחרי הריון קשה מאוד,
ש'כלו היה נס.
רציתי לדעת מה הרב אומר בענין, האם לפעל בעצת
הרופאה, או להמתין עוד שנה?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וארא, כ"ח טבת ה'תשע"ג.

שלום רב אל אפרת תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואות חן על התפלות והאחולים לבריאותי, וכל
המברך מתברך מפי אל עליון.

לדעתי, לא כדאי לך להלחץ ולהלחץ וכו', אלא לשמח
עם מה שיש לכם, ולא לדחק את השעה, מאחר שהיה לך
הריון קשה מאד, והיה גם גדול שנשארת בחיים וכו', וכו',
מה את צריכה לדחק ולהלחץ וכו' וכו'.

העקר תהיי שמחה ועליזה עם בעלך ועם הילדים שחנן
אתכם הקדוש-ברוך-הוא, ותרוו רב נחת וקדשה מהם,
ותשתדלו מאד מאד שביתכם יהיה בית של שמחה.

תרגילו את עצמכם תמיד להודות ולהלל ולשבח את
הקדוש-ברוך-הוא על כל החסדים שהוא עשה אתכם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע
בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה
מרבה, ובכל אשר תפני — תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תקעד.

**אומרים לי להפסיק להפיץ קונטרסים באנגלית,
בטענה שאסור להפיץ דברי תורה בשפות
אחרות. האם זה נכון?**

שאלה:

מאת רפאל דוד: לכבוד הגאון הצדיק מורנו ורבנו מוהרא"ש שליט"א.

אני עוסק פה באנגליה להפיץ ספרים של חזוק, גם את הקונטרסים של מעלת כבוד תורתו וגם קונטרסים מרבנים אחרים. יש לי ספרים בלשון-הקדש וגם ספרים בשאר שפות, כגון: אנגלית המדברת במדינתנו. אני מפיץ אותם ליחידים, או מניח אותם בבתי המדרש שבאזור.

חבר שלי העיר לי על זה שאני מפיץ ספרים באנגלית, כי הוא אומר, שלשונות הגויים הם טמאות ומשקצות, ואסור להפיץ ספרי קדש רק אם הם כתובים בלשון-הקדש או באידיש. ויש לו ראיות על זה, למשל: מה שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה, שעם ישראל יצאו ממצרים בגלל שלא שנו את לשונם וכו'. ואברהם זה גרם בקנאותו, שהתחילו להסתיר את הקונטרסים בשפת האנגלית, שאני מניח בבית-הכנסת שאני מתפילל שם בשבת-קדש.

ולכן אני מאד רוצה לדעת מה אתם אומרים על ענין זה, כי אני חושב שהפצת דעת הצדיקים האמתיים, היא עולה על כלנה במצב של היום, בפרט שיש המון אנשים שלא מבינים את לשון-הקדש, ואפילו אם כן מבינים, אבל לא בקיאים בה כמו שהם רגילים בשפת האם שלהם.

אָנִי מַחֲבֵה לַתְּשׁוּבָתְכֶם. בְּבִרְכַת שַׁבַּת שְׁלוֹם וּמְבֻרָה,
רַפְּאֵל דּוֹד.

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וָאָרָא, כ"ח טַבַּת ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל רַפְּאֵל דּוֹד, גֵּרוֹ וְיָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת גְּדֹל זְכוּתְךָ בְּשָׂמִים, שְׂאֵתָה מְפִיץ אֶת
סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל הַשָּׁפוֹת, כִּי בְּאַמַּת רַבְּנוּ ז"ל אָמַר
(לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן יט): מַה זֶה לְשׁוֹן-הַקִּדְּשׁ? כִּשְׂאֵדָם
מִקִּדְּשׁ אֶת הַלְּשׁוֹן שְׁלוֹ, זֶה נִקְרָא לְשׁוֹן-הַקִּדְּשׁ, וְלִכֵּן אֶפְלוּ
שְׁנֹכְתֵבֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בּוֹ? תְּבָרַךְ וְקִיּוּם מְצֻוֹת מְעֻשִׂוֹת
בְּאִיזוֹ שְׁפָה שָׂרַק תַּהֲיֶה, זֶה נִקְרָא לְשׁוֹן-הַקִּדְּשׁ, שְׂמִקְדָּשִׁים
אֶת הַלְּשׁוֹן. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר בְּפָרוּשׁ (חֲזִי-מוֹהֲרָן, סִימָן רנא),
שְׂאֶפְלוּ גּוֹיִים אֲנִי יָכוֹל לְקַרֵּב וּלְהִבִּיא סְמוּךְ לְדַת יִשְׂרָאֵל.

וְלִכֵּן אֵל תְּבַלְבַּל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוּלָם,
וּתְמַשִּׁיף לְהַפְּיץ אֶת סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְהַיּוֹם יֵשׁ הַמּוֹן יְהוּדִים
צָרְפְּתִים, שְׁלֹא מְבִינִים שׁוּם שְׁפָה אַחֲרַת רַק צָרְפְּתִית, וְכֵן יֵשׁ
יְהוּדִים אֲמֵרִיקָאִים, שְׁלֹא מְבִינִים שׁוּם שְׁפָה אַחֲרַת רַק
אַנְגְּלִית, וְכֵן יֵשׁ הַמּוֹן יְהוּדִים רוֹסִים שְׁלֹא מְבִינִים שׁוּם שְׁפָה
אַחֲרַת רַק רוֹסִית, הֵאֵם אֶחָד דּוֹאָג שֶׁהֵם יַחֲזִרוּ בַתְּשׁוּבָה, שֶׁהֵם
יִתְקַרְבוּ אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא? שֶׁתַּעֲזוֹר הַנְּקֻדָּה הַפְּנִימִית
שְׁלֵהֶם, שְׂזֶה עֲצָם עֲצָמִיּוֹת אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ?

וְלִכֵּן אֲשָׁרֵי מִי שְׂמִדְפִּיס אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל
הַשְּׂבָעִים לְשׁוֹנוֹת, כְּדִי שְׁכַלֵּל עִם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הָאֲרָצוֹת גַּם-כֵּן

ישמעו את קול הצדיק, שהכריז בקול עמק: "אסור להתיאש, אין שום יאוש בעולם כלל", וכלם יחזרו אל הקדוש-ברוך-הוא ולעבדו יתברך שכם אחד, עד שגזקה לראות במו עינינו בגלוי שכינה, ובביאת משיח צדקנו, ובבנין בית-המקדש במהרה בימינו.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

א' תקעה.

אני שוקל ללכת למישהו שיעשה לי אמון אישי, בגלל שיש לי חסימה בעסקים. מה דעתכם?

שאלה:

מאת משה: לכבוד הצדיק. אני מרגיש כבר כמה שנים חסימה בדברים שאני עושה בעסקים, ואני לא מצליח להבין מה חוסם אותי. אני מרגיש חסימה ביכולת להוציא לפעל פרויקטים עסקיים עד הסוף, ולמרות שיש לי חדשים טובים, בכל זאת אני מרגיש חסום. חשבתי ללכת ליעוץ אישי בנושא עם אדם מפרסם מאד, שנותן סדנאות קאוצ'ינג, כלומר אמון אישי, והוא עוזר לאנשים להתעלות על עצמם, ולהוציא מעצמם את היכולות שלהם. מה דעת הצדיק? תודה וברכה בכל מעשי ידך.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וארא, כ"ח טבת ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל משה, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אדם צריך למסור את כל פלו אַל הקדוש-ברוך-הוא, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (אבות פ"ק ב'): בטל רצונך מפני רצונו, כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונך; ואמר הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע: "ווילסט ווי ס'איז, וועט זיין ווי די ווילסט" [תּרצה כמו שהוא, אזי יהיה כמו שאַתה רוצה], מה שאַתה צריך זה בטחון עצמי שחסר לך. רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סא): כמו שאדם צריך להאמין בהקדוש-ברוך-הוא, כך הוא צריך להאמין גם בעצמו, שיש לו את היכלת להכל.

ולכן מה אַתה צריך ללכת אל יועצים וכו', שרק יקחו ממך כסף, ולבסוף לא יועילו שום דבר, יותר טוב שתשמר מאד מאד להניח תפלין בכל יום, ולשמר שבת כהלכתה, ותתפלל את השלש תפלות במנגן דיקא, ועל-ידי-זה תפתח לך החסימה, שיש לך בלב ובמח וכו', ותזכה שיאיר לך מלך הכבוד בעצמו, וברגע שתהיה לך אמונה בו ותברך, אז תראה שהפל ילך לך בקלות. ולכן חזק ואמץ מאד, ושום דבר בעולם שלא יוכל לשבר אותך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תקעו.

אשתי רוצה שנמשיך לגור בצפון, אך אינני מוצא פאן עבודה ומצב הפרנסה קשה

שאלה:

מאת עוז: שלום לצדיק היקר מוה"רא"ש. רצייתי לעדכן את הצדיק ולקבל עצה. במכתבים הקודמים, הצדיק הציע לי לעבור לצפון כפי רצונה של אשתי, ואחר-כך הצדיק נתן לנו עצה טובה איך לערף את החתנה בקדשה, אך גם לא לפגוע בהורים. ברור ה' הכל עבר בשלום, ועכשו אנחנו מצפים לתינוק או תינוקת.

הבעיה היא, שקשה לי פה בצפון, כי אני רחוק מהמשפחה ומהחברים, רחוק מהכולל שהייתי רגיל ללמד בו, על כל זה אני מתגבר, אבל אני עדין בלי עבודה, אין פה עבודה וקשה לי למצא מסגרת. עוד מעט אשתי מסימת את הלמודים, והיא רוצה שנשאיר פה.

אני לא יודע מה לעשות: מצד אחד אין לי בעיה להשאיר, כי זה ישמח אותה, אך מצד שני אינני יודע מאיפה אביא לחם לביתי? שהצדיק יתן עצה בבקשה, זה חשוב לי מאוד. תודה רבה.

תשובה:

בעזרת השם ותפריך, יום חמישי לסדר וארא, כ"ח טבת ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל עוז, גרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תִּאֲמִין לִי, אִם הֵייתָ בְּשִׂמְחָה, לֹא הָיָה חֶסֶד לְךָ שׁוֹם דְּבָר, כָּל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַמְרִירוֹת וְהַסְּפָקוֹת וְהַבְּלוּלִים שֵׁשׁ לְאָדָם, הוּא רַק מִחֲמַת חֶסֶד הַשִּׂמְחָה, כִּי אִם בַּר יִשְׂרָאֵל תְּמִיד שֵׁשׁ וְשִׂמַח, אֲזִי לֹא אֶכְפֵּת לוֹ אִיפֹה הוּא גֵר, וְכִמוֹ שְׂגָלָה לָנוּ רַבְנוּ ז"ל (לקוטי מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כד), שֵׁשׂאֵלוֹ הַסְּבִי דְבִי אֲתוּנָא — אִיפֹה הָאֲמָצַע שֶׁל הָעוֹלָם? וְהָרְאָה רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה עִם אֶצְבָּעוֹ — פֹּה. שֵׁאֵלוֹ אוֹתוֹ: מִי אוֹמֵר שְׂכָף הוּא? אָמַר לָהֶם רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה: תְּבִיאוּ חֻבְלִים וְתַמְדוּ, וְתִרְאוּ שְׂאֲנֵי צוֹדֵק.

וּמִגְלָה רַבְנוּ ז"ל, שֵׁשׁ בְּזֶה סוֹד נִפְלָא מְאֹד, כְּשִׂמְחָתֵיחִילִים הַבְּלוּלִים עִם הָאָדָם — אִיפֹה הַמְּקוֹם שֶׁלוֹ לִהְיוֹת וְלִגְוֹר? אֲזִי הַעֲצָה לְהַגִּיד לוֹ: פֹּה. אִיפֹה שְׂאֲנֵי נִמְצָא שֵׁם אֲמָצַע הָעוֹלָם, וְעַם כָּל זֹאת כְּשֶׁהִקְלַפּוֹת וְהַמְשַׁחֲתִים שֶׁבְּרָא מִחֲמַת עֲוֹנוֹתָיו מִבְּלוּלִים אוֹתוֹ וְשׂוֹאֲלִים: מִי אוֹמֵר שְׂאֲתָה צָרִיף לְגוֹר פֹּה, אוֹלֵי אֲתָה צָרִיף לְגוֹר בְּמְקוֹם אַחֵר? וְאַחֲר־כֵּן כְּשֵׁלִיף לְמְקוֹם אַחֵר וְכוּ', גַּם שָׁמָּה יִגִּידוּ לוֹ: מִי אוֹמֵר שְׂאֲתָה צָרִיף לְגוֹר פֹּה, אוֹלֵי אֲתָה צָרִיף לְגוֹר בְּמְקוֹם אַחֵר? כִּי כְּשֵׁאָדָם חוּטָא בְּפָגַם הַבְּרִית, אֲזִי הוּא בּוֹרָא קְלַפּוֹת וּמְשַׁחֲתִים, וְהֵם מִבְּלוּלִים אֶת דַּעְתּוֹ וּמַעֲקָמִים אֶת לְבוֹ וְכוּ', בְּקִשְׁיוֹת וְסִפְקוֹת, וְאִינוּ מוֹצֵא אֶת הַמְּקוֹם שֶׁלוֹ, אֲבָל אִם אָדָם מֵאֲמִין בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וּמְכַנִּיס בְּדַעְתּוֹ אֶת אֲמַתּוֹ מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, עַל-יְדֵי-זֶה אִיפֹה שָׂרַק תְּשִׁים אוֹתוֹ הוּא יִהְיֶה רַק שִׂמַח, כִּי אֵין עוֹד שִׂמְחָה כְּשִׂמְחַת הָאֲמוּנָה בְּהֵשֵׁם יִתְבַּרֵּךְ, שְׂאֲזִי אִיפֹה שָׂרַק יִהְיֶה, יִהְיֶה שֵׁשׁ וְשִׂמַח, מֵאַחֵר שֶׁמוֹצֵא אֶת הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּתְחִיל לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׂמַח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי כֵּן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ראשׁ הַשָּׁנָה

ו): אשה — בעלה משמחה; ותכה־ומיד כשתהיה ביניכם שמחה, אזי תהיה לה פרנסה בנגל. וחקמינו הקדושים אמרו (בבא מציעא נט.): לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית יב): "ולאברם היטיב בעבורה", והינו דאמר להו רבא לבני מחוזא, אוקירו לנשיכוו כי היכי דתתערתו [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו]; ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן ט), שעקר העשירות באה בזכות האשה.

ולכן תעשה כל מה שביכלתך להתחזק להיות בשמחה, כי השם של פרנסה שהוא חת"ף היוצא מפסוק (תהלים קמה): פותח את ידיך, יוצא גם מפסוק (דברים טז, טו): והיית' אד' שמח, ולכן הדבר הראשון אתה צריך להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, ואף שאני יודע, שמאד מאד קשה לך, ומרים לך החיים ממות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתבף יותר. ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמר — במה יש לי לשמח? הרי אני עני ואביון ומלא חובות? ! אלא דע לך שחקמינו הקדושים אמרו (גדרים מא.): אין עני אלא מדעת; עקר העניות תלויה בחסרון דעת, כי המאמין האמתית, שמאמין שאין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז'): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה, אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה; שאדם אינו מקבל מכה קטנה באצבע קטנה, אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם

צא בְּרִסְלָב א' תקעז שו"ת

הִזָּה הוּא תְּמִיד שְׂמַח. וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמְדוּת, אוֹת מְמוֹן, סִימָן פג): אָמוּנָה הוּא טוֹב לְפָרְנָסָה.

וְלִכֵּן בָּזָה שֶׁתְּשֻׁמַּח עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתָךְ, שֶׁנִּבְרָאתָ יְהוּדִי, וְשֵׁלָא עֲשֵׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, הַשְּׂמִיחָה וְהָאֲמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתָּחוּ לְךָ כָּל צְנוּרֵי הַשָּׁפַע וְהַפְּרָנָסָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרֵכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תקעז.

**בְּעָלֵי מְזֻזָּל בִּי מְאֹד, מִשְׁפִּיל אוֹתִי וְקוֹרָא לִי
"שְׂפָחָה", מָה עוֹשִׂים בְּמִצַּב פְּזָה?**

שְׂאֵלָה:

מֵאֵת נִיצָה: לְכַבֹּד קִדְשַׁת מוֹהֲרָא"ש שְׁלִיט"א.
אֲנִי נְשׂוּאָה, וַיֵּשׁ לִי שְׁנֵי יְלָדִים. הַבַּעַל מְזֻזָּל בִּי עַד מְאֹד וְקוֹרָא לִי "שְׂפָחָה", דוֹרֵשׁ שֶׁהַבֵּית יִהְיֶה נָקִי, וְהָאֲכָל יִהְיֶה מוּכָן בְּזָמַן, וְגַם דוֹרֵשׁ מִמֶּנִּי שְׂאֲצֵא לְעַבֹד. כְּמָה פְּעָמִים הוּא אָמַר לִי "לְכִי מִפֹּה", כְּבִיכּוֹל מִסְלַק אוֹתִי. אֲנִי לֹא מְסַפֶּרֶת כְּלוּם לַהוֹרִים שְׁלִי, כִּדִּי לֹא לְצַעַר אוֹתָם, וְגַם הֵם לֹא בָּאִים אֵלַי כְּשׁוֹבְעֵלִי בַּבַּיִת. מָה עוֹשִׂים בְּמִצַּב שְׂכֻנָּה?

אֲשֻׁמַּח מְאֹד אִם תִּהְיֶה תְּשׁוּבָה שְׁתוּעִיל לִי. תוֹדָה רַבָּה רַבָּה לְצִדִּיק מוֹהֲרָא"ש, וּמִי יִתֵּן זֶה וְיִשְׁלַח לְךָ בְּרִיאוֹת אֵינְתָּה וּרְפוּאָה מְהֵרָה, אָמֵן!

תשובה:

בצורת השם יתברך, יום חמישי לסדר וארא, כ"ח טבת ה'תשע"ג.

שלום רב אל ניצח תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מכרח להגיד לך, שאת עשית טעות מתחילת הנשואין וכו', ברגע שבעלך קורא אותך שמות ומשפיל אותך וכו', היית צריכה תכף-ומיד להעמיד אותו על המקום, אין דבר כזה שבעל יקרא לאשתו "שפחה", או לזרק מלים: "לכי מפה", או שאר פנויים ועלבונות ובזיונות, תכף-ומיד כשהבעל מתחיל עם שמות של גנאי ולשונות של השפלה וכו' וכו', צריכים להעמיד אותו על המקום.

אשה צריכה לדעת, שהיא שתפה בחיי הנשואין כמו הבעל, וכמו בשתפות גשמית מתי מצליחים? פשיש חמשים חמשים, הינו חצי חצי, זו נקראת שתפות אמתית, אבל ברגע שאחד רוצה להתנשא על השני וכו', כבר מתחילה להתרופף השתפות וכו', וכמו-כן הוא בנשואין, ברגע שאחד רוצה להתנשא על השני, הבעל על אשתו, או האשה על בעלה, כבר מתחיל להיות בעיות בשלום-בית, ואם לא תופסים את זה על המקום, גורמים לעצמם צרות בחנם וכו', עד גרושין, חס ושלום וכו', בשעה שהיו יכולים להציל את המצב תכף-ומיד.

כלל גדול, שאיש ואשה צריכים לדעת, אשר עליהם להיות ותרגים אחד להשני, ולתת תשומת לב אחד להשני, וזו שלמות הבית, ועל-ידי-זה ממילא יש אהבה והכנה הדדית, אבל ברגע שרוצים אחד להשתלט על הזולת, דעו

לְכֶם, שְׁזָה הַסֵּמ"ף-מ"ם שֶׁבָּא לְשֹׁבֵר אֶת הַבַּיִת. הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ
 קוֹרָא אִישׁ לְבָדוּ: 'פֶּלַג גּוֹפָא' — חֲצֵי גוֹף, נִמְצָא, כְּשֶׁאָדָם
 מִתְחַתֵּן — זֶה גוֹף שָׁלֵם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב, כד): "וְדַבַּק
 בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", הֵינּוּ שְׁנֵיהֶם חֲצֵי חֲצֵי, וּבִיחַד הֵם
 שָׁלֵם, מֵה שְׂאִין בֶּן כְּשֶׁאֶחָד רוֹצֵה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָּת —
 זֶה הַס"מ, הֵינּוּ שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, אֲנִי יוֹתֵר מִמֶּךָ וְכוּ',
 וּבִרְגַע שֶׁהִבְעַל אוֹ הָאִשָּׁה חוֹשְׁבִים שֶׁאֶחָד יוֹתֵר מִהַשְּׁנִי
 בַּעֲשָׂרָה אַחוּזִים, וְהֵהוּא פְּחוֹת מִמֶּנִּי בַּעֲשָׂרָה אַחוּזִים, זֶה כְּבָר
 נִקְרָא ס"מ — שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים.

וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁרוֹצֵה שְׁלוֹם-בַּיִת אֲמַתִּי, צָרִיף לְדַעַת
 שֶׁהָאִישׁ וְהָאִשָּׁה הֵם גּוֹף אֶחָד, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר הַחֲכָם מִכָּל הָאָדָם
 (קֹהֶלֶת ד'): "טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאֶחָד, אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם שְׂכָר טוֹב
 בַּעֲמָלָם, כִּי אִם יִפְלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ, וְאִלּוּ הָאֶחָד
 שִׁיפּוֹל וְאִין שְׁנֵי לְהַקִּימוֹ, גַּם אִם יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחַם לָהֶם,
 וְלֹאֶחָד אֵיף יַחַם".

וְלִכֵּן אִם רוֹצִים שְׁלוֹם-בַּיִת אֲמַתִּי, צָרִיף מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים,
 הֵן מִהִבְעַל וְהֵן מִהָאִשָּׁה, לְוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאִזּוּ הֵם חֲצֵי חֲצֵי
 שֶׁתְּפִים שְׁלָמִים, וְתָמִיד יִחִיו בִּיחַד בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית,
 וַיִּצְלִיחוּ בַחַיִּי נִשְׂוֹאֵיהֶם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע
 בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתְּהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה
 מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי — תִּשְׁפִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תקעה.

הסברתי לבעלי, שמאד מפריע לי שיש לו זקן,
אך הוא מתעקש שלא לקצץ אותו

שאלה:

מאת עדן: לכבוד מוה"רא"ש שליט"א.
אני ובעלי נשואים עוד מעט כשנתיים. בעלי למד
ביושיבה של הצדיק. אחד הדברים שמאפינים את
החסידות בכלל וגם את חסידות ברסלב – זה הזקן.
וישום שהזקן של בעלי מאד הפריע לי, בקשתי ממנו
אחרי החתונה שיקצץ אותו לזקן צמוד.
אך כל פעם שהוא הולך להסתפר ולקצץ את הזקן,
הוא עושה אתי תנאים ואומר לי: "לא, אני לא מסתפר
הכי קצוץ שאפשר, את רוצה שאראה כמו הליטאים".
אני מסבירה לו שאני מאד נמשכת אליו ככה, ושאני
לא רוצה להסתפל על אף גבר שבחוץ, במיוחד בדור
הזה שיש הרבה פתויים. מה בסך הכל בקשתי? שיקצץ
את הזקן כמו שאני אוהבת. קשה לי עם זה, כי אני
אוהבת שבעלי נראה מסדר, ובשבילי הזקן מפריע
מאד.

מה דעתו של מוה"רא"ש בענין?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וארא, כ"ח טבת ה'תשע"ג.

שלום רב אל עדן תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מכרח להגיד לך, לסדר את הזקן זה לא נורא וכו',

אבל לקצץ את הזקן ומכל שפן להוריד את הזקן, זה נורא נוראות וכו' וכו', כי כף אמר מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות, גלות, הלכה ג', אות ב'): עקר הדת ישראל ועקר היהדות תלוי בזקן ובפאות, ובהם נכר היהודי, כי הוא מזרע ברך השם, מזרע ישראל. ומי שרוח אחרת עמו, חס ושלום, ורוצה לכפור, חס ושלום, באלקי ישראל, תחלת הכפירה הוא, שמשליך, חס ושלום, מעליו הזקן והפאות. כי באמת כל דת ישראל הקדושה הוא תלוי בזקן ופאות, כי כל דברי תורתנו הקדושה וכל המצוות כלם הם בחינת צמצומים להשגת אלקותו ותברך, כי כל אות ואות וכל תבה ותבה מתורתנו הקדושה שבכתב ובעל-פה, וכל מצוה ומצוה וכל מנהג פשר של ישראל עם הקדוש והנבחר, כלם הם שעורין וצמצומין, שעל ידם יזכו להשיג השגת אלקותו ותברך, כל חד לפום מה דמשער בלביה, כפי אשר יזכה על-ידי עבודתו ויגיעתו בתורה ומצוות ומעשים טובים, ויפרש ממעשים רעים.

וְכָל אֵלּוּ שְׁמוּרִידִים אֶת הַזָּקֵן וְהַפְּאוֹת בְּשֵׁאֵט נֶפֶשׁ וּבְזָדוֹן וּבְמַעַל, אוי לו ואוי לנפשו, כי עוקר עצמו ונפשו מאלקי ישראל, ואין לו חלק בתורת משה, אוי לנפשם כי גמלו להם רעה. ובשביל זה נתפשטה, בעוונותינו הרבים, מאד חכמת הפילוסופיה והאפיקורסות במדינת אשכנז וסביבותיהם, שפרקו מעליהם באלו הדורות על מלכות שמים לגמרי, והשליכו זקנם והפאות ומלבושים במלבושיהם וכו', ובאמת אינם עוברים על חמשה לאוין בלבד, כי כשמשחיתין פאת זקנם כאלו עוברים על כל התורה כלה, כי כל התורה כלה תלויה בזה, כי על-ידי התער והספין שמרימין על הדיקנא קדישא להשחיתה, חס ושלום, על-ידי-זה מתגברת מלכות עמלק.

ודעי לך, שכל הפרנסה של האדם באה רק על-ידי הזקן שלו, שהם צנורות להוריד שפע ממקור הברכה, פי הזקן הוא על-פי קבלה מי"ג תקוני דיקנא עלאה וכו', והרגע שחותרים או מקצצים את הזקן וכו', על-ידי-זה חותרים או מקצצים את הפרנסה וזה ברור, ולכן את יכולה לבקש את בעלך רק שיסדר את הזקן, אבל לא לקצץ, ומכל שכן לא לחתך, פי בזה את גורמת לך ולו את כל הצרות, השם ישמר.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני — תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תקעט.

אני בקשר עם בחור כבר שלש שנים. האם להתחתן אתו או להתחיל בשדוך אחר בדרך התורה?

שאלה:

מאת לירון: כבר שלש שנים שאני ובן זוגי ביחד, ובדרך כלל אנהנו אוהבים אחד את השני. ברצוני לשאל את הצדיק הקדוש: האם מתאים לי להתחתן אתו, או שיותר טוב לסיים את הקשר ולהתחיל בשדוך בדרך התורה?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בא, ב' שבט ה'תשע"ג.

שלום רב אל לירון תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

את כותבת שאת עם בן זוגך ביחד שלש שנים, ואתם אוהבים אחד את השני, ואת שואלת אותי — האם מתאים לך להתחתן אתו וכו', לדעתי, תכף-וימיד תתחתני אתו, ושניכם תחזרו בתשובה שלמה, כי אני מכרח להגיד לך, שעל הכל הקדוש-ברוך-הוא מוחל, אבל לא על נאוף וכו', ואין על זה תרוץ שמתגבר עלי יצרי וכו', כי הבחירה חפשית, אם רוצים — עושים, ואם לא רוצים — לא עושים.

ולכן את מכרחה לחזר בתשובה שלמה, כי אחרת אני מכרח להגיד לך, שתכמינו הקדושים אמרו (בראשית רבה, פרשה כו, סימן ה'): על הכל הקדוש-ברוך-הוא מאריך אפו, חוץ מן הזנות; ואמרו (במדבר רבה, פרשה ט', סימן ז'): אמר הקדוש-ברוך-הוא — על הכל אני כובש, ועל הזמה אני כועס.

ולכן תכף-וימיד תעשו תאריך לנשואין, ותתחתנו לשם שמים, ואם היה טוב אתך שלש שנים, אתם מכרחים להתחתן תכף-וימיד, כי אין העולם הפקר, ומשלמים על זה אחר-כך מחיר כבד. ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתראי להתחתן, ושניכם תחזרו בתשובה שלמה, ותצליחו בחייכם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע

בתפלתִי שְׁאַנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַהֲיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי — תִּשְׁפִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תקפ.

מֵאִז שֶׁנִּכְנַסְתִּי לְהַרְיוֹן, הָעֲבוּדָה נִהְיְתָה לִי קֶשֶׁה מְאֹד, אַךְ אֲנִי חוֹשֶׁשֶׁת לְהַפְסִיק לְעַבֵּד בְּגִלְלַת הַקְּשָׁיִים בְּפִרְנָסָה.

שְׂאֵלָה:

מֵאֵת אוֹרְטֵל: לְכַבוֹד קִדְשֵׁי מוֹהֲרָא"ש שְׁלוֹם וּבְרָכָה. תּוֹדָה רַבָּה לְצַדִּיק שֶׁתָּמִיד נוֹתֵן עֲצוֹת טוֹבוֹת מֵהַשָּׁמַיִם שֶׁמְחַזְּקוֹת אוֹתֵנוּ, אֲנִי מִתְפַּלֵּלִים לְרַפּוּאֲתְכֶם. שְׂמִי אוֹרְטֵל, אֲנִי נִשׁוּאָה עִם שְׁנֵי יְלָדִים, בְּרוּךְ הַשֵּׁם. בְּעֵלֵי מִשְׁלָב בֵּין לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וּבֵין עֲבוּדָה מְרֵבָה, אַךְ לְמִרּוֹת זֹאת מְאֹד קֶשֶׁה לָנוּ בְּפִרְנָסָה, וְלִכְּנֹן הַתְּחַלְתִּי לְעַבֵּד בְּגֵן יְלָדִים. הָעֲבוּדָה נוֹרָא קֶשֶׁה לִי, בְּפֶרֶט שֶׁעֲכָשׁוּ אֲנִי בְּהַרְיוֹן, וְזֶה מִקְשָׁה עָלַי אֶת הָעֲבוּדָה. אֲנִי לֹא מִצְּלִיחָה לְתַפְקֵד בְּבֵית, וְאֲנִי חוֹשֶׁשֶׁת שֶׁזֶה יִזְיק לִי לְהַרְיוֹן, אַךְ מִצַּד שְׁנֵי אֲנִי חוֹשֶׁשֶׁת לְעֻזֵּב אֶת הָעֲבוּדָה בְּגִלְלַת הַקְּשָׁיִים בְּפִרְנָסָה, וְהַמְחַזְּבוֹת שֶׁל הַתְּשׁוּבוֹת שִׁיּוּרִידִים בְּקִבְעוֹת. אֶשְׂמַח לְתִשׁוּבָה מִפִּי הַצַּדִּיק, תּוֹדָה רַבָּה וּרְפּוּאָה שְׂלָמָה בְּמַהֲרָה.

תשובה:

בְּצִוְתָהּ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בֵּא, ב' שְׁבַט ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל אוֹרְטֵל תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי בְטוֹחַ שְׁבַעֲלֶךָ יְבִין אוֹתָךְ מֵאַחַר שְׁקָשָׁה לָךְ עֲכָשׁוּ
לְעֵבֵד, כִּי אַתָּה בְּהֶרְיוֹן, אַז הוּא יוֹתֵר עַל הָעֲבוּדָה שְׁלָךְ.

הַעֲקָר מֵה שְׁאַתָּם צְרִיכִים שְׁנִיכֶם לְהִיּוֹת שְׁמַחִים וְעֲלִיזִים,
וְלַעֲזֹר אֶחָד לְהַשְׁנִי, אֶת צְרִיכָה לְחִזָּק אֶת בַּעֲלֶךָ בְּכָל מִינֵי
הַתְּחִזְקוֹת, וְתִתְאַזְרֵי בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, שְׁאִין מְדָה יוֹתֵר יָפֵה
מִזֶּה, וְאֶפְלוּ שְׁזָה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זְכָרִי מֵה שְׁאַמֵּר
הַתְּנָא הַקְּדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה'): לְפוּם צְעָרָא אֲגָרָא; וְדָעִי לָךְ
כְּשֵׁאֲשֶׁה עוֹצֶרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזֵה אֶפְלוּ שְׁהִיא
נִמְצָאת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת,
שְׁהִיא בְּטִלָּה לְגַמְרֵי אֶל הָאִין סוּף בְּרוּף הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי
כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְלֹא לְהַפְנִס בְּכַעַס, שְׁבִדְרָךְ כָּלֵל בָּא
מִגְּאוֹת וַיִּשׁוֹת. אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה וְכֹל כְּלָה אֲלִיו
יִתְבָּרֵךְ, וְשֵׁלֵא תִהְיֶה לָּהּ שׁוּם תְּרַעֲמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאֲשֶׁה
הִיא חֵלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (בְּרֵאשִׁית ב, כג): "עֲצָם מִעֲצָמִי
וּבֶשֶׁר מִבְּשָׁרִי, לְזֹאת יִקְרָא אֲשֶׁה, כִּי מֵאִישׁ לִקְחָה זֹאת", וְלִכֵּן
אֲשָׁרִי הָאֲשֶׁה שְׁקִנְתָּה לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגַבִּי בַּעֲלָהּ
וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחִזְקִים לְאַהֲב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי,
שְׁאֵז הַשְּׁכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וּבְמִקּוֹם שְׁהַשְּׁכִינָה שׁוֹרָה
— שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה.

וְלִכֵּן אִם אַתָּה מְרוּגִישָׁה שְׁקָשָׁה לָךְ עֲכָשׁוּ לְעֵבֵד כְּשֵׁאֲתָה
בְּהֶרְיוֹן, לֹא נוֹרָא שְׁתַּפְּסִיקִי לְעֵבֵד, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא יַעֲזֹר

לבעלך שיתרחב לו בפרנסה, העקר שתהיה ביניכם אהבה גדולה מאד, כי רק בזה תלויה הפרנסה של האדם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני — תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תקפא.

האם כל יהודי יכול להגיע למדרגתו של רבנו הקדוש שזכה ליחידה דיחידה?

שאלה:

מאת אהרן: שלום למוהרא"ש הקדוש. האם כל יהודי יכול להגיע למדרגת רבנו הקדוש, שזכה ליחידה דיחידה, או שאפשר להגיע רק לפי מדרגת נשמתו? והאם מתר להתפלל שאזכה להיות צדיק כמו רבנו הקדוש?

תשובה:

בעזרת השם ותבונך, יום ראשון לסדר בא, ב' שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל אהרן, נרו נאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (תני-מוהר"ן, סימן רל), שהעקר תלוי רק ביגיעות ועבודות וכו', ועל-ידי-זה יכול כל אדם לבוא

למדרגות גדולות וכו'. ואמר: "אני יכול לעשות איש פשוט
כמוני ממש".

אתה צריך להבין, שכל אחד יש לו שרש נשמה אחרת
וכו', וכל אחד בא מעולם אחר לגמרי וכו', ולכן רבנו ז"ל
יכול להביא את כל אחד למדרגה שלו כפי שרש נשמתו,
הינו עד יחידה דיחידה כמוני ממש, הינו כמו שרבנו ז"ל
הוא חדוש בשלו, כף כל אחד יכול להיות חדוש בשלו, והכל
בכח רבנו ז"ל.

ולכן תקח את עצמך בידיך, ותתחיל להתבודד להקדוש-
ברוך הוא בכל יום ויום, ותחזור בתשובה שלמה וכו' וכו',
ותתמיד בלמוד התורה הקדושה, ולהקפיד להתפלל את
השלוש תפלות במנגן דיקא, ותתמיד בלמוד שלחן ערוך,
ותבקש את הקדוש ברוך הוא, שתזכה לקיים כל הלכה
בתמימות ובפשיטות גמורה, ותצית את רבנו ז"ל בכל מה
שהוא אומר, כי זה עקר ההתקרבות, כמוכא בדבריו ז"ל
(לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קכג): העקר והיסוד שהכל תלוי בו,
לקשר עצמו להצדיק שבדור, ולקבל דבריו על כל אשר יאמר
כי הוא זה, דבר קטן ודבר גדול. ולבלי לנטות, חס ושלום,
מדבריו ימין ושמאל, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (ספרי
פרשת שופטים): 'אפלו יאמר לך על ימין שמאל ועל שמאל ימין
— תצית אותו, ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו
כאלו אין לו שום שכל, בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב
שבדור. וכל זמן שנשארו אצלו שום שכל עצמו, אינו
בשלמות, ואינו מקשר להצדיק; כי העקר לביטל את שכלו
המדמה והבדוי לגמרי, ולצית את הצדיק על כל אשר אומר,
ורק זו נקראת התקרבות.

קב שו"ת א' תקפב ברסלב

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תקפב.

כל הזמן יש לי מלחמה בין מחשבות האמונה
בה' יתברך למחשבות כפירה

שאלה:

מיאת שאלתיאל: לכבוד הצדיק מורנו ורבנו שליט"א, שלום רב ובריאות איתנה ורב נחת בכל מעשה ידיכם. אני סובל מאד, פי בכל פעם עולות במחשבה שלי קשיות וספקות באמונה הקדושה, ובמציאות השם יתברך, ויש לי ממש מלחמה בין המחשבות הטובות למחשבות הרעות.

מדוע זה קורה לי? ואיך אני יכול לזכות לקבע בלבי את האמונה הטהורה, באפן שלא יהיו לי יותר קשיות?

תשובה:

בצורת השם יתברך, יום ראשון לסדר בא, ב' שקט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל שאלתיאל, גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך, שאצל רבנו ז"ל היה העקר אמונה, ובפרוש אמר (שיחות הר"ן, סימן לג), שאצל העולם אמונה הוא דבר קטן, אבל

אצלי העקר הוא אמונה, ועקר האמונה הוא בתמימות ובפשיטות, לסלק את השכל לגמרי, ולדעת שאין לו שכל, כי במקום שהשכל נגמר שם מתחילה האמונה, כי יש דברים שאדם לא יכול להבין, ואמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן לב): צריך לחזק את עצמו באמונה ולבלי להפנס בתקירות כלל, ולבלי לעיין כלל בספרים של מחקרים, רק להאמין בהשם יתברך באמונה לבד בלי שום תקירות כלל. ואף-על-פי שנדמה לנו שהמונעם הם רחוקים מתקירות, ואינם מחקרים כלל, אף-על-פי-כן באמת כלם הם מערבים בתקירות. כי כל אחד ואחד יש לו תקירות, ואפלו קטנים באים על מחשבתם תקירות ובלבולים.

אבל באמת צריך כל אחד ואחד להזהר מאד להרחיק התקירות מלבו, ולהשליכם מלבו לגמרי לבלי להיות, חס ושלום, שום חקרן כלל, רק להאמין בהשם ובצדיקים אמתיים באמונה לבד בלי שום תקירות כלל. כי כבר זכינו לקבל תורתנו הקדושה, על-ידי משה רבנו, עליו השלום, וכבר היה לנו צדיקים רבים גדולים ונוראים בכל דור ודור, וראוי לנו לסמוך עליהם בלי שום תקירות, ולילף בעקבותם להאמין בהשם יתברך בפשיטות, ולקיים תורתו ומצוותיו, פאשר מסרו לנו אבותינו הקדושים.

וכשאדם הולך בתמימות באמונה לבד בלי שום תקירות, יכול לזכות שיעזר לו השם יתברך שיבוא לבחינת רצון שהוא למעלה מחכמה. כי באמת חכמה דקדושה הוא למעלה מאמונה, אבל אף-על-פי-כן אנו צריכים לבלי לילף בתכמות ותקירות, רק באמונה לבד, כי אמונה הוא דבר חזק מאד, ואזי כשהולך באמונה לבד בלי תקירות וחכמות, אזי זוכה לבוא לבחינת רצון, שהוא למעלה אפלו מחכמה, דהינו

שִׁיזְכָּה שִׁיְהִיָּה לוֹ רְצוֹן מִפְּלֶג חֲזַק מְאֹד אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ
 בְּהַשְׁתַּוְקוּת נִמְרָצַת מְאֹד, עַד שֶׁלֹּא יֵדַע מֶה לַעֲשׂוֹת כָּלֵל
 מִגְדֵּל הַהַשְׁתַּוְקוּת, וַיִּצְעַק וְכוּ'. אִךְ יֵשׁ חֲקָרָן שֶׁהוּא בְּתוֹךְ
 לֵב בְּנֵי-אָדָם, דִּהְיִנוּ הַבְּעַל-דָּבָר שֶׁהוּא מְכַנִּים חֲקִירוֹת בְּלֵב
 הָאָדָם, וְצָרִיכִין לְהַכְנִיעוֹ וּלְגַרְשׁוֹ, לְגַרֵּשׁ מִלְּבוֹ כֹּל הַחֲקִירוֹת,
 וּלְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאַמוּנָה.

וְדַע, כִּי יֵשׁ עֲבֵרוֹת שֶׁהֵם מְכַנִּיְסִים כְּפִירוֹת בְּאָדָם. וַיֵּשׁ
 שְׂבָאִים עֲלֵיהֶם מִחֻשְׁבוֹת עַל הָאֱמוּנָה מַחֲמַת שֶׁלֹּא נוֹלְדוּ
 בְּקִדְשָׁה פְּרֹאִי. וַיֵּשׁ שֶׁהוֹסִיפוּ עַל זֶה מַעֲשֵׂיהֶם הָרָעִים שֶׁעָשׂוּ
 בַעֲצָמָם, כִּי יֵשׁ עֲבֵרוֹת שֶׁהֵם מְזִיקִים וּפּוֹגְמִים אֶת הָאֱמוּנָה,
 וְלִזְזָה צָרִיכִין בּוֹשָׁה וְלֵב נִשְׁבָּר, שְׂמִי שֵׁיֵשׁ לוֹ חֲקִירוֹת
 וּמִחֻשְׁבוֹת אֵלָיו, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, רֵאִוִי לוֹ לְהַתְּבַיֵּשׁ מְאֹד עַל אֲשֶׁר
 נוֹלַד בְּגִשְׁמִיּוֹת כְּזוֹ, אוֹ שֶׁעָשָׂה מַעֲשִׂים כְּאֵלוֹ, שְׂבָא לִזְזָה
 שִׁיבֹאוּ לוֹ מִחֻשְׁבוֹת כְּנֶגֶד אֱמוּנַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, כִּי (בַּמִּדְבָּר יֵה,
 כ"א): "וּכְבוֹד הַיְי"ה מְלֵא אֶת כָּל הָאָרֶץ", כִּי (ישעיהו ו, ג): "מְלֵא
 כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ", וְעָלְיוֹ בָּאוֹת מִחֻשְׁבוֹת, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, לְגַרְשׁוֹ
 וּלְעַקְרוֹ, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, מְאַלְקִים חַיִּים, אֲשֶׁר הוּא חַי הַחַיִּים
 יִתְבַּרֵּךְ וַיִּתְעַלֶּה שְׁמוֹ. וְאֵין צָרִיךְ לְבָאֵר גְּדֵל הַבוֹשָׁה שֶׁרֵאִוִי
 שִׁיְהִיָּה לוֹ כְּשִׂבָּאוֹת עָלָיו מִחֻשְׁבוֹת כְּאֵלוֹ, חֶסֶד וְשָׁלוֹם. וְעַל-יַדֵּי
 בּוֹשָׁה וְלֵב נִשְׁבָּר, עַל-יַדֵּי-זֶה מְגַרֵּשׁ וּמִשְׁבָּר הַחֲקִירוֹת
 וְהַמִּחֻשְׁבוֹת, וּבְאֵמַת אֱמוּנָה הוּא עֲנִין חֲזַק מְאֹד, וְחַיִּי חֲזַקִּים
 מְאֹד עַל-יַדֵּי אֱמוּנָה. כִּי כְּשֵׁיֵשׁ לוֹ אֱמוּנָה, אֶפְלוֹ כְּשִׂבָּאִים עָלָיו
 יִסּוּרִים, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, אֲזִי יוֹכֵל לְנַחֵם עֲצָמוֹ וּלְהַחֲיֹת אֶת עֲצָמוֹ,
 כִּי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ יְרַחֵם עָלָיו וַיִּטִּיב אַחֲרֵיתוֹ, וְהִיִּסּוּרִים הֵם לוֹ
 לְטוֹבָה וּלְכַפְרָה, וּבִסּוּף יִיטִיב לוֹ הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה אוֹ
 בְּעוֹלָם הַבָּא.

אָבֵל מַחֲקָר שָׂאִין לוֹ אֱמוּנָה, כְּשִׂבָּאָה עָלָיו אֵיזוֹ צָרָה,

אין לו למי לפנות, ואין לו במה להחיות את עצמו ולנחם את עצמו. והמשפיל יבין דברים אלו מאיליו, ויבין דבר מתוך דבר, כי אי אפשר לבאר הכל בכתב. והפלל שעקר הוא האמונה בלי שום חקירות כלל, ובזה יהיה חזק לעולם בעולם הזה ובעולם הבא ולעולם לא ימוט אשרי לו: גם זאת צריך לדעת, שיש נשמות פשרות שנוולדו בכשרות, וגם לא קלקלו מעשיהם שאין באים עליהם כלל מחשבות פאלו, ואפלו פשמדברים בפניהם מענינים אלו, לא אכפת להם כלל, ואינו מבלבל דעתם כלל. וזה דומה כמו שמדברים מתאוה הידועה בפני סריס, שבודאי אינו מבלבל דעתו כלל, פן אלו האנשים פשרים אינם שומעים כלל, ואינו נכנס באזניהם כלל עניני חקירות ובלבולים.

ולכן ראה לחזק את עצמו ביתר שאת וביתר עז, ותרבה לדבר מאמונה הקדושה, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן מד), כי אמונה תולה בפה של האדם, כמו שפתוב (תהלים פט): "אודיע אמונתך בפני", הינו על-ידי שמדברים אמונה בפה, זה בעצמו אמונה, וגם על-ידי-זה באים לאמונה. אשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תקפג.

**בעלי הוא איש צבור, וכשהוא נוסע לצורך
עבודתו אני נשארת לבד, עצובה ובודדה**

שאלה:

מיאת חנה: שלום וברכה לצדיק.

יש לי בעיה רצינית עם בעלי, הוא איש צבור, והוא נוסע כמה פעמים בשנה לשהות בקהלות שהוא מקשר אליהן. כשהוא נוסע אני נשארת לבד, ומרגישה עצובה ובודדה.

כשאנחנו מדברים על הנושא, הוא מציע לי שאסע אתו, אבל זה קשה לי, כי אני לא מרגישה קשר לקהלות שהוא נוסע אליהן, ואני חוששת שתהיה לי שם אי נעימות.

אודה לצדיק מאד אם ידריך אותי מה לעשות.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בא, ב' שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל חנה תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! נשים אחרות במקומך היו הכי מאשרות לצאת כמה פעמים בשנה מהבית, כדי להתאורר, וכנראה שזה נובע אצלך מקנאה, שבעלך מצליח ומקבל הרבה תשומת-לב, ואת מדמינת שאת לא מקבלת את אותו יחס כמו בעלך וכיו, וכאמת זו טעות מצדך, כי בעלך היה מאד מאד שמח וגאה עמך, אם היית מצטרפת עמו בנסיעותיו,

ואדרבה היו לך גם הרבה מכרות וידידות, וגם לך היתה מאד נעים וכו'.

מה לעשות, לדעתי זו בעיה נפשית שיש לך, ונכנס בך דמיון כאלו אם תצטרפי עמו, אזי ירד הערך שלך וכו', אבל זו טעות גדולה, ואני לא מצדיק אותך בכלל, הרי סוף כל סוף בעלך הוא המפרנס בבית וכו', ואני בטוח שגם לו החיים מאד מאד קשים, כי ברגע שיש לו עסק עם צבור, הוא לא מלקק דבש וכו'.

ולכן, במקום שאת תתני לו גב ותמיכה וכו', את עוד עושה לו מניעות בכל נסיעה ונסיעה שהוא נוסע וכו'.

את בכלל לא צודקת, ואת צריכה לעבד על עצמך ולקנות לעצמך בטחון עצמי יותר ויותר, והעקר — לבקש על דעת ושכל, שתפתח דעתך, ותראי ותביני ותשכילי שאת לא צודקת בכלל, כי כל המניעות שלך זה נובע מקנאה שאת מקנאה בבעלך, שהוא מקבל יותר תשומת-לב ממך, וזה לא נכון, זהו רק דמיון שנכנס בך.

תאמיני לי, אם היית מצטרפת אל בעלך, היית האשה הכי מאשרת בחיים, והיית קונה לעצמך המון מכרות וחברות וכו'.

הקדוש-ברוך-הוא יצליח את דרכך, ותתישבי היטב בכל מה שכתבתי, ותראי שאת גורמת לעצמך ולבעלך עגמת נפש בחנם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תקפד.

**אני מרגיש שכל הזמן אני עצוב, מתי כבר אצפה
לאשר ושמחה?**

שאלה:

מאת רונן: שלום. אני כל-כך שמח, שיש אפשרות לשאל את הצדיק בכבודו ובעצמו שאלה. אני בן עשרים ושבע מעפולה. אני מרגיש שכל החיים שלי אני עצוב. לכל אדם יש רגעים שהוא נשבר ומתנאש, אבל אחרי זה הוא קם וממשיך הלאה. הבעיה שאצלי זה לא ככה, כשהעצבות נוחתת עלי, אני לא מצליח להשתחרר ממנה, אני נכנס לתוך עצמי, ולא רוצה שאף אחד מהסובבים יתקרב אלי וידבר אתי. מתי כבר אצפה לאשר ושמחה? אני מחכה בכליון עינים, שהצדיק יענה לי תשובה. תודה רבה.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בא, ב' שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל רונן, גרו ניאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! רבנו ו"ל אמר (לקוטי מוה"ר"ן, חלק ב', סימן כד):
"מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד", הינו רבנו ו"ל לא נותן
עצה שצריכים להיות בשמחה, אלא הוא מגלה שזו מצוה
גדולה עד מאד להיות בשמחה, כי כשבר ישראל תמיד
בשמחה, הוא מגלה את טהר לבבו אליו יתברך, כי אצלו
יתברך שורה רק שמחה, וכשבר ישראל מדבק עצמו בו

יְתַבְרֶף, אֲזַי הוּא תְּמִיד שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה. וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סְפָר־הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׁמַחָה, סִימָן א'): כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מְצוּהַ בְּשִׂמְחָה, בְּיָדוּעַ שְׁלֹבּוֹ שְׁלֵם עִם אֱלֹקָיו.

נִמְצָא, שְׁזֶה בְּעֵצְמוֹ שֶׁאָדָם שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה עִם כָּל נִקְדָּה טוֹבָה שְׁזוֹכָה לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבְלֵוֹ יְתַבְרֶף, זֶה מֵרְאֶה אֶת טֵהַר לְבָבוֹ, וּבְזֶה הוּא זוֹכָה לְהִיּוֹת הֵכִי מְאֹשֵׁר בְּחַיָּיו, וְאִין עוֹד אֲשֶׁר וְשִׂמְחָה כְּמוֹ בְּזִמְן שֶׁאָדָם מִתְּבוֹנֵן עַל גְּדֹל חֲסָדָיו יְתַבְרֶף, שְׁזוֹכָה לְהִבְרָאוֹת מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשָׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, זוֹהִי הַשְׂמִיחָה הֵכִי גְדוֹלָה שֶׁרַק יֵשׁ. נִשְׁמָה שֶׁיִּרְדָּה מֵרוּם גְּבוּהֵי מְרוֹמִים, וְהִתְלַבְּשָׁה בְּגוֹף עַכּוֹר וּמְגֻשָּׁם וְכוּ', זוֹכָה לְחָשֵׁב בְּזֶה הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי הַמְּלֹא הָעֲלָמוֹת וְהַסְתְּרוֹת, הַמְּעַלְיָמִים וּמִסְתִּירִים אֶת אֲמַתּוֹת מְצִיאוֹתָו יְתַבְרֶף, וְהוּא בּוֹרַח מֵהַכֵּל, וְרַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יְתַבְרֶף, וּמְדַבֵּר רַק עִמּוֹ יְתַבְרֶף, הֵיִשׁ אֲשֶׁר יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה? ! וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׂגָם זוֹכָה לַעֲשׂוֹת אִיזוֹ מְצוּהַ, שֶׁהִיא רְצוֹנּוֹ יְתַבְרֶף, בְּזֶה רְאוּי לֹא לְרַקֵּד וְלַקְפֹּץ מֵרַב שְׂמִיחָה, כִּי זֶה חֲלָקֵנוּ לְנִצְחָה.

וְלִכֵּן הֵרָגַל עֲצֻמָּה לְהַסְתִּיפֵל תְּמִיד רַק אַחַר הַטּוֹב שֶׁבָּהּ, כִּי כָּל מְצוּהַ שְׁזוֹכִים לָקִים — זוֹ חַיּוֹת לְנַפְשׁ וּזְכוּת נִצְחִית.

וְכָל זֹאת קִבְּלָנוּ מִרַבְּנּוּ ז"ל, שֶׁלְּמַד אוֹתָנוּ לְמוֹד עִמָּךְ (לְקוּטִי־מִוֵּהֲר"ז, חֵלֵק א', סִימָן רַפּב), שֶׁאָדָם צָרִיף תְּמִיד לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ וְלִמְצָא אֶת הַנִּקְדָּה טוֹבָה שֶׁיֵּשׁ בּוֹ, שְׁזוֹ נִקְדַּת חַיּוֹת אֱלֹקוֹת הַמְּחַיֶּה אוֹתוֹ (עֵינִי לְקוּטִי־הַלְכוֹת, הַשְּׂפָמַת הַבְּקָר, הַלְכָה א'); כִּי הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ בְּכָל אֶחָד — זֶה הָאֱלֹקוֹת שֶׁבּוֹ.

וְלִכֵּן אִם אָדָם תְּמִיד מְחַפֵּשׁ רַק אַחַר הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ בּוֹ, עַל־יְדֵי־זֶה יִהְיֶה הֵכִי מְאֹשֵׁר בְּעוֹלָם. אָדָם צָרִיף תְּמִיד לְמִסֹּר אֶת כָּל כְּלוֹ אֱלֹיו יְתַבְרֶף, וְלֹא יִרְאֶה וְלֹא יִבִּין וְלֹא יִשְׁכִּיל כְּלוּם

קי שו"ת א' תקפה ברסלב

רק אמתת מציאותו יתברך, שזה הנעם והזיו והחיות והאשר הכי גדול שרק אפשר להשיג. אשרי מי שמוסר את כל כלו רק אליו יתברך תמיד.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

א' תקפה.

**מה פונתו של רבנו ז"ל בתורה א', שאומר
"תורה בכח"?**

שאלה:

מאת אביגדור: לכבוד הצידיק מוהרא"ש שליט"א.
כל החיות שלי זה רק מהספרים שלכם שירדתם ולקטתם פנינים יקרים ועצות נפלאות לחיי היום יום מהנחל נובע מקור חכמה.
ברצוני להבין מה זה הענין של "תורה בכח", שרבנו הקדוש מביא בתורה א': על-ידי תורה בכח ניתן כח להמלכות דקדושה להתגבר על היצר הרועה לעשות אותו משגע ממש.
אשמח לקבל תשובה ורפואה שלמה.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בא, ב' שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל אביגדור, גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

"תורה בכח" פונתו בפשיטות, שצריכים להתאזר בכחות גדולים לשבת על מקום אחד וללמד תורה, כי התורה

שו"ת א' תקפה ברסלב קיא

היא רוחנית, וכלה שמותיו יתברך, והגוף הוא גשמי, וקשה מאד להתאזר עם כחות עצומים ובעקשנות גדולה לישב על מקום אחד, ולהכריח עצמו ללמד מקרא, משנה, גמרא ומדרש וכו' וכו', כי היצר הרע יודע שאין דבר שיכול לשבר אותו, כי אם למוד תורה, כמאמרם ז"ל (קדושין ל.): אמר הקדוש-ברוך-הוא, בראתי יצר הרע, בראתי תורה תכלין כנגדו, והוא יודע זאת, ולכן מתלבש עצמו במצוות העקר לא ללמד תורה.

ולכן צריכים פשוט כח ועקשנות גדולה לקבע עצמו במקום אחד, ויאמר לעצמו: עד שאני לא מסים כף וכו' פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת או גמרא או מדרש וכו' וכו', אני לא קם מהמקום הזה, ואז כשיהיה עקשן כזה, ולא יקום ממקומו, עד שילמד מה שסדר לעצמו, בכח הזה הוא נותן כח למלכות דקדושה גלוי אלקות להתגבר על מלכות דסטרא אחרא, שרוצים לכסות את נקדת האלקות שבו.

ולכן כל מי שירדע שחטא, ועל-ידי-זה נכנסה בו רוח שטות וכו', עליו להשתדל ללמד תורה בכח גדול, ולהיות עקשן לא לזוז ממקומו, עד שיזכה ללמד כף וכו' כפי שקצב לעצמו.

אשרי מי שיכול להראות את זה, פי על למוד תורה צריכים את כל הכחות והעקשנות שבעולם, פי התורה היא אחד עמו יתברך, קדשא בריך הוא ואורייתא חד, ולכן כל מי שרוצה שהקדוש-ברוך-הוא ישרה בו, שיכבה בלמוד התורה הקדושה בעקשנות גדולה, אשרי לו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תקפו.

**קראתי בהרבה ספרים ממעלת "מדת הבטחון".
איך זוכים למדה יקרה זו?**

שאלה:

מאת ברוך: שלום לצדיק הקדוש מיבנאל, אנו מצפים
לבואכם לארץ-הקדש.
אני רואה הרבה שמדברים בספרים הקדושים ממעלת
"מדת הבטחון". מזה הפונה? ואיך זוכים למדה יקרה
זו?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בא, כ' שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל ברוך, נרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל גלה לנו (לקייט-מוהר"ן, חלק א', סימן עו): **מעלת
הבטחון הוא כשמסתכל רק אליו יתברך, ומבקש רק ממנו
יתברך, והוא מבטל עצמו רק אליו יתברך, בסוד (תהלים קמה):
"עיני כל אליך ישברו", שכל תקנתו ובטחונו זה רק עליו
יתברך, אז "ואתה נותן להם את אכלם בעתו". פי בודאי כל
קווי וצפוי עבור פרנסה, מפל שפן תפלה — הוא נענה, אבל
יכול לקחת זמן כמו ב' או ג' שנים וכו', אבל אם אדם מבטל
את עצמו כל כלו אליו יתברך, ואין לפניו מראה עיניו רק
השם יתברך, אזי תכף-וימיד פשרק מצפה אליו יתברך, אז
יזכה שיתנו לו פרנסתו.**

הכלל, שאדם צריך לבטל עצמו כל כלו רק אליו יתברך,

וכל מה שצריך הוא יבקש רק ממנו יתברך, אז נכון לבו יהיה בטוח, שאיחזו בשלמות מדת הבטחון, ויקבל את אשר מגיע לו, ולא יפחד משום בריה שמאימת עליו שתתחרה עמו, כי המאמין והבוטח האמתי, הוא יודע שמה שמגיע לו, אף אחד לא יכול לקחת ממנו, וכעין שאמרו חכמינו הקדושים (יומא לח.): בשמך יקראוך ובמקומך יושיבוך, אין אדם נוגע במה שמוכן לחברו, ואין מלכות נוגעת במלכות חברתה כמלא נימא, והאדם הזה חי בבטח ובשלוה, כי הוא לא מפחד משום בריה שפעולם מאחר שהוא כל כולו מסור אליו יתברך.

מספר על הרב הקדוש רבי צבי מליסקא, זכותו תגן עלינו, בעל מחבר "אף פרי תבואה", שפעם נסע אל הרב הקדוש מצאנז, זכותו תגן עלינו, בעל "דברי חיים", ובא אליו יהודי ובקש: רבי, ברצוני להתלוות עמכם, התקחו אותי!?! ענה הרב הקדוש מליסקא, זכותו תגן עלינו, אף בתנאי שבאמצע הדרך, אם תהיה רעב לא תבקש אכל, כי דרכי לא לבקש מאף אחד אכל, אני מבקש אכל רק מהשם יתברך, ואם אני לא מקבל, אני נשאר רעב, ואיני מבקש משום בן-אדם. והספים האדם הזה ונסעו יחדו.

והנה עברו יומים ועדין לא אכלו, והרגישו שניהם רעבון גדול, אף הצדיק הקדוש לפי דרכו לא בקש משום בן-אדם רק ממנו יתברך, שיתן לו אכל, וימציא לו במה להחיות את עצמו.

והנה הגיעו לאיזה כפר, ויוצא יהודי מפתח ביתו וצועק לקראת העגלה: יהודי הונגרי בא ברוף השם, לביתי, ואמן לך אכל לאכל, כי הכנתי סעדה שלמה עבורך.

קיד שו"ת א' תקפז ברסלב

ועצור הצדיק ונכנס לביתו של היהודי, ונטל ידיו ואכל, ובאמצע הסעדה מספר היהודי: אני מצאצאי רבנו הש"ך, והלילה חלמתי, שבא אלי רבנו הש"ך, ואמר לי: דע לך, כי היום יסע דרך ביתך צדיק שלומד את ספרי הש"ך בהתמדה רבה, תורה לשמה לשם אל עליון, תזמין אותו לביתך ותעשה סעדה גדולה עבורו, וכן עשיתי. ענה הצדיק הקדוש להאיש שלנה אותו: הלא אמרתי לך, שאסור לבקש מבן-אדם כלום, רק לבקש ממנו יתברך לבד.

הרי שלך לפניה, ששלמות הבטחון רק למסר את כל בלו אליו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תקפז.

אשתי כעסנית בצורה בלתי רגילה, ואני סובל ממנה הרבה, לכן אני רוצה להתגרש

שאלה:

מאת בנימין: לכבוד הצדיק מיבנאל. שמי בנימין, ואני סובל הרבה מאשתי, היא כעסנית בצורה בלתי רגילה, ואני רוצה להתגרש ממנה, אבל איני יודע מה לעשות, כי יש לי ששה ילדים. מה אתם מיעצים לי לעשות?

תשובה:

בעזרת השם ותפריך, יום שני לסדר בא, ג' שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל בנימין, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הנה חכמינו הקדושים אמרו (ערוכין מא.): מי שיש לו אשה רעה, אינו רואה פני גיהנום, למאי נפקא מינה — לקבולי באהבה. ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק ב', סימן צ'): אם היא אשה רעה, תזזה לבל תבגד בה, רק תקבל באהבה, כי על-ידי-זה אינך רואה פני גיהנום. הרי שלך לפניך, מה דעת רבנו ז"ל בענין כזה, כשהאשה היא רעה וכעסנית וכו'.

ומענין לענין באותו ענין ידועה גדלתו של הרבי רבי זושא מהאניפולי זי"ע, שרבנו ז"ל הפליג מאד במעלתו, היתה לו אשה מאד מאד קנטרנית ורעה וכו', עד שפעם אחת אמר: רבנו של עולם, עד כאן, אני לא יכול יותר וכו'. והראו לו את הגיהנום מה קורה שם וכו', ענה ואמר: אם כן, גינענדל (שם אשתו), תקללי יותר ויותר וכו', עדיף לשמע את הקללות והזלזולים והבזיונות מאשר לעבר את הגיהנום. וממי מדברים? מאיש אלקי נורא מאד, שכל ימיו סבל מה שסבל, והגיע למדרגה כזו, שהעידו צדיקים, שפלאכי מעלה קבלו נזיפות וכו': לכו ללמד מה זו ראה מהרבי רבי זושא זי"ע, הינו מלאכי מעלה צריכים ללמד מה ואיך יראים ומפחדים מבורא עולם, כמו שהרבי רבי זושא זי"ע מפחד. ואם הוא השלים עם המצב שלו וכו', באין ערך שאתה צריך לומר ולהשלים עם המצב שלך, ותעשה כל מה שביכולתך לעשות שלום-בית.

כל זה אני כותב לך מה שרבינו ז"ל אומר במצב כמו ששלך, וכן מה שאמר הרבי רבי זושא מהאנפולי זי"ע.

עכשו אכתב לך מה שיש לי לומר לך.

קדם כל אני לא כל-כך בטוח, שאתה הצדיק והיא המרשעת וכו', לכל סבה יש מסבב, הינו לא בחנם היא מקללת אותך וכו', אולי אתה בכלל לא מתיחס אליה כמו שצריכים, אולי אתה לא מכבד אותה כמו שצריך, כי רבינו ז"ל גלה בפרוש (לקוטי מוה"ר ז, חלק א', סימן רב), שנשים צריכות כבוד, ורבינו ז"ל אמר (שיחות ה"ז, סימן רסד), שצריכים לכבד וליקר מאד את האשה, כי היא סובלת צער עבור, צער לדה, צער גדול וכו', וחקמינו אמרו (בבא מציעא נט): אוקירו לנשייכו כי היכי דתתערתו [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו], ואמר רבינו ז"ל (לקוטי מוה"ר ז, חלק א', סימן סט), שעקר העשירות באה לאדם רק בזכות האשה.

ולכן בעל צריך לדעת איך להתנהג עם האשה וכו', ולא ללכת לה על העצבים וכו', לא להקניט אותה וכו', לא להשפיל אותה וכו', יש אלה ואחת דרכים להוציא את האשה מהעצבים, עד שתתפרע והיא תקלל וכו'. ולכן כשאתה כותב שאשתך פעסנית וכו', צריכים לרדת אל השרש למה זה ככה? ומה מביא אותה להיות ככה? ודע לך, כי כל סבה יש לה מסבב וכו', ולכן קדם שאתה הולך להצהיר שאשתך היא פעסנית ועצלה ורעה וכו', תבדק את מעשיך וכו', ותבחן בעצמך איך אתה מתנהג עמה? ! האם אתה נותן לה יחס וכו'? ! האם אתה בכלל מתאמץ לקנות לה שמלה או נעלים וכו', או עוזר לה במה שהיא צריכה וכו'? ! ואז

שו"ת א' תקפח ברסלב קיז

על-ידי ישוב הדעת אמתית תראה ותשפיל ותבין, כי היא לא כל-כף רצה כמו שאתה חושב, וכמו שאתה מצויר אותה.

הקדוש-ברוך-הוא יתן לך דעת ושכל, ותשלים עם אשתך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תקפח.

עד עכשו התמדתי בלמוד הדרך היומי, אך מאז שנכנסתי בעסק הרבים, הפסקתי ללמד

שאלה:

מאת צבי: שלום וברכה לצדיק מיבנאל, ה' ישמרהו ויחיהו לארך ימים.

נתעוררתי על ידכם ללמוד בכל יום את הדרך היומית, והתחזקתי מעמד עד לפני שבועים. זכיתי לסיים את כל מסכת ברכות ואת רב מסכת שבת, אבל מפנין שלאחרונה נכנסתי בעסק הרבים, הפסקתי מלמודי. מה אני יכול לעשות, כדי שאזכה לחזור ללמוד, ולהמשיך תמיד בלי להיות משפיע משום דבר? אודה מאד לצדיק שידריכני.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בא, ד' שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל צבי, גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אָמַר (לקוטי־מוֹתֵרֵן, חלק א', סימן רפד), שְׁמַה שְׁאָמְרוּ
 חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת לא.), שְׁשׂוֹאֲלִין אֶת הָאָדָם — קִבְעַת
 עֵתִים לַתּוֹרָה? הֵינּוּ שְׁשׂוֹאֲלִים אֶת הָאָדָם אִם 'גִּנְבַת' מֵהַזְמַן
 שֶׁלָּךְ לְלַמֵּד תּוֹרָה; וְהוֹכִיחַ אֶת אֶחָד שְׁאָמַר לוֹ, שֶׁהוּא כָּל־כָּף
 עֲסוּק בַּמַּשָּׂא וּמִתֵּן עַד שְׁאִין לוֹ פְּנָאֵי לְלַמֵּד. וְעַל זֶה אָמַר לוֹ
 רַבְנּוּ ז"ל, שְׁצַר־יָכִים 'לְגַנְב' זְמַן כְּדֵי לְלַמֵּד תּוֹרָה.

וְהִנֵּה אֲנִי נוֹתֵן לְכָל אֶחָד עֲצָה עֲבוּר הַדָּף הַיּוֹמִי, שְׁזֶה
 עֲנִין נִפְלָא לַחֲטוּף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא שְׁזֶה שְׁמִירָה לְנַפְשׁ,
 שְׁתַּכְּף־וּמְיָד אַחַר הַתְּפִלָּה בְּעוּדוֹ עִם תְּפִלִּין דְּרַבְנּוּ תָם,
 שְׂיֵאמַר וַיִּגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, שְׁזֶה עֲנִין גְּדוֹל, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ
 חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זְרָה יט.): לְעוֹלָם לְגַרְיִם אִינִישׁ, אִף עַל
 גַּב דְּמִשְׁפַּח, וְאִף עַל גַּב דְּלֵא יַדַּע מַה קָאָמַר, עַד כְּדֵי כָּף
 חָשׁוּב לְלַמֵּד גְּמָרָא, וְאַחֲר־כָּף בְּעָרְב אוֹ כְּשֵׁישׁ לָךְ פְּנָאֵי,
 תְּלַמֵּד עוֹד פַּעַם אֶת הַדָּף גְּמָרָא עִם רַש"י וְכו', אֲבָל כָּף לֹא
 יַחֲסֹר לָךְ יוֹם מִבְּלֵי לַמוּד גְּמָרָא.

וְאַתָּה צְרִיף לְדַעַת, כִּי כָּל זְמַן שְׁאָדָם פּוֹתַח אֶת הַגְּמָרָא,
 הוּא יְהִיָּה יָרָא שְׁמַיִם, כִּי לַמוּד גְּמָרָא אֲפֵלוּ בְּגַרְסָא שׁוֹמֵר אֶת
 הָאָדָם, וְכָל זְמַן שְׁאָדָם פּוֹתַח אֶת הַגְּמָרָא, נִכּוֹן לְבוֹ יְהִיָּה
 בְּטוּחַ שֶׁהוּא יִשְׂאָר בִּיְהוּדוּת וְכו', אֲבָל בְּרַגַּע שְׁעוֹבֵר יוֹם אֶחָד
 מִבְּלֵי לַמוּד גְּמָרָא, הוּא מִתְקַרֵּר מִיִּרְאַת שְׁמַיִם וְכו', עַד
 שְׁלִבְסוּף הוּא עוֹזֵב, רַחֲמֵנָא לְצִלָּן, אֶת הַדָּת לְגַמְרֵי, הוּא
 מִפְסִיק לְהַתְּפַלֵּל בְּמַנְיָן וְכו', עַד שְׁמִפְסִיק לְגַמְרֵי מְלֵה־תְּפִלָּל
 וְכו', וְכֵן מִתְקַרֵּר מִקִּיּוֹם מַצּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת.

וְלִכֵּן אֵי־עָצָף, שְׁתַּכְּף־וּמְיָד בְּעוֹד הַתְּפִלִּין עֲלֶיךָ, תִּגְרַס אֶת
 הַדָּף, וְכָף לֹא יַחֲסֹר לָךְ יוֹם מִבְּלֵי לַמוּד דָּף גְּמָרָא, שְׁזֶה
 שְׁמִירָה לְנַפְשׁ וְכָל חַיּוּתָהּ, וְתַרְגִּישׁ סְפוּק גְּדוֹל לְנַפְשֶׁךָ, כִּי

שו"ת א' תקפט בְּרִסְלָב קיט

אָפּלוּ הַגִּירָסָא הוּא דְבַר גְּדוּל מְאֹד, וּמִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ אַרְבַּעַת מְלֶאכִי הַשְּׁמִירָה, שֶׁהֵם רְאֵשֵׁי תְבוּת: גְּמ'ר'א' — ג'בְּרִיאֵל, מ'יכָאֵל, ר'פָּאֵל, א'וֹרִיאֵל, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁנֹזְהַר בְּזֶה.

הַמֵּאחַל לָהּ בְּרִכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תקפט.

**הָאֵם תִּקּוּן הַכְּלָלִי מִתְקוּן גַּם אֶת מִי שְׁנֹכְשֵׁל עִם
גוֹיָה?**

שְׂאֵלָה:

מֵאֵת שְׁלוּמֵי: שְׁלוֹם, זֹאת הַפֶּעַם הִרְאֵנוּ שְׂאֵנִי כּוֹתֵב לָהּ כְּבוֹד הָרֵב, אֲנִי נוֹרָא מִתְחַזֵּק מִהַסְּפָרִים שֶׁלָּהּ, וְגַם מִסְּפָרֵי רַבְּנֵי, זְכוּרֵנוּ לְבְּרִכָּה. אֲנִי מִקְּוֵה שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ הוּא יִרְפָּא אוֹתָהּ בְּמַהֲרָה.
הַשְּׂאֵלָה שְׁלִי: כְּתוּב בְּסֵפֶר שְׁמִירַת הַבְּרִית: "תִּקּוּן הַכְּלָלִי הוּא תִקּוּן גָּמוּר לְכָל מִינֵי חֲטָאִים, בְּפֶרֶט לְפָנֵם הַבְּרִית". הָאֵם 'תִּקּוּן הַכְּלָלִי' מוֹעִיל גַּם לְמִי שְׁנֹכְשֵׁל עִם גוֹיָה?
תוֹדָה רַבָּה מֵרֵאשׁ.

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר בֵּא, ד' שְׁבַט ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל שְׁלוּמֵי, גְּרוֹ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דַּע לָהּ, שְׂרַבְּנֵנוּ ז"ל הִבְטִיחָנוּ בְּחַיָּיו, אֲשֶׁר מִי שְׂיִכּוּא אֲצִלוֹ אַחַר הַסְּתַלְקוֹתָיו, הֵינּוּ אֶל צִיּוּנֵי הַקְּדוּשׁ בְּעִיר אוּמָן,

ויתן פרוטה לצדקה בעבורו, ויאמר את העשרה מזמורי תהלים הנקראים 'תקון הפללי', אפלו אם עצמו וגבהו חטאיו ופשעיו, יוציאו מהשואל תחתיית. וזה סובב על כל מיני פגמי הברית, רחמנא לישזבן.

ולכן הדבר הראשון לתקון נפשך — תסע אל ציון רבנו ז"ל, ותקים את זה בלי שום חכמות והשפלות, כי מה לא יעשה אדם לתקון נפשו; ובפרטיות כשאדם נכשל עם גויה, רחמנא לצלן, היא קשורה בו ככלב והולכת לפניו, וגדל הבושה שתהיה לו — זה אין לתאר ולשער כלל, וזפי הראות רואים איך שהקלפה שנובראה מהעון הזה, מסבבת אותו ונוקמת בו, והוא אפלו אינו יודע, כי חושב כאלו פלוני או אלמוני מצערים אותו וכו', והוא אינו מבין, כי הוא מסבב עם קלפה רעה, אשר תחתייה יש אלפים ורכבות קלפות ומשחיתים שנוקמים ומצערים אותו.

ולכן אם אתה רוצה לתקן את החטא הזה, סע קדם אל ציון רבנו ז"ל, ושם תתודה אליו יתברך, שעל ידי זה יצאו העוונות מעצמותיך החקוקים בהם, כי העוונות חקוקים על עצמותיו, כמו שאומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ד'); ולכן אשרי מי שעושה כל מה שביכולתו לעשות עבור תקון נפשו, העקר לברח אל ציון רבנו ז"ל, והוא כבר ינהיג אותך בהנהגה כפי שרש נשמתך.

העקר הרגל עצמך לדבר הרבה עמו יתברך, ולהתודות לפניו יתברך, כי אין לך דבר העומד בפני התשובה. ועקר התשובה זה ודוי דברים — להתודות לפניו יתברך, כמאמר ז"ל (תורת פנים בחקתי): אמר הקדוש-ברוך הוא לישראל, מיד פשמתודים לפני, אני חוזר ומרחם עליהם.

שו"ת א' תקפ"ט בְּרִסְלָב קכא

וְכָל יְמֵי חַיֵּיךָ תִּבְרַח מִגְּאֻנָּה וְיִשׁוּת, כִּי הַחוּטָא בְּחֻטָּא
הַמְּגִנָּה שֶׁל פְּגָם הַבְּרִית, וּבִכְפָּרֵט הַבָּא עַל גּוֹיָה, רַחֲמָנָא לְצַלּוֹן,
נִכְנָסוֹת בּוֹ מִחֻשְׁבוֹת שֶׁל גְּאוֹת וְגִדְלוֹת וְיִשׁוּת וְעוֹד אוֹמֵר
דְּעוֹת וְכוּ'. וְאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, גְּאֻנָּה, סִימָן ל"ד): גְּאֻנָּה בָּאָה
עַל-יְדֵי שֶׁלֹּא תִקְנַתְּ חֹטֵאת נְעוּרִים, וְזֶה הוֹרֵס אוֹתוֹ לְגַמְרֵי. כִּי
בְעַל גְּאֻנָּה קָשָׁה לוֹ לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה. וְלָכֵן מִי שֶׁיּוֹדֵעַ נִגְעֵי
לְבָבוֹ וּמְכַאוֹבָיו, שֶׁיִּשְׁפִּיל עַצְמוֹ, וְאִף פַּעַם לֹא יִתְעַרֵּב
בְּמַחְלָקַת וְכוּ', וְאִזּוֹ וְשָׁב וּרְפָא לוֹ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תקצ.

**קָלַלְתִּי אֶת בְּעָלִי, וְאָמַרְתִּי לוֹ שִׁילָךְ מִהַבֵּית, מֵאִז
הוּא הֵלֵךְ, וְאִינוֹ מוּכָן לְחִזּוֹ הַבֵּיתָה**

שְׂאֵלָה:

מֵאֵת דוֹרִיס: שְׁלוֹם לְצַדִּיק מוֹהֲרָא"ש, אֲנִי מְבָרַכְתְּ
אוֹתָךְ בְּרַפּוּאָה שְׁלֵמָה וּבִבְרִיאוֹת אֵיתְנָה, וְשִׁתְּמִשִּׁיךְ
לְחֻזַּק אוֹתִי וְאֶת יְלָדֵי.
בְּעָלִי חוֹלָה לֵב וְסִכְרֵת בְּרָמָה מְאֹד חֲמוּרָה, וְאֲנִי וְהוּא
לֹא כֹל-כֶּף מְסַתְּדָרִים. לְפָנַי כְּחֹדֶשׁ וְחֻצֵי הוּא עֹזֵב אֶת
הַבֵּית כְּפִי שֶׁעָשָׂה כְּבָר כְּמָה פְּעָמִים בְּעֶבֶר. בְּפְעָמִים
הַקּוֹדְמוֹת שֶׁהוּא עֹזֵב, הוּא הֵיךְ חוֹזֵר, אִךְ הַפְּעַם הוּא
כְּבָר חֹדֶשׁ וְחֻצֵי בַחוּץ, וְעוֹד לֹא חוֹזֵר. הַיְלָדִים מִתְּכַתְּבִים
אֵתוֹ בְּהוֹדְעוֹת, וּמְדִי פַעַם הוּא רוֹאֵה אוֹתָם, אִךְ הוּא
לֹא רוֹצֵה לְחִזּוֹ הַבֵּיתָה, וְלֹא מְעַנֵּן לְדַבֵּר אֵתִי.
אֲנִי לֹא יוֹדַעַת מַה לַעֲשׂוֹת, כֹּל הַזְּמַן אֲנִי שׁוֹלְחַת לוֹ
הוֹדְעוֹת שִׁיחֹזֵר, אִךְ הוּא לֹא רוֹצֵה. אֲנִי בּוֹכָה הַמּוֹן.
לְפָנַי שֶׁהוּא הֵלֵךְ, הֵייתִי צוֹעֶקֶת עֲלָיו, וְלֹא הֵייתִי

קכב שו"ת א' תקפט ברסלב

מסתדרים, אמרתי לו שילך כבר מהבית, והייתי
מקללת אותו, ועכשו אני מצטערת על כל המלים
האלו.

מה הצדיק אומר על זה? מה אפשר לעשות? תודה
רבה.

תשובה:

בעזרת השם ותפריך, יום שלישי לסדר בא, ד' שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל דוריס תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

עם כל הכבוד לך, את צריכה לדעת, כי בעל זה לא "שק
חבטות", לא יכולים לצעק ולצרח על הבעל, לחרף ולבזות
אותו ולקלל אותו כאחד הריקים, מפני שאת עצבנית וכו',
ובפרטיות שהוא חולה לב וגם חולה במחלת סכרת חמורה
וכו', איפה הרחמנות שלך? ! כן מתנהגים עם בעל? ! הרי
את היית צריכה לעזור לו, כל החיים הוא עבד קשה לפרנס
את הבית, ואת זלזלת בו, ועכשו כשהוא כל-כך חולה וכו'
את צריכה להתנפל עליו ולקלל אותו בכל מיני קללות, ואת
עוד רוצה שישאר בבית? ! מה את חושבת, את תצעקי עליו
בכל יום ובכל שעה שילך כבר מהבית וכו', והוא עוד
יחזר? !

אין זה יפה פלל ההתנהגות שלך, שאת מתנהגת עם
בעלך, אשר הוא האבא של הילדים שלךם.

את צריכה לחזור בתשובה שלמה, ולבקש ממנו סליחה,
אחרת מה יש לו עוד לחזור לביתו? ! את צריכה להבטיח לו

שו"ת א' תקצא ברסלב קכג

וּלְעֲצָמָהּ, שְׁתַּפְּסִיקי עִם הַהֲתַנְּהוּגוֹת הַבְּרוּטְאִלִּית הַזֹּאת וְכוּ',
וְאִז כּוֹלֵי הָאֵי וְאוֹלֵי יַחֲזֹר.

וְכַל זֶה יִהְיֶה לָךְ בֵּית-סֵפֶר, שֶׁכָּף לֹא מִתְנַהֲגִים עִם בְּעַל.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תקצא.

מַה הַפְּנֹה שֶׁ"הַצְּדִיק בּוֹנֶה מִשְׁכָּן שְׁמִמְנוּ
מִקְבָּלִים תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן אֶת הַבַּל פִּיהֶם,
שְׂאִין בּו חֲטָא"?

שאלה:

מַאת עִידוֹ: לְמוֹהֲרָא"ש שְׁלִיט"א שְׁלוֹם רַב.
אֲנִי וְהָרֵב שְׁלִי לְמַדְנֹו אֶת תּוֹרַה רַפ"ב, וְכַתוּב שֶׁם בְּסוּף,
שֶׁהַצְּדִיק בּוֹנֶה מִשְׁכָּן, שְׁמִמְנוּ מִקְבָּלִים תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית
רַבֵּן אֶת הַבַּל פִּיהֶם שְׂאִין בּו חֲטָא.
אֲשַׁמַּח מְאֹד, אִם הַצְּדִיק יוּכַל לְפָרֵשׁ אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת,
וְזֶה יַעֲזֹר לָנוּ מְאֹד. תּוֹדָה.

תשובה:

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ד' שְׁבַט ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל עִידוֹ, גֵּרוֹ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

כָּל צְדִיק וְצְדִיק שֶׁיֵּשׁ תַּחְתּוֹ אֲנָשִׁים, אָמַר רַבְּנֹו ז"ל
(לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימָן א' וְסִימָן ח') סִימָן שֶׁיֵּשׁ לוֹ רוּחַ אַחֲרַת
מֵה שְׂאִין לְהַמּוֹן-עַם, וְיֵשׁ לוֹ בְּחִינַת מְמִשְׁלָה, בְּלִבְדֵּי שְׁלֹא

יהיה איזה מפרסם של שקר, שזה בחינת עזות מלכותא בלא תגא, "מלך בלי כתר", סתם התקבצו אליו אנשים שטועים בו, והוא מוליך אותם שולל וכו'.

אבל אם הוא מצד הקדשה, הוא בונה בחינת משכן, שכל אלו האנשים שמקבלים ממנו, נכנסים במשכן הזה, ונקרא בחינת משכן, ששם ממשיך עליהם אלקותו יתברך. ולכן כל אלו שהם תחתיו, הם בכלל תינוקות של בית רבן, וינקים מרבן על ידי שהוא מקבץ אותם יחד.

והצדיק הגדול במעלה נוראה ונפלאה מאד, הוא מקבץ את כל המשפנות האלו, כל המנהיגים האלו, והוא בונה משכן גדול, שזה סובב על רבנו ז"ל, שיש לו ממשלה על כל המנהיגים, אפלו בלא יודעים, וכלם מקבלים על ידו את ההתעוררות וכו', כי הוא מוצא את נקדת חיות אלקות שיש בכל אחד ואחד וכו', ואפלו אלו שנמצאים בהסתרה שבתוך הסתרה וכו', כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן נו), והוא מגלה את אמתת מציאותו יתברך לכל אלו הנשמות שנפלו בתוך הסתרה שבתוך הסתרה, ומוציאם משם.

וזה פשוט למי שמבין בזה, איך שנתעוררין נשמות ישראל בכל פעם, ומתקרבים אל רבנו ז"ל, עד שלבסוף כלם יתקרבו, ויש בזה דברים נעלמים ונסתרים, איך שרבנו ז"ל בונה את המשכן הגדול, ומקבץ את כל הנדחים.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

א' תקצב.

**מְצִיעִים לִי בַחֹר, אָבֵל לֹא רוֹצִים לְסַפֵּר לִי אֶת
כָּל הַפְּרָטִים עֲלָיו. הָאֵם לְהַפְגִּשׁ אֶתוֹ?**

שְׂאֵלָה:

מֵאֵת חֲנָה: לְכַבוֹד קִדְשַׁת מוֹהֲרָא"ש שְׁלִיט"א.
לִפְנֵי כַּמָּה יָמִים אָמַא שְׁלִי אָמְרָה לִי, שְׁדוּדָה שְׁלִי
הִצִּיעָה לָּהּ בַּחֹר בְּשִׁבְלִי. הַבַּחֹר לוֹמַד תּוֹרָה חֲצִי יוֹם
וְלוֹמַד מְקַצֵּעַ חֲצִי יוֹם. בְּקִשְׁתִּי מִמֶּנָּה עוֹד פְּרָטִים עַל
הַבַּחֹר, אָבֵל הִיא הִתְעַצְבָּנָה עָלַי, שְׂאֵנִי שׁוֹאֵלֶת הַרְבֵּה
שְׂאֵלוֹת, וְאָמְרָה: "תִּצְאֵי וְתִרְאֵי". אֲנִי מִפְחָדָת לְצֵאת
אֶתוֹ, כִּי כָּל בַּחֹר שֶׁהִיא הִצִּיעָה, לֹא הִיָּה לְרוּחִי.
בְּמִקְרָה שֶׁל הַבַּחֹר הִזָּה סְפָצִיפִית זֶה בֵּן יָכוֹל לְהִיּוֹת
מִתְאִים, בְּגִלְל שֶׁהוּא גַם לוֹמַד וְגַם עוֹבֵד, אָבֵל בְּגִלְל
שֶׁהִיא לֹא רוֹצָה לְסַפֵּר לִי עוֹד פְּרָטִים עָלָיו, זֶה גּוֹרֵם לִי
קֶצֶת לַחֲשָׁד. וְאוּלַי הִיא מִתְבַּיֶּשֶׁת לְבִקֵּשׁ עָלָיו עוֹד
פְּרָטִים? בְּכָל מִקְרָה, אֲנִי לֹא רוֹצָה עוֹד אֲכַזְבָּה.
מַה לַעֲשׂוֹת — לְצֵאת אֶתוֹ אוֹ לֹא?

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר בֵּא, ד' שְׁבַט ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל חֲנָה תַחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהִבִּין, אִם לֹא מְנַסִּים וְלֹא בּוֹחֲנִים לְבַד וְכוּ',
אֲזִי לֹא יוֹצֵא פְלוֹם, וּבִפְרָט בְּעִנְיֵי שְׁדוּכִין, אֶת צְרִיכָה
לְהִתְחַתֵּן, אֶת צְרִיכָה לְחִיוֹת עִם הַבַּחֹר וְכוּ', וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה
לְהִיוֹת חֲכִי מְאֻשְׁרֶת.

קכו שו"ת א' תקצג ברסלב

ולכן הבחירה רק בידך, את בעצמך צריכה לבדוק, ואל
תסמכי על אף אחד בעולם, כל אחד פשלעצמו הוא מלא
אינטרסים אישיים וכו', ולכן את צריכה להסתפל מה טוב
בשבילך.

הקדוש-ברוך-הוא יוליך אותך על הדרך הנכונה, וימציא
לך את הבחור לפי שרש נשמתך, ותתחתני ותהיי הכי
מאשרת בחיך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תקצג.

האם יש סגלה פלשהי, כדי לזכות לדירה משלי
בארץ ישראל?

שאלה:

מאת בר נתן: שלום לרב ורפואה שלמה ואריכות ימים
ושנים.

האם יש סגלה או הנהגה מיחדת, כדי לזכות לדירה
משלי בארץ ישראל?

תשובה:

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר בא, ד' שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל בר נתן, נרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואות חן על הברכות והאחולים, וכל המברך — מתברך מפי אל עליון.

נכון הוא, שלכל בר ישראל תהיה דירה בארץ ישראל, כי יום יבוא, שכל עם ישראל יחזרו לארץ ישראל בביאת גואל צדק. ואמרו חכמינו הקדושים (מגלה ט): עתידים בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל שיקבעו בארץ ישראל.

ולכן בודאי ראוי לכל בר ישראל, שתהיה לו דירה משלו בארץ ישראל.

ואמר רבנו ז"ל (לקיטת מוהר"ן, חלק א', סימן קנה): וצריך כל אדם לבקש מהשם יתברך, שיהיו לו כסופין וגעגועים לארץ ישראל, וגם שיהיה געגועים לכל הצדיקים לארץ ישראל, והוא סגלה לכעס ולעצבות, לבקש ממנו יתברך, שתהיה לו דירה בארץ ישראל, ומה שתפלה פועלת — שום דבר אינו פועל.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

א' תקצד.

אני משעמם, לא יודע מה לעשות עם עצמי. אני
אני יכול להפיג את השעמום?

שאלה:

מאת חיים משה: שלום לצדיק.
הרבה פעמים השעמום תוקף אותי, ואני לא יודע מה לעשות עם עצמי, אני מחפש תעסוקה אבל לא מוצא.

איך אני יכול להפיג את השעמום?
 אני רוצה לספר לצדיק עוד דבר שמפריע לי: בזמן
 האחרון הייתי זקוק לעזרה, ובקשתי מבמה וכמה
 אנשים מהמשפחה המרחבת שיעזרו לי, כלם הקשיבו
 לי, אבל בתכל'ס אף אחד לא עזר לי, ולכל אחד הינה
 תרוץ אחר. איך אני צריך להתניחס אליהם אחרי
 שסרבו לעזר לי?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בא, ד' שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל חיים משה, גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! אתה צריך להתחזק, ושום דבר בעולם
 אסור שישבור אותך. אתה צריך לדעת, אפשר הוא יתברך
 מחיה ומתיה ומקיים את כל הבריאה כלה, ודבר גדול ודבר
 קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון,
 ולכן מה ולמה אתה צריך לבלבל את עצמך מאחרים
 בכלל? מה שאתה צריך תבקש ישירות ממנו יתברך, כי
 הוא הנותן לך חיל, הוא הבעל-הבית של העולם, למה אתה
 צריך לרוץ ולהתרוצץ אחרי בני-אדם שהם הכל ממש, כי
 אדם ובהמה תושיע השם, וכשבר ישראל מכניס את זה בתוך
 לבו, אז אף פעם לא ישעמם לו, הוא לא צריך את אף אחד,
 יש לו רק את הקדוש-ברוך-הוא, כמו שהרגיל אותנו רבנו
 ז"ל, שכל דבר שאנו צריכים, זה צריך לבוא רק על-ידי
 תפלה, כי גם בהמה מקבלת את מה שהיא צריכה, אבל
 מעלת האדם על הבהמה — שהוא מבקש ומתפלל לפניו
 יתברך מה שהוא צריך (עין שיחות-הר"ן, סימן רלג).

ולכן אל תהיה בטלן, הרגל עצמך רק לדבר עמו יתברך

שו"ת א' תקצד בְּרִסְלָב קכט

בְּעֶקְשָׁנוֹת גְּדוּלָה, וְאִם שְׂאֵתָה מְרַגֵּשׁ שְׂאִין מִי שִׁישְׁמַע אוֹתָךְ וְכוּ', כֵּן זֶה בָּא מִהַפְּסִירוֹת שְׁנִכְנִסָה בְּךָ מִחֲמַת עֲוֹנוֹתֶיךָ, כִּי כִּי אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סְפָר־הַמִּדּוֹת, אוֹת אֲמוּנָה, סִימָן כב): הַפֶּשַׁע שֶׁל הָאָדָם מְכַנִּיס כְּפִירָה בְּאָדָם; וְלִכֵּן כֹּל אֶחָד בְּגִלְל עֲוֹנוֹתָיו נַעֲשֶׂה מְשַׁעַע מִמֶּשׁ, כִּי (סוֹטָה ג.): אֵין אָדָם עוֹבֵר עֲבָרָה, אֲלֵא אִם-כֵּן נִכְנָס בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת, וְהַרוּחַ שְׁטוּת הַזֶּה הוּא שְׁנִדְמָה לְאָדָם כְּאִלוֹ הַכֹּל תְּלוּי בּוֹ, וְאֵז מְשַׁעֲמֵם לוֹ.

וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (כְּתוּבוֹת נט.): הַבְּטִלָּה מְבִיאָה לַיָּדֵי שְׁעָמוּם וְלַיָּדֵי זְמָה; וְלִכֵּן הִרְגַּל עֲצָמָךְ לְדַבֵּר רַק עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֹל מֵה שְׂאֵתָה רֹצֵחַ תִּבְקָשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְהוּא יְכַנִּיס בְּךָ דַּעַת וְשִׁכְל, שֶׁתִּדַּע אִם אֵתָה צָרִיךְ דַּבֵּר זֶה אוֹ לֵא, וְכֵן תִּרְבֶּה בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה עַל-פִּי סֵדֶר סֵדֶר דֶּרֶךְ הַלַּמּוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אֵז אִם פֶּעַם לֹא תִהְיֶה לְבַד.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (אֲבוֹת פָּרָק ו'): אֵין מְלֻוִים לוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תּוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּד. וְאָמְרוּ (תְּנָא דְבִי אֵלֶיהּ רַבָּה, פָּרָק טו): לְפִי שֶׁכֹּל הַמְרַבֶּה שִׂיחוֹת וְתַפְלוֹת, הֵם הַמְלֻוִים לוֹ לְאָדָם לְבֵית עוֹלָמוֹ; מִי שֶׁרַגִּיל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה יִלְוֶה אוֹתוֹ כֹּל יְמֵי חַיָּיו עַד הִרְגַע הָאֲחֵרוֹן. אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחִי כֶּכָּה וְאֵז עוֹלָמוֹ יִרְאֶה בְּחַיָּיו.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תקצה.

האם זה נכון, שפדי להבין פראוי את ה"לקוטי-
מוהר"ן", צריכים להיות בקיאים בספר 'עץ
חיים'?

שאלה:

מאת עידו: למוהרא"ש שליט"א שלום רב.
הרב שלי אומר, שאם בן-אדם אינו יודע את ספר 'עץ
חיים' ישר ופהוה, הוא אינו יכול להבין את הפונה של
רבנו בתורות של "לקוטי-מוהר"ן"? האם זה נכון?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בא, ד' שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל עידו, גרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

עם כל הכבוד לרב שלך וכו', אני מכרח להגיד, שרבנו
ז"ל אמר אחרת, שאי אפשר להבין בזהר ובתקונים ובכל
כתבי האריז"ל, אלא על-ידי ההקדמות הנוראות והנפלאות
שגלה לנו בלקוטי-מוהר"ן, ובפרוש אמר (ת"י-מוהר"ן, סימן שסה),
שבתוף דבריו כבר כלולים כל ספרי הזהר והתקונים וכל
כתבי האריז"ל. וכן כתב מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי-הלכות, תפלין, הלכה
ה', אות לח), כי על-פי הדברים האלה וכיוצא בהם, המבארים
בדברינו, תוכל לעשות לך דרך להבין מעט מזער בדרכי
הקבלה של הזהר הקדוש והאריז"ל, להוציא מהם דרכים
ועצות למעשה על-פי ההקדמות הנוראות ועצות אמתיות של
דברי תורתו של רבנו ז"ל, שכל תורה ותורה, וכל מעשה

שו"ת א' תקצה ברסלב קלא

ומעשה, הם פותחים שערים רבים של השגת אלקות, שעל-ידי-זה יכולין להבין גם כל דרכי הקבלה, אם תזכה לשקד על תורתו הקדושה יום יום בשקידה רבה, עיין שם.

הרי שלך לפניך, שצריכים להתמיד ביותר בדברי רבנו ז"ל, שהם פותחים פתחים להבין בדרכי הקבלה של האריז"ל ושל המקבלים הקודמים, כי האור של רבנו ז"ל עולה על הכל.

תראה את המכתב לרבך, ושיעורר את התלמידים להתמיד קדם הרבה בדברי רבנו ז"ל עד שיהיה שגור על פיו, פי צריכים כל-כף הרבה ללמד "לקוטי-מוהר"ן", "ספורי-מעשיות", "ספר-המדות", ושיחותיו הקדושות שבספרי "שיחות-הר"ן" ו"חיי-מוהר"ן", עד שיהיו שגורים על פיו ממש, וזה היה הרצון של רבנו ז"ל, שבפרוש אמר (חיי-מוהר"ן, סימן שמו), שצריכים ללמד בספרו שעור אחד פשוט, ללמד במהירות הרבה מאד, כדי שיהיה שגור בעל-פה, עיין שם.

אתה צריך לדעת, אשר עקר ההתקבחות אל רבנו ז"ל הוא רק על-ידי למוד ספרי רבנו ז"ל בשקידה עצומה, אשר בפרוש גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצב), שפניו, שכלו ונשמתו נמצאים בתוף הספר. ולכן כדי להכיר את רבנו ז"ל מכרחים להיות בקיאים קדם היטב בספרי רבנו ז"ל.

אשרי מי שמוסר את כלו בתוף ספרי רבנו ז"ל, אז יזכה לזכך את המדמה שלו, ויבוא אל השכל האמתי להכירו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תקצו.

בעלי רוצה לתת לבניו את שמו של אביו,
שנפטר בגיל 59. מה דעתו של הרב?

שאלה:

מאת ורד: שלום וברכה אל הצדיק מיבנאל.
ב"מזל טוב" נולד לנו בן. בעלי רוצה לתת לו שם אחר
אביו שנפטר בגיל חמשים ותשע, ואני רוצה להוסיף
עוד שם בנוסף לשם של אביו. בעלי ואני הסכמנו
שנשאל את הצדיק, ונקים את כל מה שניגיד לנו.
אנא ממך, צדיק יקר, תענה לנו תשובה, כי בעוד
ארבעה ימים יהיה הברית. מחפה לתשובה, תודה
רבה.

תשובה:

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר בא, ד' שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל ורד תחנה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

לתת שם אחר אבא שנפטר לחיי נצח, אין למעלה מזה
בכבוד אב, וזו מצות כבוד אב גדולה מאד, מכבודו בחייו
מכבודו במותו.

והנה נוהגים, שאם אחד נפטר לפני גיל ששים,
שמוסיפים עוד שם, כי כף אמרו חכמינו הקדושים (מועד קטן
כח.): מחמשים שנה עד ששים שנה זו היא מתת כרת, רבי
יוסף כשהגיע לשנת הששים שלו, עשה סעדת חג לתלמידיו,
ואמר: יצאתי מקלל כרת.

שו"ת א' תקצו ברסלב קלג

הרי שלף לפניה, שאם אחד נפטר לפני גיל ששים, ראוי להוסיף שם נוסף, כדי שהתינוק יאריך ימים ושנים טובות.

חוץ מאלו שנהרגו בשואה, השם ינקם דמם, יש האומרים, שמאחר שלא מתו מיתה טבעית, אזי לא צריכים להוסיף שם, אבל אחרים אומרים, שכן צריכים להוסיף שם, מאחר שמתו קדם ששים, ובצענן אלו שמתו בשואה, אזי זה רק מנהג, יש שמוסיפים שם ויש שלא מוסיפים שם, אבל מי שמת מיתה טבעית, או על-ידי חלי קדם ששים, נוהגים להוסיף שם, כדי שהתינוק יאריך ימים.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שהתינוק יביא ברכה בבית, וישמח וינחם אתכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תקצו.

האם גם מי שמסיים מסכת בגירסא, צריך לעשות סיום מסכת עם סעדה?

שאלה:

מאת עדן: לכבוד מוה"רא"ש שליט"א, רפואה שלמה.
רציתי לשאל, האם גם מי שמסיים מסכת בגרסא, עושה סיום מסכת? ומה לגבי סעדה?

תשובה:

בְּצִוַּת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בּא, ה' שָׁבֵט ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל עַדן תַּחֲיָה.

לְנֹכַח קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (שַׁבַּת קיח:): אָמַר אַבְיִי, תַּתִּי לִי דְכִי חֲזִינָא צוֹרְבָא מְרַבְּנֵן דְּשְׁלִים מְסַכְתָּא עֲבִידְנָא יוֹמָא טְבָא לְרַבְּנֵן, וּמוֹבָא בְּשַׁלְחֵן עָרוּךְ (יִזְרָה דְּעָה, סִימָן רַמו, סְעִיף כו): כְּשִׁמְסִים מְסַכְתָּ, מְצוּהָ לְשַׁמַּח וְלַעֲשׂוֹת סְעֵדָה, וְנִקְרָאת סְעֵדַת מְצוּהָ. וְהֵנָּה חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (עֲבוּדָה זָרָה יט): לַעֲוֹלָם לְגַרְסֵי אִינִישׁ, וְאַף עַל גַּב דְּמִשְׁפַּח, וְאַף עַל גַּב דְּלֵא יָדַע מֵאִי קָאָמַר. וְכַתֵּב עַל זֶה הַמְּהַר"ל מִפְּרָאג (חֲדוּשֵׁי אֲגוּדוֹת) וְכֵן הַחִיד"א (פֶּתַח עֵינַיִם), כִּי אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה מְזַכְּכוֹת וּמְקַדְּשׁוֹת אֶת הַנַּשְׁמָה, וּמְדַבְּיקוֹת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הָרִי שְׁלֵף לְפָנֶיךָ, שְׂזָה גַם נִקְרָא לְמוֹד, וְלִכֵּן גַּם כְּשִׁמְסִים מְסַכְתָּ בְּגִירְסָא, יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת סִיּוּם וְלַעֲשׂוֹת סְעֵדָה, וּתְהִלָּה לְאֵל, כֹּל הַתְּלַמִּידִים אֲצִלְנוּ רְגִילִים כָּל-כָּף בְּסִיּוּם מְסַכְתוֹת, שְׁכָבֵר אֵין לָהֶם פְּנָאֵי לַעֲשׂוֹת סְעֵדָה מְרַב חֲזָרָה שְׁחוּזָרִים עַל מְסַכְתָּ אַחַר מְסַכְתָּ וְכו'.

וְהַכְּרַתִּי אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אַחַר חֲתֻנָּתוֹ אָמַר לְאַשְׁתּוֹ, שְׁהִכִּינָה לוֹ פֶּת שְׁחֲרִית: הַיּוֹם תּוֹסִיפִי לִי עוֹד מְשָׁהוּ. וְשִׂאֲלָה: לָמָּה? עָנָה וְאָמַר: הַיּוֹם עָשִׂיתִי סִיּוּם הַש"ס. וְהִיא הַתְּפַעֲלָה מֵאֵד עַל זֶה, אֵיךְ שְׁלֵא עוֹשָׂה שׁוּם עֶסֶק מְכַל זֶה, לַעֲשׂוֹת בְּכַמְבֵּי רַעַשׁ גְּדוֹל וּסְעֵדָה גְּדוֹלָה, שְׂזָכָה לַעֲשׂוֹת סִיּוּם הַש"ס,

שו"ת א' תקצח ברסלב קלה

וכל זה מרב הצניעות והענוה שיש בין אנשי שלומנו, התלמידים שלמדו אצלי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תקצח.

גרשתי מבית-הכנסת שלנו יהודי שנראה משגע,
ומאז יש לי יסורי מצפון שהתנהגתי ככה

שאלה:

מאת שלמה: לכבוד אדונינו מורנו ורבנו, הצידיק היקר שלום. ברוך בואכם לארץ הקדש, מי יתן שיצמחו מן הבקור הזה ישועות נפלאות לכלל ישראל, וגם לכל אחד ואחד, עד שיתאחדו כל ישראל, ונופה לביאת משיח צדקנו, ולגאולה השלמה ברחמים, אמן.

בשבוע שעבר באתי לתפלת ערבית בבית-הכנסת האזורי שליד מקום מגורי, והנה לתדהמתי אני רואה יהודי לא צעיר מעטר בתפלין, ועומד בתפלה, מיד הבנתי שמשהו אתו אינו בשורה, ונזכרתי גם שראיתי שכתבתם באיזה מקום, שמי שעובר על שלחן ערוך, ואפלו במעשה הנראה בצדקות, זה כבר מראה שהוא פגום. כשהתחילו הציבור להתפלל, נכנס אותו יהודי להיכל והתישב במקומו. לאחר מספר דקות הוא קם ממקומו והחל לעשות תנועות בידיו ובפניו לעבר צבור המתפללים, ומדמהם בפיו, כמו שמתלונן על מישוהו. אני, שכבר קדם חשבתי להעיר לו על התנהגותו, ובפרט שזכרתי מה שראיתי שכתבתם, שמשגע ראוי לגער בו ולסלקו מהר מהמקום (אכן שם היה מדבר לענן היכל הקדש, שלא ידפך המקום למשגעים, אך

אני הקשתי גם לשם, לא עצרתי ודפקתי על השלחן והשתקתי אותו, וראיתי על פניו שזוהה אותי. אחרי התפלה המשכתי עם המחשבה שצריך לסלקו, ופניתי למישהו ואמרתי לו, שצריך לראות לסלקו מן המקום, לפני שישתכן כאן. הוא לא כל-כך הסכים אתי, ובין כך נוצרה התקהלות, ההוא שם לב שמדברים עליו ושאני בראשם. אני אמרתי לו לעיני כלם שכאן זה לא בית משגעים, וכאן באים להתפלל, והוא לא יכול להפריע את התפלה, ואם הוא לא יסתלק אני אקרא למשטרה. הוא נגש אלי בתנועה מאימת ואמר שהוא לא מפחד ממני ומהמשטרה. חלק מהקהל הרגיע אותו, ואמר לו שהוא צודק, ואז הוא צעק לעברי, שאחזר לפולגיה ושכל הפולגים שחצנים וכו', ובגללנו נפטרו הוריו וכו', ובסופו של דבר עזבתי את המקום.

אחר-כך הייתה לי הרגשה לא טובה על כך שהיה לי בעס פנימי ועזות, שבדרך כלל איני רגיל להתנהג כך, ואחר-כך גם התחלתי להרהר אם עשיתי טוב ואולי סתם פגעתי ביהודי מסכן. אנא עזרו לי לברר את זה ולתקן את מעשי. האם נהגתי בשורה?

תשובה:

בעזרת השם ותפריך, יום רביעי לסדר בא, ה' שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל שלמה, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

היטב היטב חרה לי על התנהגותך, איך יכול אדם ללכת ולביש בן אדם ולנסות לגרש אותו מבית-הכנסת?! האם שמו אותך לשוטר?! האם אתה אחראי?! זה בית-כנסת אזורי, ששיף לכלל התושבים, לכלל הצבור, ואתה נכנס להתפלל, ורואה בן-אדם מוזר וכו', אתה מתחיל לצעק עליו

וְלַצְרַח עָלָיו וּלְבַיֵּשׁ אוֹתוֹ וּלְהַעֲיֵף אוֹתוֹ בַּחוּץ וְכוּ', מִי אַתָּה
לְגַמְרֵי וְכוּ', וְאִיךָ מְלַאֲךָ לְבָךְ לַעֲשׂוֹת דְּבַר כְּזֶה?!

מה אַתָּה מְדַמָּה אֶל "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", שְׁאוֹתוֹ בּוֹנֵה רַבְּנוּ
ו"ל, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נט), שֵׁם אָנִי
מְזוּהָר מְאֹד מְאֹד, שְׁאֲצַלְנוּ אֵין לְתַת לְמַשְׁגָּעִים, מְסַמְמִים,
אֱלִימִים, מְשֻׁנִּים וְכוּ' וְכוּ' לְהַכְנִס שְׁמָה, זֶה מְקוֹם פְּרָטִי, אֲזִי
רְשׁוּתֵנוּ לְשִׁמּוֹר עַל הַמְּקוֹם, שְׁזָר לֹא יִתְעַרֵּב בֵּינֵינוּ, אֲבָל
בֵּית-הַכְּנֻסֶת אֲזוּרֵי שְׁשִׁיף לְכֻלָּם, שֵׁם אֵין אֵף אֶחָד בְּעַל-הַבַּיִת,
וְאֲסוּר לְבִזּוֹת בֶּן אָדָם, וְאֲסוּר לְגַרֵּשׁ שׁוֹם בֶּן אָדָם.

וְזֶה סוֹכֵב גַּם בְּאוֹמֵן אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, צְרִיכִים לְדַעַת,
שְׁרַבְנוּ ו"ל הוּא מִתְּנָה לְכֻלָּל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאֵין לְאֵף אֶחָד
רְשׁוּת לְרַחֵק אֶת אֵף אֶחָד מִשֵּׁם, וּמִכּוֹא מֵהַצְדִּיק הַקֹּדֶשׁ
מִקְרָלִין, זְכוּתוֹ תִּגָּן עָלֵינוּ (בֵּית אֶהָרֵן אָמַר): מֵה הַקֹּדֶשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא לְכָל, כִּף רַבִּי שְׁמֵעוֹן לְכָל. וְזֶה סוֹכֵב גַּם עַל רַבְּנוּ
ו"ל, שֶׁהוּא מִתְּנָה לְכֻלָּל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלְכֻלָּל כָּל הָעוֹלָם
כְּלוּ, וְהוּא תִקּוֹן כָּל הַדּוֹרוֹת.

וְלִכֵּן אֵין לְשׁוֹם אָדָם רְשׁוּת לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַצִּיּוֹן הַקֹּדֶשׁ,
וַיֹּאמֶר שֶׁהוּא בְּעַל הַבַּיִת, אֲדַרְבָּה, רַבְּנוּ ו"ל הוּא סוּד הָאָרוֹן
נוֹשֵׂא אֶת נוֹשְׂאָיו. וְרוֹאִים בַּחוּשׁ, מִי שֶׁרַק רָצָה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל
הַצִּיּוֹן בְּכָל מֵינֵי שְׁמוֹת "הַנּוֹעֵד הָעוֹלָמִי", "הַמְרַפֵּז הָעוֹלָמִי"
וְכוּ', לְבַסּוּף רַבְּנוּ ו"ל הַעֲיֵף אוֹתָם מִשֵּׁם, וְנַעֲשׂוּ בֵּינֵיהֶם
מְרִיבוֹת וְנִתְבַּטְּלוּ, וְלִכֵּן אֵין לְאֵף אֶחָד בְּעַלּוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ
ו"ל, וְכִמּוֹ-כֵן בְּבֵית-כְּנֻסֶת מְרַפְזֵי, אֵין רְשׁוּת לְאֵף אֶחָד
לְהוֹצִיא אֶת הַשָּׂנִי, זֶה מְקוֹם צְבוּרֵי.

אָמַת, אִם אֶחָד מִתְּנָהג לֹא נוֹרְמָלִי וְכוּ', אֶחָד מִנִּיח תְּפִלִּין
בְּעַרְב וְכוּ', אוּ כְּדוּמָה וְכוּ', צְרִיף הַגְּבָאִי אוּ הַשְּׁמֵשׁ לְגִשְׁת

קלח שו"ת א' תקצט ברסלב

אליו בשקט, ולעורר אותו על דבר זה וכו', אבל לא לבייש ברבים, ואתה מוכרח למצא את האדם, ולבקש ממנו סליחה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תקצט.

מרב דפאון אין לי פח לקום מהמטה, ואני מרגיש שאין ספוי שאצא מהמצב הזה אי פעם

שאלה:

מאת אביגדור: לכבוד הצדיק. בכל פעם נופלת עלי עצבות ואני בדפאון, עד שאין לי פח וחשק לקום מהמטה, אני ישן יותר מדי ואוכל יותר מדי. יש לי בלבולים בענן האמונה באלקים, וכל המצב הזה שובר אותי לגמרי, ואני מרגיש שאין לי שום תקווה לצאת מזה אי פעם.

אודה לצדיק אם יענה לי, איך אני יכול לצאת מהמצב הגרוע הזה. תודה מקרב לב.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בא, ו' שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל אביגדור, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

עליך לדעת, כי רבנו ז"ל אומר (ספר-המדות, אות עצבות, סימן א'): מי שלא תקן חטאות נעורים, על-ידי-זה באים לו דאגות. וחטאות נעורים מאד מאד מצוי לצערנו הרב, אצל הנער,

שמוציאים זרעם לבטלה, על-ידי אוננות וכו', וזה מכניס באדם דפאון פנימי, עצבות ומרירות וכו', וקשה לצאת מזה. וכך אמרו חכמינו הקדושים (קדושין כט:): בן עשרים ולא נשא אשה — כל ימיו בעברה; כי מאחר שאדם אינו נשוי, אזי הוא בא לידי חטא של הוצאת זרע לבטלה, שהחטא הזה מביא את האדם לדפאון פנימי, וקשה לצאת מזה וכו', עד כדי כך, שיש בני הנעורים, שפבר כל-כך נמשכים אחר החטא הזה, שקשה להם לצאת מהחטא המגנה הזה, והם מתענים בענוי כבד מאד וכו', כי החטא הזה מעקם את המח בספקות, ומכניס בו קשיות וספקות באמונה הקדושה, כי מי שנכשל בהוצאת זרע לבטלה, על-ידי אוננות וכו', קשה לו לצאת משם, וממילא נופלות עליו דאגות ועצבות, ומרים לו החיים מאד מאד. ומוכא (ראשית חכמה, שער התשובה, פרק שלישי): ומהדברים שצריך השב לתקן, הוא לתקן את אות ברית הפגום בהוצאת זרע לבטלה, שאין אדם בזמננו נצול ממנו בבחורותו, עין שם.

הרי שלף לפניך, שדבר זה עובר על כל הבחורים. ולכן רואים בחורים כל-כך מתסכלים וכו', והלב שלהם מעקם בעקמימות ובספקות עליו יתברך בכל מיני קשיות וספקות וכו', שזה בעצמו מכניס באדם מרירות ודפאון וכו', כי אין עוד שמחה ושלות הנפש כמו אדם שמאמין בו יתברך.

ולכן מי שרוצה לצאת מהסבוך הזה של פגם-הברית, שזה מביאו לכפירות ואפיקורסות ועקממיות וקשיות וספקות וכו' וכו', שירגיל עצמו לדבר עמו יתברך בשפת האם שלו, וירבה בתפלה ובקשה ובתחנונים העקר על שני דברים: שיהיה תמיד בשמחה, כי השמחה זו הקדושה, והעצבות זה הסטרא אחרא. ולכן כדי לצאת מהסטרא אחרא והקלפות

שְׁמִסְבּוֹת אוֹתוֹ בְּגִדוֹל וְכוּ', כִּי עַל-יְדֵי הוֹצָאת זָרַע לְבִטְלָה בּוֹרָא קְלָפוֹת וּמְשַׁחִיתִים, שְׁמִכְנִיסִים בּוֹ עֲצָבוֹת וְדַפְאוֹן פְּנִימִי וְכוּ', וְהַשְׁמָחָה מִבְּעֵרַת וּמִבְטָלַת וְשׁוֹרְפַת אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת וְהַמְשַׁחִיתִים הָאֵלוּ, וְלִכֵּן עוֹשֶׂה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם כָּל מַה שְּׁבִיכְלָתוֹ לְהַכְנִיס בְּאֶדָם מְרִירוֹת וְעֲצָבוֹת וְכוּ', לֹא דֵי שֶׁהִכְשִׁילוֹ בְּעוֹן הַכִּי גָדוֹל, שֶׁהוּא הוֹצֵאת זָרַע לְבִטְלָה, שֶׁהִרְג אֶת יְלָדָיו, עוֹד זֹאת הוּא לֹא נוֹתֵן לוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה הוּא מוֹשֵׁף אוֹתוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְשִׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתָיו, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהַתְּפִלֵּל הַרְבֵּה עַל שִׂמְחָה, כִּי שִׂמְחָה זֶה אוֹר כָּל-כָּף גָּדוֹל, שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְהַשִּׁיגוֹ, אֲלֵא עַל-יְדֵי תַּפְלָה.

וְכֵן לְהַתְּפִלֵּל עַל אַמוּנָה, כִּי תִכְףּ-וּמִיד כְּשֵׁישׁ לְאֶדָם אַמוּנָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה נִמְחָלִים לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנֵי ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת אַמוּנָה, סִימָן לֵג): עַל-יְדֵי אַמוּנָה, יִסְלַח לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ; וְצָרִיךְ שֶׁתַּדַּע, אֲשֶׁר שְׁנֵי דְבָרִים אֵלּוּ: "שִׂמְחָה וְאַמוּנָה" — הֵם עֶקֶר תַּקּוּן כָּל הָעֲוֹנוֹת, כִּי הֵם שׁוֹרְפִים אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת וְהַמְשַׁחִיתִים שֶׁבָּרָא מֵרַב הָעֲוֹנוֹת. וְלִכֵּן אַתָּה צָרִיךְ הַרְבֵּה לְהַתְּפִלֵּל עַל זֶה, כִּי תַּפְלָה תְלוּיָה בְּאַמוּנָה, וְשִׂמְחָה תְלוּיָה בְּאַמוּנָה, כִּי הַמְּאֲמִין הָאֱמֵתִי, שְׂמֵאֲמִין בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, שֶׁהוּא נִמְצָא וְאִין מְלַבְדּוֹ נִמְצָא, הוּא תְּמִיד יִתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וַיִּדְבֹּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְכֵן יִהְיֶה תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי אִין עוֹד שִׂמְחָה כְּשִׂמְחָה זֹה, שֶׁהוּא מְאֲמִין בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלֹא אִכְפַּת לוֹ מִשׁוּם דְּבָר — כֵּן יִהְיֶה לוֹ עוֹלָם הַבָּא, לֹא יִהְיֶה לוֹ עוֹלָם הַבָּא, הוּא אוֹהֵב אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִמְחָלִים לוֹ כָּל הָעֲוֹנוֹת, וְיוֹצֵא זַכַּאי בְּדִין.

אֲשֶׁרִי מִי שְׂמֵגִיעַ אֶל מְדֻרְגָה זֹה, וְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל יִכּוֹל לְהַגִּיעַ אֶל זֶה, אֶפְלוּ הַפְּחוֹת שְׁבַפְחוֹתִים, רַק צָרִיךְ שֶׁיִּהְיֶה לוֹ רְצוֹן חֲזָק לַחֲזוֹר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְלֹא יִסְתַּכַּל עַל אֵלוֹ הַקְּלָפוֹת

שו"ת א' תר ברסלב קמא

שְׁמִפְחִידוֹת אוֹתוֹ, כְּאִלוֹ רוֹצִים לְהַעֲנִישׁוּ וְכוּ', הַפֶּל הַבֵּל וְרַעוּת-רוּחַ, הַעֲקָר הוּא הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאֵז יֵצֵא מִנוֹקְבָא דְתַהוֹמָא רַבָּה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תר.

אָבִי נִפְטָר בְּגִיל חֲמָשִׁים וּשְׁמוֹנָה. הָאֵם זֶה אוֹמֵר
שֶׁהוּא נִפְטָר בְּ"מִיתַת פְּרֵת"?

שאלה:

מֵאֵת אֵיתָן: שְׁלוֹם לְכַבּוֹד הַצַּדִּיק וּרְפוּאָה שְׁלָמָה.
אָבִי, זְכַרְנוֹ לְבְרַכָּה, נִפְטָר בִּי"ב בְּטַבַּת בְּגִיל חֲמָשִׁים
וּשְׁמוֹנָה. רְאִיתִי בְּאֶחָת מֵהַתְּשׁוּבוֹת, שְׁמִי שֶׁנִּפְטָר מִתַּחַת
לְגִיל שָׁשִׁים, זֶה נִקְרָא מִתַּת פְּרֵת, אֲךָ אֲנִי בְּטוּחַ שְׁאֲבִי
וְ"ל לֹא עָבַר עַל אֶף אֶחָת מֵהַעֲבָרוֹת שֶׁעָשָׂן פְּרֵת,
וּבְנוֹסֵף לָזֶה הוּא סָבֵל בְּחַיָּו מְרוּרִים וְהַרְבֵּה יְסוּרִים.
אֵיךְ אֲנִי אֲמוּר לְהַבִּין אֶת הַדְּבָרִים?

תשובה:

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּשִׁלְחַ, י"א שְׁבֻט ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל אֵיתָן, גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

צָרִיךְ שְׁתַּדַּע, שְׁחַכְמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (מוֹעֵד קָטָן כ.ח.):
שְׁמוּאֵל הַנְּבִיאַי מֵת בֶּן חֲמָשִׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה, וְהוּא בּוֹדֵאֵי לֹא
מֵת מִתַּת פְּרֵת, כִּי גִדְּלָתוֹ שֶׁל שְׁמוּאֵל אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר, עַד

קמב שו"ת א' תר ברסלב

כדי כך, שאמרו חכמינו הקדושים (ראש השנה כח): שקול שמואל כמשה ואהרן; וכן אמרו (שמות רבה, פרשה טז, סימן ד): משה ושמואל שוין כאחת, עין שם; עם כל זאת, הוא נפטר בן חמשים ושתים שנה, וכודאי אצלו לא היתה מיתת פרת, וכן הוא אצל אביה וכו'. ולכן אין לה מה להתבלבל בזה. חכמינו הקדושים רק מספרים על רב יוסף, שפשהגיע לגיל ששים, עשה סעדה גדולה לחכמים, ואמר שיצא מפרת.

עם כל זאת מקבל בעולם שאם אחד נפטר קדם גיל ששים, אין לתן שם אחריו, אלא אם כן מוסיפים שם לשמו, כדי שהתינוק יאריך ימים.

ועוד זאת, בענין כבוד אב אסור להתבלבל בענינים אלו, כי מה יודע האדם תעלומות דרכיו יתברך.

זאת תעשה, תלמד בכל יום פרק משניות לטובת נשמת אביך, ובבית-הכנסת שאין יתום — מה טוב ומה נעים, אם אתה תאמר את הקדיש יתום, כי למוד משניות ואמירת קדיש זו טובה גדולה לנשמה שנמצאת כבר למעלה.

העקר אל תדאג, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיהיה בביתך תמיד אור גדול.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרא.

האם קברו של הושע בן בארי אכן נמצא בבית העלמין בצפת?

שאלה:

מיאת אליהו: שלום למורנו ורבנו. באתי לשאל לגבי קברו של הנביא הושע בן בארי בבית העלמין הישן בצפת, כי מובא ב'קב הישר', פרק ט', המעשה מהאר"י ו"ל, שישב עם תלמידיו ליד הקבר של הנביא הנזכר למעלה, ובקש לקבץ צדקה עבור עני מסים, ושלח את המעות ביד תלמידו ר' יצחק הכהן. ומאחר והיה כהן, רציתי לשאל איך נכנס בבית הקברות, אולי אין זה הקבר המסמן היום, והנביא קבור במקום אחר באיזה שדה?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בשלח, י"א שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל אליהו, נרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין הקבר שאתה שואל, יש בזה חלוקי דעות, אלו אומרים ששם טמון הושע בעצמו, ואלו אומרים שם טמון בארי אביו, על-כל-פנים איך שהוא, זה לא מוכרח שישב הארזי"ל בתוף בית העלמין וכו', 'על יד' יכול להתפרש גם 'סמוך ונראה', ששם כן היה כהן יכול להכנס.

על-כל-פנים איך שהוא, אשרי מי שהולך להתבודד בקברי צדיקים, כי שם מאד מתקבלות התפלות, וכמו שאמר

רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות צדיק, סימן קעג): על-ידי השתטחות על קברי הצדיקים, הקדוש-ברוך-הוא עושה לו טובות, אף-על-פי שאינו ראוי לקף.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרב.

יש לנו עגמת נפש גדולה בגלל המשפט שאנו עומדים לעברו, ואנו זקוקים לחזיק

שאלה:

מאת נדב: לכבוד הצדיק שליט"א, אנו מאד נהנים לקרא את התשובות של כבודו, שמחזק לבבות שבורים, יאריך השם ימי כבודו בנעימים, וימשיך להנהיג את עם ישראל בבריאות איתנה.

כפי שספרנו לרב במכתבים קודמים, אנו נמצאים באמצע הליך משפטי של רשלנות רפואית של בננו דוד, השם יאריך ימיו ושנותיו, ויש לנו עליות ומורדות רבים במצבי הרוח, עקב הלחץ של מה יהיה, ואם חלילה, לא יהיה מרצים מהמשפט, אנו לא רוצים להרגיש ש"גם אכל, לקה ושלם". איך אנו יכולים לחזק את עצמנו בנדון?

אנו משתדלים תמיד להאמין, שהכל מאתו יתברך, אבל אי הודאות ממה יהיה מחלישה אותנו מאד. בנוסף, הבהר לנו מטעם העורך-דין, שאם נקבל פצוים, הם יתחלקו לעוד גורמים שונים, ומה ישאר לנו?

נשמח מאד לקבל את תשובת הצדיק וברכתו. וגם אנו מבקשים שההליך יתקדם במהירות, ונקבל את מה

שו"ת א' תרב ברסלב קמה

שְׁמַגִּיעַ לָנוּ בְּקִלּוֹת, וְדִי לָנוּ בְּמָה שְׁאַנְחָנוּ עוֹבְרִים עִם הַיְלָד.
בְּבִרְכָה וְתוֹכּוּ לְמַצּוֹת.

תשובה:

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר בְּשִׁלַּח, י"א שְׁבַט ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל נָדָב, גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָה אָמַר לְךָ! אִם לְנַחֲמָךְ וְכו', אֵין מְלִים לְנַחֵם הַחֹרִים שְׂיֵשׁ לָהֶם בֵּן אוֹ בַת חוֹלִים וְכו', זֶה הַצָּעַר וְהַיִּסּוּרִים הַכִּי גְדוֹלִים שָׁרַק יֵשׁ וְכו', עַד כְּדֵי כָּךְ, שֶׁהַחֲזוֹן־אִישׁ זִי"ע אָמַר פַּעַם לְמִי שְׂיֵשׁ בְּבֵיתוֹ יֵלֵד אוֹ יֵלְדָה בְּעֲלֵי מוֹמִין וְכו', אוֹ שְׁלֹא הִתְפַּתְּחוּ וְכו', רְאוּי לְקוּם בְּפָנֵיהֶם כְּדֶרֶךְ שְׁקָמִים לְפָנֵי זָקֵן אוֹ תַלְמִיד־חֶכֶם, כִּי אֶת הַצָּעַר וְהַיִּסּוּרִים שֶׁל הַחֹרִים הָאֵלוֹ אֵי אֲפָשֶׁר לְהַסְבִּיר בְּמַלִּים כָּלֵל.

עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים תְּמִיד לְזָכֹר, שְׂאֵין יוֹדְעִים כָּלֵל מָה?
וּמִי? וְאֵימַת? הֵינּוּ מָה הַסִּבָּה הַעֲקָרִית לְסַבֵּל הַזֶּה, אִם מִשׁוֹם גְּלִגּוּל וְכו', אִם מִשׁוֹם אֵיזָה תְּקוּן עַל הָעֶבֶר וְכו', לֹא יוֹדְעִים וְאִסּוּר לְהִתְלוֹנֵן, רַק לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֶט וְכו', וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ה.): כָּל שֶׁהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא חָפֵץ בּוֹ מְדַכָּאוֹ בַּיִסּוּרִין, וְאִם קִבְּלָם בְּאַהֲבָה — יִרְאֶה זֶרַע יִצְרִיף יָמִים.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ וְאֶת אֲשֶׁתְּךָ, תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל הַפְּחוֹת, וְלֹא לְהֵאָשִׁים אֶחָד אֶת הַשָּׂנִי, אֲדַרְבָּה שְׁתוּף פְּעֻלָּה בְּגִטְל הַיִּסּוּרִין, זֶה יַעֲזֹר לָכֶם מְאֹד מְאֹד לְהַקֵּל מִכֶּם אֶת הַצָּעַר וְהַעֲגָמַת נַפְשׁ וְכו'.

וְזָכְרוּ הַיֵּטֵב מֵהַ שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה צד): אֵין הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מֵיַחַד שְׁמוֹ עַל בְּרִיָּה כְּשֶׁהוּא חַי, אֲלָא עַל בְּעָלֵי יְסוּרִין, וְאֵין לֵךְ יְסוּרִים יוֹתֵר גְּדוֹלִים מִיְלָדִים חוֹלִים בְּבֵית וְכוּ', שְׁנֵה הוֹרֵס אֶת הַהוֹרִים לְגַמְרֵי, עַד שְׁמַר מְאֹד וְקָשָׁה לָהֶם לְהִתְמוּדָד בְּחַיֵּי הַיּוֹם יוֹם וְכוּ'. וְלִכְּן אִם רַק יִתְחַזְּקוּ וְיִחְזְרוּ אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, בּוֹ בְּרָגַע תִּשְׁרָה עֲלֵיהֶם שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבַּרַךְ, וְאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּנִיחַוּמָא פִי תַצֵּא): צְרִיף אָדָם לְהִחְזִיק טוֹבָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִמְנֵי שְׁהֵיִסוּרִין בְּאֵין עָלָיו, לְמָה? שְׁהֵיִסוּרִין מוֹשְׁכִין אֶת הָאָדָם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְלִכְּן חֲזָקוּ וְאֲמָצוּ יַחַד לְכַרַח אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, וְהוּא יִתֵּן לָכֶם כַּח לְעֹבֵר אֶת הַסִּבָּל הַנּוֹרָא הַזֶּה, וְיִמְתַּק מִכֶּם הַדִּין.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תרג.

לְמַדְתִּי נְהִיגָה וְנִכְשַׁלְתִּי בְּהַמּוֹן טְסֻטִים, מָה עָלַי לַעֲשׂוֹת כְּדֵי לְהַצְּלִיחַ?

שְׂאֵלָה:

מֵאֵת לָאָה: לְכַבּוֹד קְדוּשַׁת מוֹהֲרַא"ש שְׁלוֹם וּבְרָכָה. אֲנִי כְּבָר בִּימֵי שְׁנוֹתֵי הַמֵּאָחֳרוֹת, לְמַדְתִּי נְהִיגָה, וְעִשִׂיתִי כְּבָר הַמּוֹן פְּעָמִים טְסֻטִים, אַף אֲנִי לֹא מִצְּלִיחָה לְעֹבֵר, וְכָל פַּעַם אֲנִי נִכְשַׁלְתִּי. מָה עָלַי לַעֲשׂוֹת, כְּדֵי לְהַצְּלִיחַ? הַאִם אֲזַכֶּה פַּעַם לְרִשְׁיוֹן נְהִיגָה?! אוֹדָה לְצַדִּיק אִם יוּכַל לְעַנּוֹת לִי. תוֹדָה וְרַפּוּאָה שְׁלָמָה.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בשלח, י"א שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל לאה תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אסור להתיאש בשום פנים ואפן, צריכים רק לבנות את הבטחון העצמי שלך, פי הפשלונות של בני-אדם וכו', על-פירב זה בא רק מחסר בטחון עצמי, וזה שיהי לך דבר בעולם, מי שרוצה לנצח, או להגיע אל משהו וכו', העקר זה לבנות את הבטחון העצמי.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סא): כמו שצריך שתהיה לאדם אמונה בהקדוש-ברוך-הוא, כך אדם צריך שתהיה לו אמונה בעצמו, שהוא גם-כן יכול, וזה בונה לאדם את הבטחון העצמי שלו, כך יש לו הצלחה ויכול להצליח.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתשמרי שבת כהלכתה אזי תנצחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרד.

**לְאַחֲרוֹנָה יֵשׁ לִי פְּחָדִים שְׁאַנִּי חוֹלָה, וְזֶה גוֹרֵם
לִי לְחַלְשָׁה גְדוֹלָה בְּגוּף וּבְנַפְשׁ**

שְׁאַלָה:

מֵאֵת מְאִיר: שְׁלוֹם לְמוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ מוֹהֲרָא"ש שְׁלִיט"א.
לְאַחֲרוֹנָה יֵשׁ לִי פְּחָדִים שְׁאַנִּי חוֹלָה, וְזֶה גוֹרֵם לִי
לְחַלְשָׁה גְדוֹלָה בְּגוּף וּבְנַפְשׁ. אִיךָ אָנִי יְכוּל לְהִתְגַּבֵּר עַל
הַפֶּסֶד הַזֶּה? וּבִהַזְדַּמְנוּת הַזֶּה אָנִי מִבְּקֵשׁ, שֶׁתִּתְפַּלְלוּ עֲלַי,
שְׁאַהֲיָה בְּרִיא, וְשֵׁלָא תַהֲיָה לִי שׁוּם מַחְלָה, חֵס וְחִלְיָה,
וְלֹא לְאַף אֶחָד מֵעַם יִשְׂרָאֵל.

תְּשׁוּבָה:

בְּצִוְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּשֵׁלַח, י"א שְׁבֹט ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל מְאִיר, נְרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

כָּל הַצְּרוֹת שֵׁיִשׁ לְאָדָם, זֶה בָּא רַק מִחֲסָרוֹן הַשְּׂמִחָה, כִּי
כְּשֶׁאָדָם שְׂמֵחַ, אֲזִי מִתְבַּטְּלִים מִמֶּנּוּ כָּל הַפְּחָדִים שֶׁל הַבֶּל,
וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד), שֶׁגַּם חֲכָמֵי
הָרוֹפְאִים אָמְרוּ, שֶׁכָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בָּאִים לְאָדָם
רַק מִחֲמַת עֲצָבוֹת וְדַכְאוֹן.

וְלִכֵּן אַתָּה צָרִיךְ לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשְׂמִחָה,
וְתַמִּיד תִּבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁתַּהֲיָה רַק שְׂמֵחַ, וְתַמִּיד תִּלְךָ עִם
פְּנִים שְׂמֵחוֹת, אֲנִפִּין נְהוּרִין.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת פַּחַד, חֶלֶק ב', סִימָן ב'): לְפָעָמִים

שו"ת א' תרה ברסלב קמט

אדם מתפחד קדם שפא עליו איזה טוב; ולכן ראה מה לפניך, בודאי הקדוש-ברוך-הוא הולך להיטיב לך וכו', ולכן נופלים עליך פחדים וכו'.

ולכן אל תהיה בטלן! תעשה כל מה שביכולתך רק לשמח את עצמך, ועל-ידי-זה ילכו ממך הפחדים של הבל, שזה בא ממחלת העצבים. ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות פחה, סימן יא): מי שיש לו פחדים — יזמר זמר של שמחה.

רק חזק ואמץ מאוד מאוד להיות רק בשמחה עצומה, ותהלה לאל, יש לנו במה לשמח, שאנחנו יודעים מרבי אמת כזה, המוליך אותנו בדרך האמת, ומחזק ומעודד ומשמח אותנו, ונותן לנו עצות על כל פרט ופרט בחיים, אשרנו מה טוב חלqנו, ומה נעים גורlנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרה.

הקשיים בפרנסה גורמים לנו ללחצים בבית

שאלה:

מאת דוד משה: ראשית, תודה רבה לצדיק על כל עצותיו הקדושות והמחזקות. אני ברוך ה' התחזקתי מהספרים של הרב שליט"א, ומשתמש בעצותיו הקדושות, משתדל להתבודד בכל יום כשעה בשדה, אני מתחזק בלמוד התורה כפי שהרב כתב בקנטרס סדר-דרך-הלמוד, וגם לומד בקביעות את הנהג היומי. אני אברך בכלל עד השעה ארבע בצהריים, ולאחר

מִכֵּן אֲנִי כּוֹתֵב כְּתִיבַת סֵת"ם כְּשֶׁלֶשׁ שָׁעוֹת. הַבְּעֵינָה הַיָּא, שְׁהַפְרָנְסָה מְאֹד דְּחֻקָּה, אֲנִי תִשַׁע נְפִשׁוֹת בְּבֵית, וְגֵרִים בְּדִירָה שְׂכוּרָה. יֵשׁ לָנוּ הֶמּוֹן חוֹבוֹת, אֲשֶׁתִּי עוֹבְדַת בְּמֶשֶׁק בֵּית כַּמָּה שָׁעוֹת בְּשָׁבוּעַ, וְאִין הַקִּמְץ מִשְׁבִּיעַ אֶת הָאָרִי.

רְצִיתִי לִשְׁאֹל אֶת הָרַב: א. הָאֵם כְּדָאִי לְהַמְשִׁיךְ וּלְשַׁכַּר קָדֶר בְּדִירַת סוֹפְרִים וּלְכַתֵּב שָׁם, אוֹ לְעַבֵּר לְכַתֵּב בְּבֵית, וּבְכַף לְחִסָּף אֶת שְׂכִירוֹת הַחֲדָר, וְגַם אוֹכֵל לְעֹזֵר יוֹתֵר לְאֲשֶׁתִּי בְּבֵית?

ב. בְּמִנְהָה וְאִינִי מִסְפִּיק לְלַמֵּד אֶת הַלְמוּדִים הַקְּבוּעִים שְׁלִי בְּסִדֵּר הַלְמוּד, הָאֵם כְּדָאִי לְלַמֵּד עַל חֶשְׁבוֹן זְמַן הַכְּתִיבָה, שְׁזָה לְכַאוּרָה מִמַּעַט אֶת הַכְּנֻסוֹתִי?

ג. לְאֲשֶׁתִּי קָשָׁה מְאֹד בְּמֶשֶׁק הַבֵּית שֶׁהִיא עוֹבְדַת, הָאֵם עֲלֶיהָ לְחַפֵּשׂ עֲבוּדָה אַחֲרָת? תוֹדָה רַבָּה לְרַבְּנוּ, וְאֵם אֶפְשָׁר שֶׁהָרַב יִבְרַךְ אוֹתָנוּ לְהַצְלִיחָה וּלְפִרְנָסָה טוֹבָה.

תשובה:

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדֵּר בְּשִׁלַּח, י"א שְׁבַט ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל דּוֹד מֹשֶׁה, נְרוּ וְיֵאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלִתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (אָבוֹת פָּרָק ב'): טוֹב תוֹרָה עִם דֶּרֶךְ אֶרֶץ, שְׁיִגִיעַת שְׁנִינָהּ מִשְׁכַּחַת עוֹן.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּכְנִיס כַּמָּה שָׁעוֹת נוֹסְפוֹת בְּכְתִיבַת סֵת"ם, הֵינּוּ בְּסוֹפְרוֹת, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ דְּרָכֶיךָ.

צְרִיכִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קֶצֶת מִקְרָא מִפְּרִשַׁת הַשָּׁבוּעַ, וּפְרָק מִשְׁנִיּוֹת, וְדָף גְּמָרָא וְהַלְכָה, וְתִלְמַד אֶפְלוּ מְעַט, הַעֲקָר שְׁלֵא תַחֲיָה עִם קִטְנוֹת הַמַּחֲיָן.

שו"ת א' תרה בְּרִסְלָב קנא

מה טוב ומה נעים, אם תוריד את הלחץ מאשתיך, ושללא תעבד במשק בית, סוף כל סוף היא צריכה לטפל בילדים, ומובא מהאר"ל, שהמפרנס צריך להיות הבעל ולא האשה, ולכן אל תשים את כבוד המלאכה על אשתיך.

אם תרצה לעזור לה — מה טוב ומה נעים, אבל לא לדחק עליה להיות משרתת וכו'.

אם תקפיד להתפלל את השלש תפלות: שחרית, מנחה וערבית במנין דיקא, הקדוש-ברוך-הוא ישפיע עליך פרנסה בשפע.

רק תשמר מאד על כבוד אשתיך, כי כן אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.): אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעתרו [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו], ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סט), שכל העשירות באה לאדם רק בזכות אשתו, ולכן תכבד את אשתיך, ואל תתן לה לעבד במשק בית שתהיה שפחה וכו', זה לא מתאים לבת ישראל. וחכמינו הקדושים אמרו (מדרש אגדה): כל המצפה למעשה אשתו, אינו רואה סימן ברכה; עדיף ללכת לצדקה מלעשות את אשתו משרתת שפחה וכו' וכו'.

הקדוש-ברוך-הוא ירחם עליך, ויתן לה שמחה, ותהיה לה פרנסה בשפע גדול.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרו.

**אֲנַחְנוּ רוֹצִים לְקַנּוֹת בַּיִת, אֶךְ חוֹשְׁשִׁים שְׂאֵם
נִקְנָה לֹא יִשְׁאַר לָנוּ כֶּסֶף לְהוֹצֵאוֹת הַגְּדוּלוֹת
שְׁעוֹמְדוֹת לְהִגִּיעַ**

שְׂאֵלָה:

מַאת שׁי: שְׁלוֹם לְמוֹהֲרָא"ש.
בְּרִצּוֹנִי לְקַבֵּל הַדְּרָכָה. אֲנִי נְשׂוּי וְאִשְׁתִּי בַחֲדָשׁ הַשְּׁמַיִנִי
לְהַרְיוֹנָה. כְּעַת אֲנִי גָרִים אֶצֶל הַהוֹרִים שֶׁל אִשְׁתִּי,
וְרוֹצִים לְקַנּוֹת בַּיִת מִשְׁלָנוּ בְּאִזּוֹר וּבְמִקּוֹם שְׂנַח לָנוּ.
הַבְּעֵיָה הַיָּא, שְׂאֵם נִקְנָה בְּאוֹתוֹ מְקוֹם שְׂאֲנוּ רוֹצִים, לֹא
יִשְׁאַר לִי כֶּסֶף כְּדֵי לְקַנּוֹת לְתִינוּק שִׁיּוֹלָד בְּעִזְרַת ה'
מִטָּה, אֲרוֹן וְכָל מַה שֶׁהוּא צְרִיךְ.
לְהַמְשִׁיךְ לְגוֹר אֶצֶל הַהוֹרִים שֶׁל אִשְׁתִּי — זֶה מִפְּרִיעַ
לִי מְאֹד מְאֹד, וְגַם קִצְתָּ לְאִשְׁתִּי, וְלִלְכֹת לְגוֹר בְּשִׁכְרוֹת
זֶה לֹא שִׁיךְ, כִּי אֲנִי מְאֹבֵד אֶת הַכֶּסֶף שְׂצַבְרַתִּי.
אֲשַׁמַּח לְקַבֵּל הַדְּרָכָה, תוֹדָה.

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּשִׁלְחַ, י"א שְׁבָט
ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל שׁי, נְרוּ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂאִשְׁתְּךָ תַּעֲבֹר אֶת הַהַרְיוֹן
בְּקִלּוֹת, וְתוֹלִיד בְּקִלּוֹת.

תְּרַאוּ כְּכֹר לְקַנּוֹת דִּיךָה. אֵל תְּדַאֵג מַה יִּהְיֶה אַחֲרַי-

כך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (מדרש אגדה): בא תינוק וכפר בידו. לא צריכים לדאג מה אעשה להוצאות התינוק, כי הוא בא עם השפע שלו.

ולכן אל תהיו בטלנים! תקפצו ותקנו את הבית ותצליחו בגדול, רק ראה לכבד ולקרב את אשתך. רבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות הצלחה, סימן י'): בית, תינוק ואשה — הם סימן להצלחה.

הקדוש-ברוך-הוא יצליח ברכך, תבדק את התפלין שלך, ותניח בכל יום תפלין פשרות, והכל יסתדר. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרז.

אני חושש להתחתן בגלל שאני בשנת האבל על אבי, וגם משום שאני מבבל לגבי הבחירה

שאלה:

מאת איתן: שלום לכבוד הצדיק ורפואה שלמה. אבי נפטר לפני חדש. פניתי בשאלת רב לרב מפרסם, ושאלתי האם אני יכול להתחתן בתוך שנת האבל על אבי, וזכרונו לברכה, הרב ענה, שמותר לי להתחתן, והמליץ לי להתחתן בל"ג בעומר, ואף הוסיף שזה מאד ישמח את אבי.

אני קצת מפחד ומבבל בקשר לחתונה ולאשה, יש לי מחשבות, שאולי היא תבגד בי, או תברח או לא תהיה

קנד שו"ת א' תרז ברסלב

אמינה, או שהיא בכלל לא שלמה עם ההחלטה שלה להתחתן אתי. אני ממש מבלבל וזקוק לחיוקף. תודה ורפואה שלמה ואריכות ימים.

תשובה:

בצורת השם יתברך, יום רביעי לסדר בשלח, י"ב שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל איתן, נרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

המקום ינחם אותך בתוך שאר אבלי ציון וירושלים, ולא תדע עוד מצרות כלל.

ראה להנהר מאד מאד לומר בכל יום קדיש אחר אביך, עליו השלום, בכל תפלה — הן שחרית, הן מנחה, הן ערבית, כי זה מאד מאד חשוב בשמים, ואם היה אדם יודע איזו טובה הוא עושה לנשמה שנפטרה, על-ידי אמירת קדיש, היה נזהר בזה מאד מאד, וכן תרבה לתן צדקה לפני כל תפלה לעלוי נשמתו, שזה גורם נחת-רוח לנשמה ועוזרו מאד.

אודות להתחתן וכו', אדרבה, תשתדל להתחתן מה שיותר מהר, ואל תחכה כלל, כי זו מצוה גדולה, ובזה שתתחתן אפלו בתוך השנה, אתה גורם נחת-רוח גדולה לאביך.

אודות הפחדים של הבל שיש לה וכו' זה בא מהעצבים שנוכסו בך מרב צער ופחד ועגמת נפש שיש בך מאז שאביך נפטר וכו', ולכן אין לה מה לפחד, ומכל שכן שאין לה מה לדאג כלל, כשמתחננים נעשים אדם השלם, כי קדם החתונה

נקראים פלג גוף — חצי גוף, כי השלמות היא להתחתן, כדי להנצל מעברות, ובפרט מפגם הברית הוצאת זרע לבטלה, שהחטא הזה מכניס באדם פחדים גדולים ודכאון פנימי, ולכן אתה צריך לבקש הרבה ממנו יתברך שתזכה להיות בשמחה עצומה, כי מי שזוכה לשמחה, על-ידי-זה מבטל ממנו את כל הפחדים והדמיונות שנכנסים בו מחמת פגמי הברית וכו'.

הרי הפחדים האלו שהיא תבגד בך באים לך מרב חטאיך שאתה חי בלי ודאות, ואתה מלא ספקות ובלבולים, ולכן עשה זאת, תתחזק במדת השמחה, והקדוש-ברוך-הוא ינקה אותך מכל מיני דמיונות של הבל, ותזכה לישוב הדעת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרח.

כבר שש שנים אני בשדוכים, ולמרות שעשיתי את כל ההשתדלות, עדין לא מצאתי את האחד שלי

שאלה:

מאת צפורה: שלום לרב, רפואה שלמה ואריכות ימים.

הרב, אני כותבת לך מתוך גאוש ובכי. כבר שש שנים אני בשדוכים, הזמן עובר ואני עדין לא מצאתי את האחד שלי. קשה לי ואני שבורה. אני נפגשת ומנסה כל הצעה, אפילו נפגשתי עם בחורים שגדולים ממני

קנו שו"ת א' תרח ברסלב

בַּחֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה, עֲשִׂיתִי הַשְׁתַּדְּלוּת וְנִרְשַׁמְתִּי
לְעֹשְׂרִים שָׁדֻכְנִים.
הָרַב, תָּן לִי עֶצָה שְׁתוּעִיל לִי! אֲנִי מִתְפַּלֵּל וְאוֹמֶרֶת
לָהּ תוֹדָה עַל הַמַּצָּב, אֲבָל עֲדִין קָשָׁה. עֲזֹר לִי הָרַב.

תשובה:

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּשֵׁלַח, י"ב שָׁבָט ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל צְפוּרָה תַּחֲנִיה.

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

דְּעִי לָךְ, שְׂגַם לָךְ יֵשׁ בֶּן זוּג, וְלִכֵּן אֵל תִּתְיַאֲשִׁי כָּלֵל, אֵל
תִּתְפַּשְׂרִי עַל אֶחָד שִׁיּוֹתֵר מִבְּגֵר מִמֶּךָ בַּחֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה, אֵין
דָּבָר כְּזֶה, תִּמְשִׁיכִי לְהַתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִרְאִי
שְׁלִבְסוּף תִּפְלֵתְךָ תִּתְקַבֵּל בְּשָׂמִים, וּפְתָאם יָבוא בֶּן זוּגְךָ,
וְתִתְחַתְּנוּ בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב.

כְּשִׁמְקִלְקִלִים אֶת מַעֲשֵׂיהֶם וְכוּ', עַל-יְדֵי-זֶה נִמְנָע מִבְּנֵי-
אָדָם לְמַצֵּא אֶת בֵּת זוּגָם. וְלִכֵּן עָלִינוּ לְשׁוֹב בֵּת-שׁוּבָה שְׁלָמָה
עַל הָעֶבֶר וְכוּ', וְעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִים לְמַצֵּא אֶת הַבֶּן-זוּג.

יֵשׁ קוּנְטֵרַס "מְצִיאַת הַזוּג", רְאוּי לָךְ לֹאמַר אֶת הַתְּפִלוֹת
הַמוּבָאוֹת שָׁם, וְתִקְיָמִי מֵהַ שְׁכָתוֹב שָׁם בְּמִשְׁפַּח אַרְבָּעִים יוֹם,
אֲזִי תִמְצָאִי אֶת בֶּן זוּגְךָ.

נָא וְנָא רְאִי לְשִׁמּוֹר אֶת הַשְּׁבֵת כְּהַלְכָתָהּ, כִּי שְׁבֵת הִיא בֵּת
זוּגָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְעַל-יְדֵי שְׁמִירַת שְׁבֵת בְּכָל הַדְּקֻדְקִים,
וּבְפִרְט לְקַבֵּל אֶת כָּל הַשְּׁבֵת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, אֲזִי זוֹכִים
לְמַצֵּא אֶת הַבֶּן-זוּג אוֹ הַבֵּת-זוּג.

שו"ת א' תרט ברסלב קנז

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפילתי, שאני מבקש בעדך, שתזכי למצא את בן זוגך בקרוב מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרט.

יש לי יסורי מצפון בגלל שעוזרת הבית שלנו היא יתומה

שאלה:

מאת רופרט: שלום לכבוד הצדיק. ברוך ה' אני אדם עשיר ובעל יכולת. יש לנו בבית עוזרת, שמסיעת לאשתי בכל מה שהיא צריכה, ואנחנו מאד מרצים ממנה, הבעיה היא שהיא יתומה מאב, ויש לי יסורי מצפון בשאני רואה שהיא עובדת קשה. מה הצדיק מניע לי לעשות?

תשובה:

בעזרת השם ותפריך, יום רביעי לסדר בשלח, י"ב שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל רופרט, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

באמת צריכים מאד מאד להזהר עם יתומה, לא להכביד עליה את העבודה, ולא להשפיל אותה, ומכל שכן שלא לזלזל בה, כי על זה משלמים אחר-כך מחיר גבוה מהשמים.

מצד אֶחָד — אַתָּה עוֹשֶׂה מִצְוַה גְּדוּלָה, שְׂאֵתָה מְפָרְנִס יְתוּמָה, שְׂאֵינן לָהּ כָּלוּם רַק אֶת הָאָמָא הָאֶלְמָנָה שְׂזִקְיָקָה לְעֹזְרָה כְּסָפִית וְכוּ', אֲבָל מִצְד שְׁנֵי צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִזְהַר לְכַבֵּד וּלְיַקָּר וּלְהִתְחַשֵּׁב בָּהּ.

רַבֵּי יִשְׂרָאֵל סָאֵלְנִטְעֵר זִי"ע (אָבִי בַּעֲלֵי הַמּוֹסֵר), הִיָּה פֶּעַם אֶצֶל בַּעַל-הַבַּיִת עֲשִׂיר, וְנִטַּל יָדָיו עִם מַעַט מַיִם, וְשָׂאֵל אוֹתוֹ בַּעַל-הַבַּיִת: רַבֵּי, לָמָּה אַתָּם מְקַמְצִים עִם הַמַּיִם, יֵשׁ לִי דוּד גְּדוּל מְלֵא מַיִם? עָנָה וְאָמַר לוֹ רַבֵּי יִשְׂרָאֵל זִי"ע: תִּגִּיד לִי מִי מְלֵא אֶת הַמַּיִם — אִם לֹא מְשָׂרְתָת יְהוּדָיָה מְסַכְּנָה, שֶׁהִלְכָה עִם שְׁנֵי דְלִיִּים לְשֹׂאֵב אֶצֶל הַנְּהָר וְסִכְכָּה אֶת זֶה עַד אֶפִּיסַת הַכַּחוֹת, עַד שְׂמִלְאָה לָךְ דוּד שְׁלָם, וְעַכְשָׁו אֲנִי אֶגְרָם לְהַעֲבִיד עֲבוּדַת פְּרָךְ בַּת יִשְׂרָאֵל יְתוּמָה אוֹ אֶלְמָנָה מִפְּנֵי הַחֲמֻרוֹת שְׁלִי?! וְאָמַר אָז: אוּלַי זֶה הַפְּרוּשׁ מַה שְׂכָתוּב אֶצֶל אַבְרָהָם (בְּרֵאשִׁית יח, ד): "יִקַּח גַּא מַעַט מַיִם", לָמָּה אָמַר אַבְרָהָם שְׂיִקְחוּ מַעַט מַיִם, הֲאִם חִסֵּר מַיִם? אֶלָּא שֶׁהָיוּ לוֹ עֲבָדִים וְשִׁפְחוֹת, וְלֹא רָצָה לְנַצֵּל אוֹתָם, כְּדֵי שְׂלֵא יִצְטָרְכוּ לְשֹׂאֵב עוֹד וְעוֹד.

וְכֵן מְסַפְּרִים מ'הַחֲפֵץ-חַיִּים' זִי"ע, שֶׁהִתְאַכְסֵן פֶּעַם אֶצֶל עֲשִׂיר גְּדוּל בְּלִיל שִׁבְתָּ, וּבָעֵת הַסְּעֵדָה זָרוּ מְאֹד אֶת בַּעַל-הַבַּיִת, שְׂיִתֵּן לוֹ כֶּבֶד אֶת הַדְּגִים וְהַמְּרָק וְכוּ', וּבַעַל-הַבַּיִת תָּמָה מְאֹד — מַה הוּא כָּל-כֶּף מְמַהֵר, וְשָׂאֵל אוֹתוֹ: מַה זֶה וְעַל מַה זֶה שֶׁהוּא מְזַדְּרוּ כֶּף, וְלֹא נִתֵּן לוֹ אֶפְלוֹ רִגְעַ לְגַמֵּר אֶת הַסְּעֵדָה בְּנִיחוּתָא? וְהַשִּׁיב לוֹ ה'חֲפֵץ-חַיִּים' זִי"ע, הַמְּשָׂרְתָת הִיא יְתוּמָה וְעוֹבְדַת כָּל עָרֵב שִׁבְתָּ עֲבוּדַת פְּרָךְ לְבִשְׁל וּלְנִקּוֹת, וְהִיא מְאֹד מְאֹד עֵיפָה, וְהִיא צָרִיכָה עוֹד לְחֹזֵר אֶל אִמָּה הָאֶלְמָנָה שְׂמַחְכָּה עֲלֶיהָ לְאָכַל אֶת הַמָּנָה הַדְּלָה שִׁישׁ לָהֶם, אַתָּה הִלְכָתָ לְנוּחַ

בְּעָרְב שַׁבָּת — שְׁתֵּים אוֹ שְׁלוֹשׁ שָׁעוֹת, וְאֶכְלֶתְ סְעֻדָּה דְּשָׁנָה, וְאַחֲר־כֵּן הִלַּכְתָּ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל, וְעַכְשָׁיו חֲזַרְתָּ, וַיֵּשׁ לְךָ זְמַן, כִּי אֵתָהּ לֹא רָעַב, וְעַד שְׁאֵתָה עוֹשֶׂה קְדוּשָׁה, וְעַד שְׁאֵתָה אוֹכֵל וּמְדַבֵּר בֵּין מְנָה לְמְנָה וְכוּ', וּמְסַכְנָה הָאֵלְמָנָה אֵמָה שֶׁל הֵיְתוּמָה — עֵינֶיהָ כְּלוֹת שְׁבִתָּהּ הֵיְתוּמָה כְּכֹר תַּחֲזוֹר וְתֹאכַל עִמָּה וְכוּ', וְאֵתָה אֶפְלוּ לֹא חוֹשֵׁב עַל זֶה וְכוּ'.

רוֹאִים מִכָּל זֶה, אֵיךְ שְׁצָרִיכִים לְשָׁמֵר עַל מְשָׁרְתָת תּוֹמָה אוֹ אֵלְמָנָה, וְלֹא לַעֲשׂוֹת עִמָּה עֲבוֹדַת פְּרוֹן, כִּי מְקַבְּלִים עַל זֶה עֲנֵשׁ גָּדוֹל מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תרי.

בְּגִלְל שְׁבַעֲלֵי עוֹבֵד עִם נַעַר רְחוּב, הוּא רוֹצֵה לְעַבֹד לְגוֹר בְּעִיר לוֹד, אֲבָל אֲנִי חוֹשֵׁשֶׁת מְאֹד כִּי יֵשׁ שֵׁם הַמוֹן יִשְׁמַעְאֵלִים

שְׁאַלָה:

מֵאֵת צֶלֶה: שְׁלוֹם כְּבוֹד הָרַב.

אֲנִי מִתְגוֹרְרִים בְּבֵית-אֵל. כְּכֹר זְמַן רַב שְׁבַעֲלֵי אֵינוֹ מוֹצֵא עֲבוֹדָה שְׁמִסְפֶּקֶת אוֹתוֹ. הוּא מְאֹד רוֹצֵה לְקָרֵב רְחוּקִים וְזֶה מִמֶּשׁ בְּנַפְשׁוֹ, לְכֵן הוּא מְאֹד רוֹצֵה לְעַבֹד לְהִתְגוֹרֵר בְּעִיר. הוּא חָפֵשׁ זְמַן רַב לְעַבֹד עִם נַעַר בְּעִנְיָתִי, שְׁנִקְרָא "נַעַר רְחוּב".

בְּעֵלֵי הוּא בַּעַל תְּשׁוּבָה, וְהוּא רוֹצֵה "לְהַחְזִיר טוֹבָה" לָהּ, וְלְהַחְזִיר לְמוֹטֵב נַעַר, כְּמוֹ שְׁה' דָּאָג לוֹ. נְסִינּוּ בְּמָה

מקומות עבודה, אף הוא לא התקבל, מפני שחלקם רוצים תאר או נסיון, מה שאין לו.

גם לי קשה למצא פה עבודה, ולאחרונה קבלתי הצעת עבודה בתיכון בבית-שמש. מהסבה הזו רציתי לעבור לגור שם, גם משום שזו עיר מערכת חלונים ודתיים, כן שזה טוב בשבילי, יש שם מענה רוחני חסידי בעבורי, וגם לי תהיה שם חברה של נשים חרדיות יראות שמים, חנוף טוב, ורבנית שאני מאד מחברת אליה. אף בעלי לא מסכים. הוא בודק אפשרות לעבוד שם בבית-ספר לגמילה מסמים, אף לא קבלו אותו.

כרגע הוא חושב על מעבר לעיר לוד, שם מתגוררים ההורים שלי, וכנראה שהוא נלהב מהרעיון לגור שם. יש לציון שבעלי הוא חסיד חב"ד, ושאלנו ב'אגרות קדש' של הרבי, והמענה היה: "יש לעשות כל אפשרות להתפתחותה של ישיבת לוד".

הוא מחפש עבודה בעיר לוד, אבל אני לא רוצה בגלל שיש שם המון ערבים, וזה מדאיג ומפחיד אותי. בעלי נראה מאד יהודי, וכשאנו הולכים שם ברחובות, מסתכלים לעברנו בשנאה. אני דואגת לו תמיד, שלא יקרה לו כלום בדרך, ואיך הוא יחזור בליקה וכו' מחשבות ודאגות בלי סוף, אני גדלתי שם, ומכירה את האזור, אבל חוששת שהוא לא יסתדר.

אני לא חושבת שאוכל לנהל שם חיים נורמליים בצורה כזו, מענה רוחני אין לי שם, אם חושבים לטוח ארץ, גם חנוף טוב לבתי אין (כרגע היא בת תשעה חודשים). עבודה אני יכולה לחפש, אף איני רוצה, בשבילי יש כולל ששם הוא יכול ללמד, אם לא ימצא עבודה, אף אם ילמד שם, זה יהיה רק בגלל המלגה, ולא כי הוא מתחבר לאנשים וללמוד שלהם, כן שלא נראה לי שהוא ינהה.

מה עלי לעשות?

תשובה:

בְּצִוַּת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּשִׁלַּח, י"ב שָׁבֻט ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל צִלָּה תַחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

דְּעֵי לָךְ, מִי שֶׁמְקַרֵּב רְחוּקִים, אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר מַעֲלָתוֹ
בְּשָׂמַיִם, וּבִפְרָטִיּוֹת נֶעַר רְחוּב וְכוּ' מְסַכְּנִים וְכוּ', זֶה דְּבָר גְּדוֹל
לְהַגְבִּייה וּלְקַרֵּב אוֹתָם, וּלְהַחְזִיר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

עַם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְדַעַת, אֲשֶׁר אֲסוּר לְהִתְבַּלְּבֵל מִשׁוּם
בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם, אִם לֹא הוּלָךְ לוֹ לְהַחְזִיר אַחֲרַיִם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,
אֲסוּר לְהִתְבַּלְּבֵל מִשׁוּם דְּבָר כָּלֵל, וְלִמְסוֹר אֶת עֲצָמוֹ אֶל
הַשְּׂגָחָה אֵיךְ שִׁיגְהִיג הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ עִמּוֹ.

בְּעֵנִין לְגוּר בְּשִׁכּוּנָה שְׁיִשׁ שָׁם הִרְבָּה יִשְׁמְעֵאלִים וְכוּ',
לֹא כְּדֹאֵי לְסַפֵּן אֶת עֲצָמוֹ וּלְגוּר שָׁם וְכוּ', כְּדֹאֵי לְגוּר בְּמִקּוֹם
שְׁיִשׁ שָׁמָּה יְהוּדִים, וְלַעֲסֵק בְּקָרוֹב רְחוּקִים, אֲשֶׁר אֵין דְּבָר
גְּדוֹל מִזֶּה, וּבִפְרָטִיּוֹת צְרִיךְ לְזַכּוֹת אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, בְּהִנָּחַת
תְּפִלִּין, שְׁזֵה דְּבָר גְּדוֹל, וְאִם הוּא חֲסִיד חַב"ד, בְּנֹדֵאֵי צְרִיךְ
לְקַיֵּם אֶת רְצוֹנוֹ שֶׁל הַרְבֵּי, שְׁעוֹרֵר אֶת אַנְשָׁיו שְׁיַעֲסִקוּ בְּמִבְצָע
תְּפִלִּין, וְכֵן אֶת תּוֹזְבֵי אֶת הַנָּשִׁים בְּמִבְצָע שֶׁל הַדְּלָקַת גְּרוֹת,
וְיִהְיֶה בִּיתְכֶם פְּתוּחַ לְרוֹחָה לְקַרֵּב רְחוּקִים. אֲבָל הָעֵקֶר שְׁיִהְיֶה
הַכֹּל בְּשִׂמְחָה אֲמִתִּית.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תריא.

**התלוננתי על בעלי במשטרה, והוא קבל צו
הרחקה מהבית. איך אני יכולה לתקן את
המצב?**

שאלה:

מאת מוריה: שלום לצדיק מיבנאל.
התגרשתי מבעלי הראשון בגלל שהוא היה אלים והיה
מכה אותי, הבת שלנו גרה אתי. התחתנתי פעם שניה,
וכעת אני בהריון. לאחרונה התחילו בעיות ומריבות
עם בעלי, וזה הגיע למצב שהתלוננתי עליו במשטרה,
והוא קבל צו הרחקה מהבית.
אני יודעת שאני עצבנית, והרבה פעמים אני מוציאה
את העצבים עליו, וזה לא בסדר. המצב הזה מאד
מצער אותי, ואני רוצה לתקן אותו, אבל לא יודעת
איך. מה הצדיק מציע לי לעשות?

תשובה:

בצורת השם יתברך, יום רביעי לסדר בשלח, י"ב שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל מוריה תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מצטער להגיד לך, שאשה שנפטר לה בעלה,
ואחר-כך התחתנה עוד פעם וגם הבעל השני נפטר, אשה
כזו נקראת קטלנית, ואסור לה יותר להתחתן, כי עם מי שרק
תחתן הבעל זמות וכו'.

כנראה גם אצלך כך, את עצבנית כמו שאף בעצמך

כּוּתְבַת, וּמוֹצִיָאָה אֶת הָעֲצָבִים שֶׁלָּךְ עַל הַבַּעַל וְכוּ', לְדַעֲתִי אֶת צְרִיכָה לַפְּנוֹת מֵהָר אֶל רוֹפֵא, שִׁיתֵן לָךְ פְּדוּרֵי הַרְגָּעָה וְכוּ', אֶת פְּשוּט אִשָּׁה מְסַכְּנַת וְכוּ', אֶת סוּבָלַת מְהַעֲצָבִים, וְאֶת צְרִיכָה לְטַפֵּל בְּעֲצָמָךְ, זֶה הָעֲצָה שְׁאַנִּי יָכוֹל לְתַת לָךְ.

אִשָּׁה צְרִיכָה לְהִתְאַזֵּר בְּסִבְלָנוֹת, אִי אֶפְשָׁר לְחִיוֹת בְּצוּרָה כְּזוֹ שֶׁהָאִשָּׁה תִּתְפָּרַע בְּכָל פַּעַם עַל הַבַּעַל וְכוּ', אִשָּׁה כְּזוֹ נִקְרָאת אִשָּׁה רָעָה שֶׁמְצוּהָ לְגַרְשָׁה, וְכִמּוֹ שְׁאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲרוּבֵין מֵא): אִשָּׁה רָעָה מְצוּהָ לְגַרְשָׁה; וְלִכֵּן אִם אֶת לֹא תִשְׁתַּנִּי, אִזִּי לְבִסּוּף תִּתְגַּרְשִׁי פַּעַם שְׁנִיָּה וְכֵן הִלָּאָה וְכוּ'.

אֶת אִשָּׁה שֶׁסּוּבָלַת עַל הָעֲצָבִים, וְחֲבָל חֲבָל עַל בַּעְלָךְ, שְׁצָרִיךְ לְסַבֵּל כָּל־כָּף עַל לֹא דָבָר, רַק מִפְּנֵי שֵׁישׁ לָךְ בְּעֵינָה עִם הָעֲצָבִים וְכוּ'.

יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁישְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תרכי.

**הָאִם יֵשׁ בְּעֵינָה לְרִשְׁם אֶת בְּנֵי הַקְּטָן בְּגִיל שְׁלֹשׁ
לְגַן חֲרָדֵי שְׁמַלְמֻדַת שָׁם גִּנְנַת?**

שְׂאֵלָה:

מֵאֵת לִימּוֹר: שְׁלוֹם לְכַבוֹד הַצְּדִיק, יְהִי רְצוֹן שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְתִמְשִׁיךְ בְּפוּעֵלְךָ הַקְּדוּשׁ לְחִזּוֹק אוֹתְנוּ.

בְּרִצּוֹנִי לְשֵׂאל אֶת כְּבוֹד הָרַב: הָאִם זֶה חָשׁוּב לְרִשְׁם אֶת הַבֵּן כְּבָר מִגִּיל שְׁלֹשׁ לְתַלְמוּד תּוֹרָה, שְׁבוּ יֵשׁ מְלַמֵּד

קסד שו"ת א' תרכי ברסלב

גבר, או שאפשר לרשם אותו גם לגן חרדי שבו יש גננות? יש שטוענים שמאחר ומדבר בילד קטן, כדאי ורצוי שתלויה אותו בשנה ראשונה בגן דמות אמהית, ולכן עדיף שתהיה גננת, כמובן שהגן הוא רק לבנים, ומתנכים בו לערכי היהדות.
תודה מראש, לימור.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בשלח, י"ב שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל לימור תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תודה רבה על האחולים, וכל המברך מתברך מפי אל עליון.

בדרך כלל, אפלו אצל הכי חרדים, ילדים בגיל שלוש וגם ארבע הגננת היא אשה, וזה טוב לילד, כי הוא מרגיש אמהות מצויה שם, וזה בונה לו את החם והאהבה שמקבל שם, וזה עוזר להתפתחות שלו, ולכן אין לך מה לדאג, כי כך נהוג בהרבה תלמודי תורה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם לגדל את הילדים בקלות, ותרוו רב נחת דקדשה מהם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תריג.

יש לי יצר הרע להתמהמה בכל בקר לפני תפלת שחרית, וכשאני מתפלל, אני מרגיש קשי גדול ועצבות

שאלה:

מאת גמליאל: לכבוד הצדיק מיבנאל, שלום וברכה. אני אברהם כולל, ויש לי בעיה, מכיון שבכל בקר לפני התפלה, יש לי יצר הרע לפטפט עם חברים, ולהתעסק בכל מיני דברים, ואני מתמהמה הרבה עד שאני מתפלל שחרית, וכשאני בא לבית-הכנסת להתפלל, נכנסים בי מחשבות והרהורים רעים, ואני מרגיש עצבות גדולה, שמקשה עלי את התפלה. אודה מאוד לצדיק אם יכתב לי איך אני יכול לשנות את ההרגל הרע הזה, ולהרגיש מתיקות בתפלה.

תשובה:

בצורת השם יתברך, יום רביעי לסדר בשלח, י"ב שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל גמליאל, גרו נאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד להקדים את התפלה מה שיותר מהר סמוך לקימתו, ואמר כפי גדלת התפלה יש על זה מניעות עצומות, ורואים בחוש, איך שהסמ"ך-מ"ם אורב על כל אחד קדם התפלה לחטף שיחה עם זה או עם זה, ובין כך עוברים זמן קריאת שמע וזמן תפלה, וכשמתחיל כבר להתפלל, הוא מלא מחשבות זרות והרהורים רעים, ונופלת עליו כבדות גדולה.

וְלִכְּנֵן הַמְשָׁכִיל עַל דְּבַר אֲמַת, יִזְדַּרְזוּ תַּכְּף-וּמְיָד כְּשֶׁקָּם, וַיֹּאמֶר בְּרִכּוֹת הַתּוֹרָה, וַיִּלְמַד פֶּרֶק מְשֻׁנִּיּוֹת, וְעוֹד אֵיזָה שְׁעוֹר בַּתּוֹרָה, וַיְרִוץ לַמְּקוֹה, וְתַכְּף-וּמְיָד יִתְעַטֵּף בְּטַלִּית וּבַתְּפִלִּין, וַיִּתְחִיל לְהַתְּפַלֵּל, וַיַּעֲשֶׂה לְעֲצָמוֹ גָּדֵר, שֶׁלְּפָנָיו הַתְּפִלָּה לֹא יִדְבַר שׁוּם דְּבוּר בְּטַל, שְׁזָה מְבַלְבֵּל אֶת הַמַּחְשָׁבָה, וּמְכַנִּיס בּוֹ כְּבָדוֹת וְכוּ', אֲלָא יִרְגִּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, כִּי הִשִּׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ מְזַפְּכֵת אֶת הַמַּחַ מְכַל מִינֵי מַחְשָׁבוֹת זְרוֹת, וַיִּבְקֹשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִזְכֶּה לְהַתְּפַלֵּל אֶת כָּל הַתְּפִלָּה בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי כָּךְ אָמַר הָאֲרִיז"ל: כְּשֶׁאָדָם מִתְּפַלֵּל תְּפִלָּתוֹ בְּעֲצָבוֹת, זֶה גּוֹרֵם לוֹ נֹזֵק גָּדוֹל בְּרוּחָנִיּוֹת.

וְלִכְּנֵן הַעֲקָר לְדַבֵּר אֲזֵ עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וַיִּבְקֹשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ שְׂיִזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַשְּׂמִיחָה מְבִיאָה לִיָּדֵי זְרִיזוֹת, וּבְשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן שְׁלֹא יִדְבַר שׁוּם דְּבוּרֵי חֲלִין קֹדֶם הַתְּפִלָּה, וַיִּשְׁמַר עַל דְּבַר זֶה מְאֹד, וְאֲזֵ בְּמִשְׁפָּךְ הַזְּמַן תִּתְּגַיֵּשׁ הָאֲרָה נִפְלְאָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תריד.

עֲבַרְתִּי חַיִּים קְשִׁים, וְהַמְּזַל אֵף פַּעַם לֹא מֵאִיר
לִי פְּנִים

שאלה:

מֵאֵת אֲלֵיעֶזֶר: שְׁלוֹם לְכַבּוֹד הָרַב. עֲבַרְתִּי וְלִדּוֹת מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, הַהוֹרִים שְׁלִי הַתְּגַרְשׁוֹ בְּשִׁהִייתִי יֶלֶד קֶטָן, וּבְכָל פַּעַם גִּרְתִּי אֲצֵל מִשְׂפַּחָה אַחֲרֵת. אֵף פַּעַם לֹא הָאִיר לִי הַמְּזַל. עֲכָשׁוּ הַגַּעַתִּי כְּבָר לְגִיל עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשׁ, וְעַדִּין לֹא מִצָּאתִי אֶת בַּת זּוּגִי וְאֲנִי

בְּדַבְּאוֹן, אֲנִי מְאֹד רוֹצֵה שְׁתַּהַיְהוּ מִיִּשְׁהִי שְׁתַּחֲזִיחַ אֶתִּי, תַּתְמַךְ בִּי, וְכֵן לְהַפֵּךְ, וְשְׁתַּהַיְהוּ בִּינְנוּ אֶהְיֶה גְדוֹלָה. אֵיךְ אֲנִי יָכוֹל לְהִתְחַזֵּק וְלִזְכּוֹת לְמִצְאָתָּה בַּת הַזּוּג שְׁלִי?

תשובה:

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר יִתְרוֹ, י"ח שְׁבַט ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל אֱלִיעֶזֶר, גְּרוֹ וְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד, שְׁאַסוּר לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, וְאָמַר בְּקוֹל עֶמֶק (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן עח): אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל, "גִּיּוּוּאֵלֶד זַיִט אֵיִיךְ גִּישׁט מִיֶּאֱשׁ, עֵס אִיז גָּאָר קִיִּין יְאוּשׁ גִּישׁט פֿאַרְהַאנְדִּין", וְלִכֵּן מֵאַחַר שְׁכָבֶר עֶבֶר עֲלֶיךָ בַּחַיִּים מְרִירוֹת כְּזוֹ וְכוּ', נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים כְּאֵלוֹ וְכוּ', לְדַעֲתִי, תִּרְאֶה לְהַפֵּךְ אֶת כָּל הַיְגוֹן וְאַנְחָה שְׁלֶךְ לְשִׂמְחָה, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כג), שְׁצַרִּיכִים לְהַפֵּךְ אֶת הַיְגוֹן וְאַנְחָה לְשִׂמְחָה וְכוּ', עֵינֵי שָׁם; הֵינּוּ דִּיקָא מִי שְׁעֶבֶר בַּחַיִּי צְרוֹת וְיִסּוּרִים וְנִסְיוֹנוֹת מְרִים כְּלַעֲנָה, הָאָדָם הַזֶּה יָכוֹל לְהִתְהַפֵּךְ וְלִהְיוֹת לְעֶזֶר לְרַבִּים, שְׁעֶבְרוּ וְעוֹבְרִים צְרוֹת וְיִסּוּרִים כְּאֵלוֹ, כִּי מֵאַחַר שֶׁהָיוּ לָךְ נִסְיוֹנוֹת כָּל-כָּף קָשִׁים בַּחַיִּיךָ, וְאֵיךְ שֶׁהוּא לְמַדְתָּ עַל בְּשָׂרְךָ נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ', רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצֻמְךָ, וְתַתְּחִיל לְעֶזֶר לְאַחֲרִים, וּבְזֶה גַם אֶתָּה תִּנְשָׁע, וּכְמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ק): עֲצָה לְבוֹא לְגְדֻלוֹת הַמַּחֲזִין — לְחִזֵּק אַחֲרִים; וְלִכֵּן הִרְגַּל עֲצֻמְךָ רַק לְחִזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׂמֵּחַ אַחֲרִים, וּבְזֶה שְׁתַּעֲזֹר וְתַחֲזֵק וְתִנְעֹץ לְאַחֲרִים — אֵיךְ לְהִתְמוֹדֵד עִם בְּעִיּוֹת כְּאֵלוֹ וְכוּ', עַל-יְדֵי-זֶה גַם לָךְ יִקַּל בְּצַרוֹתֶיךָ.

אדם צריך לדעת, כי כל מה דעביד רחמנא לטב עביד, מה שעושה הקדוש-ברוך-הוא — הפל לטובה, ומי יודע אם לא הצרכת לעבור את כל הסבל המר והגממה הזו שעברת, רק כדי לעזר לעוד אנשים שעברו ועוברים מצבים מרים כמוך וכו', ולכן אסור לך לפל בדעתך בשום פנים ואפן כלל, הלאי שכל אלו שעוברים מה שעוברים וכו', היו מציתים את רבנו ז"ל ומחזקים אחרים, ובזה לא די שימתקו מהם כל הדינים, והחשף יתהפך להם לאור גדול, כי יש הרבה אנשים כשעוברים עליהם משברים וגלים וכו', אינם יודעים איך להתחזק וכו', ואיך להתמודד עם הבציות שלהם וכו', וכשאדם כבר עבר את השביל והדרך המרה הזו, אזי הוא יכול לעזר גם לאחרים, ואז הקדוש-ברוך-הוא עוזר גם לו.

ולכן אל תכנס בלחץ כלל, הרגל עצמך לדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, אשר את המתנה הזו קבלנו מרבנו ז"ל, וזה נקרא אצלו התבודדות ושיחה בינו לבין קונו, וכשתהיה רגיל בזה, אזי כבר אף פעם לא תהיה לבד.

ובענין שדוכים וכו', אל תדאג כלל, על-ידי תפלה ושמחה תזכה בקרוב למצא את בת זוגך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרטו.

אני נמצא בתהליך של חזרה בתשובה, ואני צריך הכוונה

שאלה:

מאת דני: שלום כבוד הרב.

הנני בחור בן עשרים ושבע, סטודנט. כל חיי גדלתי בבית חלוני על בסיס חלוני, חנכנו על האמונה, שהדת היא דבר ישן, לא מתקדם, שרק מעכב בחיים. בשנים האחרונות עבדתי וגרתי בחוץ לארץ, ולא שללתי אפלו אפשרות לחתונה עם גויה, ודוקא מתוך כל הזרות הזאת, הפרתי שם את אשתי לעתיד מהקהלה היהודית. היא מסורתית ודרבה התחלתי לאט לאט להתקרב יותר אל הדת, בתחלה בעל כרחי ללא רצון, אף לאט לאט התחלתי לאהב את השבת ומה שהיא מיצגת.

הדבר שהיה לי הכי קשה — זה האמונה, שיש מישוהו למעלה, אף לאחר שראיתי מספר הרצאות באינטרנט, ועשיתי חשבון נפש עם עצמי, האמנתי יותר ויותר. לאחר שעשינו עליה לארץ ביחד, התחלתי להניח תפלין, ולאחרונה התחלתי לשמר שבת, דבר שלא דמנתי לעולם שאני אעשה.

הדבר המוזר הוא, שדוקא כשהתחלתי לקים מצוות, נחתו עלי מכות בפן הבריאותי. ברוך ה', כל חיי הייתי בריא, ולאחרונה הופיעו לי בעיות בכל התחומים — אם זה בשנים, בראיה — הייתי בסכנת אבוד הראיה, דלקות עור, שפעת וכו'. כל זה במהלך השנה הראשונה של למודי התאר, שהיא מאוד קשה ותובענית, ויחד עם ארוסתי, שמנסה להתאקלם בארץ, וצריכה תמיכה נפשית.

נאמר לי, שאלו נסיונות ויצר הרע. יש לצין שלמרות
האמור לעיל, לא הפסקתי במצוות, וגם בשראיתי
הטשטשה — התפללתי עד כמה שייכלתי.

עוד שאלה היא בנוגע להורי ומשפחתי: הורי
ומשפחתי מאד מתנגדים לדת, בטענות שהחרדים
הורסים את המדינה, ואינם מוכנים לקבל את היפי
שבה. אני גם חשבתי כף בעבר, אבל לאחר
שהתארחתי בשבת אצל משפחה חרדית מצד ארוסתי,
גליתי שאין זוהי אמת, לא מחלטת בכל אפן.

ביצד עלי לנהג עם הורי? מצד אחד כל חיי דגלתי
במצות 'כבוד את אביך ואת אמך', אולם כעת כשהם
יודעים שאני שומר שבת, הם מפצירים בי לא לעשות
כך, כדי שאוכל ללמד לתאר.

כמו־כן אני מאד מעגן ללכת עם כפה וציצית, אולם
אני מפחד שמישהו ממשפחתי יגלה דבר זה להורי,
ויגרם לאבי ואמי צער רב ויגון. מה עלי לעשות בנושא
זה?

יש בי כל הזמן אש שבוערת בי ללמד את התורה
ולחקר אותה, מאז שהייתי קטן זה קונן בי, ולאחרונה
זה התגבר עוד יותר. אנחנו קוראים כל שבת את
פרשת השבוע, ומתדיינים עליה, אולם אני מעגן
ביותר. לאחרונה קניתי את הספר "לקוטי מוהר"ן",
ואני מנסה ללמד ממנו. הבעיה היא, שבתור סטודנט
זמני מגבל, וקשה לי להחליט למה יש לתת חשיבות,
שכן אני מודע לכך, שהלמודים יביאו לי פרנסה,
שתעזור לי לקיים מצוות ובהקמת משפחה מרבית ילדים.
אשמח לקבל את ההתייחסותך למה שכתבתי.

תודה רבה על התשובות.

בעזרת השם ותפלה, יום חמישי לסדר יתרו, כ' שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל דני, גרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת, כי עם ישראל, עקר זכותם שארץ ישראל שיכת להם, הוא רק מחמת שמקיימים את התורה, וכמו שכתוב (בראשית א'): "בראשית", ופרש רש"י, שאם יאמרו אמות העולם לישראל — ליסטים אתם שכבשתם ארצות שבעה גוים, הם אומרים להם: כל הארץ של הקדוש-ברוך-הוא היא, הוא בראה ונתנה לאשר ישר בעיניו, ברצונו נתנה להם, וברצונו נטלה מהם ונתנה לנו; ואמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה, פרשה כג, סימן ז): אמר לו הקדוש-ברוך-הוא למשה — הן הארץ חביבה עלי, שנאמר (דברים יא): "ארץ אשר הני"ה אלקיך דורש אותה תמיד", וישראל חביבין עלי, שנאמר (שם ז): "כי מאהבת הני"ה אתכם", אמר הקדוש-ברוך-הוא, אני אכניס את ישראל שהן חביבין עלי לארץ שחביבה עלי, שנאמר (במדבר לד, ב): "כי אתם באים אל ארץ כנען"; ואמרו (במדבר רבה, פרשה כג, סימן יא): אמר הקדוש-ברוך-הוא הארץ שלי, שנאמר (תהלים כד): "להני"ה הארץ", ואומר (ויקרא כה, כג): "כי לי הארץ", וישראל שלי הם, שנאמר (ויקרא כה): "כי לי בני ישראל עבדים", מוטב שאנחיל ארצי לעבדי שלי לשלי, לכך נאמר (במדבר לד, ב): "זאת הארץ אשר תפל לכם בנחלה"; נמצא, שכל הזכות שיש לעם ישראל בארץ ישראל, זה רק בזכות התורה, ורק בשביל זה מגיעה לנו ארץ ישראל, ומי שלא מחזיק בתורה ומתרחק מהתורה, אין לו שום שיכות לארץ ישראל כלל.

וְלִכְּנֵן אֲנִי לֹא מֵבִין מַה הַדַּעַת הַמַּעֲקָמַת הַזֶּה "שֶׁהַחֲרָדִים הוֹרְסִים אֶת הַמְּדִינָה, וְאֵינָם מוֹכְנִים לְקַבֵּל אֶת הַיְפִי שְׂבָה", אֲדַרְבָּה אֵלָיו שְׁלֹא מְקַיְמִים אֶת הַתּוֹרָה, הֵם הוֹרְסִים אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְהֵם רְחוּקִים מֵהַיְפִי שְׂבָה.

אֲשַׁרְיָךְ וְאֲשַׁרְי חֲלָקָךְ שְׂזָכִיתָ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר אֶת זְכוּתְךָ בְּשָׁמַיִם, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת לר.): בְּמָקוֹם שֶׁבְּעֲלֵי תִשׁוּבָה עוֹמְדִים, שֵׁם אִין צְדִיקִים גָּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמֹד; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסִיקְטָא דְרַב פְּהֵנָא): גְּדוּל כַּחַה שֶׁל תִּשׁוּבָה, שְׁכִינּוֹן שְׁאָדָם מְהֵרָה בְּלִבּוֹ לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה, מִיָּד הִיא עוֹלָה לֹא עַד עֲשָׂרָה יָמִים וְלֹא עַד עֶשְׂרִים וְלֹא עַד מֵאָה, אֲלֵא עַד מֵהַלֶּךְ חֲמֵשׁ-מֵאוֹת שָׁנִים, וְלֹא עַד רִקִיעַ רֵאשׁוֹן וְשֵׁנִי, אֲלֵא שֶׁהִיא עוֹמֶדֶת לִפְנֵי כֶּסֶף הַכְּבוֹד, וְהַסֵּמ"ךְ-מ"ם מְאֹד מְאֹד מִפְּחַד מִבְּן-אָדָם שֶׁחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, כִּי כִיּוֹן שְׁאָדָם בָּא אֶל הַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא, אֲפֵלוּ שֶׁהוּא עֹשֶׂה עַד עַכְשָׁיו מֵה שֶׁהוּא עֹשֶׂה, וּמִתְנַדָּה וּמִתְחַרֵּט עַל כָּל מֵה שֶׁעֲשָׂה, הַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא כָּבֵר מְקַבְּלוֹ. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּמִדְבָר רַבָּה, פְּרָשָׁה כ', סִימָן יג): בְּלַעַם הִזָּה רָשָׁע עָרוּם, וְיָדַע שְׂאִין עוֹמֵד בִּפְנֵי הַפְּרָעָנוּת אֲלֵא תִשׁוּבָה, שְׁכָל מִי שֶׁחֹטֵא וְאוֹמֵר חֲטָאתִי, אִין רְשׁוּת לְמִלְאָךְ לִיגַע בּוֹ, בְּשִׁבִיל זֶה הוּא מְסִית אֶת כָּל אָדָם — מֵה לֶךְ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה?! וּמֵה לֶךְ לְהִתְנַדָּוֹת?! כִּי הוּא יוֹדֵעַ, שְׁמִי שֶׁחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, וּמִתְנַדָּה לְהַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא, אִין רְשׁוּת לְמִלְאָךְ הַמּוֹת לִיגַע בּוֹ. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲמוּמָא נח): אִין מְכָה בְּעוֹלָם שְׂאִין לָהּ רְפוּאָה, רְפוּאָתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע — תִּשׁוּבָה.

וְלִכְּנֵן אַתָּה צְרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר, וְכָל מֵה שֶׁהִתְחִיל לַעֲבֹר עֲלֶיךָ, זֶה כְּפִי לְכַפֵּר עַל

כל מה שעברת וכו' וכו', וסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ולא יחסר לך שום דבר.

בענין כבוד אב ואם, אין עוד מצוה יותר חשובה מזו, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה, פרשה כו): כל העולם כלו של הקדוש-ברוך-הוא, ואין הקדוש-ברוך-הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם; ואמרו (פסיקתא רבתי): חמורה שבתמורות כבוד את אביך ואת אמך; ואמרו (קדושין ל:): שלשה שתפין הן באדם — הקדוש-ברוך-הוא, ואביו ואמו, בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש-ברוך-הוא מעלה אני עליהם כאלו דרתי ביניהם וכבדוני; וואים מזה, אם מכבדים אבא ואמא, בזה מכבדים את הקדוש-ברוך-הוא, עם כל זאת כתיב (ויקרא יט, ג): "איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמרו", ופרש רש"י: סמך שמירת שבת למורא אב, לומר אף-על-פי שהזהרתיה על מורא אב, אם יאמר לך לחלל את השבת — אל תשמע לו, וכן בשאר כל המצוות; זאת אומרת שבודאי צריכים לשמר על כבוד אב ואם, אבל כשהם מבקשים שתחלל שבת, חס ושלום, או תפר איזו מצוה, לא מחיבים לשמע להם, כי גם הם צריכים לשמע בקולו של הקדוש-ברוך-הוא, אבל כמובן צריכים לעשות את זה בחכמה, כדי שלא להתגרות עמָהֶם, חס ושלום.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתראה ביחד עם בת זוגך לבנות בית נאמן בישראל, ותאהבו ותכבדו ותבינו אחד את השני, ותהיו הכי מאשרים בחייכם, רק לשמח יחד, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתמשיך בלמודים, כדי שתהיה לך פרנסה ברוח, רק לא להכנס בלחץ, ותשתדל להיות מאד מאד בשמחה.

קעד שו"ת א' תרטז ברסלב

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרטז.

אני מאד רוצה לטוס לציון רבנו, אך איני רוצה להפרד מקדשת ארץ ישראל

שאלה:

מאת יאיר: לצדיק האהוב, שלום וברכה, והרבה בריאות איתנה ונהורא מעליו!
אני רוצה לקיים עוד בימי השוכבי"ם הללו את הדרך תורה הרב לנסע לרבנו לפחות פעם בחיים, כי אני מרגיש שיש לי כל-כך הרבה דברים תקועים בחיים: למוד תורה, תפילה ועבודת ה', שמחה, פרנסה, יעוד, מקום מגורים קבוע, ואני יודע ומרגיש שרק אצל רבנו אקבל את התרופה.

מאידך אני מהסס, כי מעולם לא יצאתי מהארץ, ואיני רוצה להפרד מקדשתה, ובנוסף יש מניעות של כסף, צריכים לקחת חפשה מהעבודה, ויש שם קר גדול. אני צריך עוד מרבנו בן לנסע בהקדם, וכן הדרך מה עלי לעשות שם, כי פנאיה אהיה שם רק חמש-עשרה שעות.

בברכה ובאהבה, יאיר.

בְּצוּרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר יִתְרוֹ, כ' שְׁבַט ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְאִיר, נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת מַעֲלַת הָאָדָם הַזּוֹכֶה לְנִסְעַ אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (חִי-מִוְהַר"ן, סִימָן קסב): כְּשֶׁאֶחָד יָבֹא עַל קָבְרוֹ, וַיֹּאמֶר קִפִּיטֵל תְּהֵלִים בְּהַתְּעוֹרְרוֹת הַלֵּב, יִהְיֶה לוֹ תַעֲנוּג גָּדוֹל מְזֵה, וְעֲשֵׂה תְּנוּעוֹת בְּגוּפוֹ וּבַעֲצָמוֹתָיו אֲזוּ, וְרַמְזוּ שְׂיִהְיֶה לוֹ חֲלוּץ עֲצָמוֹת אֲזוּ בְּקָבְרוֹ, כְּשִׁיאֲמָרוּ תְּהֵלִים עַל קָבְרוֹ. וְעוֹד דִּבֵּר בְּזֶה הַעֲנִיָּן כַּמָּה פְּעָמִים. וְאַחַר-כֵּן גְּלָה הָעֲשָׂרָה קִפִּיטֵל תְּהֵלִים: ט"ז, ל"ב, מ"א, מ"ב, נ"ט, ע"ז, צ', ק"ה, קל"ז, ק"נ, וְאָמַר, שְׁמִי שְׂיָבֹא עַל קָבְרוֹ, וַיִּתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה, וַיֹּאמֶר אֱלוֹ הָעֲשָׂרָה קִפִּיטֵל תְּהֵלִים, יִנִּיחַ עֲצָמוֹ לְאַרְךָ וְלִרְחֹב לְעוֹר לְזֶה הָאִישׁ, אֲפִלוּ אִם עָבַר מֵה שְׁעָבֵר וְכוּ', וַיַּחֲד שְׁנֵי עֲדִים עַל זֶה; וְכֵן מוּבָא (שִׂיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קמא), שְׁאָמַר אֶף-עַל-פִּי שֶׁהוּא דִּבֵּר קַל לוֹמַר עֲשָׂרָה קִפִּיטֵל תְּהֵלִים, אֶף-עַל-פִּי-כֵן גַּם זֶה יִהְיֶה כְּבֹד מְאֹד לְקַיִם. וְכֵן נִתְקַיֵּם עִתָּה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, שְׁמַחֲמַת רַבּוֹי הַמִּחְלֵקֶת, רַב הַהֲמוֹן עִם רַחוּקִים מְאֹד לְקַיִם זֹאת, וְרַבְּנוּ ז"ל הוֹדִיעַ כָּל זֹאת מִקֶּדֶם. וְאַנְחֵנוּ עֲשִׂינוּ מֵה שְׁמַטֵּל עֲלֵינוּ לְהוֹדִיעַ הַתְּקוּן לְכָל הַחֲפִץ לְהַתְּקֵן, וְכָל אֶחָד הַטּוֹב בְּעֵינָיו יַעֲשֵׂה. הַשּׁוֹמֵעַ יִשְׁמַע, וְהַחֲדַל יִחְדַּל, וְאַנְחֵנוּ אֶת נַפְשֵׁנוּ הַצְּלוּנוּ.

וַיְדוּעַ, אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל לְלַמֵּד תּוֹרָה וּלְשֹׂא אִשָּׁה, הַתִּירוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים לְצִאת מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וּמִכָּל שְׁפָן וְכָל שְׁפָן כְּשֶׁאָדָם נוֹסֵעַ אֶל צְדִיק קְדוֹשׁ וְנוֹרָא, שֶׁהִבְטִיחַ לְתַקֵּן אֶת הָאָדָם — אִם יָבֹא אֶל צִיּוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ, בּוֹדָאִי לֹא צְרִיכִים

לחשש לצאת מארץ ישראל, ולבוא אל הציון הקדוש שלו בעיר אומן.

אנחנו רואים, אנשים יוצאים לחוץ לארץ מחמת פרנסה וכו', וכן אם יש אחד חולה מספן, הוא יוצא מארץ ישראל לחוץ לארץ למצא מזור לנפשו, על-ידי רופא גדול וכו', ואינו חושש כלל כרגע מלצאת מארץ ישראל לחוץ לארץ, ופה שבזה תלוי תקון נצחתי וכו', למה צריכים לחשש, אדרבה צריכים לנסע, בפרט מי שלא היה עדין אף פעם, ראוי לו להזדרז להיות על-כל-פנים פעם אחת בחייו בציון רבנו ז"ל, והיום תוף יום אחד יכולים לנסע, ולחזור כבר, פי הנסיעה מארץ ישראל לציון רבנו ז"ל לא לזקחת יותר מכשלה שעות טיסה, ולכן יכולים עוד לחזר בתוף מעת לעת, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להיות על-כל-פנים פעם אחת אצל ציון רבנו ז"ל, ותקבל את תקונך הנצחתי, ואל תבלבל את עצמך משום בלבול שבעולם.

ראה למסר את נפשך על מדת השמחה, פי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל-כף קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מכל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה. ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני ב'): לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום — שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום — מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ואם תהיה בשמחה, כל החיים שלך ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי, פי תזכה לישוב הדעת, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן י'): מה שבגני אדם רחוקים מהקדוש-ברוך-הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין

ישׁוּב הַדְּעַת? כִּי חָסַר מֵהַשְׁמָחָה. וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לַהֲיוֹת
בְּשִׂמְחָה, וְאַז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמַּחֲיִין, וּכְבֹּר לֹא יִחָסַר לְךָ שׁוֹם
דְּבָר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע
בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה
מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תריז.

**אֲנִי רוֹצֵה עוֹד יְלָדִים, אֲבָל חוֹשֶׁשֶׁת שֶׁבְּגִלָּל
הַהֲרִיזוֹן וְהַלְדָּה, אֲצַטְרֵךְ לַעֲבֹר עוֹד נְתוּחַ**

שְׂאֵלָה:

מֵאֵת אֵינָה נִטְלִי: שְׁלוֹם וּבְרָכָה לְכַבּוֹד הַרַב הָאֵהוּב.
אֲנִי חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה, וְלִבְעָלִי וְלִי יֵשׁ, בְּרוּךְ הַשֵּׁם,
שֶׁלֹּשָׁה יְלָדִים מִקְּסִימִים. לֹא הִתְחַתְּנוּ בְּגִיל צָעִיר, אֲנִי
כָּבֵר בְּגִיל שְׁלֹשִׁים וְאַרְבַּע וּבְעָלִי בְּגִיל שְׁלֹשִׁים וְשֶׁבַע.
הַיְלָדָה הַקְּטַנָּה בַּת שְׁנַתִּים וּקְצָת, וְאַחֲרֵי הַהִפְסָקָה הַזֹּאת,
אֲנִי מְאֹד רוֹצֵה לְהַמְשִׁיךְ אֶת הַיְלֻדָּה, רַק שְׂאֲנִי קֹצֵת
חוֹשֶׁשֶׁת, מִכִּיּוֹן שְׂאֲחֲרֵי הַלְדָּה הַרְאִשׁוֹנָה עֲבַרְתִּי נְתוּחַ
הַפְּנִדְצִיט, וּקְצָת אַחֲרֵי הַלְדָּה הַשְּׁלִישִׁית עֲבַרְתִּי נְתוּחַ
חִסְיַמַּת הַמְּעִי הַדָּק, וּבְחִסְדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הַנְּתוּחִים
עָבְרוּ בְּהַצְּלָחָה.

שְׁלֹשֶׁת הַיְלָדִים שֶׁלָּנוּ הֵם בְּגִילָאִים צְפוּפִים, וְאִין לָנוּ כָּל
עֲזָרָה מִצַּד הַמִּשְׁפָּחָה, אֲלֹא רַק עֲזָרְתוֹ שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.
רְצִינִי לִשְׂאֵל בְּעֵצַת הַרַב: אֲנִי רוֹצֵה עוֹד יְלָדִים, אֲבָל

קעה שו"ת א' תריז ברסלב

מפחדת מאד, שזה יגרם לי לעוד נתוחים. מה הרב מציע? האם זה נחשב לחסר אמונה? יישר פח.

תשובה:

בעזרת השם ותפירה, יום חמישי לסדר יתרו, כ' שבט ה'תשע"ג.

שלום רב אל אילה נטלי תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי, אל תעשי יותר שום נסיונות כדי להפגס להריון וכו', מאחר שזה תלוי בפקוח נפש ממש וכו', ולכן את ובעלך תשמחו מאד מאד על המתנות שנתן לכם הקדוש-ברוך-הוא, שלשה ילדים מקסימים, ותראו שניכם רק לשמח בכל יום, ולתת תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא על החסד הנם שהוא עשה עמכם, ואל תדחקו את השעה כלל.

הרבה פעמים אדם גורם לעצמו צרות ויסורים בחנם, ולכן מאחר שעבר עליך כבר מה שעבר וכו' וכו', לא כדאי לך לדחק את השעה, רק לשמח עם מה שנתן לך הקדוש-ברוך-הוא, ואני מאד מאד מבקש אותך, שתשתדלי בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, ולשמח את בעלך, וביחד תחיו חיים נעימים ומאשרים, ולהשתדל מאד מאד לכבד אחד את השני, ולהיות דגמא חיה להילדים, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני — תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תריח.

איך בודקים אם יש למשדכת שלי יראת שמים?

שאלה:

מאת רז: לכבוד מוהרא"ש שלום רב. אני מאחל לך הרבה בריאות, אשר ושמחה.
רציתי לשאל: מה בונת הצדיק בזה שאמר שצריכים לבדק את הבחירה בשדוף, שיש לה יראת שמים, והיא רוצה להתקרב לה, איך בודקים את זה?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר יתרו, כ' שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל רז, נרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

העקר בשדוף צריכים לבדק את המדות של הבחירה, או של הבחור, וכן לדקדק מאד — אם יש להם יראת שמים, ואינם קלי דעת, וזה יכולים לראות בהנהגות יום יום, כגון שלא יאכלו אלא במקום שיש הכשר טוב, וכן מברכים קדם האכל וכו', וכן מקפידים על ברפת המזון וכו', ושאר דברים קטנטנים שבזה תלוי הכל.

מספר, שאדם אחד היתה לו בת יראת שמים גדולה מאד, ואביה הלך וחפש בחור ירא שמים גדול, ונכנס בישיבה ודבר עם המשגיח והראש ישיבה, והם הציעו לו בחור אחד, שהוא מצין בלמוד תורה והתארוסו, וכשהתחילו לצאת לעשות קניות, והנה יום אחד הבחירה שואלת את

הבחור — אם כבר התפלל מנחה, כי זה כבר אחר הצהריים, והשיב הבחור, שיש לו עוד זמן וכו', וכשהתקרבה כבר השקיעה, וכמעט שעוברים זמן תפלת מנחה, שאלה אותו עוד פעם: מתי תתפלל מנחה, זה מאחר. ענה ואמר: התפללתי כבר (והיא ידעה שזה לא נכון, כי הלכו ביחד כל הזמן, ומקדם אמר לה, שיש לו עוד זמן להתפלל, ועכשו הוא משקר ואומר שכבר התפלל, שזה שקר במצח נחושה), וספרה את זה לאביה, והוא נסע אל ה'חזון-איש' זי"ע, וספר את הספור הזה שבתו ספרה לו, והורה ה'חזון-איש' זי"ע תכף-ומיד לבטל את השדוף, ואמר: אם בחור יכול לשקר בשקר גם כזה, וכן הוא מזלזל בתפלה וכו' וכו', סימן שאין לו שום יראת שמים, ורחמנא לצלן הוא יכול להכשיל אותה בעוונות חמורים, שגובלים בכריתות, רחמנא לישזבן וכו'.

זו הגמא פשוטה איך יכולים לדעת מה זה יראת שמים, כי אם מזלזלים בדברים פעוטים וכו', כגון שאוכלים בלי הכשר וכו', ולא מברכים שום ברכות וכו', זה מראה לדעת שאין שום יראת שמים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תריט.

מה העצה להצליח להתמיד בלמוד גם בערב
שבת-קדוש?

שאלה:

מאת מיכאל: לכבוד הצדיק.
אני משתדל לגרס ח"י פרקי משניות בכל יום, אבל
ביום ששי זה קשה לי מאד ואינני מצליח. מה העצה
כדי שאצליח להתמיד גם ביום ששי? והאם מה שאני
לומד בשאר ימות השבוע עושה לי את התקון שרבנו
נתן לאנשי שלומנו?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר יתרו, כ' שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל מיכאל, נרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות של אדם שזוכה
לחטף בכל יום ח"י פרקים משניות, שזה הורג את היצר
הרע. וידוע, אשר רבנו ז"ל נתן לכמה מאנשי שלומנו תקון
לומר בכל יום ח"י פרקים משניות (עין שיחות-הר"ן, סימן קפה),
וכן מובא מגורי האריז"ל, שזה דבר גדול מאד לחזור בכל
יום ח"י פרקים משניות, וכן מובא מהרבה צדיקים הננהגה
קדושה זו — לומר בכל יום ח"י פרקים משניות, שזה מזכך
את הגוף מפל מיני חלדה וכו'. ולכן תשתדל לגרס בכל
יום ח"י פרקים משניות, שזה תמיד היה חק ולא יעבר אצל
אנשי שלומנו היקרים, פי רבנו ז"ל נתן תקון לכמה מאנשי
שלומנו, וביניהם מוהרנ"ת ז"ל, שיאמרו בכל יום ח"י פרקים

קכב שו"ת א' תרכ בְּרֶסֶלֶב

מְשָׁנִיּוֹת, וְשִׁמְעָתִי פֶּעַם מֵהֶרֶב הַחֲסִיד ר' לוי יִצְחָק בִּנְדָר ו"ל, שֶׁהוּא הַפִּיר גִּין מוֹהֲרֵנִי ת"ו ו"ל, נִכְדָּ שֶׁל בְּתוֹ חֲנֵה צִירֶל, עָלֶיהָ הַשְּׁלוֹם, שֶׁהִיָּה גֵר בְּחֶאֱרָקוֹב, וְהִיָּה בַעַל-הַבֵּית פֶּשׁוּט, וּבְכָל יוֹם הִיָּה לוֹמֵד ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, וְכֹף נִהַג הַמוֹן שָׁנִים, אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְקַיֵּם אֶת רְצוֹן רַבְּנוּ ו"ל.

וְהַעֲצָה הִכִּי קָלָה לְחַטֵּף ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת בְּכָל יוֹם, שְׁלוֹמֵדִים וְגוֹרְסִים שֹׁשֶׁה פְּרָקִים לַפְּנֵי הַצְּהָרִים, וְשֹׁשֶׁה פְּרָקִים אַחַר הַצְּהָרִים, וְשֹׁשֶׁה פְּרָקִים בַּלַּיְלָה, וְכֹף יִהְיֶה לוֹ בְּנִקְלָ לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, וְאֶפְלוּ לֹא יִרְגִישׁ שְׁסִיִּים ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, וְזוֹ עֲצָה קָלָה וְנִכְוֹנָה, וְזֶה שִׁיָּךְ גַּם לַעֲרֹב שְׁבֵת, שְׂאֵז הַזְּמַן דְּחֹק מְאֹד וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתְּהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה — תִּשְׁפָּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תרכ.

הָאֵם זֶה שִׁיָּךְ שְׂאֵתְחַתֵּן עִם גָּבֵר גְּרוּשׁ עִם שְׁנֵי יְלָדִים, שְׂגָדוֹל מִמֶּנִּי בְּעֶשֶׂר שָׁנִים?

שְׂאֵלָה:

מֵאֵת נוֹפֵר אֲדוּל: לְכַבּוֹד הַצְּדִיק הַקְדוּשׁ.
יִצְאָתִי לְשִׁדוּף עִם בְּחוּר שֶׁהוּא בַעַל תְּשׁוּבָה מְזֵה בְּעֶשֶׂר שָׁנִים, וּמִשְׁמֹשׂ אֶת אַחַד הַרְבָּנִים. הוּא בֶן שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם בְּעֶרְךָ, וַיֵּשׁ לוֹ שְׁנֵי בָנִים מִגְּרוּשָׁתוֹ, הוּא לוֹמֵד

בְּכֹלֵל לְהוֹרָאָה. אֲנִי בְּגִיל עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם, וְחוֹזֶרֶת
 בְּתִשְׁבֵּה מִזֶּה בְּשָׁנָתִים.
 הַתְּרַשְׁמֵתִי שֶׁהִבְחֹר הוּא בְּאֶמֶת יִרָא שְׁמַיִם, רוֹצֵה
 לְהַתְקַדֵּשׁ וְלַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹן הַבּוֹרָא. הָאִם זֶה שִׁנְךָ
 שְׂאֵתֶחֱתֵן עִם גְּבַר גְּרוֹשׁ עִם שְׁנֵי יְלָדִים, שְׁגֹדוֹל מִמֶּנִּי
 בְּעֶשֶׂר שָׁנִים? אִם כֵּן, מָה עוֹד עָלַי לְבַדֵּק? יֵשׁ מִשְׁהוּ
 סִפְצִיפִי שְׂאֲנִי צְרִיכָה לְבַרְרָ?
 בְּבִקְשָׁה תַעֲנֶה לִי כְבוֹד הַצַּדִּיק.

תְּשׁוּבָה:

בְּצִוַּת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר יְתָרוֹ, כ' שְׁבַט ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל נוֹפֵר אֶדֶל תַּחֲנִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת בַּחֲוָרָה רְוָקָה בְּגִיל עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם, וְכָל הָעוֹלָם לְפָנֶיךָ
 וְכוּ', מָה לָּךְ וּלְצָרָה הַזֹּאת לְקַחַת גְּרוֹשׁ עִם שְׁנֵי בָנִים, וְהוּא
 עוֹד מְבַגֵּר מִמֶּךָ בְּעֶשֶׂר שָׁנִים, וְלָכֵן, לְדַעֲתִי, אֵל תִּפְנָסִי בְּזֶה,
 רַק חֲזַקִּי וְאִמְצִי בְּבִטְחוֹן חֲזָק, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב
 אוֹתְךָ, וְתִזְכִּי לְמִצָּא אֶת בֶּן זִוְגֶךָ הַשֵּׁיף לְשֵׁרֵשׁ נִשְׁמַתְךָ.

לְפַעֲמִים מְרַב לַחֲץ וּדְחָק וַיֵּאוֹשׁ וְכוּ' וְכוּ', כְּבָר מוֹכְנֵים
 לְהַתְפַּשֵּׁר עַל כָּל דְּבָר, וְאַחֲר־כֵּן מִתְחַרְטִים כָּל הַחַיִּים, וְלָכֵן
 הַמְּנַעֵי מִדְּבַר זֶה, וְתִבְקָשִׁי בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׂיִזְמִין לָךְ
 אֶת בֶּן זִוְגֶךָ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל,
 יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתְךָ, וְתוֹשְׁעֵי מַה שְּׂיִוְתֵר מֵהָר.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תרכא.

**איך אָני יְכוּל לְהַחְזִיר לְצַדִּיק טוֹבָה עַל פֶּל מַה
שֶׁהוּא עוֹשֶׂה עֲבוּרֵי בְרוּחַנִית וּבְגִשְׁמִיּוֹת?**

שְׂאֵלָה:

מֵאֵת מֹשֶׁה: לְכַבוֹד הַצַּדִּיק הָרַב שִׁיק מִיַּבְנָאֵל.
אָנִי פְּשוּט רוֹצֶה לְהַגִּיד תּוֹדָה עַל הַזְכוּת לַעֲשׂוֹת שְׂתִי
שְׁבִתוֹת אֶתְכֶם בְּיַבְנָאֵל. אָנִי מְרַגֵּשׁ שֶׁהָרַב נוֹתֵן לָנוּ
כָּל־כֶּף הַרְבֵּה, מִתְעַנֵּן וְשׂוֹאֵל בְּשָׁלוּמֵי, מִמֶּשׁ אֵין מְלִים
לְתַאֵר אֶת הַהֲרַגְשָׁה. כַּמָּה אֶתָּה נוֹתֵן לָנוּ — אֵין מְלִים:
סְפָרִים, מַכְתָּבִים, דְּרָשׁוֹת, קַבְּלַת קָהֵל, הַכְּנֶסֶת אוֹרְחִים
וְעוֹד וְעוֹד.

רַק הַמַּחְשָׁבָה כַּמָּה אֶתֶם עוֹשִׂים עֲבוּרֵי גוֹרְמַת לִי
לְבָבוֹת. וְאָנִי שׂוֹאֵל: מַה אָנִי יְכוּל לַעֲשׂוֹת עֲבוּרְכֶם? אֵיךְ
אֶחָד שָׁפֵל, בְּעַל אֵין סוֹף עֲבֵרוֹת כְּמוֹנִי, יְכוּל אֵי פַעַם
לְהַחְזִיר לָכֶם? מַה לַעֲשׂוֹת?

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר יִתְרוֹ, כ' שְׁבַט ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל מֹשֶׁה, נְרוֹ וְיֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מַה שֶׁאַתָּה יְכוּל לְהַחְזִיר לִי וְכוּ', שֶׁתְּהִיָּה תְּמִיד בְּשִׂמְחָה,
וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד שֶׁהַבֵּית שְׁלֶךְ יִהְיֶה מְלֵא שִׂמְחָה, וְתִשְׁמַר
אֶת עֲצָמְךָ מִפַּעַס וּקְפָדוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְתִתְחַזַּק בְּכָל מִינֵי
הַתְּחַזְקוֹת, לֹא לְחֹזֵר אֵל הַשְּׂטִיּוֹת שֶׁעֲשִׂיתָ עַד עַכְשָׁו וְכוּ', וְאִם
תּוֹכֵל לְהַדְפִּיס אֶחָד מֵהַסְּפָרִים שְׂזַכְּנִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
לְחֵבֵר, וְהִיָּה זֶה שְׂכָרִי לְמַעַן הַפֶּרֶת הַטוֹב, אֲשֶׁר זוֹ מַדָּה מְאֹד

שו"ת א' תרכב ברסלב קפה

מאד יפה, כי להפך — אין עוד מדה מגנה כמו כפוי טובה, שאמר החכם מפל האדם (משלי יז): "משיב רעה תחת טובה לא ימוש רעה מתוך ביתו", כי אדם שמשלם רעה תחת טובה, בזה הוא מראה את גריעות נפשו, ואיך שהוא רקוב מבפנים וכו', ואף שהוא מראה פרצוף של תמים וכו', הוא משחת מאד, והגאון הצדיק הסטייפלער זי"ע, מאד מגנה באחד ממכתביו את מי שמשלם רעה תחת טובה, וקורא אותו בלשונות של גנאי וכו', ואומר, שאין עוד דבר יותר גרוע מזה, שאדם משלם רעה תחת טובה. ולכן מה שאתה יכול לעשות עבורי זה — לקרב עוד יהודים אל הקדוש-ברוך-הוא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרכב.

אני בכעס על בעלי, בגלל שהוא נעדר הרבה שעות מהבית לצורך עבודתו

שאלה:

מיאת צביה: לכבוד רבנו, שלום רב. אני נשואה כשש שנים, יש לנו ילד אחד בן ארבע, ואני נמצאים בטפולי פוריות. הבעיה שלי היא, שאני מפתחת כעסים גדולים כלפי בעלי, בגלל שהוא עובד שעות עבודה רבות ואינו נוכח בבית, ולא נותן לי

קפו שו"ת א' תרכב ברסלב

מספיק עזרה בבית ועם היילד, דבר היוצר חפוכים רבים
אתו.

אני מצטערת לומר, אבל אני קצת מיאשת מהטפולים
ומהמצב בבית. מה עלי לעשות?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר יתרו, כ' שבט ה'תשע"ג.

שלום רב אל צבנה תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להיות מאד מאד שמחה ועליזה על המתנה
שנתן לך הקדוש-ברוך-הוא בן חמוד כזה, ולא כדאי לך
לעשות עוד טפולי פוריות וכו', שמכניסים אותך בספנות
וכו', תשמחי במה שנתן לך הקדוש-ברוך-הוא.

את צריכה לדעת, שמדת הכעס היא מדה מגנה מאד
מאד, ובפרט כשאת מוציאה את כל העצבים שלך על בעלך,
שמוסר את נפשו שעות רבות ביום להביא לך פרנסה, ושלא
יחסר לך שום דבר וכו' וכו', ולמה את צריכה להוציא את
כל העצבים שלך עליו?

ולכן אני מאד מבקש אותך, תתאזרי במדת הסבלנות,
שאינ מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה,
זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה'): לפום צערא
אגרא; ודעי לך, כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו',
על-ידי-זה היא מצלת את חיי הנשואין שלה וכו', כי הכל
תלוי כפי מדת הסבלנות, ולא להפגס בכעס וקנאה וכו' וכו',
והיא צריכה לראות, שלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה,
כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב, כג): "עצם
מעצמי ובשר מבשרי, לזאת יקרא אשה, כי מאיש לקחה

שו"ת א' תרכג ברסלב קפז

זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית, ועל-ידי-זה יצליחו בחיי נשואיהם.

אקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתציתי אותי, וכל הבית שלך יתהפך לגן-עדן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרכג.

מדוע לפעמים נוהגים פדעת האריז"ל, אך בענין סגופים ותעניות צוה רבנו ז"ל לא לנהג פדעתו?

שאלה:

מאת ניר: שלום רב.

יש לי שאלה שאני נבוך בה: מיה דעתו של הרב לגבי התקונים של האריז"ל לכל העוונות של העריות, שהרבה אנשים עשו אותם ונושעו מצרות, ועוד רבנים וגדולים שממליצים בן לעשותם, אך מצד שני יש את הבעל-שם-טוב ורבנו שאמרו שיש עבודה אחרת, וזה תמויה, כי בחלק מהדברים בן מקשיבים להאריז"ל, ומביאים את דבריו ומקימים את דרכו, ובחלק מהדברים לא.

אשמח לקבל תשובה מכבוד הצדיק.

תשובה:

בצורת השם יתברך, יום חמישי לסדר יתרו, כ' שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל ניר, נרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (שיחות ה"ן, סימן שז), שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בכל דור ודור יותר ויפה, ובכל דור ודור שולח לנו צדיקים קדושים יחידי הדורות וכו', ולכן מאחר ששלח לנו הקדוש-ברוך-הוא את הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע ואת רבנו ז"ל, שהם הזהירונו מאד מאד לא לקחת על עצמנו תעניות וסגופים, אלא להתנהג בדרך פשוטה כמו שהורו אותנו וכו', ולכן צריכים לזרק את השכל לגמרי, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן קכג): העקר והיסוד שהכל תלוי בו, לקשר עצמו להצדיק שבדור, ולקבל דבריו על כל אשר יאמר פי הוא זה, דבר קטן ודבר גדול. ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (ספרי פרשת שופטים): 'אפלו אומר לה על ימין שמאל ועל שמאל ימין — תצית אותו', ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל, בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשארא אצלו שום שכל עצמו, אינו בשלמות, ואינו מקשר להצדיק; פי העקר לבטל את שכלו המדמה והבדוי לגמרי, ולצית את הצדיק על כל אשר אומר, ורק זה נקרא התקרבות.

ולכן אם רבנו ז"ל אמר לא לקחת על עצמנו שום תעניות וסגופים וכו' וכו', עלינו לצית אותו בתמימות ובפשיטות גמורה, ובפרוש הרבה לדבר עמנו רבנו ז"ל ממעלת השיחה בינו לבין קונו, שאדם צריך להרגיל את

עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא כאשר ידבר איש אל רעהו והבין אל אביו, וזה עקר התשובה. ואמר (שיחות-ה"ז, סימן קנד), שעקר מה שהגיע למדרגתו הוא רק על-ידי ענין פראסטיק (פשיטות), שהיה מדבר הרבה, ומשיח הרבה בינו לבין קונו, ואמר תהלים הרבה בפשיטות. ועל-ידי-זה דיקא הגיע למה שהגיע, ואמר: אם הייתי יודע שהשם יתברך יעשה ממני מה שאני עתה, דהינו חדוש כזה, הייתי עושה ביום אחד מה שעשיתי בשנה כלה (כלומר שהיה מזדרז כל-כף בעבודתו עד שמה שהיה עושה ועובד השם יתברך בשנה כלה, היה עושה ביום אחד), והיה מתגעגע מאד אחר מעלת העבודה של פראסטיק (פשיטות) באמת, ואמר: איי איי פראסטיק. גם אמר שדבר עם כמה צדיקים גדולים, ואמרו גם-כן שלא הגיעו למדרגתם, כי אם על-ידי ענין פראסטיק, שעסקו בעבודתם עבודת השם יתברך בפשיטות גמורה בהתבודדות ושיחה בינו לבין קונו וכו'. ועל-ידי-זה דיקא הגיעו למה שהגיעו.

אשרי המקיים את זה בתמימות ובפשיטות בלי שום חכמות כלל, ואז הוא לא צריך לצום לגמרי.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרכד.

**פְּתַבְתֶּם, שְׁפַל הַסְּפָרִים שְׁלַכְם מֵיַעֲדִים רַק
לְתַלְמִידִים שְׁלַכְם, אִזּוּ מִדּוּעַ מְפִיצִים אוֹתָם לְכָל
עַם יִשְׂרָאֵל?**

שְׂאֵלָה:

מֵאֵת יְהוֹנָתָן: לְכַבוֹד הַצַּדִּיק מֵיִבְנָאֵל.
רֵאִיתִי בַּהֲקַדְמָה לְסֵפֶר שְׁלַכְם "זֹאת הַתּוֹרָה", שְׁכַתְבְּתֶם
שְׂאֵתֶם רְגִילִים לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּלִשׁוֹן "בְּנִי, אֱהוּבִי, חֲבִיבִי"
בְּסִפְרֵיכֶם, מִשׁוּם שְׂאֵתֶם רוּשְׁמִים זֹאת אֵךְ וְרַק
לְתַלְמִידִים שְׁלַכְם. אִם כֵּן, לָמָּה הֵרַב מְפִיץ אֵת
הַקּוּוֹנְטְרָסִים לְרַבִּים, מֵאַחַר וְזֶה מֵיַעַד רַק לְתַלְמִידִים?

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר יִתְרוֹ, כ' שְׁבַט ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יוֹנָתָן, גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֵת מַכְתְּבְּךָ.

מוֹבָא מֵהָאַרְיִז"ל, שְׁפַל אֶחָד כְּפִי שֶׁרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ, יֵשׁ לוֹ
הַמּוֹן נִשְׁמוֹת שְׁתַּלּוּיּוֹת בּוֹ וְכוּ', וְיֵשׁ אֶחָד, שְׁבּוֹ תַּלּוּיּוֹת רַבּוֹת
נִשְׁמוֹת וְכוּ' הֵן מְגַלְגּוּל זֶה, וְהֵן מֵהַגְּלָגּוּלִים הַקּוֹדְמִים וְכוּ',
וְלָכֵן מְפֹזְרִים אֵת הַסְּפָרִים בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, כְּדִי מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ
אִיזוֹ שִׁיכּוֹת לְשֶׁרֵשׁ נִשְׁמָתִי, שְׁגָם הוּא יִקַּבֵּל חַיּוֹת מֵהַדְּבוּרִים
הָאֵלּוּ; כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים
וְגַלְיִים וְכוּ', וְכִמּוֹ שְׂאֵמֵר דְּוֹד הַמְּלָךְ (תְּהֵלִים קִיט, צב): "לוּלִי
תּוֹרַתְךָ שֶׁעָשָׂעִי, אִזּוֹ אֲבַדְתִּי בְּעֵנִי".

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֵר, שְׂיִקְיָם: "יִפּוּצוּ מֵעֵינֹתַיִךְ

שו"ת א' תרכה ברסלב קצא

חוצה", ויתפשטו הספרים בכל העולם כלו, ומי שיש לו רק שיכות לזה, שגם הוא יתעורר בתשובה, ויתחזק מפל מה שעובר עליו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרכה.

איך הרב ממליץ להתקדם בענין רפואי ש
תינוקת שהפסיקה לשמע?

שאלה:

מאת שרה: רציתי לשאל לגבי תינוקת בת שמונה חודשים, שלפתע הפסיקה לשמע, איך להתקדם בענין הרפואי שלה?
בתודה גדולה ורפואה שלמה לכבוד הרב.

תשובה:

בצורת השם יתברך, יום חמישי לסדר יתרו, כ' שבט ה'תשע"ג.

שלום רב אל שרה תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

היום יש תרופות לכל, ולכן כדאי לפנות אל רופא

קצב שו"ת א' תרכו ברסלב

ממחה גדול בתחום זה וכו', והקדוש-ברוך-הוא יעמיד את
מלאך מיכאל על ימין הרופא, וימצא תרופה לבת.

העקר לא להפגס בלחץ, רק להרבות בתפלה ותחנונים
אליו ותברך, כי מה שתפלה פועלת — שום דבר בעולם
אינו יכול לפעל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע
בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה
מרבה, ובכל אשר תפני — תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרכו.

האם יש עצה לעצירות?

שאלה:

מיאת יוכבד: שלום לרב, אריכות ימים ושנים, אמן.
האם יש עצה לעצירות? תודה.

תשובה:

בעזרת השם ותברך, יום חמישי לסדר יתרו, כ' שבט ה'תשע"ג.

שלום רב אל יוכבד תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מי שצריך רפואה, עקר העצה רק להרבות בתפלה
ובקשה, לבקש ממנו ותברך כל מה שצריכים, כי מעלת
התפלה אין לתאר ואין לשער כלל, כמאמרם ז"ל (ויקרא רבה,

שו"ת א' תרכז ברסלב קצג

פְּרָשָׁה ל', סימן ג'): בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׁאִין לָהֶם לֹא מְלֶךְ וְלֹא נָבִיא, לֹא כֹהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתַמִּים, וְאִין לָהֶם אֵלָא תְּפִלָּה זֹו בְּלִבָּד, אָמַר דָּוִד לְפָנַי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵל תְּבוּזָה אֶת תְּפִלָּתְךָ; (תהלים קב): "תִּכְתָּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" — מִכָּאֵן שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקַבֵּל הַשְּׂבִים, "וְעַם נִבְרָא יִהְיֶה יְה" — שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה.

רַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (ספֿר-הַמִּדּוֹת, אוֹת נְאוּף, חֶלֶק ב', סימן ד'): עַל-יְדֵי תְּאֻנֹת נְאוּף בָּא עֲצִירוֹת, וְעַל-יְדֵי עֲצִירוֹת בָּא צָרַעַת; וְאָמַר (שם אוֹת עֲצִירוֹת, סימן ג'): עֲצִירוֹת מְזִיק לְעֵינַיִם; וְאָמַר (שם אוֹת תְּפִלָּה, סימן מט): כְּשֶׁאָדָם נֶעְצָר, זֶה סִימָן שְׁאִין תְּפִלָּתוֹ נִתְקַבְּלָת; וְלִכְּן צָרִיכִים רַק לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תָּמִיד, שִׁישְׁמֹר אוֹתוֹ מִעֲצִירוֹת, וְיִזְכֶּה לְרַפּוּאָה שְׁלָמָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאִנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי — תִּשְׁפִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תרכז.

**יש ביני לבין אשתי חלוקי דעות ואי הבנות
שגורמים לרחוק**

שאלה:

מיאת מיכאל וזהבה: לכבוד הצדיק מיבנאל.
הברנו אחד את השני בשנתיים, ואחר-כך התחמנו, בסף
הכל טוב לנו ביחד, אף עדין יש ביננו חלוקי דעות ואי

קצד שו"ת א' תרכז ברסלב

הבנות, שגורמים לרחוק אחד מהשני. ברצוננו לקבל
עצה איה להצליח בחיי הנשואין, ולהשלים אחד את
השני.

נודה לכם מאד אם תענו לנו.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר יתרו, כ"א שבט
ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל מיכאל וזהבה, שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

בודאי אצל כל זוג יש כל מיני פּרטים ופּרטי פּרטים
וכו' וכו', שְקָשָה מְאֹד לְהַעֲלוֹת אוֹתָם עַל הַפְּתָב, כִּי בְדַרְךְ
כָּלֵל אִישׁ וְאִשָּׁה הֵם שְׁנֵי הַפְּכִים לְגַמְרִי, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל
(לקוטי-מוה"ר, חלק א', סימן פ'), שְׁעַקֵּר הַשְּׁלוֹם — שְׁשֵׁנֵי הַפְּכִים
לְגַמְרִי מִתְאַחֲדִים יַחַד, וְזֶה נִקְרָא שְׁלוֹם — כְּשֵׁאֵשׁ וּמַיִם
מִתְאַחֲדִים יַחַד, הֵינּוּ אֶפְלוּ שֶׁהֵם מְנַגְדִים כָּל-כֶּף, מֵיִם מְכַבִּים
אֶת הָאֵשׁ, אֵשׁ מְבַשֶּׁלֶת אֶת הַמַּיִם, וְנִשְׁאָרִים רַק אֲדָמִים וְכו'
וכו', עִם כָּל זֹאת כְּשֶׁמְשַׁלְּימִים בִּינֵיהֶם, מִזֶּה נַעֲשֶׂה שְׁמַיִם
בְּהִירִים, וְזוֹ שְׁלֵמוֹת שֶׁל זֹוג, אִף שֶׁהֵם שְׁנֵי הַפְּכִים, צְרִיכִים
לְהַשְׁלִים בִּינֵיהֶם וּלְהַשְׁתַּדֵּל לְעַבֵּד כָּל אֶחָד עַל הַמְדוּת שֶׁלוֹ,
וּלְרֹאוֹת שֶׁאֶחָד לֹא יִדְכֵּא אֶת הַשְּׁנֵי וְכו', וְאֶחָד לֹא יִשְׁלַט עַל
הַשְּׁנֵי, אֲלֹא שִׁיְהִיו שְׁוִים יַחַד, וְזוֹ שְׁלֵמוֹת הַשְּׁלוֹם — שְׁשֵׁנֵי
הַפְּכִים מִתְאַחֲדִים בְּאַחֲדוּת אַחַת.

אתם צריכים לדעת, שזוג שרוצים להצליח בחיי
הנשואין, הם צריכים לדאג אחד בעבור השני, ולא להב אחד
את השני, ולהבין אחד את השני, ולעשות כל מה שביכולתם
אחד בשביל השני וכו' וכו', איש ואשה צריכים להיות

שו"ת א' תרכ"ז ברסלב קצה

ותרנים אחד להשני, ולתת תשומת-לב אחד להשני, וזו שלמות הבית, ועל-ידי-זה ממילא יש אהבה ובהבנה הדדית, אבל ברגע שרוצים אחד להשתלט על הזולת, דעו לכם, שזה הסמ"ך-מ"ם, שבא לשבר את הבית, הזהר הקדוש קורא איש לבדו 'פ'לג גופא' — חצי גוף, נמצא, כשאדם מתחתן זה גוף שלם, כמו שכתוב (בראשית ב, כד): "ודבק באשתו והיו לבשר אחד", הינו שניהם חצי חצי, ובניחוד הם שלם, מה שאין בן כשאחד רוצה להשתלט על הזולת — זה הסמ"ך-מ"ם, הינו ששים על ארבעים, אני יותר ממך וכו', וברגע שהבעל או האשה חושבים שאחד יותר מהשני בעשרה אחוזים, וההוא פחות ממני בעשרה אחוזים, זה כבר נקרא ס"מ — ששים על ארבעים.

ולכן כל מי שרוצה שלום-בית אמתי, צריך לדעת שהאיש והאשה הם גוף אחד, וכמו שאמר החכם מכל האדם (קהלת ד'): "טובים השנים מן האחד, אשר יש להם שכר טוב בעמלם, פי אם יפלו האחד יקים את חברו, ואלו האחד שיפול, ואין שני להקימו, גם אם ישכבו שנים וחס להם, ולאחד איך יחס"; ולכן אם רוצים שלום-בית אמתי, צריך להיות משני הצדדים — הן מהבעל והן מהאשה, לותר אחד להשני, ואז הם חצי חצי שתפים שלמים, ותמיד יחיו ביחד באהבה ובהבנה הדדית, ויצליחו בחיי נשואיהם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו — תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום...

א' תרכה.

התגרשתי מאשתי בגלל שהיא היתה אשה קשה, והפרתי מישהי אחרת, אבל יש לי יסורי מצפון גדולים

שאלה:

מאת שלום: שלום לכבוד מורנו הצדיק מוהרא"ש שליט"א.

הייתי נשוי, ונולדו לנו ארבעה ילדים, שלש בנות וכן אחד, אבל בגלל שלא הסתדרתי עם אשתי, כי היא היתה מאוד קשה אתי, התגרשנו. הגרושין היו לאחר שהתנעצתי עם רב, וספרתי לו את כל מה שקורה בבית, וגם הוא הבין, שהיא אשה בעינית מאוד, והמליץ לי להתגרש ממנה.

לאחרונה הפרתי מישהי, ואנחנו חיים ביחד, אבל בתוך תוכי אני לא שלם עם עצמי, ויש לי יסורי מצפון גדולים.

אשמח מאוד שהצדיק יסוק אותי, תודה רבה.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר משפטים, כ"ג שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל שלום, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאוד מאוד מתפלא עליך, שאתה עוד מבקש ממני התחזקות, בשעה שהקדוש-ברוך-הוא עזר לך והתחנת, והיית הכי מאשר בחיך, הקדוש-ברוך-הוא נתן לך שלש בנות חמודות, ותמיד באת להגיד לי איך אתה הכי מאשר,

ואחר-כך פֿשנולד לך בן, לא הייה פֿמוף מאַשר בעולם, אָךְ
 לצערנו הרב, היצור הרע של נאוף תפס אותך טוב טוב,
 ועזבת את אשתך בשביל איזו נואפת וכו', כי כִּף אומר
 החכם מפל האדם (משלי ז, ה): "לשמרך מאשה זרה מנכריה
 אמריה החליקה" וגו', "והנה אשה לקראתו שית זונה ונצרת
 לב" וגו', עיין שם כל הפרק, איך שנואפת עובדת על בן-אדם
 לתפס אותו ברשעה, וזה מה שקרה לך. ואני מכרח להגיד
 לך, במקום לחזק אותך, דע לך, שמרה יהיה לך באחרונה,
 לא עוזבים אשה עם ארבעה ילדים סתם ככה, מפני אשה
 נואפת שהתלבשה עליך וכו', כל אשה שמסגלת לקחת גבר
 נשוי מאשתו ומילדיו וכו', היא סתם נואפת, ואוי לה ואוי
 לנפשה וכו'.

ואתה צריך לדעת, שעל הכל הקדוש-ברוך-הוא מוחל,
 אבל לא על זנות וכו', ואין על זה תרוץ שמתגבר עלי יצרי
 וכו', כי הבחירה חפשית, אם רוצים — עושים, ואם לא
 רוצים — לא עושים, ולכן אתה מכרח לחזור בתשובה
 שלמה, כי אחרת ההכרח לי להגיד לך, שחכמינו הקדושים
 אמרו (בראשית רבה, פרשה כו, סימן ה'): על הכל הקדוש-ברוך-הוא
 מאריך אפו חוץ מן הזנות; ואמרו (במדבר רבה, פרשה ט', סימן ז'):
 אמר הקדוש-ברוך-הוא, על הכל אני כובש, ועל הזמה אני
 כועס; ואמרו (תנחומא בראשית): על הכל הקדוש-ברוך-הוא
 מותר, חוץ מן הזמה והזנות; ולכן דע לך, שמרה יהיה לך
 באחרונה, אם אתה לא חוזר בתשובה תכף-וימיד, אתה חושב
 שהכל הפקר, ולית דין ולית דין וכו' וכו', ופתאום תקבל את
 המכה בצורה כזו שלא חלמת. ולכן ראה לחזור בתשובה
 שלמה, ולברח מהזבל והלכלוך הזה, לפני ששכבר לא תוכל
 לחזור.

קצת שו"ת א' תרכה ברסלב

זה החרבן שנעשה בדור הזה, על-ידי האינטרנט והפייסבוק וכו', שרבים חללים הפילה, והמון בתים נשברו בשביל זה וכו', אתה צריך להבין, נואפת תהיה אתך עכשו וכו', ובשבילה זרקת אשה עם ארבעה ילדים וכו', ולבסוף יהיה שהנואפת הזאת תזרק אותך וכו', ואבדת את שני העולמות. ולכן חזר בתשובה לפני שהיה מאחר, אמלת אשה יקרה עם ארבעה ילדים חמודים, האם זה היה שזה להחליף אותם עם איזו נואפת זונה?

אתה צריך להתבייש לך, ואל תספור לי ספורים שרכ אמר לך לעשות דבר כזה וכו', אוי ל'רע-בנים' כאלו, שמיעצים עצות עקמות כאלו, בודאי גם הם נואפים, כי אדם נורמלי לא יעץ דבר כזה, ומכל שכן יהודי תלמיד חכם ירא שמים, לא יקנה את הזבל שלך, שאתה רוצה להסביר שהיא היתה אשה רעה וכו', תגיד את האמת — הסמ"ך-מ"ם התלבש עליך ביצרא דעריות, וזרקת אשה עם ארבעה ילדים אל כל הרוחות וכו', וברחת עם אשה נואפת זונה וכו', ועכשו אתה רוצה התחזקות.

ולכן אני אומר לך, אם לא תחזור בתשובה, מרה יהיה באחרונה, כי גם היא תזרק אותך לכלבים וכו', וזה הסוף של כל הנואפים, שעוזבים אשה וילדים בשביל איזו אשה נואפת וכו', ששוכרת בתים וכו'.

המאחל לך תשובה שלמה...

א' תרכט.

הגענו אליכם בשליחות הצדיק מירושלים, אבל הגבאי שלכם לא נתן לנו להכנס. מדוע?

שאלה:

מאת בנימין: שלום לצדיק מוהרא"ש שליט"א.
בעת בקורכם בארץ ישראל, באתי אליכם עד יבנאל עם עוד אברה בשליחות מהצדיק שגלה את הסוד, שרבנו נחמן כבר לא נמצא באומן, אלא בהר ציון, אף הגבאים שלכם לא אפשרו לנו להכנס אליכם בשום אופן, ולמרות שחבינו הרבה זמן בחוץ, לא נתנו לנו לפגש אתכם.
מה הסבה לכך?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר משפטים, כ"ג שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל בנימין, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מברך להגיד לך, שהגיע הזמן שתלך בכל יום להתבודד להקדוש-ברוך-הוא, שיוציא ממך את הדמיון שהכניסו בך וכו', ותברח מהבעל דמיון הזה וכו', כמו שפורחים מהרוח בעצמו וכו', הרי אתה לא תופס שהפל הוא הבל הבלים ודמיונות, ואוי ואבוי לאדם שנוכנס בעולם הדמיון וכו', שזה הורס לו את כל החיים וכו'.

אני לא מענין להפגש עם אף אחד ולדבר או להתנכח או להסביר בענין זה וכו', כי הפל הבל ורעות-רוח, רבנו ז"ל

נמצא באומן, ושם מקום גניזתו, כמו שכתב מוהרנ"ת ז"ל (ימי מוהרנ"ת, סימן טו): "העיר אשר בחר בו בחיים חיותו להקבר שם, כאשר נשמע מפיו הקדוש פעמים אין מספר, שאמר לפני כמה אנשים, שקהלת אומן הוטבה בעיניו להקבר שם, מחמת שהיו שם קדושים הרבה וכו', ובשביל זה היה עקר שבא לאומן חצי שנה קדם הסתלקותו וכו', כי שם המקום המוכן לו מששת ימי בראשית לעסק שם בתקון העולם לדורות, לכל מי שיבוא אליו לשם, ויאמר העשרה קפיטל תהלים הנקראים אצלנו וכו', אשרי הזוכה לזה", עין שם.

ואיך יכול לבוא אברך בעל דמיון להמציא חדשות, בשעה שכבר מאתים שנה חסידי ברסלב מוסרים את נפשם לקים את רצון רבנו ז"ל, ובאים על ראש השנה לאומן, שבפרוש גלה לנו (ת"י מוהר"ן, סימן תג): הראש השנה שלי עולה על הכל, והיה פלא אצלי מאחר שהמקרים שלי מאמינים לי, ולמה לא יזהרו כל האנשים המקרים אלי, שיהיו כלם על ראש השנה, איש לא יעדר, כי כל הענין שלי הוא רק ראש השנה, והזהיר לעשות כרוז, שכל מי שסר אל משמעתו, ומקרב אליו, יהיה על ראש השנה אצלו, לא יחסר איש. ומי שזוכה להיות על ראש השנה, ראוי לו לשמח מאד מאד, כמו שכתוב (נחמיה ח'): "אכלו מעדנים ושתו ממתקים, כי חדות הוי"ה הוא מעזכם", וזה נאמר על ראש השנה. ואמר (ת"י מוהר"ן, סימן תה): הראש השנה שלי הוא חדוש גדול, והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירשה מאבותי, רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה, שאני יודע מהו ראש השנה, לא מבעיא אתם כלכם, בודאי תלויין בראש השנה שלי, אלא אפלו כל העולם כלו תלוי בראש השנה שלי; ואמר רבנו ז"ל לענין ראש השנה שלו (ת"י מוהר"ן, סימן תו), שיכולין אז אנשים

לקבל תקונים מה שבכל השנה לא היה באפשר שיהיה להם תקון בשום אופן, אף-על-פי-כן בראש השנה יכולין אפלו הם לקבל תקון. אף-על-פי שבכל השנה אפלו הוא בעצמו, זכרונו לברכה, לא היה יכול לתקנם, אבל בראש השנה גם הם יכולים לקבל תקונים. כי אמר, שהוא עושה בראש השנה ענינים ותקונים מה שבכל השנה גם הוא אינו יכול לעשות.

ולכן יאבדו אלה פמותו, ודבור אחד מרבנו ז"ל לא ישכח, וחקל מאד שהטפש הזה שולח אלי שליחים וכו'.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח רוח טהרה מרום, ויוציא ממנו את כל הדמיונות, כי פנאיה שמלאך דומה הממנה על הדמיונות תפס אותו, ואשרי מי שיוציא אותו מידי המלאך המדמה הזה.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרל.

לאחר הגרושין, בעלי עשה לי תרגיל, ולקח
בערמה את הילדים אליו. האם יש ספוי
שהילדים יחזרו אלי?

שאלה:

מאת אילנית: אני נשואה פעם שניה, ויש לי שני ילדים, ילד בגיל חמש וילדה בגיל שנתיים. לפני-כן הייתי נשואה למישהו במשך שבע שנים, ונולדו לנו שני ילדים, הילד הגדול בן שלש-עשרה והקטנה בת שתים-עשרה, והתגרשנו לפני אחת-עשרה שנים.

בהתחלה הילדים נקבעו למשמרת אצלי, ובהמשך הדרך לתמי נתינו לו אותם למשך שנה, בעקבות שיצאתי ללמודים, והיו ביננו הבנות, אך הוא החתים אותי על מסמך שלא ידעתי מהו, ובשל כך הילדים עברו אליו, ובית-המשפט החליט להשאירם בחזקתו. מאז ועד היום אנו מנהלים משפטים בבתי המשפט, כאשר הדיינים האחרונים נסובים סביב סכום כסף שחסכתי לילדים, שהוא תובע אותו ממני, בגלל שהילדים נמצאים אצלו. מדבר בסכום כסף שחסכתי במשך כל חיי, ואני מעניינת לתת אותו אף ורק לילדים. הדיינים בבית-המשפט כבר מעיפים אותי, ומפריעים לי לגדל את ילדי ולנהל אנח חיים תקין, ואני מבקשת מהאדמו"ר, שיברך אותי להצלחה במשפט בדיון הקרוב, ושהכל יהיה על הצד הטוב ביותר. וגם רציתי לשאל את האדמו"ר מה כדאי לי לעשות, כדי לגמור עם הבלאגן הזה פעם אחת ולתמיד? האם האדמו"ר חושב שיש סכוי שהילדים מהנשואים הראשונים שלי יחזרו אלי לחיות אתי? ואם כן מה עלי לעשות לשם כך?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר משפטים, כ"ג שבט ה'תשע"ג.

שלום רב אל אילנית תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

צר לי מאד לומר לך, שזה החרבן של גרושין וכו', גברים או נשים חושבים שאם יתגרשו יהיו להם חיים יותר טובים, ולא יודעים שהם מאמללים את עצמם, ומכל שפן כשיש כבר ילדים, כי בפרוש גלו לנו חכמינו הקדושים (גטין ז:): כל המגרש אשתו ראשונה אפלו מזבח מוריד עליו

דמעות, נשאֵלה השאֵלה למה דוקא מזבֵחַ מוריד דמעות, למה לא שאַר כְּלי המקדָשׁ, כַּגוֹן: הכיור, השֵׁלחֵן, המנורה, האָרוֹן וכו' ? אֵלָּא המזבֵּחַ מוריד דמעות, מספיק קרבנות הביאו עלי, ולכן אני לא צריך יותר קרבנות, כי בגרושין מי הקרבנות? הילדים, ולכן המזבֵּחַ דיקא מוריד דמעות, כי יש עלי מספיק קרבנות, אני לא צריך שיביאו עלי עוד קרבנות.

על-פל-פנים איך שהוא את וכיוצא בך צריכים וצריכות לדעת, שגרושין זה לא פתרון, צריכים תמיד לדעת איך להתמודד עם החיים, לאף אחד לא הולך כמו שהוא רצה, כי זוג הם שני הפכים לגמרי. ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר), חלק א', סימן פ', שעקר השלום — כששני הפכים משתוים בדבר אחד.

והנה העבר אין, והעתיד עדין, בזה שתלכי למשפטים, לא תגיעי לשום דבר, רק להרס את הילדים וכו', ולכן עצתי שתחזרי בתשובה שלמה, ותבקשי ממנו שתברך כל יום שהילדים יחזרו אליך, ובדרך נעם ואהבה בלי משפטים ומריבות וכו' וכו', יכול מאד להיות שהילדים יגדלו, הם ממילא יבואו אליך, ועל-ידי שתמשיכי במשפטים וכו', במריבות או ופוחים וכו', תהיי בטוחה שהילדים לא ירצו לראות אותך וכו'.

ולכן העצה היעוצה רק ללכת בדרך טובה ובלי הסתות וכו', כי אסור להסית ילדים נגד אבא או נגד אמא, כי זה עושה את הפעלה ההפוכה לגמרי.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שכל אלו הזוגות שחושבים שפשיתגרושו יהיה להם יותר טוב, שילמדו לקח מזה.

הקדוש-ברוך-הוא יֵעֹזר, שְׁתַּצִּיטֵי אוֹתִי, וְהַלֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תרלא.

**מַה הַפְּנֵה בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל שֶׁאָמַר: "עַל-יְדֵי
הַצִּדְקָה פּוֹתְחִים פֶּתַח בְּעִבּוֹדַת הַשָּׁם"?**

שְׂאֵלָה:

מֵאֵת מֵיכָאֵל: לְכַבוֹד הַצִּדִּיק.
בְּלִקּוּטֵי-מוֹהַר"ן תַּנְיִנָא בְּתוֹרַה ד', רַבְּנוּ פּוֹתֵב, שְׁעַל-יְדֵי
הַצִּדְקָה פּוֹתְחִים פֶּתְחִים בְּעִבּוֹדַת ה', וְגַם זוֹכִים
לְהַתְגַּבְּרוֹת הַרְצוֹן. הָאֵם הַפְּנֵה הִיא רַק לְצִדְקָה מִמֶּשׁ,
אוּ שְׂוָה נְכוּן גַּם לְכָל מִינֵי גְמִילוֹת חֲסָדִים?

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְשַׁפְּטִים, כ"ג שְׁבַט ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל מֵיכָאֵל, נְרוּ וְאִיר.

לְנִכוּן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

כָּל מַה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל מְצַוֶּה אוֹתָנוּ, פְּנִינָתוֹ הִיא בְּתַמִּימוֹת
וּבְכַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְאֶדְרָבָה צְרִיכִים לְצִיֵּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל,
וּלְקַיֵּם אֶת דְּבָרָיו בְּלִי שׁוּם חֲקָמוֹת וְהַשְׁפָּלוֹת כָּלֵל, אִם רַבְּנוּ
ז"ל אָמַר (לִקּוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ד'), שֶׁהַצִּדְקָה פּוֹתַחַת פֶּתְחִים
לְעִבּוֹדַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, פְּנִינָתוֹ הִיא כְּפֶשׁוּטוֹ, שֶׁצְּרִיכִים לְהִרְבּוֹת
בְּצִדְקָה, וְזֶה פּוֹתַח אֶת הַפֶּתְחִים, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (דְּבָרִים טו):

"פתוח תפתח", שעל-ידי צדקה פותחים את הפתח יותר ויותר, ולכן צריכים לתת בכל פעם צדקה.

אתה צריך לדעת, שאדם צריך לתת כמה שרק יכול, ועל-כל-פנים לא יחסיר מלתת כמה פרוטות לפני כל תפלה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא דף יז, ט): רבי אלעזר יחיב פרוטה לעני והדר מצלי, אמר דכתיב (תהלים יז, טו): "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם (פרק י' מהלכות מתנות עניים, הלכה טו): גדולי החכמים היו נותנין פרוטה לעני קדם כל תפלה, ואחר-כך מתפללין, שנאמר (תהלים יז, טו): "אני בצדק אחזה פניך"; וכן נפסק בשלחן ערוך (ארח חיים, סימן צב, סעיף י'): טוב לתן צדקה קדם תפלה.

ולכן אשרי ואשרי מי שנוהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח, שלא תחזור תפלתו ריקם, ואל יקל בעיניו דבר זה, כי מצות צדקה חייב כל יהודי לתת אפלו כשהוא עני גדול מאד, וכמו שצריכים לשמור שבת ולהניח תפלין בכל יום, ולאכל כשר, כך אדם חייב לתת צדקה, אבל כשאין לו, הוא לא פטור מלתת כמה פרוטות וכו', ורב בני-אדם מולזלים במצות צדקה, שזו המצוה הכי גדולה, מפני שחושבים שצריכים לתת איזו נתינה גדולה, אבל שוכחים שבאלו הפרוטות קטנות שנותן כל יום, בזה הוא קיים מצות צדקה, ורק זה מה שילווה אותו אחר מיתתו, כמו שכתוב (ישעיה נח): "והלך לפניך צדקך, כבוד הו' יאספק", ודרשו על זה חכמינו הקדושים (סוטה ג): כל העושה מצוה אחת בעולם הזה, מקדמתו והולכת לפניו לעולם הבא, שנאמר: "והלך לפניך צדקך"; איזה נחת רוח יהיה לאדם — כשנשמתו תצא מגופו ותעלה למעלה, ואלו הפרוטות שנתן בכל יום ילכו לפניו. ועוד דרשו על

פסוק זה (בבא בתרא יא.): אבותי גנזו לעולם הזה, ואני גנזתי לעולם הבא, שנאמר: "והלך לפניך צדקך, כבוד הוי"ה יאסףך", אתה לא יכול לתאר איזו שמחה תהיה לך שם בשמים עם הפרוטות האלו שנתת בכל יום לקפת הצדקה, ולהפך — לא יכולים לתאר את הצער שיהיה לאדם — איך לא הייתי חכם בזה העולם, ועל-ידי כמה פרוטות שהייתי נותן בכל יום לצדקה, היה מאיר לי כאן בעולם הבא, אבל אז כבר מאחר, כי 'היום לעשותם' — כל זמן שאדם חי, הוא יכול לקיים את מצוותיו יתברך, ואחר-כך כבר מאחר.

וכן זו הלכה מפורשת, שאפלו עני שהוא בעצמו מתפרנס מהצדקה, חייב לתת צדקה, כמובא (רמב"ם פרק ד' מהלכות מתנות עניים, הלכה ה'): ואפלו עני המתפרנס מן הצדקה חייב לתן צדקה לאחר; וכן הוא (שליחן ערוך, יורה דעה, סימן רמח, סעיף א'): כל אדם חייב לתן צדקה, אפלו עני המתפרנס מן הצדקה, חייב לתן ממה שיתנו לו.

אשרי מי שלקח את דברי רבנו ז"ל כפשוטם, ומקיים את עצותיו הקדושות בלי שום חכמות והשכלות כלל, אלא בתמימות ובפשיטות, ואז בודאי יצליח. וכך אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכג): העקר והיסוד שהכל תלוי בו, לקשר עצמו להצדיק שבדור, ולקבל דבריו על כל אשר יאמר כי הוא זה, דבר קטן ודבר גדול. ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (ספרי פרשת שופטים): 'אפלו אומר לך על ימין שמאל ועל שמאל ימין — תצית אותו, ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל, בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשא אצלו שום שכל עצמו — אינו בשלמות, ואינו מקשר להצדיק; כי העקר לבטל את שכלו

הַמְדַמָּה וְהַבְדּוּי לְגַמְרִי, וְלִצִּית אֶת הַצְדִּיק עַל כָּל אֲשֶׁר אוֹמֵר, וְרַק זֶה נִקְרָאת הַתְקַרְבוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׁאֲנִי מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתִּהְיֶה לְךָ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תרלב.

בְּמִשְׁךָ הַחַיִּים הוֹסַפְתִּי לְעִצְמִי כַּמָּה שְׁמוֹת, אֵךְ מֵאִזּוּ יֵשׁ לִי בְּעִוֹת

שְׁאֵלָה:

מֵאֵת לֵאמֹר נוֹיָה: לְכַבּוֹד מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ, אֲנִי מֵאחֲלָת לְכֶם בְּרִיאוֹת וּרְפוּאָה שְׁלֵמָה.

כְּשֶׁנּוֹלַדְתִּי קָרְאוּ לִי לֵאמֹר וְכַךְ בָּנִי מִשְׁפַּחְתִּי קוֹרְאִים לִי, אֵךְ בְּגִיל שְׁמוּנָה-עֶשְׂרֵה הִתְחִילוּ הַחֲבֵרִים שְׁלִי וּמִשְׁפַּחְתּוֹ שֶׁל בְּעָלִי לְקַרֵּא לִי בְּשֵׁם לִיאָת, וּמֵאִזּוּ כָּבֵר עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה קוֹרְאִים לִי גַם לִיאָת וְגַם לֵאמֹר. לִפְנֵי כִּשְׁנָתַיִם הִתְגַּרְשְׁתִּי וּבִקְרָתִי אֶצֶל רַבְּנֵי, שְׁאֲמַרָה לִי לְהוֹסִיף אֶת הַשֵּׁם נוֹיָה, וְאֶכֶן בְּבֵית-הַכִּנְסֵת הַכְרִיזוּ עַל שְׁמִי לֵאמֹר נוֹיָה.

בְּרִצּוֹנִי לְשֵׁאל אֶת כְּבוֹדוֹ: הֲאֵם לְהִשְׁאִיר אֶת הַשֵּׁם הַנוֹסֵף נוֹיָה, אוֹ לְהִתְחִיל לְהַרְגִּיל אֶת מִכְרִי לְקַרֵּא לִי בְּשֵׁם הַיְלָדוֹת לֵאמֹר, כִּי מֵאִזּוּ שְׁהוֹסַפְתִּי אֶת הַשֵּׁם נוֹיָה, אֲנִי לֹא מִסְתַּדְרֵת בְּחַיִּים.

אוֹדָה לְכַבּוֹדוֹ בָּאֵם אֶקְבֵּל מֵעַנָּה לְשֵׁאלְתִּי.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר משפטים, כ"ג שבט ה'תשע"ג.

שלום רב אל לאה תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

השם שלך הוא לאה, ואת צריכה לתקן את הפתבה שלך עם השם לאה, ולא להוסיף ולא לגרע שום שמות, כי משגעים בגי'אדם עם כל מיני המיונות להוסיף שמות או להוריד שמות, וצריכים מאד מאד לשמר בדברים פאלו, כי עם שמות לא משחקים, כי הנפש תלויה בשם, כמו שכתוב (בראשית ב'): "וְכָל אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ", כי השם הוא הנפש, ולכן צריכים מאד מאד לשמר לא לתת שמות בדויים להילדים, שאין לזה שום ערך וכו', ולכן צריכים לשמר מאד איזה שם נותנים להילדים, כי כפי השם כך נמשכים נשמת ומזל הילדים.

לכן מה טוב ומה נעים לתת שם אחר צדיק או אחד משמות האבות והאמהות הקדושים, או הנביאים והנביאות וכו', שם תנכ"י, פמובא מהצדיק הקדוש הרבי רבי אלימלך מליז'ענסק זי"ע (נעם אלימלך - במדבר), שהשם יתברך ברוך הוא גזר בכריאת העולם, שיהא כך וכך שמות ראובן, וכך וכך שמות שמעון, ועתה כשנתגלגל איזה אדם בעולם, ונותנין לו שם בשם צדיק אחד שהיה כבר בעולם, זה גורם לאיש הלזה, שיהיה גם-כן צדיק, מחמת שנתעורר האור של הצדיק שהוא בעולם העליון.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע

בתפלתו שאני מבקש ומתפלל, בעדך שתהיה לך הצלחה
מרבה, ובכל אשר תפני — תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרלג.

**האם בת מאמצת יכולה לחבק ולנשק את אביה
כאלו הוא אביה האמתי?**

שאלה:

מאת אבנר: שלום רב לכבוד הרב הצדיק מיבנאל,
שהקדוש-ברוך-הוא ישמר אותך, וישלח לך רפואה
שלמה ולכל עמו ישראל.

אנחנו זוג חוזרים בתשובה, ורוצים מאוד לעשות את
רצון ה' בדרך האמת. אשתי גיורת שאמצה על-ידי
יהודים מגיל לדה, והם גירו אותה. האם היא יכולה
לחבק ולנשק את אביה המאמץ ולהתנהג אתו כאלו
הוא אביה האמתי?

המצב מאוד רגיש בענין הזה, כי קשה לה מאוד למנע
את זה, והיא טוענת שאביה המאמץ יכול להפגע מאוד.
יהי רצון שכל עם ישראל יחזרו בתשובה שלמה, ויהיה
שמח בחלקו.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר משפטים, כ"ג שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל אבנר, גרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אשריכם ואשרי חלקכם, שזכיתם לחזור בתשובה שלמה, כי כף אָמרו חכמינו הקדושים (ברכות לד.): במקום שבבלי תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמד; ואמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא דרב פהנא): גדול כחה של תשובה, שבין שאדם מהרהר בלבבו לעשות תשובה, מיד היא עולה לא עד עשרה ימים ולא עד עשרים ולא עד מאה, אלא עד מהלך חמש-מאות שנים, ולא עד רקיע ראשון ושני, אלא שהיא עומדת לפני כסא הכבוד, והסמ"ף-מ"ם מאד מאד מפחד מבן-אדם שחוזר בתשובה, כי בין שאדם בא אל הקדוש-ברוך-הוא, אפלו שהוא עשה עד עכשו מה שהוא עשה, ומתודה ומתחרט על כל מה שעשה, הקדוש-ברוך-הוא כבר מקבלו, ואמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה, פרשה כ', סימן יג): בלעם היה רשע ערום, וידע שאין עומד בפני הפרענות אלא תשובה, שכל מי שחוטא ואומר חטאתי, אין רשות למלאך לגע בו, בשביל זה הוא מסית את כל אדם — מה לך לחזור בתשובה? ומה לך להתודות?! כי הוא יודע, שמי שחזר בתשובה ומתודה להקדוש-ברוך-הוא, אין רשות למלאך המות לגע בו. ואמרו חכמינו הקדושים (פנחומא נח): אין מכה בעולם שאין לה רפואה, רפואתו של יצר הרע תשובה.

והנה על-פי הלכה, אבא לא מנשק את בתו כשהיא גדולה, ומכל שכן כשהיא נשואה, ועל אחת כמה וכמה אבא שאמץ בת, זה כבר ענין של גלוי עריות, וצריכים לשמר על זה מאד.

אני בטוח, שעל-ידי הסברה הוא לא יפגע בנדאי מדת הכרת הטוב זו המדה הכי יפה שרק יכולה להיות, כי סוף

שו"ת א' תרלד ברסלב ריא

כל סוף הוא אמן אותה מאז שנולדה, עם כל זאת על-פי הלכה אסור לנשק וכו', ולכן אם הולכים על-פי דרך התורה, אשר (משלי ג, יז): "דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום", בודאי לא יצא מזה שום הזק כלל.

אשתך צריכה לכבד וליקר אותו מצד הפרת הטוב, אבל צריכים מאד מאד לשמור על הלכה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרלד.

כבר למעלה משנה אני מבבל ואובד עצות לגבי המשך דרכי בלמוד תורה בפולל

שאלה:

מאת נדב: למדתי בישיבת הר המור בירושלים עד גיל עשרים ושלוש, בגיל עשרים וחמש התחננתי עם אשתי ברוך ה', ואז עברנו לגור בישוב 'בית חגי', שם למדתי בכלל במשך כארבע שנים אבן העזר (ונבחנותי במבחני הדיניות) וקצת חשן משפט.

בינתיים ברוך ה' התקרבותי לרבנו. אחר-כך עברנו לגור לנד ההורים שלי ושלה, והייתי אמור ללמוד שם בכלל, אך לבסוף הוא נסגר. אחרי תקופה קצרה

ריב שו"ת א' תרלד ברסלב

נכנסתי לכולל אחר, וכרגע החלטתי לעזוב אותו, ואני מתלבט מאד מה לעשות. אני מרגיש מבולבל ואובד דרך כבר תקופה ארוכה למעלה משנה.
מה הצדיק מיעץ לי לעשות?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר משפטים, כ"ג שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל נדב, גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

העקר ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותשתדל לשמח ולשמח את אשתך, ולא להתבלבל משום דבר שבעולם, חכמינו הקדושים אמרו (אבות, פרק ב'): יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ, שיגיעת שניהם משפחת עון. וכל תורה שאין עמה מלאכה, סופה בטלה וגוררת עון; ורבנו ז"ל רצה מאד מאד, שתהיה לכל אחד פרנסה מסדרת, וכך אמר (תוי"ט מוה"ר, סימן תקא), שחפץ מאד שתהיה לנו פרנסה, אף-על-פי שבטחון גם-כן טוב מאד, אף-על-פי-כן טוב מאד כשזוכין שיש לו מעמד פרנסה, כי במקום עבודת הבטחון, במקום זה יעשה עבודה אחרת, כלומר כי אם לא יהיה לו מעמד פרנסה, ויהיה לו בלבול הדעת מהפרנסה, ויצטרך בכל פעם לחזק עצמו במדת הבטחון, במקום זה יעסק בעבודה אחרת והתחזקות אחרת בשאר עניני עבודת השם.

ולכן לדעתי תמצא לך איזו עבודה, ותקבע עתים לתורה על-פי סדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל, המובא (שיחות-ה"ר, סימן עו): ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, ולעשות לעצמו סדר במשניות ובגמרא ובשלחן ערוך, ועוד הרבה למודים מה שלבו חפץ, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט):

לְעוֹלָם יִלְמַד אָדָם תּוֹרָה בְּמָקוֹם שֶׁלְבוּ חֶפֶץ; וְאֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַיְשׁוּב הַדַּעַת שֵׁישׁ לְאָדָם שְׁמִסְדֵּר בְּסִדֵּר נְכוֹן, הֵן שְׁמֵתִפְלֵל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת: שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית — בְּמִנְיֵן דִּיקָא, וְהֵן שֵׁישׁ לוֹ אִיזוֹ מְשָׁרָה בְּפִרְנֶסָה קְבוּעָה, וְהֵן שְׁקוּבַע עֲתִים לְתוֹרָה, וְלוֹמַד כְּסִדְרָן דִּיקָא, וְזוֹכָה לְטִיל וְלִהְיוֹת בְּכָל הַמְקוֹמוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה.

אָבֵל הָעֶקֶר לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר, כִּי גָדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תרלה.

**אָנִי מְרַגֵּיֶשָׁה שְׁמִשְׁפָּחָתוֹ שֶׁל בַּעֲלֵי אֵינָה מְקַבֶּלֶת
אוֹתִי כְּרֵאוֹי, מִכִּיּוֹן שֶׁאֲנִי סְפָרְדִּיָּה וְהֵם אֲשַׁכְנְזִים**

שְׂאֵלָה:

מֵאֵת בְּרַכָּה: לְכַבוֹד קְדוּשַׁת מוֹהֲרַא"ש שְׁלִיט"א. שְׁמִי בְּרַכָּה וְאֲנִי גְרָה בְּאַשְׁדּוֹד. בְּרִצּוֹנִי לְקַבֵּל אֶת עֲצַתְכֶם וְלְקַבֵּל מִכֶּם כָּלִים וְהִדְרָכָה — אֵיךְ אֲנִי אֲמוּרָה לְהִתְנַהֵג בְּסִיטוּאֲצִיָּה הַבְּאָה: אֲנִי נְשׂוּאָה בְּרוּךְ ה' עוֹד מְעַט אַחַת-עֶשְׂרֵה שָׁנִים. אֲנִי סְפָרְדִּיָּה וְנִשְׂאֵתִי לְאָדָם מִמוּצָא אֲשַׁכְנְזִי.

מִתְחִילַת נְשׂוּאֵינוּ כָּבֵר בְּשָׁנִים הָרֵאוּנוֹת סְבֵלְתִי הַצְּקוֹת, בְּזִיוּנוֹת וְאַפְלוֹ סוּג שֶׁל הַשְּׁפִלוֹת עֲדִינוֹת מִצַּד חֲמוּתִי. הֵיא דְאֶגָּה כָּל הַזְּמַן לְתֵת לִי אֶת הַתְּחוּשָׁה שֶׁהֵם אֲשַׁכְנְזִים וְאֲנִי סְפָרְדִּיָּה, וְשׂוּה "מְקַח טְעוֹת", שֶׁבַעֲלֵי הַתְּחַתֵּן אֲתִי. הֵיא הִיתָה מְעִירָה לִי עַל הַלְבוּשׁ,

וּמִבְקֶשֶׁת שְׂאֵחָבֶשׁ פָּאָה עַל הָרֹאשׁ.
כָּל יָלֵד שְׁנוּלֵד לָנוּ, דְּבַר רֵאשׁוֹן הִיא הַיְתָה מִבְּרֵרֶת אִם
יֵשׁ לוֹ עֵינַיִם כְּחֵלוֹת וְשַׁעַר בְּהִיר, כְּמוֹ הַבֵּן שְׁלֵה וְכוּ'
וְכוּ'.

הַיּוֹם, הַיְחִסֵּשׁ שְׁלֵה אֵלַי טְפָה הַשְׁתַּנָּה, הִיא הַתְּבַגְרָה וְאֲנִי
הַתְּבַגְרָתִי, וְהִיא יוֹתֵר מִכְּבֻדַּת אוֹתִי.
יֵשׁ לָהּ בֶּן, שְׁחָפָה שְׁבַע שָׁנַיִם לְמִצְאָ אֶת הַזְּוִיג
וְלִהְתַּחַתּוֹ, וּבְרוּךְ הוּא לְפָנַי כְּחֻדְשִׁים הוּא הַפִּיר בְּחוּרָה
וְעוֹמֵד לְהִתְחַתֵּן אִתָּהּ, כְּמוֹכֵן שֶׁהַכֹּלָה מְמוּצָא אֲשֶׁכְּנִי.
חֲמוּזֵי כַּל־כָּף מְקַרְקֶרֶת סְבִיבָה, קוֹנָה לְזוּג מִתְּנוּת
וּמְתִיחֶסֶת אֵלֶיהָ אַחֲרֵת מִמֶּה שֶׁהִתְיַחֶסֶה אֵלַי. אֲנִי
יודעת שֶׁהִתְלַהְבוֹת עֲכָשׁוּ הִיא הַתְּלַהְבוֹת רֵאשׁוּנִית,
כִּי בְרוּךְ הוּא, כָּלֵם חֲכוֹ וְצַפּוֹ הַרְבֵּה זְמַן שֶׁהוּא יִתְחַתֵּן,
אֶךְ בְּאִיזָה שֶׁהוּא מְקוּם בְּלֵב, אֲנִי מְרַגֶּשֶׁה צַעַר עֵמֶק
וְקִשִׁי — לָמָּה אֲנִי הַצְּרַכְתִּי לִהְיוֹת "הַשְּׁעִיר לְעִזְעוֹאֵל",
שֶׁסָּלַל אֶת הַדְּרֹךְ לַכֹּלָה הַבָּאָה.

כִּיצַד אֲנִי אֲמוּרָה לְהִתְנַהֵג? אֵין לִי חֶשֶׁק לְנִסֵּעַ לְשִׁבְתוֹת
לְמִשְׁפָּחָה שֶׁל בְּעָלֵי בְּנוּכְחוֹת הַכֹּלָה הַחֲדָשָׁה, שְׂמָא
אֲפֻגַע בְּשִׁנִּית, וְאֲפִלוֹ לְחַתֵּנָה אֵין לִי מִצֵּב רֹיחַ לְלֶכֶת,
אֶךְ כְּמוֹכֵן שְׂאִין לִי בְּרַחָה.

אֲנִי שְׁבוּרָה מִהַמִּצֵּב הַזֶּה, אֵיךְ עָלִי לְהִתְנַהֵג, וְלִקְבֹּל
הַכֹּל בְּאַהֲבָה? תוֹדָה מִקְרֵב הַלֵּב.

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁמַיִם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת מִשְׁפָּטִים, כ"ג שְׁבַט ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל בְּרַכָּה תַחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי גִּזְעָנוֹת שְׁיֵשׁ הַיּוֹם וְכוּ', לְצַעֲרֵנוּ זוֹ קָלְלָה אֲרוּרָה,
שְׁעַם יִשְׂרָאֵל סוֹבְלִים אֶת כָּל הַסִּבָּל הַזֶּה בְּמִשְׁךָ דוֹרוֹת, וְזֶה
עוֹד מִחְמִיר יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְאַחֲרוֹנָה, עַד שְׁעוֹשִׂים אֲפִלְיוֹת בֵּין

אשכנזים לספרדים, שזו רשעות שאין כמוה, פי כלנו זרע אברהם, יצחק ויעקב.

חסדי השם יתברך, שהתחנתו כבר לפני אחת-עשרה שנה, והקדוש-ברוך-הוא נתן לך בעל נפלא, ואתם חיים ביחד באהבה ויש לכם ילדים, את צריכה לשמח עם זה מאד מאד, ולא לשים לב מה שקורה עכשו וכו', לדעתי, יש לך קנאה, וכך אמרו חכמינו הקדושים (מגלה יג): אין אשה מתקנאה אלא בירך חברתה; ולכן למה את צריכה להתבלבל איך שחמותך מקבלת את הפלה האשכנזיה? את ובעלך, תהלה לאל, מסתדרים, אזי מה את צריכה בכלל להסתפל מה שקורה עם הזולת?! דעי לך, אשר קנאה זו המדה הכי מגנה. עד כדי כך, שאמרו חכמינו הקדושים (שבת קנב): כל מי שיש לו קנאה בלבו, עצמותיו מרקיבים; וזה עוד בחיים חיותו של האדם, ככל שמתגברת עליו מדת הקנאה, פשוט עצמותיו מרקיבים מרב קנאה וכו' וכו', ולכן מה את צריכה לקנאות בזולת, תשמחי עם מה שיש לך, אל תשימי לב בכלל לאחרים, ואז תחיי את החיים הטובים שלך.

העקר שאת ובעלך תסתדרו על הצד הכי טוב, ותבני את הבית שלך יותר ויותר בצורה כזו, שלא תצטרכי לקנאות באף אחד. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתקבלי את דברי, ותחיי חיים טובים ונעימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרלו.

**אחי הגדול מדבר נגד רבנים מהדור הזה
וימהדורות הקודמים. איך להתנהג אתו?**

שאלה:

מאת יצחק: שלום וברכה אל רבי ומורי והצדיק הגדול.

שמי יצחק, ואני די מתחזק לאחרונה בזכותך, ומשתדל מאוד מאוד לעבוד את ה', אבל עדין קשה לי, כי יצר הרע מנסה בכל רגע ורגע להשתלט עלי. אני נלחם בו, לפעמים הוא מצליח, ולפעמים הוא מפסיד.

בבקשה מכבוד הצדיק, תן לי עצה איך לעבוד את הקדוש-ברוך-הוא באהבה, בשמחה ובאמונה שלמה, ומה ללמוד.

יש לי אח שהוא דתי, אבל הוא לא מפסיק לדבר על רבנים מהדור שלנו ומהדור הקודם, וממש כואב לי לשמע אותו מדבר כן, למרות שאני בתשובה מספר קדשים והוא דתי שלשים שנה וגם שאר האחים שלי מאוד דתיים, והם מאוד מאוד אוהבים את כבוד הצדיק, אבל אחינו הגדול אינו מפסיק לצאת ולדבר על הרבה צדיקים וגדולי דור.

אנו אומרים לו, שהוא פוגע בעצמו, וממש כואב לנו לשמע את כל מה שהוא אומר.

אני אישית ממש העמדתני אותו על מקומו, אבל עדין זה לא עוזר.

אנא ממך, כבוד הצדיק הגדול, תן לי ולאחי עצה מה לעשות עם אחינו הגדול.

ואני מאחל לך רפואה שלמה מעמקי נשמתני, העולם כלו זקוק לצדיק נשגב כמוך.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר משפטים, כ"ג שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל יצחק, גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תאמין לי, שלא כדאי להכנס בוכוחים עם אף אחד בעולם, אלא להתחזק ביתר שאת וביתר עז באמונה פשוטה בו יתברך, ולהחזיר בעצמו, אשר הוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כף, שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה, אלא אם-כן מכריזין עליו מלמעלה; שאדם אינו מקבל מפה קטנה באצבע קטנה, אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, וככל שאדם נכנס יותר ויותר באמונה בו יתברך, מרגיש חיים טובים ונעימים וערכים ומאשרים.

אתה צריך לדעת, שהבחירה חפשית, ונותנים לכל אחד את הנסיונות שלו וכו', ולכן מה אתה צריך להתערב מה שהאח הגדול מדבר וכו', מספן, הוא לא טעם את טעם הצדיק האמת, כי אם היה טועם את אורו הגנוז של הצדיק הגדול במעלה נוראה ונפלאה מאד, אזי גם הוא היה מתקרב אליו, ולכן העצה לא להכנס בשום ופוחים עמו, רק לחזקו ולאמצו ולעודדו.

אני בטוח, שהיה לו נסיון מר מאד מאיזה רע-בנים וכו', ולכן הוא חושב שכלם פכה וכו', אבל באמת, תהלה לאל, לא אלמן ישראל, יש צדיקים גם בדור הזה, כמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן קצב): אם מאמינים בהשם יתברך, צריכים

לְהֶאֱמִין שִׁישׁ צְדִיקִים גַּם בֶּן, כִּי כְמוֹ שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ נִמְצָא,
כְּמוֹ-כֵן נִמְצְאִים צְדִיקִים בְּדַאי בְּכָל דּוֹר וְדוֹר; וּמִוֵּבֵא (תַּפְאֲרַת
שְׁלֵמָה – וַיִּקְהַל): זֶה שְׂאוֹמְרִים צוֹר כָּל הָעוֹלָמִים צְדִיק בְּכָל
הַדּוֹרוֹת, הֵינּוּ כְמוֹ שֶׁהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא, וְאִין בְּלִעְדֵּי
נִמְצָא וְכוּ', וְהוּא בְּכָל הָעוֹלָמוֹת וְכוּ', כִּף יֵשׁ צְדִיקִים בְּכָל
הַדּוֹרוֹת.

עַל-כָּל-פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא לֹא כְּדַאי לְהַכְנִס בּוֹפּוֹחִים אוֹ
בְּמַחְלֶקֶת, שְׁזֵה הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי. וְכִף אָמְרוּ חַכְמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (עֲקָצִין פָּרָק ג'): לֹא מִצָּא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּלִי
מִחֲזִיק בְּרִכָּה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשְּׁלוֹם, שְׁנֶאֱמַר (תְּהִלִּים כט):
"הַיְיָ" עַז לְעַמּוֹ יִתֵּן, הַיְיָ" הַ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם".

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תרלז.

הָאִם כְּדַאי לָנוּ לְקַנּוֹת דִּירָה שְׁנוּחָה לָנוּ וּמַחִירָה
גְּבוּהָ, אוֹ דִירָה שְׁפָחוֹת נוּחָה, אֵךְ מַחִירָה זוֹל?

שְׂאֵלָה:

מֵאֵת שְׁנָה: שְׁלוֹם לְמוֹהֲרָא"ש.

בְּרִצּוֹנִי לְקַבֵּל דַּעַת תּוֹרָה. בְּרוּךְ ה' הַתְּחַתְּנֵתִי לִפְנֵי
כְּשֵׁנָה, וְכַרְגֵּעַ אֲנִי יוֹבְעֵלִי עוֹמְדִים בְּפִרְשַׁת דְּרָכִים. אֲנַחְנוּ
רוֹצִים לְקַנּוֹת דִּירָה, יִשְׁנֵה דִירָה בְּאֶזְרוֹ תַל אָבִיב,
שֶׁהַמְּקוֹם שֶׁלָּהּ נוּחַ לִי וְלַבְּעָלִי מִהֶרְבֵּה בַחֲיִינוּת, וּבַמְּדָה
וְנִקְנָה אֶת הַדִּירָה הַזֹּאת, נִצְטַרֵךְ לְשֵׁלֵם מִשְׁכַּנְתָּא
בְּאַרְבַּעַת אֲלָפִים ש"ח בַּחֲדָשׁ, חוּץ מִשְׂאֵר הַהוֹצָאוֹת
הַחֲדָשִׁיּוֹת. וְיֵשׁ דִּירוֹת אַחֲרוֹת זוֹלוֹת יוֹתֵר, שֶׁהַמְּשַׁכְּנָתָא
תַּעֲמֵד עַל כִּי-שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים ש"ח בַּחֲדָשׁ, אֵךְ בְּכָל אַחַת

מהן יש חסרונות. חלקן ממקמות בקומה גבוהה, חלקן קטנות מדי, וחלקן נמצאות באזור רחוק. השאלה היא מה עדיף לקנות?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר משפטים, כ"ג שבט ה'תשע"ג.

שלום רב אל שרה תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

קדם אני מברך אתכם בברכת "מזל טוב" חמה ולבבית, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתקימו בית נאמן בישראל, ותהיו הכי מאשרים בחייכם, ותשתדלו לותר אחד להשני בכל הבחינות, ואז תצליחו בחיי נשואיכם.

בענין הדירה, תראו ללכת על הדירה ששניכם מסכימים, ושניכם רוצים לקנות אותה, העקר להסתפל בגדלות המחין, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שיהיה לכם מאיפה לשלם, העקר שתהיו שניכם מרצים מהדירה, כי כן אמרו חכמינו הקדושים (ברכות נז:): שלשה מרחיבין דעתו של אדם, אלו הן: דירה נאה, ואשה נאה, וכלים נאים.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שתהיו הזוג הכי מאשר, ולא יחסר לכם שום דבר.

תשתדלו מאד מאד לשמר על שבת, ואז השבת תשמר עליכם, כי כל ההשפעות באות לאדם בזכות שמירת שבת שמעשרת גם בגשמיות, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה, פרשה יא, סימן א') על הפסוק (משלי י'): "ברכת ה' היא תעשיר, ולא יוסף עצב עמה", ברכת ה' היא תעשיר — זו השבת, שנאמר (בראשית ב, ג): "ויברך אלקים את יום השביעי".

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני — תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרלח.

**מדוע הבעל-שם-טוב היה מתפלל בתמימות
ובפשיטות בילד קטן, הרי הוא היה בקיא בכל
סודות היחודים?**

שאלה:

מאת אביאל: לכבוד קדשת מוהרא"ש שליט"א, שלום רב.

ראיתי מה שהרב כתב, שהבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע אמר, שאחרי כל השגותיו הנוראות שזכה להשיג בהשגות אלקות, כשבא לתפלה הוא זורק את הכל, והוא מתפלל בתוך הסדור כמו ילד קטן, בלי שום שכל והשכלות כלל, רק בתמימות ופשיטות לדבק את עצמו בתבות התפלה, ולכונן פרוש המלות.

ולכאורה זה סותר מה שכתוב בתחלת ספר 'בית שם טוב' סימן א', שהבעל-שם-טוב הקדוש, היה מיחד יחודים. איך זה מסתדר ביחד?

אודה לכם מאד אם תענו לשאלתי.

תשובה:

בְּצוֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְשַׁפְּטִים, כ"ג שְׁבַט ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל אַבִּיאל, נְרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יְדוּעַ בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי ז"ל, שֶׁעֵקֶר שְׁלֵמוֹת מַעֲלַת הַצְּדִיק הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה נּוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, אִף שֶׁמְשִׁיג הַשְּׂגוֹת נּוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּגִלּוּיִים רוּחָנִיִּים, וְעוֹלָה מַעֲלָה מַעֲלָה בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים וְכו', עִם כָּל זֹאת הוּא מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ לְהַשְׁלִיךְ בְּכָל פַּעַם אֶת דַּעְתּוֹ וְשִׁכְלוֹ, כְּאִלוֹ אֵין לוֹ שׁוֹם דַּעַת וְשִׁכְל כָּלָל, וְעוֹבֵד אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בַתְּמִימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְכִמוֹ שֶׁגָּלָה לְנוּ רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ה'), בְּאַמַּת צְרִיכִין דִּיקָא לְסַלֵּק אֶת הַמַּחַת, כִּי צְרִיכִין לְהַשְׁלִיךְ כָּל הַחֲכָמוֹת וְלַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בַּפְּשִׁיטוֹת, כִּי צְרִיךְ שִׁיְהִי מַעֲשִׂיו מְרַבִּין מִחֲכָמָתוֹ (אֲבוֹת פָּרָק ג'), וְלֹא הַמְדַרְשׁ הוּא הָעֵקֶר אֲלֹא הַמַּעֲשֶׂה (שֵׁם פָּרָק א'), וְעַל-כֵּן צְרִיכִין לְסַלֵּק כָּל הַחֲכָמוֹת, וְלַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בַּפְּשִׁיטוֹת, בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת. לֹא מַבְעֵיֵא חֲכָמוֹת שֶׁל שְׁטוֹת שֶׁל סֵתָם בְּנִי-אָדָם, אֲלֹא אִפְלוּ חֲכָמוֹת גְּמוּרוֹת, אִפְלוּ מִי שִׁישׁ לוֹ מִחַ גְּדוֹל בְּאַמַּת, כְּשֶׁמְגִיעַ לְאִיזוֹ עֲבוּדָה, הוּא צְרִיךְ לְהַשְׁלִיךְ כָּל הַחֲכָמוֹת, וְלַעֲסֹק בְּעֲבוּדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ בַּפְּשִׁיטוֹת.

וְצְרִיךְ אִפְלוּ לְהִתְנַהֵג וְלַעֲשׂוֹת דְּבָרִים, שֶׁנּוֹרָאָה כְּמַשְׁגָּע בְּשִׁבִיל עֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, בְּכַחֲיִנַּת (מְשַׁלֵּי ה'): "כְּבִאֲהֻבְתָּה תִשָּׂגָה תְּמִיד", שֶׁבְּשִׁבִיל אֲהֻבַת הַשֵּׁם צְרִיכִין לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים הַנִּרְאִין כְּשֶׁנִּגְעוֹן, כְּדִי לַעֲשׂוֹת מְצוּוֹתָיו וּרְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי צְרִיכִין לְהִתְגַּלְגַּל בְּכָל מִינֵי רֶפֶשׁ וְטִיט בְּשִׁבִיל עֲבוּדַת הַשֵּׁם וּמְצוּוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא דוֹקָא מְצוּהַ מִמֶּשׁ, אֲלֹא כָּל דְּבַר שִׁישׁ

בו רצון השם יתברך נקרא מצוה. כי יש תרנג"ג מצוות, ואלו התרנג"ג מצוות יש להם ענפים רבים, וכל דבר שיש בו רצון השם יתברך, שעושין בו נחת לאביו שבשמים, הוא בחינת מצוה, וצריך לגלגל עצמו בכל מיני רפש וטיט, כדי לעשות איזה רצון ונחת להשם יתברך, ואזי כשאהבתו חזקה כל-כף להשם יתברך, עד שמסלק כל חכמתו ומשליך עצמו לרפש וטיט בשביל עבודתו יתברך, כדי לעשות לו יתברך איזה נחת, אזי הוא טובה להמחין, כי אזי זוכה להשיג אפלו מה שהוא למעלה מהמחין וכו', עיין שם.

וזו גדלת מעלת הצדיקים, שלא מבלבלים את עצמם משום דבר, אלא ככל שעולים מעלה מעלה וכו' וכו', ומשיגים מה שמשגיגים וכו' וכו', זורקים את הפל וכו', וכך עולים בכל פעם יותר ויותר וכו' וכו'.

וזה דבר נפלא מאד מאד, שהבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, שזכה למה שזכה, עד שרבנו ז"ל הפליג במעלתו מאד מאד, ואמר שהיה רבי לא רק בזה העולם, אלא בכל העולמות וכו', עם כל זאת פשבא להתפלל להקדוש-ברוך-הוא, אמר שהוא מתפלל כמו ילד קטן וכו', וזה מוסר השכל לנו — איך שאנחנו צריכים לסלק את חכמתנו המדמית לגמרי, ולידע בכל פעם שאנחנו לא יודעים וכו', וכך פולי האי ואולי נזכה להתפלל עם אמת בלי שום הטעיות כלל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרלט.

האם יש ענין מיוחד לנשים להגיע לציון של רבנו דוקא בראש השנה?

שאלה:

מאת נופר אדל: שבוע טוב לצדיק היקר.
האם יש ענין מיוחד לנשים להגיע לציון של רבנו דוקא בראש השנה? האם זה בסדר לנסע גם בזמנים אחרים שלא בראש השנה?
תודה וברכה לצדיק.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר משפטים, כ"ג שבט ה'תשע"ג.

שלום רב אל נופר אדל תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בודאי זה ענין גדול מאד אפלו לנשים לזכות להגיע אל ציון רבנו ז"ל, כי כל ההבטחות שרבנו ז"ל הבטיח, זה שיף גם לנשים.

אבל בראש השנה אז זה לא שיף בכלל, כי פשוט, שתהלה לאל, יש כל-כף הרבה גברים, שזה בלתי אפשרי שנשים תוכלנה לגשת לציון רבנו ז"ל, ולכן מה טוב ומה נעים שנשים תסענה באמצע השנה, שאז הן יכולות להגיע אל הציון מממש, ויוכלו לפעל מה שצריכות לפעל וכו' וכו'.

וכן לא שיף לאשה לנסע על ראש השנה מפני מדת הזניעות, כי לא רק ציון רבנו ז"ל מלא גברים, עד שאי

אֶפְשֶׁר לְזוּז וְכו', אֲלֵא אֶפְלוּ כָּל הַרְחוּבוֹת מְלֵאִים עִם רִבּוּת גְּבָרִים, שֶׁלֹּא שִׁיף שְׁנָשִׁים תִּסְתַּוְּבְּנָה שְׁמָה מִפְּנֵי הַצְּנִיעוּת, וְלִכֵּן יוֹתֵר טוֹב שְׂאֵשָׁה תִסַּע בְּמִשְׁךָ כָּל הַשָּׁנָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנִי — תִּשְׁפִּילִי וְתִצְלַחִי.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תרמ.

**בְּעוֹד חֹדֶשׁ וַחֲצִי אָנּוּ מִתְחַתְּנִים. אֵיךְ צְרִיכִים
לְהִתְנַהֵג בְּתַקוּפָה הַזֹּאת?**

שְׂאֵלָה:

מֵאֵת אַבְרָהָם יוֹסֵף: שְׁלוֹם וּבְרָכָה לְצַדִּיק.
בְּרוּךְ ה' אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים לְהִתְחַתֵּן בְּעוֹד חֹדֶשׁ וַחֲצִי,
וְרָצִינוּ לִשְׁאֵל אֵיךְ צְרִיכִים לְהִתְנַהֵג בְּתַקוּפָה הַזֹּאת וְהֵאֵם
יֵשׁ דְּבָרִים מִיְחָדִים שְׁצְרִיכִים לַעֲשׂוֹת?

תְּשׁוּבָה:

בְּצִוְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת מִשְׁפָּטִים, כ"ג שְׁבַט ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל אַבְרָהָם יוֹסֵף, גֵּרוּ וַאֲוִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּחַתְּנָה תְּהִיָּה בְּסִימָן טוֹב
וּבְמִזְל טוֹב.

כְּדִי שֶׁיְהִיָּה הַכֹּל עַל טְהָרַת הַקְדָּשׁ, רְאוּי לְךָ וְכֵן לְהַכְפִּילָה

לְלַמַּד אֶת כָּל הַהֲלָכוֹת הַשְּׂיִכוֹת לְנִשְׁוֹאִינַן, כְּדֵי לֹא לְהַפְשִׁיל, חֵס וְשְׁלוֹם, בְּאִסּוּר פְּרַת הַחֲמוּר, וְזֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ לְלַמַּד אֶת הַלְכוֹת נְדָה, כִּי זֶה גּוֹבֵל עִם כְּרִיתוֹת, רַחֲמָנָא לִישְׁבֹּן.

הַעֲקָר לֹא לְהַתְּבַלְּבֵל מִשּׁוּם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם, וְלִשְׁמַר שְׁיֵהִיָּה בִּיגְיָכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית.

מָה אָמַר לָכֶם! אַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת, כְּשִׁזּוּג מִתַּחַתָּנִים, בַּהֲתַחֲלָה זֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָהֶם, לְפַעֲמִים הָאִשָּׁה עֲדִין חוֹזֶרֶת בְּכָל פֶּעַם אֶל הַהוֹרִים שְׁלָה, וְהֵם אֲצִלָּה חֲשׁוּבִים יוֹתֵר מִבְּעָלָה, וְזֶה כּוֹאֵב מְאֹד מְאֹד לְהַבְעֵל — מִדּוּעַ אַתָּ לֹא נוֹתֵנֶת לִי אֶת הַתְּשׁוּמַת-לֵב? מִדּוּעַ אַתָּ רָצָה תְּמִיד יוֹתֵר אֶל הָאִמָּא מֵאֲשֶׁר אֵלַי? ! וְכֵן לְהַפֵּךְ, לְפַעֲמִים הַבְעֵל חוֹזֵר בְּכָל פֶּעַם אֶל הַהוֹרִים שְׁלוֹ, וְהֵם אֲצִלוּ יוֹתֵר חֲשׁוּבִים מֵאֲשֶׁתּוֹ, וְזֶה כּוֹאֵב מְאֹד מְאֹד לְהָאִשָּׁה — מִדּוּעַ אַתָּה לֹא נוֹתֵן לִי אֶת הַתְּשׁוּמַת-לֵב? מִדּוּעַ אַתָּה רֵץ תְּמִיד יוֹתֵר אֶל הָאִמָּא מֵאֲשֶׁר אֵלַי? ! וְלִכְּן זוּג שְׂרוּצִים לְהַצְלִיחַ בְּנִשְׁוֹאִיָּהֶם, אֲסוּר לְקַנְאוֹת אֶחָד בְּהַשְׁנִי — לָמָּה עֲדִין רָצִים יוֹתֵר אֶל הַהוֹרִים וְכוּ', כִּי כָּךְ טַבַּע הָעוֹלָם, שְׁנִמְשָׁכִים לְמָקוֹם שְׁנִתְּנוּ לָהֶם חֵם וְאַהֲבָה בְּיוֹתֵר וְכוּ', וְלִכְּן עַד שֶׁהַזּוּג מִפִּירִים אֶת עֲצָמָם יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְנִבְנִים בִּיגְיָהֶם חֵם וְאַהֲבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית, זֶה לּוֹקֵחַ זְמַן, וְאֲסוּר לְקַנְאוֹת אֶחָד בְּהַשְׁנִי וְכוּ', וְלֹא לַחֲיוֹת בְּקִטְנוּנִיּוֹת כְּאֵלוֹ הוּא אוֹהֵב אֶת הַהוֹרִים שְׁלוֹ יוֹתֵר מִמֶּנִּי וְכוּ', אוֹ כְּאֵלוֹ הִיא אוֹהֶבֶת אֶת הַהוֹרִים שְׁלָה יוֹתֵר מִמֶּנִּי וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּתְּחַתְּנוּ בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תרמא.

**האם אשה צריכה להיות נוכחת בבית-הכנסת
כאשר בעלה מברך 'הגומל', כדי להוציאה ידי
חובה?**

שאלה:

מיאת אליהו: שלום לרבנו הקדוש.
ראיתי שכתבתם את דעתכם, שאשה אחר לדה יוצאת
ידי חובת ברפת הגומל, על-ידי הברכה של בעלה,
ורציתי לשאל האם היא צריכה להיות בבית-הכנסת
ולשמע את ברכתו, ולכון לצאת ידי חובה, או שאין
בזה צרך, ומספיק שהוא יברך?
כידוע שגם בזה יש שיטות, ואת דעתכם הקדושה
ברצוני לברר.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר משפטים, כ"ג שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל אליהו, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

האשה לא צריכה להיות אז בעת שבעלה מברך ברפת
הגומל, הוא מוציא את אשתו ידי חובתה.

העקר לא להתבלבל משום דבר, רק להשתדל מאד מאד
לעזר בבית, ולראות שיהיה שלום ואהבה והבנה הדדית
ביניהם, שאין עוד דבר יותר חשוב מזה, שהבעל והאשה
מבינים אחד את השני, ועוזרים אחד להשני, פי (סוטה יז):
איש ואשה זכו שכניה ביניהן; ואמרו (ירושלמי ברכות, פ"ק ט',

הַלְכָה ח'): אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, וְאִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהּ בְּלֹא שְׂכִינָה; וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצְאָת שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיחָהּ בִּיגִיחָם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם, אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם-בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תרמ"ב.

**הָאֵם צְרִיף לַעֲנוֹת בַּחֲזָרָה לְמִי שֶׁמְשַׁמֵּיץ אֶתְכֶם
בְּאִינְטֶרְנֵט?**

שְׂאֵלָה:

מֵאֵת צְבִי: לְכַבוֹד הַצַּדִּיק.

כְּבֹר הַרְבֵּה זְמַן אֲנִי שֶׁם לֵב, שֶׁבְהִרְבֵּה אֶתְרִים בְּאִינְטֶרְנֵט יֵשׁ מִיִּשְׁהוּ שֶׁמְשַׁמֵּיץ אֶתְכֶם, וְכוּתֵב עֲלֵיכֶם וְעַל הַקְּהֵלָה בְּנִבְנָאֵל שְׂטִיּוֹת וּדְבָרִים לֹא נְכוּנִים, אֲךָ אִי אֶפְשָׁר לְדַעַת מִי זֶה, כִּי הוּא מְשַׁתְּמֵשׁ בְּשִׁמוֹת בְּדוּוּיִים, שֶׁאֶחָד מֵהֶם הוּא 'בְּלִכְתֵּךְ בְּדִרְךָ' וְעוֹד שְׁמוֹת.

כָּל פַּעַם שֶׁאֲנִי רוֹאֶה אֶת מֵה שֶׁהַמְּגִיל הַזֶּה כוֹתֵב, אֲנִי רוֹצֵה לַעֲנוֹת לוֹ, וְלִתֵּת לוֹ מְנַה אַחַת אֲפִים עַל זֶה שֶׁהוּא

רכח שו"ת א' תרמב ברסלב

מבזה אתכם ברבים ומוציא עליכם שם רע, כדי שיראו גם את הצד השני.
האם זה נכון לעשות כן? אודה מאד אם תענו לי.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר משפטים, כ"ג שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל צבי, נרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא יודע מדוע אתה צריך לנחש מי הוא זה? הרי זה הסמ"ך-מ"ם בעצמו ששורץ ביבנאל, ויודע מה שפתיב (דברים כה, יז): "זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך" וגו', הרי שלף לפניך — מי הוא "בלכתך בדרך" — זה עמלק שמקרה את נשמות ישראל, וזה הוא הטמא מטמא הזה, שעושה כן, שמרב הקנאה שלו, שמקנא בגדל הצלחתנו ביבנאל, איך שהקמנו קהלה כל-כך יפה מכלום.

כי מאז שיסדו את יבנאל בשנת תרס"א עד שבאנו לשם בשנת תשמ"ח, לא היה זכר של יהדות כלל וכו', ואדרבה, פה היה המקום שהעבירו על הדת את עדת התוניסאים ואת עדת התימנים וכו' וכו', והיה המקום פה שם לגמרי, בלי שום זכר של יהדות, ותהלה לאל, היום המקום פורח ברוחניות, מי שרק נכנס שמה, אינו יכול להאמין מה שראוה לפני מראה עיניו, חושב שהוא נמצא בירושלים, או בכני ברק, או בברוקלין, בלי שום הגזמה.

קדם — יש מנגינים מותיקין עד חצות לילה, שחרית, מנחה, ערבית — מנגן אחר מנגן, שדבר כזה אין רק בעירות הגדולות, אבל לא באיזו מושבה נדחת, שלא ידעו אי פעם

איפה זה על המפה וכו', אחר-כך יש לנו מקוה מפאָר עֲנָקִי לגברים עם שלשה בורות לטבילה, וכן יש לנו מקוה טהרה מפאָר לנשים (אגב שמשגל מאד לפקידת עקרות, כי נבנה במסירות נפש הכי גדולה במחתרת כמו ברוסיה לפני שבעים שנה, כי זה שצריך להיות ממנה על הדת, הוא אשר עכב את בנית המקוה בכל מיני מסירות, אשר לא יאמן כי יספר וכו').

וכן יש לנו מערכת חנוף שלמה, הינו שיש לנו פעוטונים, גנים לבנים ולבנות, בית-ספר לבנות, וסמינר לבנות, תלמוד-תורה לבנים, וישיבה קטנה, וישיבה גדולה לבחורים מציינים, וכן יש לנו ישיבה של בעלי תשובה, ומדרשיה לבעלות תשובה, אשרי עין ראתה זאת במו עיניו, מלבד זאת יש לנו כולל לבעלי בתים "אור המאיר", שלומדים שמה קרוב למאה אברכים, וכן כולל להוראה "תפארת בנימין", שלומדים שמה חמשים אברכים את ההוראה, ותהלה לאל, יש לנו "בית הוראה" עם גאב"ד ועם שלשה דינים, שהם פוסקי הלכות מצויות וכו', ושואלים אותם את כל השאלות שיש לכל אחד, והמקום שוקק ביהדות.

ועל כלם — יש לנו בית התבשיל — "אהל אברהם", שמחלק אכל בחנם לכל מי שרק רעב, ובכל יום מתפלת ותיקין עד עשר בערב זה פתוח לכלם, גברים ונשים וילדים, ובכל יום מחלקים קרוב לאלף מנות אכל טרי וטעים.

יש לנו במשך היום ששה שעורים נפרדים בדרך היומי, ופה מדברים מאיזו מושבה נדחת שאף אחד לא ידע אי פעם איפה היא נמצאת וכו', ועכשו תהלה לאל, יש כבר למעלה

מארבע-מאות משפחות חסידי ברסלב, בן ירבו, ועכשו בונים
אלף דירות חדשות בשביל אנשי שלומנו.

וזה למעלה משנה שפתחנו פה חנות יודאיקה "ברסלב
סנטר" — כל מה שיהודי צריך בנקדה אחת, ותהלה לאל,
יש מהפכה ביבנאל ביהדות, זה ארבעים שנה שמונעים
מתושבי המקום להכעיס וברשעות כל הקשור ליהדות וכו',
ותהלה לאל, מהרגע שנפתחה החנות התחילו תושבי המקום
להכנס, וכל אחד קונה — זה מזוזה, זה ציצית, זה תפלין,
זה טלית, זה כפות וכו' וכו', מי כעמך ישראל גוי אחד
בארץ, לא יאמן כי יספר קדשת כל בר ישראל, אשרי עין
ראתה זאת.

וכן רואים איך שיש דו קיום בין תושבי המקום חסידי
ברסלב, שלא מפריעים לאף אחד וכו', הם קהלה פתוחה
וכו', בבחינת חיה ותן לחיות וכו', לא מתערבים בחיי אף
אחד וכו', יבנאל תהיה הגמא ומודל איך קומץ קטן של
יהודים עם מסירות נפש יכולים להפוך מדבר שמים מיהדות
וכו', למקום פורח, ועוד רבות יספרו על זה, אחר חצי יובל
שנים של רדיפות ומסירות וכו' וכו', שרודף ומוסר אותנו מי
שרודף ומוסר וכו' וכו', ושם מקלות בגלגלים וכו', ומונע
ומעכב כל דבר השיך לקדשה, ואף-על-פי-כן בכח הרצון
החזק שהכניס בנו רבנו ז"ל, הצלחנו להקים אימפריה כזו,
ולא בחנם שרבנו ז"ל אמר (ת"י מוה"ר, סימן ריח): "בעזרת השם,
איך האב אויס גיפירט אין וועל אויס פירן", "נצחתתי
ואנצח".

ולכן לא בחנם שהכלב הזה מרב קנאותו, אינו מפסיק
לנבח ולהשמיע איפה שרק יכול, אבל אנחנו מקימים את

שו"ת א' תרמב ברסלב רלא

הפתגם העממי: "הרפכת נוסעת והכלבים נובחים", לא צריכים להתייחס אליו כלל, כי הוא ממילא הושענא חבוטה וכו', ואמרו חכמינו הקדושים (שבת לב.): שבקיה לרויָא דמנפשיה נפיל; ופרש רש"י: שבקיה לרויָא — הנח לשכור, אינך צריך להפילו, שהוא יפל מאליו; לא צריכים להתייחס אליו כלל, שינבח כמה שרק רוצה וכו', אנחנו רק נגדל ונתרחב יותר ויותר, ואסור לנו להתייחס אליו בכלל, כי כך אמר החכם: "המתנוול עם מגול נעשה כמוהו".

ולכן למה צריכים אפלו להתייחס אל הכלב הזה, שינבח ויכתב מה שהוא רק רוצה, אנחנו רק נגדל ונתרחב, ולא יועילו ההסתות הפרועות שלו כלום וכו' וכו', כי תהלה לאל, אור הקדשה רק עולה, וחשך הטמאה רק נעלם עד שיתבטל לגמרי, ויקים (זכריה יג, ב): "ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ".

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרמג.

**יש לי פחדים מעולם התהו, וכתוצאה מכך
נפלתי למשכב ואיני מתפקד**

שאלה:

מאת איתי: שלום וברכה.
קראתי כי ישנו ענש לאחר המנות, שבו השם יתברך
גוזר על האדם להיות בעולם התהו, ושהדרך היחידה
לדעת שאתה לא בעולם התהו הוא — לדעת שיש
עולם התהו.

אני כותב את הדברים משום שאני חולה במחלה
הנקראת (הפרעה של מחשבות טורדניות), ומאז
ששמעתי על כך, המח שלי כל הזמן דואג, שמא אני
בעולם התהו, ולכן אני חושב על זה כל הזמן, ממש
עשרים וארבע שעות. הדבר מתיש אותי, וכמעט
שאינני מתפקד כלל, וכל היום אני חושב בזה, כדי
לודא שאינני בעולם התהו, וכתוצאה מזה נפלתי
למשכב, ואינני מתפקד.

ביצד יוצאים מזה? אגא הרב עזר לי, חני אינם חיים.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר משפטים, כ"ג שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל איתי, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ה'), שהעקר הוא
אמונה, ויש בני-אדם שסובלים מחלות וחלאים רעים, והכל
זה מחמת חסרון אמונה, כי האמונה היא רפואה לכל —

בין בגשמי ובין ברוחני, ובפרט מי שסובל על העצבים וכו', אם הוא יחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, שהוא נמצא ואין בלעדיו נמצא, על-ידי-זה הוא יצא מכל הפחדים שנכנסו בו.

כשאדם חזק באמונה, על-ידי-זה הוא ממשיך את הקדוש-ברוך-הוא בזה העולם, ואינו מבלבל את עצמו כבר משום דבר, אצלו נעשה כבר כאן בזה העולם — עולם הבא. ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות אמונה, סימן לד): על-ידי אמונה יכול להבין את השם יתברך.

ולכן מה לך להתיסר ביסורי חנם ולהתבלבל מענשים וכו', ראה להחדיר בעצמך רק אמונה, וזה ירפא אותך מכל מיני דמיונות. ובאמת אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי שבת, פרק יד, הלכה ג') על הפסוק (דברים ז'): "והסיר ה' ה' מן פל חלי" — זה רעיון, דאמר רבי אליעזר (שם כח): "ונתן על ברזל על צוארך" — זה רעיון, הינו מה זה העל הכי קשה של האדם? זה הרעיונות והדמיונות שמסבבים אותו, פי מרב עוונותיו ובפרט של פגם הברית, הוא נמצא בלחץ תדירי, ומדמין לעצמו כל מיני מחשבות של הבל וכו' ושל פחדים וכו', מה יעשה לו זה? ומה יעשה לו ההוא?! ובאמת אדם רודף את עצמו יותר מה שאחרים רודפים אותו, פי מי שתמיד רק חושב ממנו יתברך, ומשתדל להכניס את הקדוש-ברוך-הוא בתוך מחשבתו, אזי מתפטר מכל אלו הרעיונות והדמיונות, ונעשה בן חורין אמתי, ואין עליו שום על.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח לך רפואה שלמה, ותתחיל רק לחשב ממנו יתברך, איך שאתה גם-כן יקר בעיניו, כמו

רלד שו"ת א' תרמד ברסלב

שָׁמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סא): כְּמוֹ שְׂאֵדָם צָרִיף לְהֵאמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלִעְדֵּיו נִמְצָא, כִּף צָרִיף לְהִתְחַזֵּק בְּאִמּוּנָה בְּעֵצְמוֹ, שְׁגָם הוּא חָשׁוּב וְיָקָר בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, וְזֶה יוֹצֵיא מִמֶּךָ אֶת כָּל הַמַּחְשָׁבוֹת הַטּוֹרְדָנִיּוֹת וְהַמְפְרִיעוֹת לָךְ לְגַמְרִי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שֶׁתְּהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תרמד.

**אֲשֶׁתִּי מְרֻשָּׁה לְעֵצְמָה לְדַבֵּר עִם גְּבָרִים זָרִים,
וּלְמִרוֹת שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ מִמֶּנָּה, הִיא לֹא מִשְׁתַּנָּה**

שְׂאֵלָה:

מֵאֵת יִצְחָק: שְׁלוֹם וּבְרָכָה לְמוֹהֲרָא"ש שְׁלִיט"א. אֲנִי מֵאחַל לָכֶם רְפוּאָה שְׁלֵמָה וְשִׁתְּזוּבוּ לְבוֹא לְגוּר אֶתְנוּ בְּאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה.

רְצִיתִי לְשַׁאֵל מַה לַעֲשׂוֹת לְגַבִּי אֲשֶׁתִּי: הִיא מְרֻשָּׁה לְעֵצְמָה לְדַבֵּר עִם גְּבָרִים זָרִים, וּלְמִרוֹת שְׂאֵנִי בִּינֵינוּ וּבְחוּמֵינוּ, וְאֵנִי חֹנֵן מְדַבְּרִים עַל הַנוֹשֵׂא הַזֶּה וְגַם עַל נוֹשֵׂא הַצְּנִיעוּת, אֲנִי לֹא רוֹאֶה שְׂנוּי.

מִמֶּשׁ בּוֹיָב לִי שְׂזָה הַמְצָב, וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מַה לַעֲשׂוֹת, כִּי הִיא לֹא מְקַשֵּׁיבָה לִי כָּל-כֶּף.

תּוֹדָה רַבָּה וְשְׁבוּעַ טוֹב.

תשובה:

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם וְיִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְשַׁפְּטִים, כ"ג שְׁבַט ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יִצְחָק, נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׂוּאוֹת חֵן עַל הַבְּרָכוֹת וְהָאֲחֻלִּים, וְכָל הַמְּבָרֵךְ מִתְּבָרֵךְ
מִן הַשָּׁמַיִם.

אֲתָה צָרִיף לְדַעַת, שְׁלֵא יְכוּלִים לְלַכֵּת עִם אִשָּׁה בְּיַד קָשָׁה
וְכוּ', אֲלֵא לְהִסְבִּיר לָהּ בְּדַרְכֵי נֶעֱם וּבְאֵהָבָה גְדוּלָה מְאֹד מֵה
זוּ צְנִיעוּת וְכוּ', וּמֵה זֶה לְהִשְׁמַר מִלְדַּבֵּר עִם גְּבָרִים זָרִים, שְׁזֵה
מְבִיא אַחֲרֵיכֶם לְכָל הַצָּרוֹת וְהִיִּסוּרִים וְכוּ', וְאֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁבְּדַרְיָךְ
אֲהָבָה וְהִסְבָּרָה נִכּוֹנָה, הִיא תְּבִין אֶת זֶה, אֲבָל לֹא יְכוּלִים
לְהִיּוֹת קִנְאֵי יוֹתֵר מִדְּאִי, וְלָרַדַּת עַל הָאִשָּׁה בְּצוּרָה בְּרוּטָלִית
וְכוּ' וְכוּ', כִּי זוּ גַם-כֵּן מִחֲלָה מִצַּד גְּבַר, שֶׁהוּא תְּמִיד חוֹשֵׁשׁ
שֶׁאֲשַׁתּוֹ תַּעֲזֹב אוֹתוֹ וְתִבְרַח עִם מִיִּשְׁהוּ אַחֵר וְכוּ'.

וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְדַבֵּר אֲתָה רַק בְּצוּרָה שֶׁל אֲהָבָה, וְלְהִסְבִּיר
לָהּ בְּהִסְבָּרָה נִכּוֹנָה, וְצָרִיף שֶׁתִּזְכֹּר שְׂזוּג צָעִיר אֵי אֲפָשֶׁר
לְהַחְזִיק מִמְּעַד וְשִׁיחָה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאֲהָבָה וְהִכָּנָה הַדָּדִית,
אֲלֵא עַל-יַדֵּי מִדַּת הַוַּתְרָנוּת, שֶׁצָּרִיכִים לוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְלֹא
לְהִיּוֹת קִנְאֵי, הֵן הַבַּעַל עַל אֲשַׁתּוֹ, וְהֵן הָאִשָּׁה עַל בַּעְלָהּ וְכוּ',
כִּי זֶה יְכוּל לְהִרְסֵם אֶת חַיֵּי הַנְּשׂוּאִין.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שֶׁבִּינְךָ
לְהַשְׁלִים עִם אֲשַׁתְּךָ וְכוּ', כִּי זוּג שְׂרָבִים בִּינֵיהֶם, גּוֹרְמִים פְּרוּד
בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שֶׁבִּיכְלִתְךָ תִּכְף-וּמִידָה
לְהַתְפַּיֵּס עִמָּה, כִּי לֹא יֵאבָה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא סִלַּח לְכֶם אִם
תִּרְבוּ וְכוּ' וְכוּ', וְאֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבַּת קטז): לַעֲשׂוֹת

רלו שו"ת א' תרמה ברסלב

שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, אִמְרָה תּוֹרָה: שְׁמִי שְׁנֹכַח בְּקִדְשָׁהּ יִמְחָה עַל הַמַּיִם; וְאִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּבֵר מְסָפִים שְׂיִמְחָק, כְּבִיכּוֹל, שְׁמוֹ, שְׂמַחְזִיק אֶת כָּל הָעוֹלָם, הַעֲקָר שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וְכוּ', בְּנִדְאֵי אַתֶּם צְרִיכִים לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׂתִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תרמה.

**אַחוּתֵי הַפִּיכָה בְּחוּר דְּתֵי לְאַמִּי, שְׂאִינוּ מְסָפִים
עִם הַהִשְׁקָפָה הַחֲרָדִית. הַאִם כְּדַאי לָהּ לְהִתְחַנֵּן
אִתּוֹ?**

שְׂאֵלָה:

מֵאֵת אֶסְף: שְׁלוֹם לְכַבוֹד קִדְשַׁת מוֹהֲרַא"ש שְׁלִיט"א, אַחוּלֵי בְּרִיאוֹת וּרְפוּאָה שְׁלֵמָה.

רְצִיטֵי לְשִׂאל שְׂאֵלָה לְגַבֵּי אַחוּתֵי: לְאַחֲרוֹנָה הִיא הַפִּיכָה בְּחוּר דְּתֵי לְאַמִּי, וּמִהֵר מְאֹד הֵם הַחֲלִיטוּ לְהִתְחַנֵּן. הַבְּחוּר טוֹעֵן שֶׁהוּא דְּתֵי צִיוֹנִי, וְלִכֵּן הוּא לֹא מְסָפִים עִם הַדְּעוֹת שֶׁל הַחֲרָדִים, וְגַם שְׂמַעְתִּי אוֹתוֹ אוֹמֵר, שֶׁהוּא לֹא מְסָפִים עִם הַצְּדִיקִים מִהַמְּגוֹר הַחֲרָדִי. שְׂמַעְתִּי בְּדַבּוּר שֶׁלוֹ נִימָה שֶׁל זְלוּל בְּצְדִיקִים גְּדוֹלִים, שְׂלֹא סוֹבְרִים כְּדַעְתּוֹ.

בְּכִלְלִיּוֹת, הַבְּחוּר עוֹשֶׂה רֶשֶׁם שֶׁל אָדָם טוֹב עִם אֶהְבָּה לְתוֹרָה וְלַעַם יִשְׂרָאֵל, וְגַם בְּחוּר נְחָמֵד. יֵשׁ לְצִיָּן, שְׂאֵנִי

לא מתייחס בכלל לדבורים שלו, רק רצייתי לשאל לגבי
אחותי, כי הבחור אמור להציע לה נשואים בקרוב. יש
לי כבר אחות גרושה אחת, ואני לא רוצה שההורים
שלי יסבלו עוד הפעם.

אבקש שהצדיק יאיר לאחותי את הדרך בצורה ברורה:
האם היא צריכה להתחתן אתו או לא?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר משפטים, כ"ג שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל אסף, גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

העקר במציאת הזיווג צריכים לראות אם הבחור או
הבחורה יש להם מדות טובות, והם בעלי דרך ארץ, כי זה
היסוד במציאת הזיווג, כי אם אין מדות טובות ואין דרך
ארץ, אזי צריכים לברח מזה מאד מאד, כי דרך ארץ קדמה
לתורה, וכלי דרך ארץ ומדות טובות, נדמים כמו חיות
רעות, חיות טרף וכו' וכו', ולכן כל אלו הלשונות לואי וכו',
הכל הבל ורעות-רוח, מה אכפת מה הבחור? העקר שיהיו
לו מדות טובות, ויהיה בעל דרך-ארץ.

בענין שנדמה לך, ששמעת אצלו זלזול וכו', מי יודע
אם לא היה לו איזה נסיון מר ממשישהו כזה וכו', ולכן אסור
לדון אותו לכף חוב, כי באמת אם הוא היה מוצא צדיק
הדבוק בו יתברך בדבקות אמת, ומוסר את נפשו בשביל
נשמות ישראל יומם ולילה ולילה ניום וכו', ודלתו פתוחה
לכל מרי נפש וכו', בודאי הוא לא היה מדבר רע על צדיקים
כאלו וכו', ומה שהוא מדבר, הוא מדבר על אלו המחקים
וכו', וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן קפב): עלי אין

רלח שו"ת א' תרמה ברסלב

חולקים כָּלֵל, רק הם חולקים על מי שֶׁעָשָׂה כָּף כְּמוֹ שְׂבוּדִים החולקים עָלָיו, וְעַל אִישׁ כְּזֶה בּוֹדָאי רְאוּי לְחַלֵּק. כְּלוּמַר כִּי החולקים בודים עָלָיו כְּזָבִים וּשְׁקָרִים, אֲשֶׁר לֹא עָלוּ עַל לְבוֹ שֶׁעָשָׂה כָּף וְכֹף, אֲשֶׁר הַכֹּל שֶׁקָּר וְכֹזֵב, וְעַל אִישׁ כְּזֶה שֶׁעָשָׂה כָּף כְּמוֹ שְׂאוּמְרִים הֵם, בּוֹדָאי רְאוּי לְחַלֵּק. נִמְצָא, שֶׁעָלָיו אֵינָם חולקים כָּלֵל, כִּי אִם הָיוּ יוֹדְעִין גְּדֹל צְדָקָתוֹ וּקְדוּשָׁתוֹ וּמַעֲלָתוֹ וְכוּ', בּוֹדָאי לֹא הָיוּ חולקים עָלָיו, רק אֲדַרְבָּה, הָיוּ רְצִים אַחֲרָיו בְּהַתְּלַהְבוֹת נִפְלְאָה פְּרָאוּי, רק הם חולקים עַל מִי שֶׁעָשָׂה מַעֲשִׂים כְּאַלֶּה כְּמוֹ שֶׁהֵם אוֹמְרִים. עַל אִישׁ כְּזֶה בּוֹדָאי רְאוּי לְחַלֵּק. וְאָמַר שֶׁהֵם חָתְכוּ וְצִירוּ לְעֶצְמָם אָדָם וְחולקים עָלָיו: זֵיִיא הָאֲבִין זִיף אוֹיִם גִּישְׁנִיצְט אָה מְעַנְטִשׁ אֵין קְרִיגֵן אוֹיף אֵיהֶם (הֵינּוּ שְׂאֵינָם חולקים עָלָיו רק עַל זֶה הָאִישׁ שֶׁצִּירוּ לְעֶצְמָן בְּשֶׁקֶר שֶׁעָשָׂה כָּף).

וְלִכֵּן אִם הִבְחֹר יֵשׁ לוֹ מִדּוֹת טוֹבוֹת, וְהוּא בְּעַל דְּרָף-אַרְז, זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּהֲיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תרמו.

מדוע סעדה רביעית נקראת "סעדת דוד המלך"?

שאלה:

מאת נדב: לכבוד הרב שלום רב.
מדוע סעדה רביעית נקראת "סעדת דוד המלך"? והאם
לפני תקופת דוד המלך גם היו נוהגים בסעדת מלך
מלכה?
תודה רבה והרבה בריאות והצלחה.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר משפטים, כ"ג שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל נדב, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

השלוש סעדות של שבת-קדש הן כנגד אברהם, יצחק, יעקב, וסעדת מלכה זה כנגד דוד המלך, שהם ארבעת רגלי הפסא של המרכבה העליונה, ומה גם שאז מתנוצץ אורו של אליהו הנביא, שייבוא ויבשר את הגאולה השלמה, שתבוא על-ידי משיח, שיהיה בן דוד, ומובא (ספר פרי צדיק, פרשת תולדות, אות י'): נקראת סעדת מוצאי שבת מלכה מלכה, שהוא מחבר ומדבק לקדשות סעדות שבת, מלשון ילנה אישי אלי, שסעדה זו דוד שהיא רגל רביעי שבמרכבה, ובשבת זוכין לחזות בנעם הוי"ה ברוך הוא, שהוא זיו דועיר אנפין, ולבקר בהיכלו, דישראל המקימים שלש סעדות שבת, נקראו בני היכלא דמלכא, כמו שאמרו בזהר הקדוש (יתרו פח:

רמ שו"ת א' תרמז ברסלב

פקודי רב:): מְבַקְשִׁים בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת וְיֵהִי נֶעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ
עָלֵינוּ, וְהִינוּ שׁוֹמְרֵי שְׁמוֹנְפֶה שִׁיְהִי לָנוּ מְנַעַם הַיּוֹ"ה אֹר
מִקִּיף עָלֵינוּ בִּימֵי הַמַּעֲשֶׂה, וְיַמְעֲשֶׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ,
שִׁיְהִי מַעֲשֶׂה יְמֵי הַחַל גַּם-כֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם, עֵינֵי שָׁם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע
בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שִׁתְּהִי לְךָ הַצְּלָחָה
מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תרמז.

מה דעתו של הצדיק לגבי חסון השפעת?

שאלה:

מאת מעין אדל: רציתי לדעת מה דעתו של הצדיק
לגבי חסון השפעת, האם להתחסן או לא?

תשובה:

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת מְשַׁפְּטִים, כ"ג שְׁבַט ה'תשע"ג.

שלום רב אל מעין אדל תחנה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִיר מְאֹד מְאֹד לְחַסֵּן אֶת הַיְלָדִים כְּשֶׁהֵם
קְטָנִים, וּבְפְרוּשׁ גָּלָה דְעֵתוֹ, שְׁאֲפִלוּ בַּחֲרָף בְּקֶרֶת הַרוּסִי וְכוּ',
רְאוּי לְקַחַת אֶת הַיְלָדִים לְחַסֵּן אוֹתָם, וְלֹא לְחַשֵּׁשׁ מִהַקָּר כָּלֵל.

וְאֵת זֶה אָמַר עוֹד לְפָנַי מְאֹתִים שָׁנָה, כְּשֶׁהִתְרוּפוֹת לֹא

רמא בְּרִסְלָב א' תרמח שו"ת

היו כל-כף מפתחות וכו', על אחת כמה וכמה שהיום צריכים
מאד מאד לשמר לחסן את הילדים מפל מיני מחלות וחלאים
רעים.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח רפואה שלמה לכל חולי
ישׂראל, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרמח.

אני רוצה שבעלי ומשיך ללמוד תורה כל היום,
אבל זה מאד קשה מבחינה כלכלית

שאלה:

מאת מזל: שלום וברכה לכבוד הרב.
שמי מזל, בת עשרים ותשע נשואה עם ילד, ובעזרת
השם ותברך, נמצאת פרגע בחדש הששי להריוני
השני. אני עובדת בשרות לקוחות, ובעלי לומד יום
שלם בבולל.

בשנה האחרונה נקלענו למינוס רציני בחשבון הבנק,
ובנוסף לחובות גבוהים עקב המשכרת הנמוכה שלי
והמלגה הקטנה של הבולל.

לעתים קרובות זה גם גורם להמוץ בעיות בשלום-
הבית.

אני מבקשת מפל הלב את ברכת הרב להצלחה, כי
מאד קשה לי ככה, אנחנו חוזרים בתשובה כמה שנים,
והתחטנו בשדוף, והחלום שלי שבעלי ומשיך ללמוד
תורה תמיד, אך זה קשה מאד.

אודה לברכתו ועצתו של הרב. בברכת שבת שלום.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים, כ"ד שבט ה'תשע"ג.

שלום רב אל מזל תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

כל הכבוד לך שהיה לך ויש לך חלום שבעלך ישב
 בכולל וכו' וכו', עם כל זאת אני מכרח להגיד לך, שחכמינו
 הקדושים אמרו (אבות פרק ב'): יפה תלמוד תורה עם דרוך ארץ,
 שיגיעת שניהם משפחת עון; ורבנו ז"ל אמר (ת"י-מוהר"ן, סימן
 תקא), שחפץ מאד שיהיה לנו פרנסה, אף-על-פי שבטחון
 גם-כן טוב מאד, אף-על-פי-כן טוב מאד כשזוכין שיש לו
 מעמד פרנסה, כי במקום עבודת הבטחון, במקום זה יעשה
 עבודה אחרת, כלומר כי אם לא יהיה לו מעמד פרנסה, ויהיה
 לו בלבול הדעת מהפרנסה, ויצטרך בכל פעם לחזק עצמו
 במדת הבטחון, במקום זה יעסק בעבודה אחרת והתחזקות
 אחרת בשאר עניני עבודת השם.

הינו שרצונו של רבנו ז"ל היה, ששכל אחד תהיה לו
 משרה של פרנסה, ויקבע עתים לתורה. ולכן היה טוב מאד,
 שבעלך ימצא עבודה לכל הפחות לחצי יום ויותר, ויתחיל
 להשתתף בהוצאות הבית, ויקח בידו את האחריות של
 הבית. וכבר ידוע, שהאר"ז"ל הקפיד מאד מאד, שהבעל
 יפרנס את הבית וכו', ולכן זה לא נורא אם הוא יצא גם-כן
 לעבד, ויקבע זמנים ללמוד התורה הקדושה, וכך יזכה לשני
 עולמות.

שו"ת א' תרמט ברסלב רמג

חזקו ואמצו מאד מאד, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרמט.

האם זה נכון, שבאשר אוטמים לחלוטין חלון או דלת בבית, צריכים לעשות חור?

שאלה:

מאת מנחם: האם זה נכון, שבאשר אוטמים לחלוטין חלון או דלת בבית, צריכים לעשות חור? ומה הטעם?

תשובה:

בצורת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים, כ"ד שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל מנחם, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

זה מובא בצנא"ת רבי יהודה הקסיד (סימן כ'): לא יסתם אדם חלון או פתח לגמרי, שלא יזיקו השדים, כי דרכן לצאת בו, אלא ינקב נקב קטן בו. והעולם מקפידים על זה מאד מאד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרנ.

**אני ובעלי בגיל ארבעים ומאד רוצים לחבק
תינוק. האם הצדיק ממליץ לנו לעשות טפולי
פוריות?**

שאלה:

מאת עירית אורה: לכבוד הצדיק שלום וברכה, אנו מתפללים לרפואתכם. אני ובעלי בגיל ארבעים, נשואים כבר שנתים, ומאד רוצים לחבק תינוק. האם הצדיק ממליץ לנו לעשות טפולי פוריות, או שיש עצה אחרת? אנו ממש רוצים ישועה בענן זה, תודה.

תשובה:

בצורת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים, כ"ד שבט ה'תשע"ג.

שלום רב אל אורה תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואות חן על התפלות שאתם מתפללים בעבור רפואתי, וכל המברך יתברך מפי אל עליון.

בגיל כזה אני בן ממליץ לעשות טפולי פוריות, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שהכל יעבר בקלות, ונזפה שתבשרי לי בשורות משמחות.

העקר הוא תפלה, כי מה שתפלה פועלת שום דבר בעולם אינו פועל, וכך אמרו חכמינו הקדושים (ויקרא ובה, פרשה ל', סימן ג'): בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא,

שו"ת א' תרנא ברסלב רמה

לא כהן ולא אורים ותמים, ואין להם אלא תפלה זו בלבד, אמר דוד לפני הקדוש-ברוך-הוא: רבונו של עולם, אל תבזה את תפלתם (תהלים קב): "תכתב זאת לדור אחרון", מפאן שהקדוש-ברוך-הוא מקבל השבים, "ועם נכרא יהלל זה" — שהקדוש-ברוך-הוא בורא אותן בריה חדשה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני — תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרנא.

האם ההינומה של הפלה צריכה להיות אטומה לגמרי? והאם יש מנהג בברסלב בענין זה?

שאלה:

מאת אביחי: שלום לכבוד הרב, שה' ישלח לכם רפואה שלמה.
בעוד כמה ימים אני עומד להתחתן בעזרת ה', ורציתי לדעת מה המנהג הנכון לגבי ה"הינומה" שהפלה לובשת. האם עדיף שהפלה תשים הינומה מבד אטום לגמרי, שמכסה את פני הפלה? או שאפשר שההינומה תהיה כמעט אטומה לגמרי, שעשויה מכמה שכבות של בדים שקופים? האם יש מנהג מסוים אצל אנשי שלומנו בענין זה, או שלא הקפידו על כך? תודה רבה לכבוד הרב.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים, כ"ד שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל אביחי, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

כל אחד ואחד הולך כפי המנהג בעדתו, ואין בזה מנהג פרטי, אלא כל אחד הולך כפי שמתנהגים, ואצל החרדים הולכים עם פסוי עבה וכו', אבל לא כדאי לעשות בשביל זה מריבות או מחלוקות או ופוחים וכו'.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שהכל יעבר בשלום, ונזכה ונתבשר בשורות משמחות אצלכם תמיד.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרנב.

מאז הלדה נכנסתי לחרדות ופחדים. האם הצדיק ממליץ לי ללכת לטפול נפשי?

שאלה:

מאת אושרת: שלום וברכה לצדיק האהוב. ילדתי לפני חמשה חודשים, הייתה לי לידה מאוד קשה, ומאז היו עוד הרבה ארועים קשים ומלחיצים שהביאו אותי לחרדה ולחצים גדולים, עד שהגעתי לבית-חולים כתוצאה מקצר נשימה. מאז אני מפחדת להשאר לבד, ובעלי נשאר הרבה בבית. הוא הינה רגיל ללמוד בכולל יום מלא עם שלשה סדרים, וכעת הוא

לומד בקשי סדר אַחַד, ומתפלל ביחידות, בְּדִי שְׁלֵא אָהִיָּה לְבַד.

הציעו לנו לְלַכֵּת אֶל כָּל מִינֵי מְטַפְלוֹת לְמִינֵיהֶם, וְאִף הַפְּחִידוֹ אוֹתָנוּ, שְׂאֵם לֹא אֶטְפֵּל בְּזֶה הַמַּצֵּב יְכוּל לְהִיּוֹת גְּרוּעַ יוֹתֵר. אֲנִי יוֹדַעַת שֶׁהַיּוֹם יֵשׁ הַרְבֵּה דַעוֹת מְשַׁבְּשׁוֹת בְּפֶרֶט בְּעִנְיַי בְּרִיאוֹת הַנֶּפֶשׁ, וַיֵּשׁ מְטַפְּלִים שְׂאִינָם מְחַבְּרִים לְרַבְּנוּ נַחְמָן וְאִינָם מְתַבְּוֹדִים, וְאִיךָ אוֹכֵל לְסַמֵּךְ עֲלֵיהֶם?

הֵאֵם הַצְּדִיק מְמַלִּיץ לִי לְלַכֵּת לְטַפּוֹל בְּתוֹר הַשְּׂתַדְּלוֹת? וְכִיצַד נִתֵּן לְקַבֵּל בָּלִים לְעַבֹּדָה עֲצֻמִּית בְּלִי לְלַכֵּת לְטַפּוֹל?

תשובה:

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר מְשַׁפְּטִים, כ"ד שְׁבַט ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל אוֹשֶׁרֶת תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵל תְּכַנְסִי בְּשׂוֹם לַחֲץ שְׁבַעוֹלָם, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאַת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאַת הַגּוּף גַּם יַחַד.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת, כִּי יֵשׁ הַרְבֵּה נָשִׁים שְׂאֵחַר הַלְּדָה הֵן נִחְלָשׁוֹת גּוֹפְנִית וְגַם נַפְשִׁית וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן עֲלֶיךָ לְהִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עֵז, וְלַצָּאֵת מִכָּל מִינֵי דְמִיוֹנוֹת וּפְחָדִים יִתְרִים, וְדַעֲי לָךְ, שֶׁמֵּהֵכָּל יְכוּלִים לַצָּאֵת, רַק צְרִיכִים אֶת הַרְצוֹן הַטּוֹב, כִּי כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ, זֶה שֶׁהַדְּמִיוֹן הוֹרֵס אוֹתָךְ לְגַמְרֵי וְכוּ'.

וְלָכֵן לְמָה אֶת צְרִיכָה לְהַכְּנִס כָּל-כָּף בְּלַחֲץ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲזֵר לָךְ שְׂיֵשׁ לָךְ בְּעַל טוֹב שְׁעוֹזֵר לָךְ, וּבְזֶה רְאוּי

לך לשמח מאד מאד, ולתת לו ללכת לכל הפחות להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, וכן שיחזור ללמד חצי יום בכולל, ותראי שתבריא לגמרי וכו', ויש הרבה נשים שעוברות את המשבר הזה אחר לדה, אבל לא צריכים להפנס בפאניקה או בפחדים מזה, ותצאי מזה, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי שבת, פ"ק י"ד, הלכה ג') על הפסוק (דברים ז'): "והסיר הונ"ה ממך כל חלי" — זה רעיון, דאמר רבי אליעזר (שם כח): "ונתן על ברזל על צוארך" — זה רעיון, הינו מה זה העל הכי קשה של האדם? זה הרעיונות והדמיונות שמסבבים אותו וכו', והוא נמצא בלחץ תדירי, ומדמין לעצמו כל מיני מחשבות של הבל וכו', ושל פחדים וכו', מה יעשה לו זה? ומה יעשה לו ההוא? ובאמת אדם רודף את עצמו יותר ממה שאחרים רודפים אותו, כי מי שתמיד רק חושב ממנו? תברך, ומשתדל להכניס את הקדוש-ברוך-הוא בתוך מחשבתו, אזי מתפטר מכל אלו הרעיונות והדמיונות, ונעשה בן חורין אמתי, ואין עליו שום על.

ולכן חזקי ואמצי מאד, והקדוש-ברוך-הוא ישמח אותך, שזה עקר הרפואה — להיות תמיד בשמחה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרנג.

**יש לי רתיעה מחמותי, וקשה לי להיות
במחצתה. איך אפשר לגרם שתהיה בינינו
אהבה?**

שאלה:

מיאת מורן מרגלית: שלום לרב, השאלה שלי דחופה, ומאד אשמח אם תענה לי בבקשה. התחמתני עם בעלי בעצתו של הרב, ובחנתננו היתה שמחה גדולה מאד. יש לי קשי ופחד לעשות שבתות בבית המשפחה של בעלי בגלל חמותי. אני לא שונאת אותה, חס ושלום, אך יש לי רגשות מערבים. יש לי רתיעה ממנה, כי היא מתנהגת בתוקפנות כלפי, פי היא מרגישה שגנבת לי את הבן, והרבה פעמים הפעם מפנה כלפי, כאלו אני אשה רעה. בעלי שאל אותי בצורה ישירה — אם אני אוהבת אותה, וכנראה שהייתי צריכה לשקר, אבל אמרתי לו את האמת כמו שספרתי לרב. מה עושים מלבד לשתק ולהתפלל, כדי שאוכל לאהב אותה, ושהיא תהיה כמו אמא בשבילי, כדי שאוכל לבוא לבייתה ברצון? בינתיים אני באה אליה רק כדי שבעלי יזכה לראות את הוריו. אני מחכה בצפיה לעצה מהרב.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים, כ"ד שבט ה'תשע"ג.

שלום רב אל מורן מרגלית תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להבין, שזה דבר טבעי מאד שכלה וחסמותה אינן משתוות וכו', ולכן תראי להשלים עם חסמותך וכו', כי לא כדאי להיות צודקת, תהיי חכמה וכו', ועל-ידי-זה יחזור השלום-בית שלך בשלמות וכו', כי את צריכה לדעת, שכלה וחסמותה אף פעם לא ישתוו, וזה טבע רע שנכנס בדמיון של חסמות, כאלו הכלה גנבה את הבן שלה וכו', ואם הכלה פקחית, ולא משיבה שום דבר לחסמותה וכו', על-ידי-זה תמיד ישרה השלום בינה לבין בעלה וכו', כי סוף כל סוף זו האמא שלו, וכואב לו אם את תדברי עליה וכו'.

ולכן תהיי פקחית, ואל תדברי לפני בעלך נגד האמא שלו וכו', תשחקי את המשחק וכו', וכך הכל יסתדר על הצד הכי טוב, אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא שאת מבינה אל מה אני מתכוון.

מה אמר לך! את צריכה לדעת פשוט מתחננים, בהתחלה זה מאד מאד קשה להם, לפעמים האשה עדין חוזרת בכל פעם אל ההורים שלה, והם אצלה חשופים יותר מבעלה, וזה כואב מאד מאד להבעל — מדוע את לא נותנת לי את התשומת-לב? מדוע את רצה תמיד יותר אל האמא מאשר אלי? וכן להפך — לפעמים הבעל חוזר בכל פעם אל ההורים שלו, והם אצלו יותר חשופים מאשתו, וזה כואב מאד מאד להאשה — מדוע אתה לא נותן לי את התשומת-לב? מדוע אתה רץ תמיד יותר אל האמא מאשר אלי? ולכן זוג שרוצים להצליח בנשואיהם, אסור לקנאות אחד בהשני — למה עדין רצים יותר אל ההורים וכו', כי כף טבע העולם — שנמשכים במקום שנתנו להם חם ואהבה ביותר וכו'.

ולכן עד שהזוג מכירים את עצמם יותר ויותר, ונכונים

ביניהם חם ואהבה והבנה הדדית, זה לוקח זמן, ואסור לקנאות אחד בהשני וכו', ולא לחיות בקטנוניות כאלו הוא אוהב את ההורים שלו יותר ממני וכו', או כאלו היא אוהבת את ההורים שלה יותר ממני וכו'.

כל זוג צריכים לדעת, אשר אין עוד דבר טוב ובריא לזוג כשמתחתנים, כמו לא לערב את ההורים בחיי הנשואין שלהם, כמו שכתוב (בראשית ב, כד): "על-כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד", זה הכי בריא, שלא צריכים את העזרה של ההורים, וכך לא מחיבים להם כלום וכו' וכו', אף שעל-פי-רב לזוג טרי זה מאד מאד קשה, פי בתחלת הנשואין צריכים את העזרה של ההורים וכו', עם כל זאת צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם להסתדר לבד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני — תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרנד.

אני באמת רוצה להתחתן ואינני ברוך, אבל כל שדוך מתבטל מסבה אחרת

שאלה:

מאת חיים: שלום לכבוד מוה"רא"ש. קדם כל אביע את תודתי על כל החזוקים ודברי העיודים שהאדמו"ר מחזק אותי בכתיביו, ומראה לי

דָּרָךְ וְדַעַת נְכוּנָה.

חֲזַרְתִּי בַתְּשׁוּבָה לִפְנֵי כְּשִׁמוּנָה שְׁנַיִם, אַךְ עֲדִין לֹא זָכִיתִי לְהִתְחַתֵּן, אֲנִי יוֹצֵא לְשִׁדּוּכִים, וְאֲנִי לֹא בִרְרָן, אֶלֶּא בְּאֵמֶת רוּצָה לְהִתְחַתֵּן, אֲבָל לְצַעֲרֵי הַרֵב, הַדְּרָךְ לֹא נִגְמַרְתָּ, וְכָל שְׂדוּף בְּסוּף מִתְבַּטֵּל מִכָּל מִינֵי סְבוּת. אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂזָה לְטוֹבְתִי וְזָהוּ תִקְוֵי.

אֲנִי מִשְׁתַּדֵּל וּמְרַבֵּה בְּבִקְשָׁה וּבַתְּחִינָה וְלֹא מִתְנַאֵשׁ מִישׁוּעָה, אַךְ הַדְּרָךְ קָשָׁה. אֲבָקֶשׁ עֲצָה וּתְפִלָּה אִיךָ לְהִתְמוּדָד עִם הַמְצִיאוֹת הַזֹּה.

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"ד שְׁבַט ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל חַיִּים, גְּרוֹ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

יֵשׁ קוֹנְטֵרַס "מְצִיאַת-הַזּוּג", וּכְדַאי לְךָ לְהַשִּׁיג אֶת הַקּוֹנְטֵרַס הַזֶּה, וְלוֹמַר אֶת הַתְּפִלוֹת הַמּוּבָאוֹת שָׁם, וְתִרְאֶה שְׂאֲחָרֵי אַרְבָּעִים יוֹם שֶׁתֹּאמַר אֶת כָּל הַנְּאֻמָּר שָׁם, תִּמְצָא אֶת בַּת זִוּגְךָ. אֵל תִּפְנֵס בְּלֶחֶץ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מִוִּהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימָן פט), שֶׁהַצְּדִיק הוּא הַשְּׂדֵכָן, וּמִמֶּנּוּ בָּאִים כָּל הַשִּׁדּוּכִים.

מָה אָמַר לְךָ! חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּמוֹת סג): נַחוּת דְּרָגָא וְנָסִיב אִיתְתָּא; אַתָּה צְרִיף לְרַדְתָּ מְדוּגָה, וְאָז תִּמְצָא אֶת הַזּוּג שְׁלֶךְ, כִּי בְּדָרְךָ כָּלֵל בְּחוּר הוּא גְּאוּתָן וְכוּ', וְלֹא מִתְאִים לוֹ לְקַחַת אֶת זֹו אוֹ אֶת זֹו וְכוּ', אֲנִי הֵכִי חֲכָם וְהֵכִי יָפֵה וְכוּ', אֶקַּח אֶת זֹו? אוֹ אֲנִי הֵכִי חֲכָם וְהֵכִי יָפֵה וְהֵכִי מִשְׁכִּיל וְכוּ', אֶקַּח אֶת זֹו? וְהוּא מְסִתּוּבָב וּמְחַפֵּשׂ אֶת הַבַּת זִוּג שְׁלוֹ כְּפִי הַדְּמִיוֹן שְׁנִכְנַס בּוֹ כְּאֵלוֹ מִי יוֹדֵעַ מַה הוּא? וְהוּא רוּצָה שְׁיָבוֹא אֵלָיו זִוּג מִשְׁהוֹ שְׁעֲדִין לֹא נִבְרָא וְכוּ', וְעַל-יְדֵי-זֶה מְחַפֵּשׂ וְכוּ', וּמְסִתּוּבָב וְיוֹצֵא לְפָגִישׁוֹת — פֶּן וְאוּלַי אִמְצָא אֶת

בְּחִירַת לְבָבִי שֶׁתְּבוֹא אֵלַי עַל סוּס לָבָן עִם שְׂקִים מְלֵאִים כֶּסֶף וְכוּ', וּבִשְׂבִיל זֶה הַבְּחוּר מְחַפֵּה עַד שִׁיּוֹלֵד זְוִיג כְּזֶה, וּבֵינֵן כֶּף הוּא אֵינּוּ קוֹלֵט, שֶׁהַזְּמַן לֹא מְחַפֵּה, כְּמֵאֲמַר הַחֶכֶם: "הַזְּהַר מִן הַזְּמַן כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", עַד שֶׁתּוֹפֵס אֶת עֲצָמוֹ, וְרוֹאֶה שֶׁהוּא כָּבֵר בְּגִיל שְׁלֵשִׁים, מָה עוֹשִׂים עִכְשָׁו? עַל זֶה בָּאִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים וְנוֹתְנִים לָנוּ עֲצָה (יְבָמוֹת סג.): נַחֲוֹת דְּרַגְאָ וְנִסִּיב אִיתְתָּא, תִּרְדּוּ מִדְּרָגָה וְאֵל תַּחְזִיק מֵעֲצָמְךָ כָּל-כֶּף גְּדוּל וְכוּ', וְאִז תִּמְצָא בְּקִלּוֹת בֵּת זוּג שֶׁתִּתְּאִים לָךְ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׂאֲנֵי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻבָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תרנה.

**לְמִרוֹת שֶׁחֲזַרְתִּי בְּתִשׁוּבָה, יֵשׁ לִי שׁוּב וְשׁוּב אֶת
אוֹתָם הַנְּסִיווֹנוֹת הַקָּשִׁים**

שְׂאֵלָה:

מֵאֵת סִימָה: שְׁלוֹם לְרַב. אֲנִי כָּל-כֶּף רוֹצֶה אֶת ה' וְלֹא מִצְלִיחָה לְהִתְקַדֵּם, אִךְ מִתְחַזְּקֵת בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ וּבְרִצּוֹנוֹת טוֹבִים, שֶׁזֶה דְּבַר מְאֹד חָשׁוּב.

בְּרִצּוֹנִי לְשֵׁאל: הֲאֵם בֵּת שְׁנֹכְשֵׁלֶת בְּהַרְהוּרֵי עֲבָרָה זֶה חָמוּר כְּמוֹ גְּבֵר? הֲאֵם אֶפְשָׁר לְתַקֵּן זֹאת עַל-יְדֵי תִּשׁוּבָה, כְּלוּמַר עֲזִיבַת הַחֶטָּא, וְדוּי וְקִבְלָה לְעֵתִיד כְּמוֹ חֶטָּא רְגִיל? וּמִדּוּעַ הַנְּסִיווֹנוֹת מִתְחַזְּקִים אֲצִלִּי כָּל-כֶּף, אַחֲרֵי שֶׁהִתְגַּבְּרַתִּי עֲלֵיהֶם בְּעֵבֶר, אִיךָ אֲנִי יִכּוֹלָה לְדַעַת

שהתקדמתי, והנסיגות מהעבר לא יחזרו יותר?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים, כ"ד שבט ה'תשע"ג.

שלום רב אל סימה תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

כמו גבר שנכשל עם הרהורי עברה וכו', ויותר מזה וכו', כמו-כן שיה גם אצל האשה שנכשלת בהרהורי עברה וכו', ויותר מזה וכו', וצריכים לחזור בתשובה שלמה, ועקר התשובה — זה ודוי דברים, כמובא בדברי הרמב"ם (פרק א' מהלכות תשובה, הלכה א'): כל מצוות שבתורה בין עשה בין לא תעשה, אם עבר אדם על אחת מהן בין בזדון בין בשגגה, כשיעשה תשובה וישוב מחטאו, חייב להתודות לפני האל ברוך הוא, שנאמר (במדבר ה'): "איש או אשה כי יעשו וגו', ויהתודו את חטאתם אשר עשו" — זה ודוי דברים, ודוי זו מצות עשה. כיצד מתודין? אומר: "אנא השם, חטאתי, עויתי, פשעתי לפניך, ועשיתי כך וכך, והרי נחמתי ונכשתי במעשי, ולעולם איני חוזר לדבר זה", וזהו עקרו של ודוי, וכל המרבה להתודות ומאריך בענין זה, הרי זה משבח; וכן הוא (פרק ב' מהלכות תשובה, הלכה ב'): ומה היא התשובה? הוא שיעזב החוטא חטאו, ויסירו ממחשבתו, ויגמר בלבו שלא יעשהו עוד, שנאמר (ישעיה נה): "יעזב רשע דרכו" וגו', וכן יתנחם על שעבר, שנאמר (ירמיה לא): "כי אחרי שובי נחמתי", ויעיד עליו יודע תעלומות, שלא ישוב לזה החטא לעולם, שנאמר (הושע יד): "ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידינו" וגו', וצריך להתודות בשפתי, ולומר ענינות אלו שגמר בלבו.

העקר אל תבלבלי את עצמך משום דבר, וזכרי היטב מה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק ב', סימן קיב): אם אתה מאמין שיכולים לקלקל, תאמין שיכולים לתקן; ולכן אל תבלבלי את עצמך משום דבר, ואל תסתכלי אחרונית, רק להתקדם יותר ויותר, ולא להתבלבל ממה שהיה וכו'. ועקר התשובה — לעשות בכל פעם התחלה חדשה, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן ו'): אהיה דא אנא זמין למהווי, הינו שאני רוצה לעשות התחלה מעכשו, וכן בכל פעם לומר מלים אלו: "רבנו של עולם, אני מתחילה מעכשו לחזור בתשובה שלמה, אנא מחל לי וכפר לי על כל עוונותי, שחטאתי, עויתי, פשעתי לפניה מגיל צעיר עד עכשו, ואני מקבלת עלי מהיום והלאה להיות בשמחה, ולעשות רצונה ולקיים את מצוותיה, וזפני לישוב הדעת אמתי, ואזכה להכליל בה מעתה ועד עולם אמן סלה", ויותר מזה את לא צריכה להתבלבל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרנו.

**לפני שחזרתי בתשובה הייתי אוכלת אכל ובשר
לא פשר, ויש לי יסורי מצפון גדולים**

שאלה:

מאת חיה: שלום לצדיק הנקר והאהוב, אני מאחלת לך כל טוב והרבה בריאות. אני חוזרת בתשובה, אך גדלתי במשפחה רחוקה מאד מהדת וככה חנכתי. מאז שחזרתי בתשובה, יש לי יסורי מצפון בגלל שהייתי אוכלת מזון ובשר לא כשרים ועוד הרבה דברים טרפים כמו פרות גם, ומאד מאד כואב לי שנכשלתי בזה. איך אני יכולה לתקן ולכפר על כל מה שנכשלתי?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים, כ"ד שבט ה'תשע"ג.

שלום רב אל חיה תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת, שתשובה מועילה על הכל, ותקף ומיד כשחוזרים בתשובה, הקדוש-ברוך-הוא מוחל לו על הכל, ובפרט כשזוכה להתנדות על כל העבר שלו, ומקבל על עצמו קבלה חזקה, שמהיום והלאה לא יעשה את זה עוד, ולא יחזר לסורו, הקדוש-ברוך-הוא מוחל. ואמרו חכמינו הקדושים (תורת כהנים בחקתי): אמר הקדוש-ברוך-הוא, שמיד שהם מתודים על עונותיהם, מיד אני חוזר ומרחם עליהם, שנאמר (ויקרא כו): "והתנדו את עונם ואת עון אבותם במעלם אשר מעלו"; וכן הוא ברמב"ם (פרק א' מהלכות תשובה,

הלכה א'): כָּל מַצּוֹת שֶׁבַת־וְרָה בֵּין עֲשֵׂה בֵּין לֹא תַעֲשֶׂה, אִם עָבַר אָדָם עַל אַחַת מֵהֶן בֵּין בְּזוּדוֹן בֵּין בְּשִׁגְגָה, כְּשִׁיעֲשֶׂה תְּשׁוּבָה וְיָשׁוּב מִחֻטָּאוֹ, חַיֵּב לְהִתְוֹדוֹת לִפְנֵי הָאֵל בְּרוּךְ הוּא, שְׁנֹאמַר (בַּמִּדְבָּר ה'): "אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ וְגו', "וְהִתְוֹדוּ אֶת חַטָּאתְכֶם אֲשֶׁר עֲשׂוּ" — זֶה וְדוּי דְבָרִים, וְדוּי זֶה מַצּוֹת עֲשֵׂה. כִּי־צַד מִתְוֹדִין? אוֹמֵר: אֲנִי הֵשֵׁם, חַטָּאתִי, עֲוִיתִי, כְּשִׁעֲשִׂיתִי לְפָנֶיךָ, וְעֲשִׂיתִי כִּךָ וְכָךְ, וְהָרִי נִחְמָתִי וּבִשְׁתִּי כִּמְעַשִׂי, וְלַעֲלוֹם אֵינִי חוֹזֵר לְדָבָר זֶה, וְזֶהוּ עֲקָרוֹ שֶׁל וְדוּי. וְכָל הַמְרָבָה לְהִתְוֹדוֹת, וּמֵאֲרִיךְ בְּעִנְיָן זֶה — הָרִי זֶה מְשֻׁבָּח.

וְלִכֵּן אֶסוּר לָךְ לְהִתְבַּלְבֵּל מִהַעֲבֹר, כִּי עָקַר הַתְּשׁוּבָה הוּא לַעֲשׂוֹת הַתַּחֲלָה חֲדָשָׁה, מֵהַיּוֹם וְהַלְאָה תִּהְיִי אִשָּׁה כְּשֶׁרָה. וְכִבֵּר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קיב): אִם אֵתָּה מֵאֲמִין שְׂיִכּוּלִים לְקַלְקֵל, תֵּאֲמִין שְׂיִכּוּלִים לְתַקֵּן; עִם כָּל זֹאת מֵאַחַר שֶׁאֵת כָּךְ מִפְּחַדֵּת שְׁלֹא תִחְזְרִי לֵאכֹל טְרַפּוֹת וּנְבִלוֹת וְכו', וְכו', עֲלִיךָ לְזָכֹר מֵה שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן מט), וְדַע, שֶׁעָקַר הַתְּשׁוּבָה הַשְּׁלֵמָה הִיא, כְּשֶׁאָדָם עוֹבֵר בְּאֵלוֹ הַמְקוּמוֹת מִמֶּשׁ, שֶׁהִיָּה מִקֵּדָם הַתְּשׁוּבָה, כָּל אֶחָד לְפִי מֵה שֶׁעָבַר עָלָיו בְּיָמִים הַקּוֹדְמִים, וְכִשְׁעוֹבֵר בְּאֵלוֹ הַמְקוּמוֹת וְהַעֲנִינִים שֶׁהִיָּה מִתַּחֲלָה מִמֶּשׁ, וְעַכְשָׁו פּוֹנֵה עֲרָף מֵהֶם, וְכוּפָה יֵצְרוּ לְכָלִי לַעֲשׂוֹת עוֹד מֵה שֶׁעֲשֵׂה — זֶהוּ עָקַר הַתְּשׁוּבָה הַשְּׁלֵמָה, וְרַק זֶה נִקְרָא תְּשׁוּבָה.

וּמֵה טוֹב וּמֵה נָעִים, שֶׁתִּהְיִי רְגִילָה מִפְּעַם לְפַעַם לֹא־מֵר אֶת הַתַּפְּלָה הַזֹּאת:

תַּפְּלָה לְהַנְצִיל מֵאֲכִילַת טְרַפּוֹת וּנְבִלוֹת מִמוֹהַר"ן ת"ז ז"ל:
 רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, חוֹסֵה עָלַי וְעַל נַפְשׁוֹת בְּנֵי בֵיתִי,
 וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִמֵּאֲכִלוֹת אֲסוּרִים. וְלֹא

יבוא לתוף פיננו שום דבר האסור לנו. ולא נפשל לעולם
 בנבלות וטרפות, אפלו בשוגג ובאנס. ותציל אותנו ברחמיך
 משוחטים שאינם הגונים. ותפריש אותנו ותבדיל אותנו
 מכל מיני נבלות וטרפות דאורייתא ודרבנן. ותזמין לנו
 ברחמיך תמיד שוחטים הגונים וכשרים. ותהיה עמהם
 תמיד, ותשמור אותם ואותנו שלא יפשלו עמך ישראל על
 ידם לעולם בנבלות וטרפות, חס ושלום. ותעזר להשוחטים
 שיכוננו תמיד היטב בברכת השחיטה, באפן שיזכו להעלות
 הנפש המלבש בהחי, מחי למדבר. עד שיעלו כל הנפשות
 העשוקות המגלגלות בחיות ועופות ובהמות אל השכינה.
 ויהיה נעשה יחוד קדשא בריך הוא ושכנתיה על ידם. ונזכה
 שיהיה נמשך על ידיה עלינו שפע טובה וברכה, ורחמים
 וחסים ושלום. ונזכה לפרנסה טובה בכבוד בלי שום יגיעה
 וטרחה וטרדה כלל. אבינו שבשמים גומל לחיבים טובות,
 גומל חסדים טובים, אתה יודע שאין בנו כח לשמר עצמנו
 משוחטים שאינם הגונים המצויים עכשו הרבה מאד. ואין
 מי שיעמוד בעדנו וישתדל בתקון נפשותינו, ויציל אותנו
 מפגם השוחטים שאינם הגונים, הגורמים מה שגורמים,
 רחמנא לצלן.

רבונו של עולם, רחם עלינו למען שמך, ולמען שכינת
 עזך, ולמען אבותינו אברהם, יצחק ויעקב, ולמען כל
 הצדיקים האמתיים, ועזרנו והושיענו והצילנו ומלטנו
 משוחטים רעים, משוחטים שאינם הגונים. ושמרנו תמיד,
 שלא יבוא לתוף פיננו שום מכשול נבלה וטרפה, כי אתה
 "כל תוכל ולא יבצר ממך מזימה", ובדרך הפל. ואתה יכול
 לשמר אותנו גם עכשו בדורות הללו מנבלות וטרפות
 ומשוחטים שאינם הגונים. חוס וחמל עלינו, למענה ולא

למעננו, וקדשנו בקדשתך, והבדילנו מן מאכלות אסורות,
 כמו שכתוב: "ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי". ונזכה
 לקים מקרא שכתוב: "ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה
 טרפה לא תאכלו, לפלב תשליכון אותו", וכתוב:
 "והתקדשתם והייתם קדושים פי קדוש אני". ויקים מקרא
 שכתוב: "טרף נתן ליראיו, וזכור לעולם בריתו", יהיו לרצון
 אמרי פי והגיון לבי לפניה, יהוה צורי וגואלי, אמן סלה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע
 בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה
 מרבה, ובכל אשר תפני — תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרנז.

**האם מתר לבקש מה' שיעשה לי נסים, כדי
 שאתחזק באמונה?**

שאלה:

מאת יואל: לכבוד קדשת אדמו"ר מוהרא"ש שליט"א.
 קדם כל אני רוצה להודות לכם על כל הטובות
 שקבלתי אצלכם ברוחניות ובגשמיות, שממש אי
 אפשר להסביר, ובפרט על ידי ספרי שו"ת "אשר
 בנחל", שאני לומד במעט כל יום, וזו כל חיותי.
 קראתי, שרבנו ו"ל בקש מה' יתברך, שיעשה לו
 מופתים חוץ לדרך הטבע, ונעשו לו שלושה נסים.
 האם לכל אדם מתר לבקש מה' יתברך שיעשה לו
 נסים, כדי שתתחזק אמונתו? והאם מתר לבקש

מצדיקים אמתיים שיעשו מופתים, כדי שתלמידיהם
והמונהגים יתחזקו באמונת חכמים?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים, כ"ד שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל יואל, נרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ז'): אמונה, תפלה,
נסים וארץ ישראל, תלויים זה בזה, כשאדם רק מתחיל
להתבונן, איך שאין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והוא
יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט,
ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת
המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין
ע:): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה, אלא אם-כן מכריזין עליו
מלמעלה; שאדם לא מקבל מפה קטנה באצבע קטנה, אם
לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, על-ידי-זה נפתח לו הפה
לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ומבקש ממנו יתברך כל מה
שהוא צריך, ורואה נסים נגלים על כל שעל ופסיעה; פי
באמת אין לתאר ואין לשער כלל את הנסים שהקדוש-ברוך-
הוא עושה עם כל אחד בכל יום, בכל שעה ובכל רגע ממש,
כמו שאנחנו אומרים שלש פעמים בתפלה: "על נסיה שבכל
יום עמנו, ועל נפלאותיה וטובותיה שבכל עת, ערב ובקר
וצהרים", ואמרו חכמינו הקדושים (שוחר טוב, תהלים קו): אי
אפשר לעולם בלא נסין ובלא פלאין. כיצד? אדם נתון על
גבי המטה, והנחש בארץ לפניו, וכא לעמד, והרגיש בו
הנחש, כיון שבא לתן רגלו עליו, ברח הנחש מפניו. ואינו
יודע מה פלאי עשה הקדוש-ברוך-הוא עמו. ומי יודע?

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֹאֵמַר: "לְעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבְדוֹ".
הוא לְבְדוֹ יוֹדֵעַ נְסִים וְנִפְלְאוֹת שְׁעוֹשֶׂה עִמָּנוּ; וְכֵן אָמְרוּ (שְׁמוֹת
רַבָּה, פְּרָשָׁה כד, סִימָן א'): בּוֹא וּרְאֵה כַּמָּה נְסִים עוֹשֶׂה הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא עִם הָאָדָם, וְהוּא אֵינוֹ יוֹדֵעַ, שְׁאֵלּוּלֵי הִיָּה אוֹכֵל פֶּת
כְּשֶׁהִיא חַיָּה, הִיָּתָה יוֹרְדֵת בְּתוֹךְ מַעְיו וּמְשַׁרְטֵת אוֹתוֹ, אֲלֵא
בְּרַא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מַעְיָן בְּתוֹךְ גְּרַגְרָתוֹ, שֶׁהוּא מוֹרִיד אֶת
הַפֶּת בְּשָׁלוֹם; אָדָם חוֹשֵׁב שְׁזֶה טָבַע, שְׁאוֹכֵל וּבוֹלַע אֶת הָאֶכָל
וְכוֹי, וְאֵינוֹ שֵׁם לֵב אֶת הַרְטִיבוֹת שֵׁישׁ בְּתוֹךְ פִּיו וְכוֹי, שְׁעוֹלָה
לוֹ רוֹק וְכוֹי, וְזֶה כְּמוֹ מַעְיָן שְׁבָרָא לוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּגִירוֹנוֹ, כְּדִי שְׁהֵאֶכֶל יֵרֵד בְּשָׁלוֹם, וְזֶה גַם בְּתוֹךְ גִּס, אָדָם
חוֹשֵׁב שְׁזֶה טָבַע.

הַכֹּלֵל, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה עִם כָּל אָדָם בְּכָל יוֹם
נְסִים וְנִפְלְאוֹת, וְהוּא אֶפְלוֹ לֹא יוֹדֵעַ מַזָּה, וְעִם כָּל זֹאת יְכוּלִים
לְבַקֵּשׁ עוֹד נְסִים וְנִפְלְאוֹת, כְּדִי שְׁתַּחַזֵּק יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֲמוּנָתוֹ,
וּמִי שֶׁרַק מִתְבּוֹנֵן — רוֹאֵה, שְׁאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הִיא כְּלָה נְסִים,
כִּי כָל הָאֲמוֹת הָעוֹלָם יַחַד רוֹצִים רַק לְבַלַּע אֶת זֶה, וּבְכַרְט
עָשׂוּ וַיִּשְׁמַעְאֵל וְכוֹי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵר עָלֵינוּ, רוֹאִים
בְּחוֹשׁ אֵיף שְׁכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עוֹמְדֵת עַל נְסִים נְגִלִים, אֲשֶׁרֵי
מִי שְׁמַחֲזֵק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְאִז טוֹב לוֹ
כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע
בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה
מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תרנח.

**פתוב שרבונו ה'ה "מתגעגע לעבודת
ההתבודדות". מה הפונה?**

שאלה:

מיאת אפרת: לכבוד הצדיק שלום וברכה.
אני מתפללת עליכם ומאחלת לכם רפואה שלמה
ובריאות איתנה. זה זמן מה שאני רוצה לכתב לכם רב
תודות מעמק הלב על הטובות, הנסים והנפלאות,
שעשה אתנו השם יתברך, בפרט לאחר שזכינו להיות
אצלכם לפני כחדשים, והרחיב לנו בפרנסה בדרכים
שרק מלך מלכי המלכים יכול לחשב עליהם. וכן עוד
ועוד ישועות שקבלנו בחיים.

אני מודה לכם על היחס החם שקבלנו אצלכם ועל
העצות ועל התפלות שאתם בטח מתפללים עלינו.
אני מצטערת שלא פתבתי לכם 'תודה' כבר מזמן, אבל
היצר הרע אמר לי לא לבזבז את זמנכם ולהפריע לכם
וכו', עד שה' יתברך זמן לי לקרא ספור על צדיק אחד,
שהיה מקבל הרבה פניות ובקשות וכו', אבל תודות רק
מעט, וזה זרו אותי לכתב לכם.

אנצל ברשותכם הזדמנות זו לשאל שאלה לגבי מה
שפתוב על רבנו ז"ל, שהיה מתגעגע לעבודת
ההתבודדות בפשיטות ובתמימות. מה הפונה שהיה
מתגעגע, הרי געגוע זה לדבר שמחפים לו הרבה זמן
והוא לא נמצא, והרי רבנו ז"ל היה מתבודד תמיד, וכי
הוא הפסיק לתקופה מסימת להתבודד, ואז התגעגע
לזה, או שיש פה פונה אחרת?

תשובה:

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מְשֻׁפְּטִים, כ"ד שְׁבֹט ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל אֶפְרַת תַּחְיִיה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׂוּאוֹת חֵן עַל כָּל הַתְּפִלוֹת וְהָאֲחֻלִּים לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה,
וְכָל הַמְּבָרָךְ מִתְּבָרָךְ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ, שְׂאֵת שְׂמֵחָה וְעֲלִיזָה, וְנוֹתַנְתְּ תוֹדָה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים
שְׁעוֹשֵׂה עֲמָךְ, וְכֵךְ צְרִיף לְהִיּוֹת, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-
מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב'), שְׂתוֹדָה וְהוֹדָאָה, לְהַרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ לְתַת
תוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל פְּרָט וּפְרָט
מֵהַחַיִּים, זֶה שְׁעוֹשֵׂה עוֹלָם הַבָּא, וְלִכֵּן תִּמְשִׁיכִי לְתַת בְּכָל יוֹם
תוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל כָּל הַטּוֹב שְׁעוֹשֵׂה
עִמָּךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַחֵב לְבָבְךָ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרָךְ כָּל מַה
שְׂתַּצְטָרְכִי.

יְדוּעַ, שְׂרַבְּנוּ ז"ל תְּמִיד יֵשֵׁב סְגוּר וּמְסֻגָּר, וְלֹא הַפְּסִיק
לְהַתְּבוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִבְקֵשׁ וְלִבְקֵשׁ וְלִבְקֵשׁ וְכוּ'
וְכוּ', וְאִיךְ שְׂהַרְחִיב לוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּכֹר הַתַּחֲמִיל עוֹד
פַּעַם לְבִכּוֹת אִיךְ זוֹכִים לְהִיּוֹת יְהוּדִי, וְאָמַר מוֹהַר"נ"ת ז"ל,
שְׂדָבֵר זֶה אִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר בְּשָׂכָל אֲנוּשִׁי, כִּי הִנֵּה רַבְּנוּ ז"ל
גָּלָה נוֹרְאוֹת גְּפִלְאוֹת כְּאֵלוֹ, שְׂלֹא נִשְׁמַע כְּלָל וְכוּ', וְכִבְּר
אֲחֵר-כֵּךְ בְּכֹה וְהַתַּחֲנֵן אִיךְ זוֹכִים לְהִיּוֹת יְהוּדִי, וְהַתַּגְּעָגַע מְאֹד
מְאֹד אֲחֵר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּאֵלוֹ עֲדִין לֹא הַתַּחֲמִיל כְּלָל
וְכוּ', וְכֵאלוֹ עֲדִין אֵף פַּעַם לֹא הַתְּבוֹדֵד וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה גְּפִלְאוֹת
תְּמִים דְּעִים — אִיךְ יְלוּד אִשָּׁה יְכוֹל לְהַגִּיעַ לְמִדְרָגָה כְּזוֹ —

תמיד לבקש את הקדוש-ברוך-הוא, ותמיד לעשות התחלה חדשה פאלו עדין לא התחיל וכו' וכו'.

ואת זה הוא רוצה להנחיל לנו, שאנחנו גלף בדרכו, ובפרוש אמר (שיחות-ה"ן, סימן קנד), שעקר מה שהגיע למדרגתו, הוא רק על-ידי ענין פראסטיק (פשיטות), שהיה מדבר הרבה, ומשיח הרבה בינו לבין קונו, ואמר תהלים הרבה בפשיטות, ועל-ידי-זה דיקא הגיע למה שהגיע, ואמר: אם הייתי יודע שהשם יתברך יעשה ממני מה שאני עתה, דהינו חדוש כזה, הייתי עושה ביום אחד מה שעשיתי בשנה כלה (כלומר שהיה מזדרז כל-כף בעבודתו, עד שמה שהיה עושה ועובד השם יתברך בשנה כלה, היה עושה ביום אחד), והיה מתגעגע מאד אחר מעלת העבודה של פראסטיק (פשיטות) באמת, ואמר אי אי פראסטיק. גם אמר, שדבר עם כמה צדיקים גדולים, ואמרו גם-כן שלא הגיעו למדרגתם, כי אם על-ידי ענין פראסטיק, שעסקו בעבודתם עבודת השם יתברך בפשיטות גמורה בהתבודדות ושיחה בינו לבין קונו וכו'. ועל-ידי-זה דייקא הגיעו למה שהגיעו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני — תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרנט.

**האם כְּשֶׁמְתוּדִים בְּצִיּוֹן הַקְּדוֹשׁ בְּאוֹמֵן, זֶה נֶחֱשֵׁב
"וְדוּי דְּבָרִים לִפְנֵי תַלְמִיד חֶכֶם"?**

שאלה:

מיאת פּנחס: שלום וברכה למורנו הנקר והצדיק, רפואה שלמה ואריכות ימים ושנים. כתוב בלקוטי-מוהר"ן, שצריך לעשות ודוי דברים לפני הצדיק, האם בודוי שעשינו בערב ראש השנה באומן בתוף הציון, זה נקרא שעשינו ודוי דברים לפני הצדיק? בתודה.

תשובה:

בצורת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים, כ"ד שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל פּנחס, גרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואות חן על האחולים והתפלות לרפואתי ולאריכות ימים, וכל המברך מתברך מפי אל עליון.

ענין הודוי דברים שאדם מתודה בציון רבנו ז"ל, זה נקרא ודוי לפני הצדיק, ולכן לא צריכים לבלבל את עצמו משום דבר וכו', אדרבה בכל פעם כשבאים אל ציון רבנו ז"ל, ראוי ונכון להתודות לפני הצדיק, ויזכה לקבל את כל התקונים שהבטיח רבנו ז"ל בהמאמר הנפלא (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ד'), שעל-ידי ודוי דברים לפני התלמיד חכם, הוא יכול לזכות שימשך עליו האור אין סוף ברוף הוא,

וְהַתְּלַמִּיד-חָכֵם מְדַרְיָךְ אוֹתוֹ בְּדַרְךְ יֵשֶׁר לְפִי שְׂרָשׁ נִשְׁמָתוֹ, עֵינַי שָׁמ.

בְּכֻלָּל אַתָּה צְרִיף לְדַעַת, שְׁעַקֵּר הַתְּשׁוּבָה כְּתַב הַרְמַב"ם — זֶה וְדוּי דְּבָרִים, עֵינַי בְּדַבְּרֵי (פָּרָק א' מֵהַלְכוֹת תְּשׁוּבָה, הַלְכָה א'): כָּל מִצְוֹת שֶׁבַתּוּרָה בֵּין עֲשֵׂה בֵּין לֹא תַעֲשֶׂה, אִם עָבַר אָדָם עַל אַחַת מֵהֵן בֵּין בְּזִדּוֹן בֵּין בְּשִׁגְגָה — כְּשִׁיעֲשֵׂה תְּשׁוּבָה וְיָשׁוּב מִחֻטָּאוֹ, חַיֵּב לְהִתְנוּדוֹת לְפָנָי הָאֵל בְּרוּךְ הוּא, שְׁנֹאֲמַר (בְּמִדְבָר ה'): "אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ וְגו', "וְהִתְנוּדוּ אֶת חַטָּאתְכֶם אֲשֶׁר עֲשׂוּ" — זֶה וְדוּי דְּבָרִים. וְדוּי זֶה מִצְוֹת עֲשֵׂה. כִּי־צַד מִתְנוּדִין? אוֹמֵר: "אֲנִי הַשֵּׁם חֲטָאתִי, עֲוִיתִי, פָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ, וְעֲשִׂיתִי כָךְ וְכָךְ, וְהָרִי גַחְמָתִי וּבִשְׁתִּי בְּמַעֲשֵׂי, וְלַעֲוֹלָם אֵינִי חוֹזֵר לְדַבֵּר זֶה". וְזֶהוּ עַקְרוֹ שֶׁל וְדוּי, וְכָל הַמְרָבָה לְהִתְנוּדוֹת וּמֵאָרִיף בְּעֵינָיו זֶה, הָרִי זֶה מְשַׁבַּח; יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֹזְכָה תְּמִיד לְחֹזֵר בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלְהִתְנוּדוֹת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִקְבַּל תְּפִלַּתְנוֹ לְרַחֲמִים וְלִרְצוֹן לְפָנָי אֲדוֹן כָּל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְפִלַּתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּהֲיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרָבָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תרס.

**האם עלי להתערב, ולעודד זוג שֶׁבטל את
החתנה בגלל התערבות ההורים?**

שאלה:

מאת פננה: לכבוד קדשת מוהרא"ש שלום וברכה.
אני שואלת שאלה בקשר לזוג שעומד להתחתן בעוד
שבוע. כרגע החתנה התבטלה עקב התערבות של אמא
של הפלה, שלא מרצה מדברים טכניים מסוימים. מה
לעשות, האם להתערב ולומר להם שחבל לבטל חתנה
בגלל דבר כזה, או שאם זה קרה, סימן שהם לא
צריכים להתחתן, ולא להתערב בכלל?

תשובה:

בצורת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים, כ"ד שבט ה'תשע"ג.

שלום רב אל פננה תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

חכמינו הקדושים אמרו (שבת קל:): **כל מצוה שקבלו
עליהם בקטטה, פגון: עריות, דכתיב (במדבר יא, י'): "וישמע
משה את העם בוכה למשפחותיו", על עסקי משפחותיו,
עדין עושין אותה בקטטה, דליכא כתבה דלא רמו בה
תיגרא; אין שום חתנה שלא יהיה שמה איזה וכוח וכי, איזו
מריבה וכי, בין ההורים וכי, בין המשפחות וכי, ולכן חתן
וכלה שאוהבים אחד את השני, ומבינים אחד את השני, לא
צריכים להתבלבל בשום פנים ואופן, ואפלו שכלם יעמדו
נגדם וירצו לבטל את החתנה, שלא יספיקו בשום פנים ואופן,**

ויהיו חזקים בַּדַּעְתָּם, וַיֹּאמְרוּ לְהַהוֹרִים: אִם אַתֶּם לֹא רוֹצִים לַעֲשׂוֹת חַתָּנָה, אֲנַחְנוּ מִתְחַתְּנִים עִם עֲשָׂרָה אַנְשִׁים בְּבֵית-הַכִּנְסֵת וּגְמֵרְנוּ.

זוג שמתחתנים צריכים מאוד מאוד לשמור, ששהורים לא יתערבו להם בנשואיהם, וכך יצליחו בחיים, הרוב והרובקה סבלו כל-כך הרבה זמן עד שמצאו אחד את השני, ולכן עכשו בשביל כבוד וכו', או בשביל כסף וכו', ישברו את החתנה?! ולכן הַחֲתָן וְהַכֶּלֶה מְכַרְחִים לְהַתְעַקֵּשׁ שֶׁזֶהוּ זֶה, הֵם מִתְחַתְּנִים בְּכֹל מַחִיר, אֲפֹלוּ שֶׁהַהוֹרִים לֹא יִסְפִּימוּ, פִּי רַבְנוּ ו"ל אָמַר (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן רסה), שְׁקֵדִם שֶׁהִנְשַׁמּוֹת יוֹרְדוֹת פֶּאֶן בְּזֵה הָעוֹלָם, לְמַעַלָּה הֵן נִשְׁמָה אַחַת, וּכְשִׁיּוֹרְדִים לְזֵה הָעוֹלָם מִתְפַּצְּלִים, הַזְכָּר יוֹרֵד דֶּרֶךְ זוג הוֹרִים אֶחָד, וְהַנְּקֵבָה יוֹרֵדֶת דֶּרֶךְ זוג הוֹרִים אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי לֹקֵחַ זְמַן, פִּי יֵשׁ הַמוֹן עֲפוּבִים, כְּמֵאֲמָרֵם ו"ל (סנהדרין כב.): קִשָּׁה זְוִיגוּ שֶׁל אָדָם פְּקָרִיעַת יָם סוּף, וּבְרַגַע שְׁמוּצָאִים אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, הֵם מִתְאַחֲדִים יַחַד, וְזוֹ הַשְּׂמִתָּה הַכִּי גְדוּלָּה.

ולכן הזוג צריכים מאוד מאוד להתעקש — בשום פנים ואפן אֲנַחְנוּ לֹא נִפְרָדִים אֶחָד מֵהַשְּׂנִי, וְכֵן צְרִיף לְהִיּוֹת, פִּי לַעֲרַנּוּ הָרַב, תְּמִיד בָּא הַשְּׂטָן בְּאֲמִצַּע וְכוּ', וְרוֹצֵה לְהַפְרִיעַ לְהַזְוִיג לְהַתְחַתֵּן מְרַב קְטְרוּגִים שֵׁישׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַשְּׂטָן מִתְלַבֵּשׁ פֶּעַם בְּקְרוּבֵי מִשְׁפָּחָה וְכוּ', פֶּעַם בֵּין הַהוֹרִים וְכוּ', הַעֲקָר לְהַפְרִיד בֵּין הַזְוִיג וְכוּ', וְהֵם צְרִיכִים לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד חֲזָקִים שֶׁהֵם מִתְחַתְּנִים, וְאִף אֶחָד לֹא יִתְעַרַב לָהֶם בְּחַיִּים, וְאִז דִּיקָא יִצְלִיחוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע

רסט ברסלב א' תרסא שו"ת

בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה
מרבה, ובכל אשר תפני — תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרסא.

**בעלי לא נותן לי לצאת מהבית, ומכתיב לי עם
מי לדבר ועם מי לא**

שאלה:

מאת רחל: שלום לרב היקר, תהיה בריא.
אני עוברת גיהנום מבעלי, הוא לא נותן לי לצאת
מהבית, ורוצה להכתיב לי עם מי לדבר ועם מי לא
לדבר, לאן ללכת ולאן לא, ואני פשוט נחנקת ומרגישה
כלואה. איך הרב ממליץ לי להתנהג?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר משפטים, כ"ה שבט ה'תשע"ג.

שלום רב אל רחל תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להבין שאין דבר כזה, וכל אשה יש לה את
הזכויות שלה, אין דבר כזה שהבעל יסגור את אשתו, ולא יתן
לה להתחבר עם חברות וכו', ומכל שכן לא לתת לה לצאת
מהבית וכו', את צריכה לדבר אתו פתוח: "בעלי היקר, זה
לא יכול להמשיך ככה, לא התחנתני כדי לשבת בבית-סתר
תחת סורג ובריח וכו' וכו', אם אתה רוצה שאני אשאר אתך,

אתה מכרח לשנות את כל הגישה שלך אלי, אני אשתך ולא השפוטה שלך" וכו', וכך תסבירי לו באריכות, שאין דבר כזה שבעל יכול לסגור את האשה, ולהכתיב לה עם מי מתר לה להתחבר ועם מי אסור לה להתחבר וכו', אם הוא ישתנה — מה טוב ומה נעים, ואם לא, את צריכה לקחת את עצמך לבדיקה פסיכולוגית וכו', מה זה צריך להיות שכל-כך הרבה זמן סבלת, ולא ערכת את ההורים שלך? הן אמת אני מבין שנפלת בקטנות הדעת והמחין, עד שאת מפקדת כבר לדבר וכו', או להתקומם וכו', זו הבעיה הכי גדולה שלך וכו', את צריכה לקחת את עצמך בידך, ולומר לעצמך: עד כאן, אני לא מוכנה לסבל יותר, זה נגד התורה ונגד האנושיות, שהבעל יתנהג עמך בברוטליות כזו וכו'.

והנה מה שעבר כבר עבר, אבל מעכשו תתחזקי בבטחון עצמי, ואל תפקדי משום איומים וכו', כי הרגע שיאים עליך, תזהירי אותו שאת פונה אל המשטרה, אין דבר כזה שאשה תסבל מאדם אכזרי כזה, פי ההתנהגות הזו זה לא נורמלי, אני דן אותך לכף זכות, שלא פנית עד עכשו לשום גורם וכו', פי פשוט פחדת ממנו וכו', אבל תכף-וימיד פשכתבת לי, אזי אני מכרח לענות לך את דעתי, אין דבר כזה שהבעל יכול לסגור את אשתו ולא לתת לה לצאת מהבית וכו', אין דבר כזה שיקול להכתיב לך עם מי בן להתחבר ועם מי לא להתחבר וכו'.

זוג כשמתחתנים יחד צריכים לדעת לומר אחד להשני, לכבד אחד את השני, להבין אחד את השני, לעזר אחד להשני, לאהב אחד את השני וכו' וכו', כי כך הם החיים — "קח ותן", החיים זה דו סיטרי, "נותנים ומקבלים", וזה

שו"ת א' תרסב ברסלב רעא

נקרא חיים נורמלים, שאחד עוזר אחד להשני, אבל לא ללכת בדיקטטורה.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שיהיה לך את האמץ לפתח את הפה, ולהעמיד אותו על המקום, שישנה את הגישה שלו אליך, את אשתו ולא שפחתו וכו' וכו'.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרסב.

חכמינו זכרונם לברכה אמרו: "אל תרבה שיחה עם האשה". מה נחשב לרבוי דברים?

שאלה:

מאת שלמה: שלום וברכה.

ברוך ה' אשתי נכנסה להריון בחודש האחרון, אחרי שטבלה במקוה ביבנאל. נבקש את ברכת הצדיק, שיהא הכל טוב לאשה ולעבר, ויהיו בריאים ושלמים לעבודת הבורא, אמן!

בפרקי אבות כתוב: "ואל תרבה שיחה עם האשה — באשתו אמרו, קל ודמור באשת חברו, וכל המרבה שיחה עם אשתו גורם רעה לעצמו, ובטל מדברי תורה, וסופו יירש גיהנום". ברצוני לשאל איך אני צריך

להתנהג עם אשתי על-פי המשנה הזו, מדה נחשב לרבו
דברים?
תודה רבה.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר משפטים, כ"ה שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל שלמה, נרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח, שתהלה לאל, שאשתך נכנסה
להריון, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שהכל יעבר בקלות, ותוליד
בקלות מאד, רק תגיד לה, שתהיה רגילה לומר שמות
הצדיקים, שמאד מסגל ללדה קלה, ורבנו ז"ל אמר (ספר-
המדות, אות צדיק, חלק ב', סימן כ'): על-ידי הזכרת שמות הצדיקים,
יכולין להביא שנוי במעשה בראשית, כלומר לשנות הטבע;
ולכן טוב שתאמר בכל פעם את כל השמות של הצדיקים
שהיא יודעת בעל-פה, כגון: אברהם, יצחק, יעקב, משה,
אהרן, יוסף, דוד, שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק
לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל-שם-טוב, רבי נחמן בן פיגא
מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו' וכו', ועוד כל מיני שמות
של הצדיקים, שהיא רק זוכרת, ותהיה רגילה לומר את זה
מדי פעם, ואחר-כך תאמר את התפלה הזאת, ותראה שתוליד
בקלות:

"יהי רצון מלפניך, אבי שבשמים, שבזכות הזכרת
שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך, בזכות צדקתם ותורתם
ומסירות נפשם שהיתה להם בשבילך, שתעזר לי להוליד
בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזפה לעבר את
ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע, שלא יפגע

בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים, שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת-רוח לפניך, יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך וי' צורי וגואלי, אמן בן יהי רצון".

מה שחכמינו הקדושים הגדירו לא להרבות בשיחה עם האשה וכו', אדם צריך מאד מאד לשמר, שאף פעם לא לספר את הפשלונות שלו לאשתו, וכן זה שבזו והשפילו אותו וכו', פי זה רק יעורר אחר-כך מחלקת ביניהם, פי תקל בכבודו וכו', עם אשה צריכים לדבר רק חיובי וכו', ולחזקה ולאמצה ולעודדה ולשמחה וכו', שזה בכלל קרוב ללבנות, כדי להדק את הקשר והשלום-בית ביניהם וכו', אבל סתם ככה לא פדאי להפגס בוכוחים, פי על-פי-רב יוצאים מזה מריבות ומחלוקות וכו' וכו', פי דבורים יתרים מביאים רק צרות וכו', אבל עם אשה זרה אשת חברו בכלל אסור לדבר, פי זה מביא אחר-כך לעברות רבות, ושומר נפשו ירחק מהם.

כשאדם מרבה בלמוד התורה הקדושה בהתמדה רבה מאד, וכן עוסק בתפלה, על-ידי-זה כבודו עולה ונתגבר בעיני אשתו, והיא מאד מתפארת עמו, אשרי מי שידע איך לבלות את הזמן היקר בטוב ובנעימים, שאז אל רב טוב הצפון יזכה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרובה, ובכל אשר תפנה — תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרסג.

מה עלינו לעשות כדי שבעלי יזכה ללמד תורה
מתוך ישוב הדעת?

שאלה:

מיאת גאולה: לכבוד מוהרא"ש שליט"א.
אנו מאחלים לכבוד הרב רפואה שלמה, בריאות
איתנה ואריכות ימים מתוך שפע בכל.
בעלי עזב את הכולל בגלל קשיים בפרנסה, מה עלינו
לעשות, כדי שהוא יזכה ללמד תורה לשמה מתוך
ישוב הדעת? בתודה.

תשובה:

בצורת השם יתברך, יום שלישי לסדר משפטים, כ"ה שבט ה'תשע"ג.

שלום רב אל גאולה תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובות חז על התפלות והברכות ועל האחולים, וכל
המברך מתברך מפי אל עליון.

חכמינו הקדושים אמרו (אבות פ"ב): יפה תלמוד תורה
עם דרך ארץ, שיגיעת שניהם משפחת עון. וכל תורה שאין
עמה מלאכה, סופה בטלה וגוררת עון; ולכן מה טוב ומה
נעים, שבעלך ימצא לעצמו איזו עבודה, או יכנס באיזה עסק
וכו', ויקבע עתים לתורה, וכך יהיה לו הן פרנסה והן תורה,
זו לא בוששה לצאת לעבד ולפרנס את אשתו ואת ילדיו, וזו
הצדקה הכי גדולה, כמאמרם ז"ל (כתבות נ.) על הפסוק (תהלים

קו. ג): "אֲשֶׁרִי שׁוֹמְרֵי מִשְׁפָּט עוֹשֶׂה צְדָקָה בְּכָל עֵת", וְכִי אֶפְשֶׁר לַעֲשׂוֹת צְדָקָה בְּכָל עֵת? דְּרָשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ שְׂבִיבָנָה, וְאֶמְרֵי לֵה רַבִּי אֱלִיעֶזֶר: זֶה הֵזֵן בְּנָיו וּבְנוֹתָיו כְּשֶׁהֵן קֹטְנִים; הָרִי שֶׁלֶף לְפָנָיִךְ, שֶׁהִצְדָּקָה הָרֵאשׁוֹנָה צְרִיכִים לָתֵת לָאִשָּׁה וּלְיָלָדִים.

וְלָכֵן שְׂבַעְלָךְ יִמָּצָא עֲבוּדָה קְבוּעָה, וְכֵן יִקָּבַע עֵתִים לַתּוֹרָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, מְכַל לַמּוֹד שְׁעוֹר אֶחָד, וְעַל כָּל־ם — לַמּוֹד שֶׁלְחֵן עָרוּף, שְׂמָאד מָאד הִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה, וְאָמַר (שיחות-הַר"ן, סִימָן כט), שְׂפָל בַר יִשְׂרָאֵל מְחַיֵּב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלְכָה בְּשֶׁלְחֵן עָרוּף, וְאִם יִתְנַהֵג כְּכֹה, אֲזִי טוֹב לָכֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמְכַל שְׂפֵן בְּעוֹלָם הַבָּא, וְאֵת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְחִזֵּק אֶת בְּעֵלְךָ, שֶׁלֹּא יִשְׁבֵּר מִשׁוּם דָּבָר, וְאִדְרָבָה תְּעוֹדְדֵי אוֹתוֹ לְקַבֵּעַ עֵתִים לַתּוֹרָה, וּתְכַבְּדֵי אוֹתוֹ מְאֹד מְאֹד, כִּי בְּעַל שְׂמִפְרָגִס אֶת אִשְׁתּוֹ וְיָלְדִיו וְדוּאָג לְשִׁלּוּמָם, רְאוּי לְכַבְּדוֹ וּלְיִקְרוֹ מְאֹד מְאֹד, וְאִם בֵּית מִתְנַהֵג כְּכֹה, זֶהוּ בֵּית חֲזָק וְהַשְׂכִּינָה שׁוֹרָה בְּתוֹךְ הַבֵּית, כִּי בְּמָקוֹם שֵׁשׁ אֶהְבָּה וְהִבְנָה הַדְּדִית וּשְׁלוּם-בֵּית, שֵׁם הַשְׂכִּינָה שׁוֹרָה, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה שׁוֹרָה — שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרִבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי — תִּשְׁפִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תרסד.

למרות שאני משתדל לקדש את עצמי, לאחרונה
אני חולם בלילה חלומות של נאוף

שאלה:

מאת יוסי: לכבוד מוה"רא"ש שלום.
לאחרונה קורה לי, שאני חולם בלילה בתדירות גבוהה
חלומות של נאוף, זאת למרות שאני טובל כל יום,
קורא תוקן הפללי, ומשתדל ללמד לפני השנה גמרא
ו"לקויטי מוה"ר"ן", וקורא קריאת שמע שעל המטה.
אינני נשוי, ואני יודע שאם הייתי נשוי, היזה לי יותר
קל, אף קשה עלי למצא את זוגי, כרגע מאד קשה לי
עם זה, מה עלי לעשות כדי לצאת מזה?
בנוסף עוברים עלי לאחרונה בלבולים קשים בנוגע לכך
שאני יודע היכן להתפלל והיכן ללמוד, והאם לבקר
חבר חלוני או לא. אני משתדל להתבודד כל יום חצי
שעה לפחות בכתיבה, וגם מקפיד על שלש תפלות
במנין, אבל עדין אני מאד מבבל.
אשמח לעצה. תודה וכל טוב.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר משפטים, כ"ה שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל יוסי, גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל הקפיד מאד מאד לא להיות רוק, אלא לעשות
כל מיני פעולות שבעולם להתחתן, פי זה הדבר הראשון, כדי
להכנס בקדשה צריכים קדם להתחתן, פי כך אמרו חכמינו

הַקְדוּשִׁים (בְּמִוֹת סב): כֹּל יְהוּדֵי שְׂאִין לוֹ אִשָּׁה, שְׂרוּי בְּלֹא שְׂמֻחָה, בְּלֹא בְּרָכָה, בְּלֹא טוֹבָה, בְּלֹא תוֹרָה, בְּלֹא חוּמָה, בְּלֹא שְׁלוֹם וְכוּ' וְכוּ', כִּי אָדָם מְכַרֵּחַ לְהִתְחַתֵּן, כְּדִי שִׂיִּהְיֶה נָקִי מִזְעֵבוֹת וּמִהֲרָהוּרִים רָעִים. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּשִׁין צ): כֵּן עֲשִׂימִים שָׁנָה וְלֹא נִשְׂא אִשָּׁה — כֹּל יָמָיו בְּהֲרָהוּרֵי עֲבָרָה, וְלִכְּן כֹּל זְמַן שְׂאִינָם מִתְחַתְּנִים, בְּנֹדָאֵי יִהְיוּ הֲרָהוּרִים רָעִים וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁלֹא תִהְיֶה בְּרָרָן, וְתוֹכֵל תִּכְרֶף-וּמִיד לְמִצָּא בֵּת זוּג וּלְהִתְחַתֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם, כְּדִי לְהַנְצִיל מִחֲטָאִים וְעוֹנוֹת וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ, שְׂאִתָּה הוֹלֵךְ לְהִתְפַּלֵּל שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׂאִין לְמַעַלָּה מְזָה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת ה): מֵאֵי דְכִתִּיב (תְּהִלִּים טו): "וְאֲנִי תִפְלְתִי לָךְ הַיְוָנָה יַעַת רְצוֹן", אֵימְתִי יַעַת רְצוֹן? בְּשַׁעָה שֶׁהַצְּבוּר מִתְפַּלְלִין; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ו): כֹּל הַרְגִיל לְבוֹא לְבֵית-הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁאֵל בּוֹ; הֵינּוּ בְּזָה שְׂאָדָם רְגִיל לְבוֹא לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת מְדֵי יוֹם בַּיּוֹמוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחָתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִית, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁגִּיחַ עָלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּכֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִתְעַנֵּן, כְּבִיכּוֹל, לְמָה הוּא לֹא בָּא? וּמִשְׁלִים לוֹ אֶת חֲסָרוֹנוֹ וְכוּ', הֲרֵי שֶׁמִּשְׁתַּלֵּם לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחָה עָלֵינוּהָ.

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּלִין לז): הִנֵּה נִפְשֵׁי לֹא מְטַמְּאָה, שְׁלֹא הֲרָהוּרֵי בַּיּוֹם לְבוֹא לְיַדֵּי טַמְּאָה בְּלִילָה; כִּי מֵה שֶׁמְהַרְהָרִים בַּיּוֹם, זֶה מֵה שֶׁחוֹלְמִים בְּלִילָה. וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סְפָר־הַמִּדּוֹת, אוֹת אָמוּנָה, סִימָן כט): כְּשֶׁנוֹפֵל מֵאֲמוּנָתוֹ, בָּא לְיַדֵּי

קרי, ולידי הרהורי אשה, ולידי הרהורי עבודה זרה, ולכן עליך להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ותמיד תציר בדעתך, שאין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור, ועל-ידי שתחשב מזה כל היום תנצל מחלומות של נאוף.

תקרא קריאת שמע שעל המטה לפי סדר האריו"ל, וקדם השנה תלמד 'עין יעקב' אגדות חכמינו, וזכרונם לברכה, ועל-ידי-זה תנצל מהרהורים רעים שיבואו עליך בחלום הלילה.

מה אמר לך! אין דבר שמציל את האדם מכל מיני צרות ויסורים ומכאובים כמו מדת השמחה. ולכן אני מאד מבקש אותך, שתעשה כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה, פי הסמ"ד-מ"ם עובד על כל אדם כל-כף חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדפאון וכו', רק על-ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מכרח לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, וברגע שתהיה בשמחה, זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן י'): מה שבגוי-אדם רחוקים מהקדוש-ברוך-הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? פי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה, ואז תזכה לגדלות המחין, וכבר לא יחסר לך שום דבר.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרסה.

**אָנִי מִתְקַשָּׁה מְאֹד לְמִצַּא אֶת זְוֹגִי, לְמֵרוֹת
שְׁעֵשִׁיתִי אֶת כָּל הַסְּגָלוֹת הָאֶפְשָׁרִיּוֹת**

שאלה:

מאת אושרת: לכבוד מוה"רא"ש.

אני פונה אליך בתחנה לעזרה, הכונה ויעוץ, שכן אני נמצאת ביאוש גמור. אני בת שלשים ושתים, ומתקשה מאוד מאוד למצא את זוגי, כבר מספר שנים ששום הצעה לא מתקדמת, וכעת מספר ההצעות פחתו בצורה משמעותית.

בעבר נכשלת בעונות רבים, אך במשך כל הזמן שמרתי על עצמי ועל גופי, והיום אני מתחרטת נורא על מה שעברתי, ולא רק בגלל הצרך בישועה. אני מנסה לעשות תשובה, ולדבר עם ה', וגם נסיתי במעט את כל הסגלות האפשריות בענין הזיווג.

הייתי אצלכם פעמים, וגם קבלתי מכבוד הרב את הקמיע.

אינני יודעת מה לעשות, בבקשה תכון אותי ותעזר לי. אני הולכת לישן כל לילה בבכיות ובהרגשת תסכול נוראית, כלם כבר עם משפחות ומגדלים את ילדיהם, ומה יהיה עלי? אני עדין גרה עם הורי הצדיקים, ומרגישה את הצער שלהם, ויודעת שגם הם פועלים רבות כדי לקרב את זוגי, והכל מתוך אמונה תמימה וחוזה ברבונן של עולם, אך לי הנסיון ממש קשה, למרות שאני יודעת שאין יסורים ללא עון, אני מנסה להתחזק, ואז שוב נופלת ליאוש.

בבקשה מוה"רא"ש, תברכו אותי, ותנו לי עצה.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר משפטים, כ"ה שבט ה'תשע"ג.

שלום רב אל אושרת תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל הזכות של בעל תשובה, שמאד מאד חשוב בעיניו יתברך, כמאמרם ז"ל (ברכות לד.): במקום שבעלי תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד; ואמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא דרב פהנא): גדול כחה של תשובה, שפיון שאדם מהרהר בלבו לעשות תשובה, מיד היא עולה לא עד עשרה ימים ולא עד עשרים ולא עד מאה, אלא עד מהלך חמש-מאות שנים, ולא עד רקיע ראשון ושני, אלא שהיא עומדת לפני פסא הכבוד, והסמ"ך-מ"ם מאד מאד מפחד מבן-אדם שחוזר בתשובה, כי פיון שאדם בא אל הקדוש-ברוך-הוא, אפלו שהוא עשה עד עכשו מה שהוא עשה, ומתודה ומתחרט על כל מה שעשה, הקדוש-ברוך-הוא כבר מקבלו. ואמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה, פרשה כ', סימן יג): בלעם היה רשע ערום, וידע שאין עומד בפני הפרענות אלא תשובה, שכל מי שחוטא ואומר חטאתי, אין רשות למלאך לגע בו, בשביל זה הוא מסית את כל אדם — מה לך לחזר בתשובה? ומה לך להתודות?! כי הוא יודע, שמי שחזר בתשובה, ומתודה להקדוש-ברוך-הוא, אין רשות למלאך המות לגע בו, ואמרו חכמינו הקדושים (פנחומא גח): אין מכה בעולם שאין לה רפואה, רפואתו של יצר הרע — תשובה; ולכן את צריכה

מאד מאד לשמח, שְׁזָכִית לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּבְיִדְאֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל לָךְ עַל כָּל הַעֲבֹר שֶׁלָּךְ וְכוּ' וְכוּ'.

בְּעֵינַי מְצִיאת הַזְּוִיג, אֲנִי תָמִיד אוֹמֵר וְחֹזֵר עַל עֲצָמֵי, אֲשֶׁר חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּמֹת ג.ס): נְחוּת דְרָגָא וְנִסְיַב אִיתְתָּא, צְרִיכִים לְרֵדֵת מִדְרָגָה, וְאִז מוֹצְאִים אֶת הַזְּוִיג; כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלל בַּחֹר אוּ בַחֹרָה הֵם גְּאוּתָנִים וְכוּ', וְלֹא מֵתָאִים לָהֶם לְקַחַת אֶת זֹאת אוּ אֶת זֶה וְכוּ', אֲנִי הֵכִי חֲכָם וְהֵכִי יָפָה וְכוּ', אֶקַּח אֶת זֹו? ! אוּ אֲנִי הֵכִי חֲכָמָה וְהֵכִי יָפָה וְהֵכִי מִשְׁפִּילָה וְכוּ', אֶקַּח אֶת זֶה? ! וְהֵם מְסֻתּוֹבְבִים וּמְחַפְּשִׁים אֶת הַזְּוִיג שְׁלֵהֶם כְּפִי הַדְּמִיוֹן שְׁנֹכְנֵס בְּכָל אֶחָד וְאַחַת, כְּאֵלוּ מִי יוֹדֵעַ מַה הוּא, וְהֵם מְחַיְבִים שְׂגִיעַ לָהֶם זְוִיג מִשְׁהוּ שְׁעֵדִין לֹא נִבְרָא וְכוּ', וְעַל-יְדֵי-זֶה מְחַפְּשִׁים וְכוּ', וּמְסֻתּוֹבְבִים וְיוֹצְאִים לְפָגִישׁוֹת, כֵּן וְאוּלַי אִמְצָא אֶת בַּחִיר לְבָבִי שְׂיִבּוֹא אֵלַי עַל סוּס לְבֶן עִם שְׂקִים מְלֵאִין כֶּסֶף וְכוּ', וּבִשְׂבִיל זֶה הַבַּחֹר אוּ הַבַּחֹרָה מְחַכִּים עַד שְׂיִוָּלַד זְוִיג כְּזֶה, וּבֵין כֶּף הֵם לֹא קוֹלְטִים, שְׁהַזְמֵן לֹא מְחַפֶּה, כְּמֵאֵמֶר הַחֲכָם: "הַזְּהַר מִן הַזְּמֵן, כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", עַד שְׁתּוֹפְסִים אֶת עֲצָמָם, רוֹאִים שְׂאֲנַחְנוּ כְּכֹר בְּגִיל שְׁלֵשִׁים, וּמָה עוֹשִׂים עֲכָשׁוּ? עַל זֶה בָּאִים חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים, וְנוֹתְנִים לָנוּ עֲצָה (בְּמֹת ג.ס): נְחוּת דְרָגָא וְנִסְיַב אִיתְתָּא, תְּרַדּוּ מִדְרָגָה, וְאַל תַּחְזִיקוּ מִעֲצָמְכֶם כָּל-כֶּף בְּגִדּוֹל וְכוּ', וְאִז תִּמְצְאוּ בְּקִלּוֹת בֶּן זוּג שְׂיִתָּאִים לָכֶם.

תְּאֲמִינֵי לִי, שְׁלֹא חֲסֻרִים בַּחֹרִים רְנוּקִים, אֶת צְרִיכָה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִזְמִין לָךְ אֶת בֶּן זְוִיגָךְ, וּתְכַף-וּמִיד לְהַתְחַתֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְתִרְאִי שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הֵכִי טוֹב.

רפב שו"ת א' תרסו ברסלב

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני — תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרסו.

מדוע בכל הספרים שלכם אתם פותבים "בני
ובנותי היקרים", הרי הספרים מופצים בכל
העולם כלו?

שאלה:

מאת חיים: לכבוד הצדיק מיבנאל. אני מודה לה'
יתברך, שזכה אותנו בצדיק כזה, שמבין את הדור
וכותב לנו עצות והתחזקות.
מדוע בכל הספרים שלכם אתם פותבים "בני ובנותי
היקרים", הרי הספרים מופצים בכל העולם כלו?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר משפטים, כ"ה שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל חיים, נרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת, שחכמינו הקדושים אומרים (סנהדרין
י:ט): כל המלמד בן חברו תורה, מעלה עליו הכתוב כאלו

יָלְדוּ; וְלִכְּנָן כָּל מִי שֶׁקֹּרָא אֶת הַסְּפָרִים — הֵן הַגְּבָרִים וְהֵן הַנְּשִׁים, הֵן הַבָּנִים וְהֵן הַבְּנוֹת, וְלוֹמְדִים מְזֵה, נִמְצָא, שֶׁהֵם הַבָּנִים וְהַבְּנוֹת שְׁלֵי, וּמָה גַם שֶׁמוּבָא בְּסֵפֶר הַנִּפְלֵא "מִגְלַה עֲמֻקּוֹת" (נשא), שֶׁזֶה סֵפֶר קִבְלָה עֲמֻק, וְזוֹ לְשׁוֹנוֹ שֵׁם: "אִם לֹא תִדְעֵי לָךְ" (שיר השירים א, ח) לָךְ דִּיקָא, שֶׁצָּרִיךְ אֶתָּה לְדַעַת וּלְחַדֵּשׁ מֵעֲצֻמָּךְ, וְאִם לֹא תִדְעֵי לָךְ, אֲזִי "צָאִי לָךְ בְּעֵקְבֵי הַצֹּאֵן", לִירֵד בְּזֵה הָעוֹלָם "עַל מִשְׁכַּנּוֹת הָרוּעִים", לְחַדֵּשׁ בְּבֵית-הַמְּדֻרָשׁ דְּבַר מֵעֲצֻמָּךְ, וְטַעַם שֶׁמִּגְלַגְלִים הַנִּפְשׁ לְזֵה הָעוֹלָם, לְפִי שֶׁכָּל חֲדוּשׁ שֶׁמְחַדֵּשׁ בְּזֵה הָעוֹלָם, הוּא כְּאֵלוֹ הוֹלִיד נִשְׁמָה וְהוֹרִידָה לְמִטָּה, וּמְזֵה הַטַּעַם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (זהר וישב קפד): צְדִיקִים בְּמִיתָתָם מוֹלִידִים בָּנִים, וְזֵה הוּא טַעַם שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סנהדרין צט): כָּל הַלּוֹמֵד תּוֹרָה וּמִשְׁכַּחָהּ, כְּאִשָּׁה הַיּוֹלֶדֶת וְקוֹבְרָתָהּ, וְזֵה נִרְמָז בְּפִסּוּק שֶׁאָמַר (דברים ד, מד): "וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לְפָנָי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל", רְצָה לומר, שֶׁעֲנִין חֲדוּשֵׁי הַתּוֹרָה הוּא פְּעֻנֵן לְדַת בָּנִים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְכִמּוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בְּפִסּוּק (ישעיה נו, ד): "לְסָרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ וְגו', וּמַחְזִיקִים בְּבְרִיתִי", בְּרִית זוֹ הַתּוֹרָה, שֵׁם עוֹלָם אֶתָּה, מַחְדוּשֵׁי הַתּוֹרָה שֶׁמְחַדֵּשִׁים, הֵם הֵם בָּנִים וּבְנוֹת שְׁלֵהֶם.

וְלִכְּנָן מְסִים וְאָמַר: "טוֹב מְבָנִים וּמְבָנוֹת", וּמְזֵה הַטַּעַם (הושע ד, ו): "וְתִשְׁכַּח תּוֹרַת אֱלֹקֶיךָ, אֲשֶׁכַּח בְּנִיךָ גַם אֲנִי", לְפִי שֶׁחֲדוּשֵׁי הַתּוֹרָה הֵם בָּנִים, רוֹחֲשִׁים כְּמוֹ הַבָּנִים וְכוּ', וְעַלֵּיהֶם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּמֹת סד): אֵין בֶּן דָּוִד בָּא עַד שֶׁיִּכְלוּ כָּל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁבְּגוּף, הֵם הֵם נְשָׁמוֹת הָרוּחָנִיּוֹת מַחְדוּשֵׁי הַתּוֹרָה שֶׁקָּצַץ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּמַעֲמַד הַר סִינַי וְכוּ', שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הִרְאָה לְמֹשֶׁה כָּל דוֹר וְדוֹר, וְכָל מָה שֶׁתְּלַמֵּד וְתִיק עֲתִיד לְחַדֵּשׁ וְכוּ'.

וְכֵן כָּתַב בְּרֵאשִׁית חֲכָמָה' (שַׁעַר הַקְּדוּשָׁה, פָּרָק ד') וְזוֹ לְשׁוֹנוֹ:
 כִּף צָרִיף שְׁבָכָל יוֹם יִלְמַד חֲדוּשׁ, שְׁלֹא יֵדַע אוֹתוֹ מִקְדָּמַת
 דְּנָא, וּבְזֶה נִמְצְאוּ הַיָּמִים מְאִירִים וּמְתַקְנִים פְּרוּשׁ אֹרֹךְ הַתּוֹרָה,
 וְאָמַר "וְלֹא תִתְנַשֵּׁי מְנִיָּה" (וְהַר הַקְּדוּמָה יב:), כִּי הִלּוּמַד וְשׁוֹכַח,
 הוּא כְּמוֹ הַמּוֹלִיד וְקוֹבֵר, וּכְשֶׁם שְׁבָנָיו הַגְּשָׁמִיִּים אֵין אָדָם
 רוֹצֵה לְקַבֵּר אוֹתָם, אֲלֵא שְׁיַעֲמַד הַיְיָתָם בְּעוֹלָם, כִּף צָרִיף
 בְּעִנְיַן הַתּוֹרָה. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, שְׁמִיתַת הַבְּנִים הוּא
 בְּעוֹן בְּטוֹל תּוֹרָה, שְׁנֹאֲמַר (הוֹשַׁע ח, יד): "וְתִשְׁכַּח תּוֹרַת אֱלֹקֵיךָ,
 אֲשַׁפַּח בְּנִיךָ גַם אֲנִי", וְלִכֵּן צָרִיף שְׁיִשְׁתַּדֵּל לְלַמֵּד חֲדוּשׁ דְּהֵינּוּ
 פְּרִיָּה וּרְבִיָּה, וְלִהְיֶשׁתַּדֵּל לְחֹזֵר עַל כָּל מָה שְׁיִהְיֶה לוֹ, שְׁלֹא
 יִשְׁכַּח מִמֶּנּוּ, אֲבָל הִלּוּמַד וְשׁוֹכַח — אֵין נוֹתְנִים לוֹ חֲדוּשׁ,
 כְּדִי שְׁלֹא יִקְבֵר כְּדָרְךָ שְׁקָבֵר אֶת הַקּוֹדֵם; עַד כִּפּאן לְשׁוֹנוֹ.

הַרִי שְׁלֹף לְפָנֶיךָ שְׁחֲדוּשֵׁי תּוֹרָה שְׁאָדָם זוֹכֵה לְחֲדוּשׁ, אֵלוֹ
 הַבְּנִים שְׁלוֹ, וּבִפְרָט כְּשֶׁמְחַדְשִׁים חֲדוּשִׁים כְּאֵלוֹ לְחֹזֵק וְלְעוֹדֵד,
 וְלִשְׂמַח אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִקְרָבָם אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, לְהַגְבִּיֵה
 אֶת מַחֵם וְדַעְתָּם וְלִהְדַּבִּיקָם בְּאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, אֵין עוֹד
 חֲדוּשִׁים יִקְרִים יוֹתֵר מִזֶּה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע
 בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה
 מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תרסז.

מרב השפלות ואלימות מלולית מצד בעלי, אני חושבת להתאבד

שאלה:

מאת עינת: שלום לכבוד הצדיק היקר מוה"רא"ש.
אני נשואה לבעלי חמש שנים, ויש לנו שני ילדים.
בהתחלת הנשואים החיים שלנו זרמו והיננו מאשרים,
אבל אחר-כך האשר התחיל להסדק, בעלי נהיה קשה
מאד, ובכל הזדמנות הוא משפיל אותי, ומשתמש
באלימות מלולית.

הגעתי למצב שאני לא יכולה יותר, ועולות בי
מחשבות לשים קץ לחיי ולהתאבד, כי הוא ממרר לי
את החיים, וזה נהיה בלתי נסבל לחיות אתו. אף אחד
לא מבין אותי או עוזר לי.

אנא, צדיק יקר, תאיר לי את הדרך, ותגיד לי האם אי
פעם המצב ישתפר? אני על סף תהום.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר משפטים, כ"ה שבט ה'תשע"ג.

שלום רב אל עינת תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הדבר הראשון את צריכה לערב גוף חיצוני, או את
ההורים שלך, או עזרה סוציאלית, אסור לך להתיאש
ולהשבר, ומכל שכן לחשב מחשבות להתאבד, חס ושלום.

נשמה יורדת לזה העולם רק לתכלית אחת — להפיר

את הקדוש-ברוך-הוא, ולהתענג בזיו שכינת עזו יתברך, וזה נעשה על-ידי קיום מצוות התורה, שאין עוד חיים יותר יפים מזה ששומר שבת, ונח בשבת, ואוכל רק מאכלים פשרים, ומתנהג על-פי דרך התורה הקדושה ומצוותיה, שאז הוא מקשר להקדוש-ברוך-הוא, והוא הכי מאשר, וגם הנשואין שמתחתנים הבעל והאשה צריכים להיות על-פי התורה, לשמור טהרת המשפחה, ואזי כל חדש זה נשואין חדשים, והזוג צריכים לכבד אחד את השני, ולאהב אחד את השני, ולהבין אחד את השני, ואלו חיי התורה, אבל תכף-ומיד כשאחד רוצה להשתלט על הזולת, ומפל שכן שמנוול את הפה שלו, שזו אלימות מלולית, והוא יורד לחיים של הזולת, כגון הבעל נגד האשה וכו', או להפך האשה נגד הבעל וכו', זה כפר נגד התורה.

ולכן עליך לדעת, כי חיי תורה זה האשר הכי יפה, ואי אפשר להסביר את זה לאלו שעדין רחוקים מקיום תורה ומצוות, ומה שמוצאים גם אצלם לפעמים גרושין וכו', או אלימות וכו', זה פשוט שמבחוץ מתחזים להיות חרדים וכו', אבל מבפנים הם רקובים מאד וכו', ולצערנו הרב, הם לא מקימים את התורה, שעליה נאמר (משלי ג, יז): "דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום".

נחזור למצב שבו נקלעת וכו' וכו', אסור לך כרגע להמשיך ככה, שבעלך ישפיל אותך ויתעלל בך באלימות מלולית וכו' וכו', את צריכה לדבר אתו פתוח: "בעלי היקר! אם אתה לא תשתנה, אני עוזבת אותך" וכו' וכו', אל תפחדי ואל תפנסו בלחץ, וזה מאד מאד נחוץ שתדעי, שאם פבר הגעת למצב כזה, שאת אומרת שאת חושבת להתאבד, זה מדליק נורה אדמה, שאת במצב מאד מאד קשה, ולכן את

מכרחה לערב פה גוף שלישי — או ההורים, או עזרה סוציאלית, ואל תסתכלי על התוצאות השליליות שיכולות לצאת מזה וכו', את צריכה לדאג עכשו לבריאות שלך, חבל שחפית עד עכשו.

לצערנו הרב, יש גברים שהם פשוט חולי נפש, ויכולים להסתיר את זה מבת זוגם וכו', ועל ידי מחמאות ומלים טובות וכו', יכולים לכסות את זה, אבל הם בפנים פשוט חולים בנפשם וכו', ולמה האשה צריכה לשמע יום יום שעה שעה השפלות מהבעל? ויקרא אותה כל מיני שמות של גנאי וכו', שאי אפשר לחזור עליהם בכתב וכו', אשה צריכה לקחת את עצמה בידיה, ולא להיות הסמרטוט של בעלה וכו'.

התורה הקדושה מלמדת אותנו רק אהבה, כמו שכתוב (בראשית ב, כד): "על-כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו, והיו לבשר אחד", ואחד לא יתביש מהשני, ואחד יעזר להשני, אבל ברגע שמתחילה להיות אלימות בבית — הן מצד הבעל נגד האשה, והן מצד האשה נגד הבעל, מכרחים תכף ומיד לערב גוף שלישי, ואם הוא יכול לעשות ביניהם שלום-בית — מה טוב ומה נעים, כי באמת איש ואשה צריכים להיות ותרגנים אחד להשני, ולתת תשומת-לב אחד להשני, וזו שלמות הבית, ועל-ידי-זה ממילא יש אהבה והבנה הדדית, אבל ברגע שרוצים אחד להשתלט על הזולת, דעו לכם, שזה הסמ"ך-מ"ם, שבא לשבר את הבית. הזהר הקדוש קורא איש לבדו 'פ'לג גופא' — חצי גוף, נמצא, כשאדם מתחתן, זה גוף שלם, כמו שכתוב (בראשית ב, כד): "ודבק באשתו והיו לבשר אחד", הינו שניהם חצי חצי, וכיחד הם שלם, מה שאין כן כשאחד רוצה להשתלט על

רפח שו"ת א' תרסז ברסלב

הזולת, זה הסמ"ך-מ"ם, הינו ששים על ארבעים, אני יותר ממך וכו', וברגע שהבעל או האשה חושבים שאחד יותר מהשני בעשרה אחוזים, וההוא פחות ממני בעשרה אחוזים, זה כבר נקרא ס"מ — ששים על ארבעים.

ולכן כל מי שרוצה שלום-בית אمتי, צריך לדעת שהאיש והאשה הם גוף אחד, וכמו שאמר החכם מכל האדם (קהלת ד'): "טובים השנים מן האחד, אשר יש להם שכר טוב בעמלם, כי אם יפלו האחד יקים את חברו, ואלו האחד שיפול, ואין שני להקימו, גם אם ישכבו שנים, וחס להם, ולאחד איך יחס".

ולכן אם רוצים שלום-בית אمتי, זה צריך להיות משני הצדדים, הן מהבעל והן מהאשה, לותר אחד להשני, ואז הם חצי חצי שתפים שלמים, ותמיד יחיו ביחד באהבה ובהבנה הדדית, ויצליחו בחיי נשואיהם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני — תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרסח.

**כָּבֵר הִרְבֵּה זְמַן אֲנִי נִמְנַע מִלְּהִתְחַתֵּן וּלְבָנוֹת בֵּית,
כִּי אֲנִי חוֹשֵׁשׁ שְׁעֵדִין אֲנִי לֹא מוֹכֵן**

שְׂאֵלָה:

מֵאֵת נִתְנָאֵל: שְׁלוֹם לְכַבוֹד הַרְבֵּ שְׁלִיט"א.
יֵשׁ לִי כָּבֵר הִרְבֵּה זְמַן הִתְחַבְּטוּת וְהִתְלַבְּטוּת וְגַם
בְּלְבוּלִים וּפְחָדִים בְּעֵנָן חֲתָנָה וְהַקְמַת בֵּית. אֲנִי לֹא
יודע הָאֵם אֲנִי מוֹכֵן לָזֶה, וּבְפֶרֶט שְׂאֵנִי רוֹאֵה שְׁעוֹבְרִים
עָלַי כָּל מִינֵי דְבָרִים בְּרוֹחֲנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, שְׁגוֹרְמִים לִי
עוֹד יוֹתֵר פָּחַד מִזֶּה, וְגַם אֲנִי מְאֹד חוֹשֵׁשׁ מִכָּל הָעֵנָן,
כִּי יֵשׁ לִי בְּעֵינָי שֶׁל חֶסֶר בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי.
אֲנִי חוֹשֵׁשׁ גַּם מִהֶהוּרִים, וְלֹא יוֹדֵעַ אִיךָ הֵם יִקְבְּלוּ אֶת
זֶה שְׂאֵנִי כָּבֵר רוֹצֵה לְהִתְחַתֵּן. מִצַּד שְׁנֵי אֲנִי מִבִּין שֶׁהַכֹּל
זֶה מֵה' יִתְבָּרֵךְ, וְצָרִיךְ רַק לְבַטֵּחַ בוֹ וּלְהִתְפַּלֵּל אֵלָיו.
אֲשַׁמַּח לְקַבֵּל אֶת עֲצָתוֹ שֶׁל הַרְבֵּ בְּעֵנָן. תּוֹדָה רַבָּה
וּרְפוּאָה שְׁלֵמָה.

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֹדֵר מְשֻׁפְּטִים, כ"ה שְׁבַט ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל נִתְנָאֵל, נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִךְ אֶחָד לֹא מְכָרִים אוֹתְךָ לְהִתְחַתֵּן, וְאִם אַתָּה מְרַגֵּשׁ
פְּחָדִים מִלְּהִתְחַתֵּן וְכו', אֲזִי אֵל תִּתְחַתֵּן.

אַתָּה מְכָרַח לְעֵבֵד עַל בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, וְלִהְיוֹת עֲצָמָאִי, שְׁוֵה

יסוד בהחיים וכו', צריכים לעבד על עצמו ועל המדות שלו, ולא להגיד שאני יודע שהכל מהשם יתברך. נותנים לאדם בחירה, ואם יש לו שכל — הוא בוחר בטוב, ואם אין לו שכל — הוא בוחר ברע. להיות מערב בין הבריות זו הדרך הבריאה והטובה, ולהיות מבדד ולא להתערב עם הבריות, זו הדרך החולנית והרעה, ואתה מוכרח ללכת לקבל טפול נפשי, לפני שזה יהיה יותר גרוע וכו', והיום יכולים לרפאות את זה בקלות אם רק רוצים, אבל מי שלא רוצה להתרפאות, רחמנות גדולה עליו, כמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן 10): מי שאינו שומע ומצית לדברי חכמים אמתיים, הוא יכול להשתגע. כי עקר השגעון של כל המשגעים הוא רק מחמת שהוא אינו מצית ושומע לדברי הבעלי שכל. כי המשגע אם היה שומע ומצית לדברי אחרים, שהם הבעלי שכל, בודאי לא היה משגע כלל, כי אף-על-פי שלפי רוח שטות ושגעון שלו נדמה לו בברור גמור, שהוא צריך לילך קרוע ולהתגלגל באשפה, וכיוצא בזה מדרכי השטות ושגעון, אף-על-פי-כן מאחר שהגדול ממנו אומר לו שאינו צריך לעשות כן, אם היה מבטל דעתו נגד דעת הגדול ממנו בחכמה, בודאי היה מתבטל כל השגעון שלו. נמצא שעקר השגעון הוא רק מחמת שהוא אינו רוצה לשמע ולצית לדברי חכמים, והבן הדבר היטב.

רב המקרים בחסר בטחון עצמי, בא מפני שאין להם אמונה בעצמם, והם חושבים שהם לא שוים כלל וכו', ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מונה"ן, חלק א', סימן סא): כמו שאדם צריך להאמין בהקדוש-ברוך-הוא שהוא נמצא ואין בלעדיו נמצא, והכל זה ממנו יתברך, כמו-כן אדם צריך להאמין בעצמו שהוא גם-כן חשוב בעיניו יתברך, והקדוש-ברוך-הוא אוהב

אותו, והוא יכול להתגבר על כל המכשולות שיש לכל אחד ואחד בחיים, הוא רק צריך לקחת את עצמו בידי, ולא להסתפל על אחרים, אלא יהיה גאה במעשיו, וכך יצא מהחסר בטחון עצמי וכו' וכו'.

אל תחשב שזו עבודה קלה, כי למרבה הצער בטחון עצמי נמוך ודמוי עצמי שלילי עלולים לפגוע בכל תחום בחיים וכו', באפן כללי — דמוי עצמי נרוד ובטחון עצמי נמוך מקשים על האדם לפתח מערכות יחסים בריאות וכו', וגם בתחום החברתי וכו', וגם בתחום הקריירה וכו', ללא דמוי עצמי חיובי מתקשים לשמח ולהנות מהחיים וכו', ומרגישים תקועים בחייהם וכו' וכו', והעצה הכי טובה — להרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בשפת האם שלו, ואף שבהתחלה ידמה לו שאף אחד לא שומע אותו, ואף אחד לא צריך אותו וכו' וכו', כל זה בא מחמת שנפל מהבטחון עצמי שלו וכו', אבל אם אדם עקשן, ומדבר הרבה אל הקדוש-ברוך-הוא, שזה נקרא בדברי רבנו ז"ל התבודדות, על-ידי-זה בונה את הבטחון העצמי שלו, ואינו מפחד מאף בריה שבעולם, ולא עושה חשבון עם אף אחד, וכך בונה את האישיות שלו — לא לפחד מהזולת וכו', שזה נובע מבטחון נמוך בעצמו וכו', וקשה לו להתערב עם בני-אדם, והוא רוצה רק לחיות בבדידות וכו'.

ולכן אשרי מי שלוקח את עצמו בידי, ומדבר הרבה אל הקדוש-ברוך-הוא, ועל-ידי-זה הוא בונה את האמונה בו ותברך, וכן בונה את האישיות שלו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע

בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה
מרבה, ובכל אשר תפנה — תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרסט.

**האם צריכים להגיד את ה'תקון הכללי' בלי
הפסק, או שמותר להפסיק בין הפסוקים?**

שאלה:

מאת משה: רציתי לשאל את כבוד תורתו לגבי
ה'תקון הכללי', שגלה לנו רבנו ז"ל: האם צריכים
להגיד אותו בלי הפסק, או שמותר להפסיק קצת בין
הפסוקים?
תודה רבה על כל הלמודים שאתם מלמדים אותנו,
ובפרט על האתר הנפלא הזה.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר משפטים, כ"ה שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל משה, נרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

עדיף כשאומרים את העשרה מזמורי תהלים הנקראים
"תקון הכללי" לא להפסיק ביניהם, כי העשרה מזמורי
תהלים האלו הם תקון גמור לפגם-הברית ולכל החטאים
שבעולם, פמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כט),
שזורק תקוננים לכל המקומות הצרים. ורבנו ז"ל גלה לנו
שהרבה צדיקים רצו לעסוק בזה וכו', אבל לא נתנו להם וכו',

ולו זכה הקדוש-ברוך-הוא, ולכן עלינו לזרק את הדעת והשכל של עצמנו, ולומר בכל יום את העשרה מזמורי תהלים שהם ה'תקון הפללי, תקון לכל החטאים שבעולם, ועדיף לא להפסיק בנייהם כלל, ואם עומדים בבית-הכנסת בזמן שאומרים קדיש או קדשה וכו', עדיף לצאת אז מהבית-הכנסת, כדי שלא יצטרף להפסיק באמצע וכו', וכו', כי בעשרה מזמורי התהלים האלו יש שמות ויחודים וסודות גנוזים וכו'.

ולכן עלינו לקיים את דברי רבנו ז"ל בתמימות ובפשיטות, ולומר בכל יום את העשרה מזמורי תהלים האלו, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שגזקה לחזור בתשובה שלמה, ויכפר לנו הקדוש-ברוך-הוא את כל העבר המלכלך שלנו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרע.

האם זה נכון, שאסור לעבור מעל תינוק או ילד ששוכבים על הרצפה?

שאלה:

מאת לאה: דבר ראשון, אני מברכת את הצדיק, שיזכה להמשיך לחזק עוד ועוד יהודים, וכמו שאני יודעת מאלקים רק בזכותך, כף יזכה הצדיק, שכל כלל

ישראל יחזרו בתשובה על-ידי ספריו הקדושים.
 יש כמה עדות שמאד מקפידות שאם יש תינוק או ילד
 על הרצפה, שלא יעברו מעליו. האם זה באמת אסור?
 ומדוע? אשמח אם הרב יענה לי.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר משפטים, כ"ה שבט ה'תשע"ג.

שלום רב אל לאה תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

זה לא רק עדות מסומות, אלא כף מקבל מדור דור,
 שלא עוברים מעל התינוק, כי יש בזה גם סכנה רוחנית וכו',
 ואסור ללעג משום מנהג ישראל, ובפרט זה מקבל מאד
 מאד, ולכן עלינו לשמר על זה מאד מאד, ויש עוד דברים
 ומנהגים כאלו וכו', אבל יש להם על מה לסמוך, כי דבר
 שמקבל אצל כלל ישראל מדור דור, אסור ללעג על זה,
 ולמיחש בעיניו, הינו צריכים לשמר על זה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע
 בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה
 מרבה, ובכל אשר תפני — תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרעא.

**בְּכָל פְּעַם שְׁאֲנִי וְהַחֲבֵר שְׁלֵי רַבִּים, הוּא מְקַלֵּל
אוֹתִי וּמְתַיַּחַס בְּצוּרָה מְשִׁפִּילָה. הָאִם כְּדַאי לִי
לְהִתְחַתֵּן אִתּוֹ?**

שְׂאֵלָה:

מֵאֵת מוֹר: שְׁלוֹם כְּבוֹד הַרְבֵּי.

אֲנִי רוֹקֵה בֵּת עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם, גְּרָה בְּאַשְׁקֶלוֹן וּמֵאֵד
מְקַרְבֵּת לְדֵת. יֵשׁ לִי חֵבֵר בֶּן עֲשָׂרִים וְשֵׁשׁ, שְׂאֵתוֹ אֲנִי
יוֹצֵאת כְּבָר שְׁנָה וְחֻצִי. בְּמַהֲלֵךְ כָּל רֵיב אוֹ וְכוּחַ שְׂוִישׁ
לְנוּ, הוּא מְקַלֵּל אוֹתִי, מְנַתֵּק אֶת הַטְּלָפוֹן, וּמְתַיַּחַס
בְּצוּרָה הַכִּי מְשִׁפִּילָה שְׂיֻכּוּלָה לְהִיּוֹת, אֲבָל כְּשֶׁהַכֵּל טוֹב
בִּינֵינוּ, הוּא מְרָאֵה אֶת אֲהַבְתּוֹ בְּצוּרָה עֲצוּמָה.

אֲנִי מְדַבֵּרֶת אִתּוֹ עַל זֶה בְּכָל פְּעַם שְׁנֵה קוֹרָה, וְהוּא
טוֹעֵן שֶׁלֹּא יִחֹזֵר עַל זֶה שׁוֹב, וְהוּא מְתַנַּצֵּל, אֲבָל בְּסוּפוֹ
שֶׁל דְּבַר כְּשֶׁאֲנַחְנוּ שׁוֹב רַבִּים, אוֹ שֶׁהוּא סֵתֵם עֲצָבֵנִי,
הִהִתְנַהֲגוּת הַזֹּאת חוֹזֶרֶת שׁוֹב. זֶה קָרָה כְּבָר כְּמָה וְכָמָה
פְּעָמִים, וְעַכְשָׁיו הוּא טוֹעֵן שֶׁהוּא לֹא יָכוֹל לְשַׁנּוֹת אֶת
זֶה, כִּי קִשָּׁה לוֹ, וְשְׂאֲנִי לֹא אֲעַצְבֵן אוֹתוֹ, כְּדִי שְׁנֵה לֹא
יִהְיֶה שׁוֹב.

אֲנִי חוֹשֶׁבֶת וְשׂוֹאֵלֶת אֶת עֲצָמִי: הָאִם כְּדַאי לִי לְהִמְשִׁיךְ
בְּקִשְׁר הַזֶּה וְלְהִתְחַתֵּן אִתּוֹ, כִּי אִזּוֹ זֶה יָכוֹל לְהִיּוֹת אֶפְלוּ
גְּרוּעַ יוֹתֵר מֵעַכְשָׁיו... אֲנִי לֹא אוֹמְרֶת שְׁכָל הַזְּמַן אֲנַחְנוּ
רַבִּים, אֲבָל תְּמִיד כְּשֶׁאֲנוּ רַבִּים זֶה קוֹרָה.
כְּבוֹד הַרְבֵּי, אֲנִי נוֹרָא מְבַלְבֶּלֶת וְאֲשַׁמַּח אִם תּוּכַל לִיעֵץ
לִי בְּנוֹשָׂא זֶה. תּוֹדָה וְאֲרִיכוּת חַיִּים.

תשובה:

בצורת השם יתברך, יום שלישי לסדר משפטים, כ"ה שבט ה'תשע"ג.

שלום רב אל מור תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם את מקרבת לדת, את צריכה לדעת שצריכים מאד לשמור על לא לקיים שום יחסים לפני החתונה, וצריכים לשמור מאד על דבר זה, כי עון נדה זה חמור מאד מאד, ולכן לרנקה אסור לקיים יחסים עם גבר לפני הנשואין.

מאד מאד קשה להחזיר בבן-אדם כזה, שהוא תמיד ככלב חוזר על קיאו וכו', כשהולכים לצאת עם בן או בת זוג, הדבר הראשון שצריכים לבדק — אם אחד מהם לא כעסן וכו', לא משפיל וכו', לא מזלזל וכו', מתנהג בדרך ארץ ובעדינות וכו', וברגע שרואים שאחד פועס או מתעצבן וכו', ומפל שכן בספור שלך, שהוא מקלל אותך ומשפיל אותך, וכל זה עוד לפני החתונה וכו', תהיי בטוחה שאחרי החתונה תהיה אלימות בבית, שתקבלי מכות רצח וכו' וכו', ולכן צריכים מאד לשמור מגבר כזה, שעדין לא התחתנו, וכבר יש מריבות ונכוחים וקללות ואלימות מלולית, ואחר-כך בא להתפייס ואומר: זו הפעם האחרונה וכו' וכו', ואחר-כך חוזר על עצמו וכו', אני מכרח להגיד לך שזה לא ישתנה.

ולכן תוציאי את הלקחים, וראי מה לפניך, אל תלכי עם עינים סגורות, עם הראש בקיר וכו' וכו', תביני בעצמך מה קורה פה וכו', זה לא ישתנה, זה רק יחריף יותר ויותר, ולכן הבחירה בידיך.

שו"ת א' תרעב ברסלב רצז

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני — תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרעב.

האם המנהג להתענות בימי השובבי"ם שיך גם לאנשי שלומנו?

שאלה:

מאת אביתר: לכבוד קדשת אדמו"ר מוהרא"ש שליט"א.

רציתי לשאל את הצדיק לגבי תענית שובבי"ם: הרי ידוע, שרבנו הקדוש היה נגד סגופים ותעניות, האם מנהג זה שמתענים בימי השובבי"ם, שיך גם לאנשי שלומנו? היינו רוצים לשמע מהרב כיצד לנהג.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר משפטים, כ"ה שבט ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל אביתר, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ו"ל הזהירנו מאד מאד לא לקחת על עצמנו שום תעניות וסגופים, רק את התעניות שכתוב בשלחן ערוך, הינו הד' צומות שתקנו חכמינו הקדושים ותשעה באב ויום

הכפורים, אַבֵּל מִלְבָּד זֹאת בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן לֹא לְקַחַת עַל עֲצֻמְנוּ שׁוּם תַּעֲנִיּוֹת.

וְלִכֵּן אֶצְלָנוּ הַמְנַהֵג בֵּימֵי הַשׁוֹכְבִּים לְהַרְבוֹת בְּאַמִּירַת תְּהִלִּים וּבְתַפְלוֹת וּבִקְשׁוֹת, שְׁזֶה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְכֵן מְקַפִּידִים בְּיֹתֵר לְשֹׁמֵר לֹא לַעֲנוֹת לְמַחְרְפוֹ וְלִמְבֹזוֹ שׁוּם דְּבַר, כִּי זֶה עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ר'): עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה — יִשְׁמַע בְּזִיּוּנוֹ יְדָם וְיִשְׁתַּק.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁלֹּא תִגִּיב וְלֹא תַעֲנֶה וְלֹא לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבַר, רַק לְשַׁתֵּק, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת תַּפְּלָה, סִימָן עז): כְּשֶׁתִּשְׁמַע חֲרַפְתְּךָ וְתִשְׁתַּק, תִּזְכֶּה שְׁיַעֲנֶה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּקִשְׁתְּךָ; וְאָמַר (שֵׁם, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן פו): מִי שֶׁשׁוֹמֵעַ חֲרַפְתּוֹ וְשׁוֹתֵק, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְבַּטֵּל מִמְּנוֹ רַבּוֹת רְעוֹת שְׁהֵיָה רְאוּיִין לְבוֹא עָלָיו; וְאָמַר (שֵׁם, סִימָן כט): מִי שֶׁשׁוֹמֵעַ חֲרַפְתּוֹ וְשׁוֹתֵק נִקְרָא חֲסִיד, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵר אֶת נַפְשׁוֹ; וְאָמַר (שֵׁם אוֹת הַמִּתְקַת דִּין, סִימָן פד): עַל-יְדֵי שְׁתִּיקָה — נִמְתַּק הַדִּין. וְאָמַר (שֵׁם אוֹת אֲמוּנָה, סִימָן טז): כְּשֶׁמַּחְרִפִּין אוֹתְךָ, וְאִתָּה שׁוֹתֵק, תִּזְכֶּה לְהַבִּין תְּרוּץ עַל קִשְׁיוֹתֶיךָ, וְתִזְכֶּה לְרוּחַ בִּינָה; וְתִאֲמִין לִי, שֶׁלֹּא לַעֲנוֹת לְמַחְרְפוֹ וְלִמְבֹזוֹ, וְלַעֲצֹר אֶת עֲצֻמוֹ לֹא לַעֲנוֹת לוֹ, זֶה יוֹתֵר קָשֶׁה מִכָּל הַסְּגוּפִים וְהַתַּעֲנִיּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' תרעג.

**הציעו לי בחור מבגור ממני שיש לו מום מלדה,
מה דעתו של הצדיק?**

שאלה:

מאת גלית: שלום לכבוד הצדיק.
יש לי שאלה בנושא שדוכים: אני בת עשרים, ולפני
כמה חודשים בשהייתי בקבלת קהל אצל רב
מירושלים, הרב הציע להכיר לי את אחד התלמידים
שלו שהוא בגיל שלשים וחמש. בשרצינו להפגש אבא
שלי התנגד לכה מאד. בינתיים נתקנו את הקשר.
ולאחר מכן הציעו לי בחור בן עשרים ושש, שיש לו
מום קל שנולד אתו (צליעה), הוא מתעסק במוזיקה
ובטפול רוחני באנשים. הוא אמר לי שרב גדול אמר
לו, שאנחנו זויג מן השמים, אבל אני לא כל-כה מכירה
אותו, ולא יודעת אם לסמך עליו או לא.
מאד מאד אשמח לשמע את דעת הצדיק, כי אני
מבלבלת בנושא.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר משפטים, כ"ה שבט ה'תשע"ג.

שלום רב אל גלית תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להבין, את בחורה צעירה מלאה מרץ וכו',
בסך הכל בגיל עשרים וכו', למה את צריכה לפל בפח עם
בחור מבגור ממך בחמש-עשרה שנה? ! ולמה את צריכה לפל
בפח עם בחור בעל מום? ! תתאזרי בסבלנות, ותראי שבן
זויגף בוא אליך, ותהיי הכי מאשרת, רק תציתי את אבא

ש שו"ת א' תרעד ברסלב

ואמא, שהם רוצים רק הטוב ממך, ודעי לך אשר מצות כבוד אב ואם, היא מהמצוות הכי גדולות וחשובות, עד שאמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה, פרשה כו): כל העולם כולו של הקדוש-ברוך-הוא, ואין הקדוש-ברוך-הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם; ואמרו (פסיקתא רבתי): חמורה שבחמורות כבוד את אביך ואת אמך; ואמרו (קדושין ל:): שלשה שתפין הן באדם, הקדוש-ברוך-הוא, ואביו ואמו, בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש-ברוך-הוא, מעלה אני עליהם כאלו דרתי ביניהם וכבדוני; רואים מזה אם מכבדים אבא ואמא, בזה מכבדים את הקדוש-ברוך-הוא.

הקדוש-ברוך-הוא יזמין לך את הבחור שלך, ואל תכנסו בלחץ, רק תתאזרי במדת הסבלנות, ותהיי הכי מאשרת בחיך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תרעד.

התארתתי עם בחור ישיבה, אבל הוא רוצה להתחתן רק בעוד שנתים. מה הצדיק מציע לי לעשות?

שאלה:

מאת שושנה: שלום לכבוד הרב. התארתתי במזל טוב עם בחור ישיבה, אבל הוא רוצה להתחתן רק בעוד שנתים. מה הצדיק מציע לי לעשות?

תשובה:

בצורת השם יתברך, יום שלישי לסדר משפטים, כ"ה שבט ה'תשע"ג.

שלום רב אל שושנה תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל הקפיד מאד מאד, מהרגע שעושים ארוסין, שפבר יתכנונו על חתנה, הוא לא רצה שיעשו הפסק גדול בין הארוסין לחתנה, ומכל שכן וכל שכן שבחור ובחורה שלא יסתובבו כל-כף הרבה זמן בלי ארוסין ובלי נשואין, פי הסמ"ך-מ"ם יעשה כל מיני פעולות שבעולם להפריד בין הזוג, ובפרט כשיש משיכה אחד להשני, צריכים לדעת שזה בן זוגי, או זאת בת זוגי, ותכף-ומיד לקבצ זמן על חתנה, ויתחתנו ויחיו חיים באשר, וזו הדרך האמתית של יהודי מאמין בהקדוש-ברוך-הוא וכו', ומתנהג על-פי התורה וכו', אבל מה עשו אלו שהלכו ועזבו את הקדוש-ברוך-הוא ואת התורה וכו', שהם מסתובבים ככה כמה שנים וכו', ויחיים ביחד באסור וכו', ולבסוף נכנס עין רעה ביניהם וכו' ונפרדים וכו'.

ולכן אשרי מי שהולך בדרך התורה, שתכף-ומיד כשיש משיכה בין הבחור והבחורה, ומכירים אחד את השני וכו', שפבר יעשו ארוסין, וידברו על נשואין, ויקבעו זמן הכי קצר לנשואין, ולא לחכות עד שיהיה כסף וכו', עד שתהיה חכמה וכו', פי כבר אמר החכם מכל אדם (קהלת א, יח): "פי ברב חכמה רב כעס, ויוסיף דעת יוסיף מכאוב", ודרשו על זה חכמינו הקדושים (קהלת רבה, פרשה א, סימן לו): "ברב חכמה רוב כעס", כל זמן שאדם מרבה בחכמה — מרבה בכעס, וכל זמן שהוא מרבה בדעת — מרבה בסיורין. אמר שלמה:

שב שו"ת א' תערה ברסלב

על-ידי שהרביתי בחכמה הרביתי בכעס, ועל-ידי שהרביתי בדעת הרביתי ב'סורין'; הרי שלך לפניך, אם אדם חושב שהוא חכם ובר דעת, ומושך את הזמן וכו', על-ידי-זה לבסוף מתפוצץ הכל וכו', ונעשה ביניהם ריב וכעס ונפרדים. ולכן אשרי הבחור או הבחורה שמוצאים אחד את השני, ויש ביניהם משיכה והבנה הדדית, שכבר יראו לסגור את הכל, והכלל הזה טוב לכל אחד ואחת, אשרי מי שיציית ויקים את כל זה, ואז יהיו להם חיים מאשרים מאד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני — תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' תערה.

יש לנו בן חולה, ומאד קשה לנו להתמודד ולהשלים עם זה

שאלה:

מאת פנחס: שלום לצדיק הנכבד מיבנאל. אני מאד רוצה, שהצדיק מיבנאל יכתב לנו קצת דברי חזק. יש לנו בבית בן חולה, ולי ולאשתי מאד מאד קשה להתמודד עם זה. אנחנו לא מבינים למה הגיע לנו הענש הזה, וקשה לנו להשלים עם הבעיה הכאובה הזו.

תודה רבה.

תשובה:

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"ה שְׁבַט ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל פִּנְחָס, נְרוּ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

דָּוִד הַמְּלֵךְ אוֹמֵר (תהלים קמה): "צְדִיק הַגּוֹי"ה בְּכָל דְרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו", אֲנַחְנוּ לֹא מְבִינִים אֶת דְרָכֵי הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, וּכְתִיב (דְּבָרִים לב): "הַצּוֹר תָּמִים פָּעֵלוֹ כִּי כָל דְרָכָיו מִשְׁפָּט, אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עוֹל צְדִיק וְיִשָּׁר הוּא", וְלִכֵּן אֲסוּר לְהִרְהוֹר אַחַר הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, כִּי מָה אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מָה עָשִׂינוּ בְּגִלְגּוֹל הַקּוֹדֵם וְכוּ', וּמִמָּה אֲנַחְנוּ נִפְטָרִים עַל-יְדֵי הַצָּרָה הַזֹּאת וְכוּ'.

הַעֲקָר מַה שְׁאַנְחָנוּ צְרִיכִים לְזַכֵּר מַה שְׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ה.): כֹּל שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חָפֵץ בּוֹ — מְדַבְּאוּ בִּיסוּרִין, וְאִם קַבְּלָם — יִרְאֶה זֶרַע יִאֲרִיף יָמִים; צְרִיכִים לְסַבֵּל וְלִשְׁתַּק וְכוּ', וְלְסַבֵּל וְלִשְׁתַּק וְכוּ', כְּמֵאמְרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת סב.): קַבְּלָה דִּיסוּרָא שְׁתִּיקוּתָא; עֲצָה לְקַבֵּל אֶת הַיִּסּוּרִים רַק לְשִׁתְּק, וְלֹא לְהִתְלוַּנֵּן, חֵס וְשְׁלוֹם, עַל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי מָה אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים וּמְבִינִים וְכוּ', לְמָה בָּאָה עָלֵינוּ צָרָה כְּזֹאת, צְרִיכִים רַק לְזַכֵּר מַה שְׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא כִּי תַצֵּא): צְרִיף הָאֲדָם לְהַחְזִיק טוֹבָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִמְן שֶׁהַיִּסּוּרִין בָּאִין עָלָיו, לְמָה? מִפְּנֵי שֶׁהַיִּסּוּרִין מוֹשְׁכִין אֶת הָאֲדָם לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; כִּי כְּשֶׁאֲדָם שָׁבוּר לְגַמְרִי, אָז הוּא פּוֹנֶה רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסִיקְתָא רַבְתִּי): אֲשָׁרֵי אָדָם שֶׁנִּגְעוּ בּוֹ יִסּוּרִין, וְכַבֵּשׁ רַחֲמָיו וְלֹא קָרָא תַגָּר; אֶת הַיִּסּוּרִים הָאֵלוֹ אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר לְשׁוּם בֶּן-אָדָם שֶׁלֹּא עִבֵּר אֶת זֶה וְכוּ', עַד כְּדֵי כֵּף שְׁאֵמַר ה'חַזוֹן-אִישׁ זִי"ע: מִי

שֵׁישׁ לוֹ בְּבֵיתוֹ בֶּן אוֹ בַת עִם מַחֲלַת נַפֶּשׁ וְכוּ', אוֹ תַסְמַנַת דְּאוֹן וְכוּ', רָאוּי לְקוּם לְפָנָיו כְּמוֹ שְׁקָמִים לְפָנָי אִישׁ מְבָגֵר אוֹ לַתְלַמִּיד-חֶקֶם, כִּי הִצְעֵר וְהִיִּסוּרִים וְהַמְרִירוֹת שְׁעוֹבְרִים הַהוֹרִים עִם יְלָדִים כְּאֵלוֹ, זֶה בִּלְתִּי אֶפְשָׁרִי לְהַסְבִּיר בְּשִׁכְלִי אֲנוּשִׁי, זֶה הִצְעֵר הֵכִי גְדוֹל שֶׁרַק יְכוּל לְהִיוֹת, שְׁלֵא יְכוּלִים לְרַפְאוֹת וְכוּ'.

וְלִכֵּן אַתָּה וְאַשְׁתְּךָ מְכַרְחִים לְהַתְחַזֵּק בְּהַתְחַזְּקוֹת עֲצוּמָה, וְאַף שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי סוּף כָּל סוּף יֵשׁ הַרְבֵּה דְבָרִים שְׂאֵדָם לֹא יוֹדֵעַ עַל מַה זֶה בָּא לוֹ, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (מְכִילֵתָא יְתֵרוֹ): הִיִּסוּרִין מְרַצִּים יוֹתֵר מִן הַקְּרַבְנוֹת, שֶׁהַקְּרַבְנוֹת בְּמִמּוֹן וְהִיִּסוּרִין בְּגוּף; וְאָמְרוּ (סְפָרִי וְאַתְחַנֵּן): יֵהָא אָדָם שֶׁמַּח בְּיִסוּרִין יוֹתֵר מִן הַטּוֹבָה, שְׂאֵלוֹ אָדָם בְּטוֹבָה — אֵין נִמְחַל לוֹ עוֹן שְׁבִידוֹ, וּבְיִסוּרִין נִמְחַל לוֹ; בּוֹדָאֵי מִי שֵׁישׁ לוֹ חוּלָה כְּזֶה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, אֵת פְּנֵי הַגִּיהֵנוּם הוּא כְּבָר לֹא יֵרָאֶה, כִּי יֵשׁ לוֹ אֵת הַגִּיהֵנוּם בְּזֶה הָעוֹלָם, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (יְלִקוּט אִיּוֹב, רַמְזוֹ תַתְקַח): אִיּוֹב, אֵלּוּלָא לֹא קָרָא תְגַר כְּשֶׁבָאוּ עָלָיו יִסוּרִין, כְּשֶׁשׁ שְׂאוּמְרִים עֲכָשׁוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, כִּן הָיוּ אוֹמְרִים אֱלֹהֵי אִיּוֹב וְכוּ', אָבֵל אִיּוֹב לֹא יְכוּל לְעַצֵּר אֵת עֲצָמוֹ, וְהַצְרֵךְ מְרַב יִסוּרָיו לְדַבֵּר כְּלַפֵּי מַעֲלָה וְכוּ' וְכוּ'; רוּאִים מְזֶה, שְׁגָם עַל אַבְרָהָם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב עֲבְרוּ יִסוּרִים מְרִים וְקָשִׁים מְאֹד, וְעַקֵּר מַעֲלָתָם שְׁלֵא קָרְאוּ תְגַר כְּלַפֵּי מַעֲלָה, אֵלּא סָבְלוּ אֵת יִסוּרֵיהֶם בְּדַמְמָה. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרַאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה צַד, סִימָן ה'): אֵין הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מֵיחַד שְׁמוֹ עַל בְּרִיָּה כְּשֶׁהוּא חַי, אֵלּא עַל בְּעָלֵי יִסוּרִין.

וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, חֲזוּק וְאַמֵּץ מְאֹד, וְאַף שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי מִי שֶׁנִּפְלַח בְּפִחַ כְּזֶה, וְעוֹבְרִים עָלָיו

שו"ת א' תערה ברסלב שה

משברים כאלו, שנה יותר גרוע מכל הצרות שבעולם, עליו להתחזק ביותר שאת וביתר עז, ואף שאני יודע שנה קל לומר מאשר לקיים וכו', עם כל זאת כל מי שעוברים עליו צרות ויסורים ומרירות ומכאובים בתוך ביתו, עליו להרגיל את עצמו לתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא, על הנסים ועל הנפלאות שעשה עמו, ועל-ידי-זה יתרחב לבו לבקש הלאה, שיהיו לו כחות הנפש להחזיק מעמד ולא להשבר, כי זו גדלת בר ישראל, שיכול להחזיק מעמד בכל מה שעובר עליו, ואינו קורא תגר עליו יתברך, ומתחזק עם כל הכחות, ומי שאמר לעולמו די, יאמר לצרותיכם די.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

תם ונשלם שבח לאל בורא עולם!

הספר הקדוש הזה נדפס
לעילוי נשמת
הגאון הצדיק
רבי מנחם זאב זי"ע
בן הגאון הקדוש
רבי אלכסנדר זי שא הי"ד
נפטר ד' תשרי ה'תשס"ג
ת.נ.צ.ב.ה

ולעילוי נשמת
הרבנית הצדקת
מרת מלכה ע"ה
בת הגאון הצדיק
רבי חיים שלמה ז"ל
נפטר ח' חשוון תש"ן
ת.נ.צ.ב.ה

הספר הקדוש הזה נדפס
לעילוי נשמת
הגאון הצדיק
רבי אשר ישעיה הלוי
ראטטענבערג זצ"ל
נלב"ע ר"ח ניסן ה'תש"ע
ת.נ.צ.ב.ה

ולעילוי נשמת
הרבנית הצדקת
מרת סאסיא ע"ה
נלב"ע ט' סיון ה'תשמ"א
ת.נ.צ.ב.ה

הספר הקדוש הזה נדפס
להצלחת וישועת עם ישראל
בארץ ובגולה

הקב"ה ישמרם וינצרם מעתה ועד
עולם, ויפדם מכל הצרות והגלויות,
ויקבצם לארץ הקודש יחד עם משיח
צדקינו, בא יבוא לא יאחר

וכן לזכות פדיון השבויים של הנערים
יעקב נפתלי בן רחל דבורה
גיל-עד מיכאל בן בת גלים
אייל בן איריס תשורה

וכן לרפואת התינוק
מנחם זאב בן דורית

הספר הקדוש הזה נדפס
לחזרה בתשובה של

אלימלך בן יפה
לאה בת יפה

ולעילוי נשמת

אסתר בת יקוט
רבקה בת יקוט
שרה בת יקוט
שלום בן זהרה
רחל בת מסעודה
שלום בן תמר
אברהם בן שרה
ניסים בן רחל

הספר הקדוש
הזה נדפס לזכות
כ"ק מוהרא"ש שליט"א,
ותינוקות של בית רבן
ולהצלחת בית התבשיל "אהל אברהם"

ולזכות

משה ניסים בן שרה ויצמן
אביה, יעל, אדל בנות זהבית
מיכאל נתן בן משה ניסים
מכלוף בן סוליקה ויצמן
שרית שרה בת פאני
מאיה בת שרה
אילן בן שרה
שרה בת אילנה
דוד גואל בן רבקה בר גיורא ומשפ'
אריאל אביחי בן רבקה ומשפ'

הספר הקדוש הזה
נדפס לזכות פדיון השבויים
של הנערים

יעקב נפתלי בן רחל דבורה
גיל-עד מיכאל בן בת גלים
אייל בן איריס תשורה
הקב"ה יחזירם לחיק
משפחותיהם במהרה,
ויהיו בריאים ושלמים

הספר הקדוש
הזה נדפס לזכות
ולרפואתם השלמה של
נחמן נתן בן הדסה
שמואל (אלרועי) בן הדסה
בתוך שאר חולי עמו ישראל
ולהצלחת בנימין והדסה דונר
וכל צאצאיהם
אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה הודפס
לזכותם והצלחתם של התורמים היקרים
שיזכו לשפע ברכה והצלחה בכל מעשי ידיהם

אפרת בת לאה וישראל

אופיר בן אילנה

אבישג בת דינה שמחה

אייל בן אסתר

גואל בן כורדה

גולן בן אסתר

כרמית בת מרים

מרים בת שרה

מיכאל דוד בן חנה

יואב בן שושנה

שמעון בן תרצה

יניב בן תקוה

אליעזר שלמה בן יניב

מלכה בת יניב

יעקב בן רחל

שלומית בת אורה

שפיקה בת מרים

תקוה בת שפיקה

רינה בת זיול

חובב בן רינה

יהודה בן דינה

שרה בת מרגלית

רבקה בת לאה

יוסף בן סומבול

יצחק בן לאה

אסתר בת דונה דבורה

שפרה בת זיול

יעקב בן נזימה תקוה

מנחם בן נחמיה

אברהם בן מזל

אסתר בת רינה

יעקב בן לאה

מעין ארל בת גילה

אליהו בן מרים

אסתר מלכה בת אורה

לודמילה בת סופיה

שרית בת מזל

טלי בת ורדה,

איילה בת עדנה

מרים בת שירה יהודית

תהילה בת שירה יהודית

ניב בן לאה

רן בן לאה

יוסף הכהן בן עיישה

מאיר בן זינה

אלינור בת שמחה

גליה בת קולט

דוד רועי בן שרה אורית וב"ב

יוסף חי בן אורלית

בת אל שמחה בת אסנת

דוד בן מרים

אריאל בן מרים

נתנאל בן מרים

רו בן יעל

להצלחת משפחת אריאל

משה בן ברוריה

מיכל רוגית בת שרה

רמי חיים בן תקוה

יעקב בן אסתר

יונה בן שולמית

ספיר הודיה בת גלית

דן בן אסתר

יעל טובה בת עירית

שגב בן רחל

תהילה בת רחל לזרע בר קיימא

ישראל בן פרידא פיגא

שרה בת שרה

שחר הדסה בת חוה

צוף ישעי בן תמר

בת שבע בת רוחמה

אסתר בת רוחמה

ניר בן רחל ויצחק

רפאל נועם מאיר בן חנה

גילה בת יעל

גיקי יצחק בן מרים

מורן בריג'ט

משה יהושע בן אסתר

מרים בת שרה וב"ב

מעוז בן רחל

טל בת עדנה

יצחק רות זרחיה וב"ב

משפחת תפוחי

דורית בת שושנה

עומר רחמים בן סלימה

אליעזר שלמה שמעון בן מרים

מאיר אליהו בן לדיה

צבי בן חנה טובה

רבקה בת חנה טובה

בנימין בן אהרון

הדסה בת תמר (נאנאג"אן)

נחמן ישראל בן אורלית

סימא בת ברכה

נתן בן רחל

מלכה בת אסתר

יאיר יהודיה ימין וב"ב

רוגן בן מזל

אליעזר שלמה בן רות אביגיל

אריה בן רות

רוגית שפרה בת מינה

יעקב בן שרה קלוטילד

יפה בת חנה

אורן ורבקה תשובה וב"ב

אמנון ורוחמה בסל

משה וגילה בשארי

יצחק בן ליאורה

מיכל בת שושנה

גרשון מנשרוב וב"ב

ארו בן סימונה

הספר הקדוש הזה הודפס לזכותם והצלחתם של התורמים היקרים שיזכו לשפע ברכה והצלחה בכל מעשי ידיהם

ליאור יצחק בן רות
סמדר בת ריז'ין
מלכה בת סמדר
להצלחת אסתר בת דליה
ויונה בת רחל
אביאל בן סגולה
מלכה בת גילה
ליאור בת שרה
אליעזר שלמה בן ליאור
נחמן נתן בן ליאור
מאיר מנחם זאב בן ליאור
רונן בן ריימונד
שולמית בת מנוחה
רונן בן פלורה
יגאל יוסף בן סבתה וחיים
אליהו בת תמרה
ציפורה בת שרה
רפאל אליעזר שלמה בן ציפורה
מיכאל בן מרים גדיאן
אליעזר שלמה בן ירדנה שמחה
ירדנה שמחה בת צ'חלה רחל
שרה רחל מלכה בת ירדנה שמחה
נועה רבקה בת ירדנה שמחה
איתי אלימלך בן רבקה וגבריאאל
גמ"ח רבי נחמן מברסלב אשקלון
מנשה בן תמרה
בני בן תמרה
יצחק בן תמרה
תמרה בת רחל
ירמיהו אורי בן תמרה
דוד בן תמרה
מנשה בן תמרה
ישועה ורחמים בן יפה
למה ביץ צחח
סימה סינמה בת מחבובה

פנינה חנה בת יהודית
עידו בן מיכל ליאור
שושנה בת אורלי
אליהו ויפית בת אילנה ויצחק וב"ב
ישי בן שרה סוטה
חנה ברכה בת נחמה
לירן אליהו בן משה דוד
אורה בת אסנת
אברהם בן חדוה
יסכה בת רויטל
אליעזר שלמה בן יסכה
רחל בת יסכה
אסתר מלכה בת יסכה
פייגא בת יסכה
נחמן נתן בן שמחה
שרה בת מרים
ניסים רועי בן טובה
חיה מושקא בת רוחמה רחמונא
אברהם בן ורד
הודיה רחל בת ורד
נחמן בן אדל
שרה בת יפה
מאיר בן רחל וב"ב
דוד בן רחל
כרמלה בת שרה
אלון אהרון בן גילה
נורית בת נעמי
הרצל טוביה בן לאה
דינה בת גרסיה
יאיר בן עדינה
מלכה בת שמחה
מנחם זאב בן מלכה
מלכה בת דבורה דיל-ברא
אסף בן רוגית
ליאור בן עליזה

דוד בן לודמילה
ודים בן גינדה
אנדרי בן בלה
שלום בן יעל
יעל בת ציביה
משפחת שלמה
יסכה בת אביגיל
עוז אפרים בן בלומה
רבקה בת לאה
מרדכי אליהו בן גילה
אסתר בת יפה
אליעזר שלמה בן אסתר
כהן אהרון וב"ב
בר נתן אשר וב"ב
חיים בן לאה
שושנה בת מרים
נריה ורננה בני ג'נט רפרו"ש
אסתר מלכה בת ליהי
ליהי בת ענת
עמוס בן גילה
דבורה בת רבקה
שאלו בן עליזה לפרנסה
יעל בת שרה
אברהם בן דזי
טירן טוביה בן אביטל
מיכל מזי בת שושנה
יעקב עמרם בן שרה
אורלית בת שרה
עמית נועה בת ציפורה
ישראל בן אראלה
כרמית בת שרה
יעקב בן סילביה
פינחס בן כוכבא
דבורה בת ציפורה
נתן בן רחל

הספר הקדוש הזה הודפס לזכותם והצלחתם של התורמים היקרים שיזכו לשפע ברכה והצלחה בכל מעשי ידיהם

נעימה נעמי בת ויקטוריה

מלכה בת סיון
אליהו בן נדיה
אליעזר בן נדיה
בוועז גרמה

רחמים בן מזילה ואברהם

מזילה בת נינה
עזרא בן נעימה נעמי
נתן רפאל בת שולמית
גדיאן מיכאל בן מרים

מסעוד אליהו אשר בן מול
רחמים בן מזילה ואברהם

אור משה בן מרים
מתתיהו בן חנינה
ניסן ניסים בן מרים
מרים בת רחל
לילך בת מרים
דוד בן עליזה
דינה בת אסתר

שי רוזי דוד בן מרגלית
מלכה יהודית בת עמית נועה
יוסף בן רבקה

שמרית בת אסתר
אביעד בן עליזה
אליעזר שלמה בן פייגא
רבקה בת רחל
שושנה בת מרים

יעקב בן נעימה נעמי
עומר יחזקאל בן מיכל
בנימין בן תמר דסטה
ליאור בן אלישבע
רוגן יוגב בן רימונד
שולמית בת מנוחה
אליעזר שלמה בן מירב
שמעון בן שמחה
אדל מלכה בת שולמית

רם רחמים בן דוד
איתן חיים בן דוד
בניאל בן שולמית
אלעד בן רותי
אסתר בת דגה
מלכה בת אסתר
שרה בת אסתר
חנה בת אסתר
אדל בת אסתר

לעילוי נשמת

אורלי בת עליזה
יורי בן סופיה
סופיה בת יודקה
מרים טבנסקי בת יודקה
איליה בן גינדה
פרץ בן יחזקאל

הלן בת דוד ואסתר
דנה בת אסתר ומאיר
אברהם בן משה
שלמה הכהן בן עיישה
רחל בת אליה
תומר עמוס בן רבקה
רחל בת שרה

ישעיהו ישראל בן לאה איתה
יחזקאל חי שלמה בן יצחק ורחל
מרים בת שרה ויחזקאל
יהודה צבי מרדכי אלחנן
פיביש בן חסיה ריינה
משה בן חנה טובה

סעדה בת עזרא מאיר וחניני
טל מנשה בן חנה ז'אן ויעקב
גילה בת חיים

יעקב בן ברוך וחביבה
יחזקאל בן עזרא מאיר
דוד בן מנטה

אורי בן עמוס ונעמי הי"ד
יחזקאל חי שלמה בן יצחק ורחל
מרים בת שרה ויחזקאל

לרפואה שלמה

מנחם זאב בן דורית
ליאת שרה בת צילה
לביא יעקב בן רבקה
יחיאל מאיר בן אסתר
דינה בת גרסיה
הרצל טוביה בן לאה
מרים בת שרה
חיים יחזקאל בן אוריה
ליאת שרה בת צילה
נריה ורננה בני ג'נט
תמר בת שמחה

לזיווג הגון

אסתר בת זהבה
מלכה בת זהבה
אדי בן רונית
מרדכי בן ג'ורג'ט
שי בן יפה

ציפורה רבקה יעל בת חיה בריוויט
יוסף בן רבקה

סוד ה' לִירָאוּ וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱמָה לוֹ

תִּקּוּן הַכֹּלֵל

תִּקּוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכָל־לִיּוֹת
הַחֲטָאִים וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמֵנָא לִיעֲלֵן

*

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְנֶסָה וּלְהַצְלָחָה
בְּכָל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכָל יוֹם

*

יְסֹדוֹ, תִּקְנוּ, גְּלוּ וְצִוְיָה לְפִרְסְמוֹ לְכָל
יִשְׂרָאֵל, רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא,
אוֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפוּן, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלֵאָה,
אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

טוב לומר לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו: כי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי, לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז * מכתם לדוד, שמרני אל פי חסיתי בך: ב אמרת ליי אדני אתה, טובתי בל עליך: ג לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי כל חפצי-בם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיך נספיהם מדם, ובל אשא את שמותם על שפתי: ה יי מנת חלקי וכוסי, אתה תומיך גורלי: ו חבלים נפלו-לי בנעמים, אף נחלת שפרה עלי: ז אברך את יי אשר יעצני, אף לילות יסרוני כליותי: ח שויתי יי לנגדי תמיד, פי מימיני בל אמוט: ט לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישכן לבטח: י כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימינך נצח:

לב * לְדוֹד מִשְׁפִּיל אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה : ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשָׁב יִי לֹו עוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה : ג כִּי הִחַרְשֵׁתִי בְּלוֹ עֲצָמִי, בְּשִׂאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם : ד כִּי יוֹמָם וּלְיָלָה תִּכְבֵּד עָלַי יָדָךְ נְהַפֵּךְ לִשְׂדֵי, בְּחִרְבְּנֵי קִיץ סֵלָה : ה חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנִי לֹא כִסִּיתִי, אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִי, וְאַתָּה נִשְׂאֵת עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה : ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֲסִיד אֱלֹיךָ לְעַת מִצּוֹא רַק לְשִׁטָּף מִיָּם רַבִּים, אֱלִיו לֹא יִגְיֵעוּ : ז אַתָּה סִתַּר לִי* מִצַּר תִּצְרֵנִי רְנִי פִלְט תִּסּוּבְּנֵי סֵלָה : ח אֲשִׁכִּילֶךָ וְאוֹרֶךָ בְּדֶרֶךְ זֹו תִלְךָ, אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי : ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרָד אִין הָבִין בְּמִתְג וְרִסֵן עֲדִיו לְבָלוֹם, בַּל קָרַב אֱלֹיךָ : י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרַשָּׁע וְהַבּוֹטֵחַ בִּי, חֲסֵד יִסּוּבְּנֵנוּ : יא שְׂמַחוּ בִּי וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב :

מא * לְמַנְצַח מִזְמוֹר לְדוֹד : ב אֲשֶׁרִי מִשְׁפִּיל אֶל דָּל, בְּיוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ יִי : ג יִי יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וְאֲשֶׁר בְּאָרֶץ, וְאֵל תִּתְּנָהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו : ד יִי יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרֶשׁ דְּוִי, כָּל מִשְׁכָּבוֹ הִפְכֵת בְּחֵלְיוֹ : ה אֲנִי אֲמַרְתִּי יִי חֲנֻנִי, רַפָּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ : ו אוֹיְבֵי יֵאמְרוּ רַע לִי, מְתִי יָמוּת וְאֶבֶד שְׁמוֹ : ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שְׁוֹא יִדְבֵר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶוֹן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יִדְבֵר : ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׁנְאֵי, עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי : ט דְּבַר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לְקוֹם : י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמִי, הַגְּדִיל עָלַי עֶקֶב : יא וְאַתָּה יִי חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם : יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתְּ בִּי, כִּי לֹא יִרְיעַ אִיבֵי עָלַי : יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִמְכֵת בִּי, וְתַצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם : יד בְּרוּךְ יִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן :

* אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

מב * למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי
 מים, כן נפשי תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי לאלהים
 לאל חי מתי אבוא, ואראה פני אלהים: ד היתה לי דמעתי
 לחם יומם ולילה, באמר אלי כל היום איה אלהיך: ה
 אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי פי אעבר בסף אדם עד
 בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג: ו מה תשתוחחי
 נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים פי עוד אודנו ישועות
 פניו: ז אלהי עלי נפשי תשתוחח על כן אזכרך מארץ
 ירדן, וחרמונים מהר מצער: ח תהום אל תהום קורא
 לקול צנוריה כל משבריה וגליה עלי עברו: ט יומם יצוה יי
 חסדו ובלילה שירה עמי, תפלה לאל חי: י אומרה לאל
 סלעי למה שכחתי למה קדר אלה בלחץ אויב: יא ברצח
 בעצמותי חרפוני צוררי, באמרם אלי כל היום איה אלהיך:
 יב מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים פי
 עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו
 את הבית להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי
 תשגבני: ג הצילני מפעלי און, ומאנשי דמים הושיעני: ד
 פי הנה ארבו לנפשי יגורו עלי עזים, לא פשעי ולא חטאתי
 יי: ה בלי עון ירצון ויכוננו עורה לקראתי וראה: ו ואתה
 יי אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל
 תחן כל בגדי און סלה: ז ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו
 עיר: ח הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם, פי מי
 שמע: ט ואתה יי תשחק למו תלעג לכל גוים: י עזו אליך
 אשמרה פי אלהים משגבי: יא אלהי חסדי יקדמני, אלהים
 יראני בשררי: יב אל תהרגם פן ישפחו עמי הניעמו בחילך

והורידמו, מגננו אדני: יג חטאת פִּימוֹ דְּבַר שְׁפָתֵימוֹ וְיִלְכְּדוּ
 בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלֵה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כִּלְה בַּחֲמָה כִּלְה וַאֲיִנְמוֹ
 וַיִּדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשְׁלַ בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: טו וַיִּשְׁבוּ
 לְעָרֵב יִהְמוּ כִּכְלָב וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיַעוֹן לְאַכְל, אִם
 לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיִנוּ: יז וַאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאַרְנָן לְבַקֵּר חֲסֵדְךָ כִּי
 הִיִּית מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזִי אֱלִיָּה אֲזַמְרָה, כִּי
 אֱלֹהִים מִשְׁגָּבֵי אֱלֹהֵי חֲסֵדֵי:

עז א לְמִנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאַסְף מִזְמוֹר: ב קוֹלִי **אֵל אֱלֹהִים
 וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרְתִי אֲדַנִּי
 דְרָשְׁתִּי יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאַנְה הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד
 אֲזַכָּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתַתְעַטֵּף רוּחִי סֵלָה: ה
 אֲחֻזַּת שְׁמֵרוֹת עֵינַי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
 מִקֶּדֶם, שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכָּרָה נְגִינְתִי בְּלִילָה עִם לִבִּי
 אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׁ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדַנִּי, וְלֹא יִסְיָף
 לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנֻצַח חֲסֵדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: י
 הַשְּׁכַח חֲנוֹת אֵל אִם קִפְץ בְּאֶף רַחֲמָיו סֵלָה: יא וְאֲמַר חֲלוֹתִי
 הִיא שָׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מַעֲלָלֵי יְהוָה כִּי אֲזַכָּרָה
 מִקֶּדֶם פְּלֶאֶף: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ, וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
 יד אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָכְךָ מִי אֵל גְּדוֹל בְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל
 עֹשֶׂה פֶלֶא, הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲזָךְ: טז גֹּאֲלֵת בְּזֵרוּעַ עַמְךָ בְּנֵי
 יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סֵלָה: יז רְאוּךָ מִיָּם אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיָּם יַחֲלוּ,
 אֶף יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת: יח זָרְמוּ מִיָּם עֲבוֹת קוֹל נִתְנוּ שְׁחָקִים, אֶף
 חֲצִצִּיף יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעֲמָךְ בְּגִלְגָּל הָאִירוּ בְּרִקִּים תִּבְל, וְ
 רְגִזָּה וְתַרְעֵשׁ הָאָרֶץ: כ בֵּינֵם דְּרָכְךָ וּשְׁבִילְךָ בְּמִים רַבִּים
 וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ: כא נְחִית כְּצֹאן עַמְךָ בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

** באמרוך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אלי"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

צ * תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל, ומעולם עד עולם אתה אל: ג תשב אנוש עד דפא, ותאמר שובו בני אדם: ד פי אלף שנים בעיניך פיום אתמול פי יעבר ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו, בבקר כחציר יחלף: ו בבקר יציץ וחלף, לערב ימולל ויבש: ז פי כלינו באפה, ובחמתך נבהלנו: ח שתה עונתינו לנגדה, עלמנו למאור פניך: ט פי כל ימינו פנו בעברתך, פלינו שנינו כמו הגה: י ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון, פי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפה, וכיראתך עברתך: יב למנות ימינו פן הודע, ונבא לבב חכמה: יג שובה יי עד מתי, והנחם על עבדיך: יד שבענו בבקר חסדה, ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו שמתנו פימות עניתנו, שנות ראינו רעה: טז יראה אל עבדיך פעלה, והדרך על בניהם: יז ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה * הודו ליי קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו לו זמרו לו, שיחו בכל נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי יי: ד דרשו יי ועזו, בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו: ז הוא יי אלהינו בכל הארץ משפטיו: ח זכר לעולם בריתו, דבר צוה לאלף דור: ט אשר פרת את אברהם, ושכועתו לישחק: י ויעמידה ליעקב לחק, לישראל ברית עולם: יא לאמר לך אתן את ארץ כנען, חבל נחלתכם: יב בהיותם מתי מספר, כמעט וגרים בה: יג ויתהלכו מגוי אל גוי, מממלכה אל

עם אחר: יד לא הניח אדם לעשקם, ויוכח עליהם מלכים: טו אל תגעו במשיחי, ולנביאי אל תרעו: טז ויקרא רעב על הארץ, כל מטה-לחם שבר: יז שלח לפניהם איש, לעבד נמפר יוסף: יח ענו בכבל רגלו, ברזל באה נפשו: יט עד עת בא דברו, אמרת יי צרפתהו: כ שלח מלך ויתירהו, משל עמים ויפתחהו: כא שמו אדון לביתו, ומשל בכל קנינו: כב לאסר שריו בנפשו, וזקניו יחכם: כג ויבא ישראל מצרים, ויעקב גר בארץ חם: כד ויפר את עמו מאד ויעצמהו מצריו: כה הפך לבם לשנא עמו, להתנכל בעבדיו: כו שלח משה עבדו, אהרן אשר בחר בו: כז שמו כם דברי אתותיו, ומפתים בארץ חם: כח שלח חשך ויחשך, ולא מרו את דברו: כט הפך את מימיהם לדם, וימת את דגתם: ל שרץ ארצם צפרדעים, בחדרי מלכיהם: לא אמר ויבא ערב, כנים בכל גבולם: לב נתן גשמיהם ברד, אש להכות בארצם: לג ויך גפנם ותאנתם, וישבר עץ גבולם: לד אמר ויבא ארבה, וילק ואין מספר: לה ויאכל כל עשב בארצם, ויאכל פרי אדמתם: לו ויך כל בכור בארצם, ראשית לכל אונם: לז ויוציאם בכסף וזהב, ואין בשבטיו כושל: לח שמח מצרים בצאתם, כי נפל פחדם עליהם: לט פרוש ענן למסך, ואש להאיר לילה: מ שאל ויבא שלו, ולחם שמים ושבועם: מא פתח צור ויזובו מים, הלכו בציות נהר: מב כי זכר את דבר קדשו, את אברהם עבדו: מג ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים, ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו, ותורתיו ינצרו הללויה:

קלז א על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון: ד

אִיךָ נָשִׂיר אֶת שִׁיר יְיָ עַל אֲדַמַּת נֹכַח : ה אִם אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַם
 תִּשְׁכַּח יְמִינִי : ו תִּדְבַּק לְשׁוֹנֵי לֶחְכֵי אִם לֹא אֲזַכְּרֵי אִם לֹא
 אֲעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמֹחֲתִי : ז זָכַר יְיָ לְבַנְי אָדוּם
 אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ, עַד הִסּוּד בָּה : ח בַּת
 בְּכַל הַשְׂדוּדָה אֲשֶׁרִי שִׁישָׁלַם לָךְ, אֶת גְּמוּלָךְ שְׂגַמְלַת לָנוּ : ט
 אֲשֶׁרִי שִׁיאַחֲזוּ וְנַפֵּץ אֶת עַלְלִיךָ אֶל הַסָּלַע :

קב * הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶל בְּקֹדֶשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ עֲזוֹ : ב
 הַלְלוּהוּ בְּגְבוּרָתוֹ, הַלְלוּהוּ כְּרַב גְּדָלוֹ : ג הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַת
 שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בְּנִבְל וְכִנּוֹר : ד הַלְלוּהוּ בַּתֶּף וּמְחוּל,
 הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעַגְב : ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע, הַלְלוּהוּ
 בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה : ו כָּל הַנְּשָׂמָה תִהְלֵל יָהּ הַלְלוּיָהּ :

אחר שסיים תהלים יאמר זה :

מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְיָ שָׁבוֹת עִמּוֹ יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח
 יִשְׂרָאֵל : וּתְשׁוּעַת צְדִיקִים מִיּוֹם מַעֲוָזָם בְּעַת צָרָה : וַיַּעְזְרֵם יְיָ וַיַּפְּלֵטֵם
 יַפְּלֵטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ :